เอกสาร

งานด้านที่ปรึกษา การประชุม และการอบรม

- การอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ วังปารุสกวัน

พ.ศ. 2513 - 2514

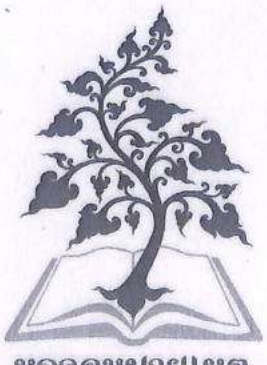

หอจดหมายเหตุ
และพิพิธภัณฑ์สุขภาพไทย
National Health Archives and Museum

เอกสารส่วนบุคคล ศาสตราจารย์นายแพทย์เสม พริ้งพวงแก้ว

สบ 1

.3/1.7 การอนุรวมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ (ชื่อเรื่อง)

ค.ฟ.ส.

พ.ศ. 2513 – 2514

จำนวน 175 แผ่น 1 เล่ม

แฟ้มที่ 4

กล่องที่ 2

การอบรม

เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ

สหประชาชาติ

UN REGIONAL TRAINING AND CONSULTATIVE COURSE

ON NARCOTICS CONTROL

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ วังปารุสกวัน

CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS, THAILAND

การอบรม

เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ

สหประชาชาติ

UN REGIONAL TRAINING AND CONSULTATIVE COURSE

ON NARCOTICS CONTROL

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ วังปารุสกวัน

CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS, THAILAND

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ
ขณะเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรการแสดงนิทรรศการ
ของคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
ในงานกาชาด

THEIR MAJESTIES THE KING AND THE QUEEN
ON THEIR VISIT TO THE EXHIBITION ON THE NARCOTICS CAMPAIGN
ORGANIZED BY THE CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS
AT THE RED CROSS FAIR

คณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติเข้าเยี่ยมคำนับ
ฯพณฯ พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
อธิบดีกรมตำรวจ และประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
ณ วังปารุสกวัน

UN EXPERT MISSION COURTESY CALL ON
HON. POLICE GENERAL PRASERT RUJIRAWONGSE
MINISTER OF PUBLIC HEALTH
DIRECTOR-GENERAL OF POLICE DEPARTMENT
AND CHAIRMAN OF THE NARCOTICS BOARD OF COMMITTEE
AT PARUSAKAWAN PALACE

ภาค ๑

คำปราศรัยและคำกล่าวรายงาน

ฯพณฯ พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
อธิบดีกรมตำรวจ
และประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
กล่าวคำปราศรัยเปิดการอบรม

OPENING ADDRESS
by
HON. POLICE GENERAL PRASERT RUJIRAWONGSE
MINISTER OF PUBLIC HEALTH
DIRECTOR-GENERAL OF POLICE DEPARTMENT
and
CHAIRMAN OF NARCOTICS BOARD OF COMMITTEE

คำปราศรัยเปิดการอบรม

ของ

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์

อธิบดีกรมตำรวจ และประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

ในพิธีเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

โดยคณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ

ณ วังปารุสกวัน

๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๓

คณะผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติผู้มีเกียรติ, ท่านผู้มีเกียรติ, ผู้เข้ารับการอบรม และผู้สังเกตการณ์

ในนามของคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้ปราศรัยกับท่านทั้งหลาย เนื่องในโอกาสอันเป็นวันเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติที่จัดขึ้นสำหรับภูมิภาคเอเชียและตะวันออกไกล ระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม ๒๕๑๓

การอบรมครั้งนี้นับว่าเป็นความอนุเคราะห์ของสหประชาชาติในด้านการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศไทยตามที่รัฐบาลได้ขอร้องไปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ศกนี้ ทั้งนี้ ย่อมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของสหประชาชาติในการที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้กลายเป็นปัญหาระหว่างประเทศ และสันนิบาตชาติได้หยิบยกขึ้นพิจารณาดำเนินการมาแล้ว โดยในขั้นแรกได้ดำริให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยฝิ่นระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศภาคีได้ลงนามในปี ค.ศ. ๑๙๑๒ ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ หลังจากที่ได้มีการประชุมเป็นครั้งแรกที่กรุงเซี่ยงไฮ้ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๙ ฉะนั้น การอบรมครั้งนี้จึงมีความสำคัญที่จะสนับสนุนให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอกล่าว ณ ที่นี้ว่า บรรดายาเสพติดให้โทษทั้งหลายย่อมมีอำนาจรุนแรงในการที่จะทำให้ผู้เสพต้องตกเป็นทาสตลอดไปอย่างถอนตัวไม่ขึ้น อันเป็นเหตุให้มีการกระทำผิดด้านยาเสพติดขึ้นทั้งในส่วนของผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้เสพ อาชญากรรมชนิดนี้โดยแท้จริงแล้วมีมูลเหตุมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมของบรรดาผู้ผลิตและผู้จำหน่ายยาเสพติดฝ่ายหนึ่ง กับความต้องการของร่างกายและจิตใจของผู้ตกเป็นทาสของสิ่งชั่วร้ายนี้อีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายผู้ผลิตและผู้จำหน่ายต่างก็มีความประสงค์ที่จะหากำไรจากการขาย ส่วนผู้เสพก็ปรารถนาที่จะซื้อเพื่อนำมาบำบัดความต้องการ

ของร่างกาย การกระทำทุกขั้นทุกตอนนับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้เสพเป็นการละเมิดต่อกฎหมายทั้งสิ้น และหาตัวผู้เสียหายที่จะมากล่าวโทษต่อเจ้าพนักงานไม่ได้ เพราะทุกฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกันดังกล่าวแล้วข้างต้นซึ่งผิดกับอาชญากรรมอื่น ๆ ดังนั้น การปราบปรามจึงกระทำได้ยากยิ่ง การที่จะต่อต้านสกัดกั้นการแพร่ระบาดของสิ่งเลวร้ายนี้ มิใช่แต่เพียงจะเป็นงานของเจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติเท่านั้น แต่เป็นงานที่จะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในระดับสากลหรือบรรดานานาชาติซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ

สหประชาชาติผู้ปฏิบัติหน้าที่สืบต่อจากองค์การสันนิบาตชาติ ได้ดำเนินการในทุกวิถีทางที่จะต่อสู้กับปัญหาเหล่านี้ ทั้งในด้านการใช้ในทางที่เป็นโทษ ในด้านชนิดของยาเสพติดให้โทษที่เพิ่มขึ้นและความยุ่งยากต่าง ๆ ทั้งในด้านการป้องกันและปราบปราม ทั้งนี้ โดยการร่วมมือระหว่างประเทศซึ่งปรากฏว่าสหประชาชาติโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมได้ประสพผลสำเร็จมาแล้ว โดยได้ก่อให้เกิดอนุสัญญาเกี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ปี ๑๙๖๑ ซึ่งประมวลบทบัญญัติของสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับก่อน ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ความสำเร็จอีกประการหนึ่งของสหประชาชาติที่สมควรจะนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้ก็คือ พิธีสารว่าด้วยสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร ซึ่งบรรดาประเทศภาคีได้ร่วมกันพิจารณาเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๑๓ ที่นครเจนีวา

การให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการนั้น มีความจำเป็นรีบด่วนเช่นเดียวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ และด้วยเหตุนี้ สหประชาชาติจึงได้ความช่วยเหลือแก่ประเทศต่าง ๆ ที่ต้องประสพปัญหานี้ หลักสูตรที่ท่านทั้งหลายจะได้รับการอบรมเป็นส่วนหนึ่งของความช่วยเหลือดังกล่าว การอบรมครั้งนี้ เมื่อได้พึ่งรายงานความเป็นมาเกี่ยวกับการอบรมซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษเสนอแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าหวังว่า การอบรมครั้งนี้จะบรรลุผลด้วยดี ท่านทั้งหลายจะได้รับความรู้วิธีการใหม่ ๆ และข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์หลายประการทั้งในด้านการปราบปราม ป้องกัน และบำบัดรักษา

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลและในฐานะที่ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ขอขอบคุณสหประชาชาติในการที่ได้เพียรพยายามที่จะขจัดความชั่วร้ายของยาเสพติด เพื่อการดำรงชีวิตอยู่โดยความสงบของมนุษยชาติ และใคร่ขอแสดงความชาบซึ้งต่อคณะผู้เชี่ยวชาญที่ได้อุตส่าห์เดินทางรอนแรมมาเป็นระยะทางอันไกลเพื่อมาให้ความรู้ความเข้าใจแก่เพื่อนข้าราชการของข้าพเจ้าซึ่งมาจากสถาบันต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานนี้ ข้าพเจ้าขอเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ณ บัดนี้ และขอให้การอบรมครั้งนี้จงสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามความปรารถนาของสหประชาชาติทุกประการ.

สวัสดี

OPENING ADDRESS

by

POLICE GENERAL PRASERT RUJIRAWONGSE

MINISTER OF PUBLIC HEALTH

DIRECTOR-GENERAL OF POLICE DEPARTMENT

and

CHAIRMAN OF THE NARCOTICS BOARD OF COMMITTEE

on the occasion of the opening ceremony

UN TRAINING AND CONSULTATIVE COURSE ON NARCOTICS CONTROL

at Parusakawan Palace

June 29, 1970

Honourable Members of UN Mission, Dear Participants and Observers,

On behalf of the Narcotics Board of Committee, it is a pride and an honour to address you on the occasion of opening the UN Training and Consultative Course on Narcotics Control to Asia and the Far East June–July 1970.

This course in narcotics control is kindly offered by the United Nations in response to the request of the Thai Government made in February this year in the field of technical assistance. It is a part of sustained efforts of United Nations to deal with the narcotic problem which has been obviously international in character after the First World War and in the days of the League of Nations this international body was firstly entrusted with responsibility for ensuring the application of the International Opium Convention signed at The Hague in 1912, after the Shanghai Conference in 1909. Hence, this training and consultative course is of leading significance to facilitate work on prevention and suppression with efficiency.

To say a few words, all narcotics, as you are well aware are highly potential in their addicting properties. Once one falls a victim to the drugs. one falls forever. This gives birth to narcotics offences with producers, sellers and addicts as offenders. Actually, this particular crime is motivated by greed for illegal and vicious wealth on the part of traffickers and distributors and a mental and physical one on the part of the addicts. Manufacturers and peddlers are desirous of making huge profit from this wicked business and addicts strongly need the drugs for relieving their physical and mental dependence. Every stage committed by them all is against the laws but few complaints are made known to authorities; because persons involved in the crime have a common interest. This crime therefore differs from the others and such a difference results in endless difficulties in narcotics control of all forms. The campaign against the prevalence of this vice is not only a task at a regional or national level but also at an in-

ternational level through the international control machinery sought by the United Nations.

The United Nations, the successor of the League of Nations, has intensified its diverse efforts to deter the increasing gravity of the problem—widening in its scope, spreading in the abuse and kinds of drugs and complex in solution. In the matter of international instruments on narcotic control, the United Nations through the Economic and Social Council is successful in having the **1961 Single Convention on Narcotic Drugs** codifying provisions in former international treaties on drugs. The foreseeable achievement in this regard is the **Protocol on Psychotropic Substances** firstly discussed at the Special Session of the Commission on Narcotic Drugs, Geneva, in January this year.

Technical assistance is considered as necessary as international cooperation. The United Nations, in line with this understanding, offered, and has offered much of assistance of this sort to governments facing the problem. The training and consultative course offered to us now is part of the said assistance. The course is obviously interesting as noted from the statement by the Secretary-General.

I set the hope that this course will be enlightening, all participants shall gain more techniques, new methods and constructive ideas in the point of suppression, prevention and treatment.

To conclude, I on behalf the Thai Government and as the Chairman of the Narcotics Board of Committee sincerely wish to thank the United Nations for all its efforts towards the eradication of the evil of the drug for the peaceful and heolthy life of mankind and to express my deep appreciation to members of the Mission who are away from their home for thousands of miles and present here on purpose to impart understanding in narcotics control to all participants from all departments concerned. I wish the course be successful in line with the goal set by the United Nations.

Thank you.

พลตำรวจตรี ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ
เลขาธิการ ก.ป.ส.
กล่าวรายงาน

REPORT BY POLICE MAJOR GENERAL M.R. NITYA BHANUMAS
SECRETARY-GENERAL OF NARCOTICS BOARD OF COMMITTEE

คำกล่าวรายงาน

ของพลตำรวจตรี ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ เลขาธิการ ก.ป.ส.

ต่อพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ประธาน ก.ป.ส.

ในการเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

โดยคณะผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติ

ณ วังปารุสกวัน

๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๓

ขอประทานกราบเรียน ฯ พณ ฯ ประธาน ก.ป.ส.

กระผมในนามของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษและผู้เข้ารับการอบรม รู้สึกปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ ฯ พณ ฯ ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดการอบรมในวันนี้ กระผมขอถือโอกาสกราบเรียนรายงานความเป็นมาเกี่ยวกับการอบรมโดยย่อ ดังต่อไปนี้

การอบรมเกี่ยวกับการลวบคุมยาเสพติดให้โทษซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน ถึงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้ เป็นการอบรมโดยคณะผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติ ซึ่งย่อมจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่บรรดาเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามตลอดจนการบำบัดรักษา ทั้งนี้ ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่วไปว่า ยาเสพติดให้โทษเป็นภยันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุภาพอนามัยของมวลมนุษยชาติไม่ว่าชาติใดภาษาใด และเพื่อเป็นเครื่องยืนยันในเรื่องนี้ กระผมขอใคร่นำคำปรารภในการลงมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ ๒๔๓๔ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะขจัดปัญหานี้อย่างจริงจัง โดยมุ่งทำลายแหล่งกำเนิดเป็นสำคัญ มาเรียนให้ทราบดังต่อไปนี้ "การเสพติดไม่ว่าจะเกิดแพร่หลายขึ้น ณ ประเทศใด ย่อมเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศนั้น รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ที่ประชากรมีการเดินทางไปมาหาสู่กันด้วย จึงมีความจำเป็นที่ประเทศต่าง ๆ จะต้องพยายามร่วมมือร่วมใจกันแก้ไข อันจะเป็นผลให้การใช้ยาเสพติดให้โทษในทางที่ผิดซึ่งปัจจุบันระบาดแพร่หลายอยู่ในประเทศต่าง ๆ บรรเทาเบาบางลง"

ในการป้องกันมวลมนุษย์ให้พ้นจากภัยพิบัติของยาเสพติดให้โทษนั้น สหประชาชาติซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทและจักรกลสำคัญ ได้ใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่งยวดตลอดเวลาอันยาวนานที่ผ่านมา ทั้งในด้านการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อผดุงไว้ซึ่งบทบัญญัติต่าง ๆ ตามพิธีสาร, อนุสัญญา และสนธิสัญญา ระหว่างประเทศภาคี รวมทั้งการให้ความร่วมมือช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ โดยเฉพาะในโครงการระดับภาคพื้นของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น สหประชาชาติได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้จากการที่ได้จัดให้มีการประชุมคณะที่ปรึกษาว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในระดับภาค

พื้นขึ้นที่กรุงเทพ ฯ โตเกียว และมนิลา เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๐, ๑๙๖๔ และ ๑๙๖๕ ตามลำดับ นอกจากนั้นยังได้จัดให้มีการเดินทางเพื่อศึกษากระบวนการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ณ ท่าเรือและท่าอากาศยาน ในปี ๑๙๖๑ การเดินทางเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและพักฟื้นผู้เสพติดในปี ๑๙๖๘ เป็นต้น โครงการฝึกอบรมซึ่ง ฯพณฯ จะได้กระทำพิธีเปิดในวันนี้ ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งในด้านการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการในระดับภูมิภาคส่วนนี้ โดยเฉพาะสำหรับประเทศไทย สหประชาชาติได้ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการสำรวจความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมในอาณาบริเวณที่ปลูกฝิ่นของชาวเขาทางภาคเหนือของประเทศไทยเมื่อปี ๑๙๖๗ นอกจากนั้นในปลายปีนี้จะได้ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญอีกคณะหนึ่งมาดำเนินการติดตามผลการสำรวจดังกล่าวอีกด้วย การดำเนินการดังได้กราบเรียนมานี้เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นความตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวของสหประชาชาติ ในการที่จะแก้ไขปัญหาการระบาดของยาเสพติดให้โทษในนานาประเทศให้ลดน้อยถอยลง

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่จะบรรยายให้การฝึกอบรมในครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้สันทัดกรณีและผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย คือ

๑. ดร. โอลาฟ เจ. แบรนเดน หัวหน้าฝ่ายวิทยาการ กองการยาเสพติดให้โทษ เจนีวา
๒. นาย เจ. ดิทเทิต เลขานุการสภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ
๓. นายเอ็ม. ซี. แมนบี้ ที่ปรึกษาด้านยาเสพติดของสหประชาชาติ ประจำประเทศอิหร่าน
๔. นายอาร์เอส ทัฟเนล ประจำกองยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติเจนีวา

คณะผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวนี้ จะได้ให้การอบรมบรรยายในหลายทรรศนะด้วยกัน จึงเป็นที่หวังได้ว่าจะให้ประโยชน์แก่การอบรมครั้งนี้เป็นอย่างดี ส่วนในด้านผู้เข้ารับการอบรมนั้นก็ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม ซึ่งได้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ, ศุลกากร, สรรพสามิต ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการต่อต้านยาเสพติดให้โทษ ได้แก่ อัยการ, ราชทัณฑ์ รวมทั้งนายแพทย์, จิตแพทย์, นักจิตวิทยา, นักสังคมสงเคราะห์ และผู้สังเกตการณ์จากสถาบันต่าง ๆ อาทิเช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐอเมริกาที่ร่วมปฏิบัติงานในประเทศไทย และผู้แทนจากสมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทยเป็นต้น นอกจากการอบรมบรรยายแล้วจะได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันอีกด้วย

บัดนี้ ถึงเวลาอันควรแล้ว กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนเชิญ ฯพณฯ ได้โปรดกล่าวคำปราศรัยและเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เพื่อเป็นเกียรติแก่คณะผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติและผู้เข้ารับการอบรมต่อไปด้วย

Report of the Secretary-General of the Narcotics Board of Committee to His Excellency, the Minister of Public Health and the Chairman of Narcotics Board of Committee at the opening of the UN Training and Consultative Course on Narcotics Control at Parusakawan Palace on June 29, 1970.

Your Excellency,

On behalf of Central Bureau of Narcotics and all particitants, I feel it a great honour that Your Excellency has kindly consented to preside at the opening of the UN Training and Consultative Course today.

This course on narcotics control to be held from June 29–July 3, 1970 consists of a series of lectures to be given by UN experts which are of enduring interest and benefit to all authorities concerned with suppression, prevention and treatment work.

It has been generally accepted that narcotic drugs are detrimental to the health of human beings in all parts of the world. In recognition of the gravity of the problem, the early part of the General Assembly Resolution 2434 (XXIII) dated 19 December 1968 stating the deliberate desire to tackle the problem by putting an end to the source of raw materials is quoted here as follows:–

"Drug addiction constitutes, where it is widely spread, an obstacle to the economic and social development of the countries concerned and requires urgent and concerted efforts for its solution which would have far-reaching and salutary effects on the evergrowing problem of drug abuse."

In protecting the people from the curse of the drugs, through a certain passage of time, the United Nations, the international control machinery, has played an important role in the supervision over the application of all provisions embodied in international agreements and treaties on the drugs, and also in offering training and consultative facilities to governments suffering from drug abuse.

In the field of regional technical assistance, specific programmes have been directed to countries in South East Asia. In 1959, 1964 and 1965, Regional Consultative Group Conferences were held in Bangkok, Tokyo and Manila respectively by the United Nations. Besides, in 1961 and 1968, the Study Tour Group on Narcotics Control Measures at Seaports and Airports in South East Asia and the Study Tour Group of Addict Rehabilitation and Treatment Centres in South East Asia were also arranged by the United Nations.

The Training and Consultative Course which You Excellency is now kindly to open is part of the technical assistance programme toward this region. In particular, the United Nations by resolution 1025 (XXXVII) C

of the Economic and Social Council dated August 11, 1964 at a request by the Thai Government sent a UN Survey Team to conduct a Survey of the Economic and Social Needs of Opium Producing Areas by Hill Tribes in the North of Thailand in 1967. This year a United Nations Planning Mission in connection with the said survey is due to arrive in Thailand in October.

What I have stated above is a conclusive proof indicating the strong and unbreakable determination of the United Nations for the containment of drug abuse in the international sphere.

The qualified lecturers for the course are as follows:—

1 Dr. Olva J. Braenden, Chief, Scientific and Technical Section, UN Division of Narcotic Drugs, Geneva.

2. Mr. J. Dittert, Secretary, International Narcotics Control Board.

3. Mr. M.C. Manby, General Narcotics Adviser to the Government of Iran, UNDP.

4. Mr. R.S. Tufnell, UN Division of Narcotic Drugs, Geneva.

All experts will deliver lectures from their own various points of view which should be greatly informative. Participants from departments concerned ard police, customs and excise officers, public prosecutors, correction officials, physicians, psychiatrists, psychologists, social workers and observers from the United States Narcotic Agents office in Bongkok, and the Anti—Narcotic Drugs Association of Thailand. Apart from giving lectures, there will be an exchange of views and discussion during the course.

Now the time is opportune, may I request the pleasure of Your Excellency to address the opening ceremony in honour of the UN Expert Mission and all participants.

นายชิตร โปษยานนท์
ที่ปรึกษา ก.ป.ส.
กล่าวคำปราศรัยปิดการอบรม
CLOSING ADDRESS
by
Mr. CHITR POSAYANONDA
GENERAL COUNSEL OF CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS

คำปราศรัยปิดการอบรม

ของ นายชิตร โปษยานนท์

ประธานอนุกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

ในการอบรม

เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

โดยผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ

ณ วังปารุสกวัน

๓ กรกฎาคม ๒๕๑๓

คณะผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติ. ท่านผู้มีเกียรติ ผู้เข้ารับการอบรมและผู้สังเกตการณ์

ในนามของคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ข้าพเจ้ารู้สึกมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้ทราบว่า การอบรมได้สิ้นสุดลงด้วยความเรียบร้อยและเป็นที่สนใจแก่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นอย่างมาก แม้ว่าระยะเวลาของการอบรมจะค่อนข้างจำกัด แต่ก็ปรากฏว่าคณะผู้เชี่ยวชาญได้พยายามให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรมอย่างเต็มความสามารถโดยมิได้เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย เป็นที่ทราบกันมาแต่ต้นแล้วว่า การอบรมในครั้งนี้เป็นการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับงานด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะ ซึ่งหมายความว่าเจ้าหน้าที่ผู้เข้ารับการอบรมย่อมมีความรู้เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จึงนับเป็นโอกาสดีอย่างยิ่งที่ได้รับฟังรายละเอียดเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ และได้อภิปรายซักถามข้อข้องใจต่าง ๆ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกันเนื่องในการอบรมครั้งนี้

เป็นที่แน่นอนว่า หลังจากเสร็จการอบรมแล้ว คณะผู้เชี่ยวชาญก็จะเดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเพื่อประโยชน์สุขของมนุษยชาติตามวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ ส่วนผู้รับการอบรมต่างก็แยกย้ายกันไปปฏิบัติหน้าที่ของตนในการต่อต้านยาติดเสพให้โทษในประเทศไทยต่อไป ท่านทั้งหลาย ซึ่งอยู่ ณ ที่นี้เป็นผู้มีความรับผิดชอบในเบื้องต้นที่จะขจัดปัดเป่าภัยของยาเสพติดอันจะเกิดต่อสังคม หากการปฏิบัติหน้าที่ของท่านทั้งหลายอ่อนแอลงเมื่อใดก็ต้องประสบความพ่ายแพ้แก่มหันตภัยนี้อย่างไม่มีปัญหา ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ตกเป็นทาสของยาเสพติดให้โทษนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขออัญเชิญพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถเนื่องในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานเข็มที่ระลึก แก่ผู้บริจาคโลหิตให้แก่สภากาชาดไทย เมื่อเดือนมีนาคมที่แล้ว ที่ทรงมีพระราชดำรัสอันแสดงถึงความห่วงใยต่อพสกนิกรที่ตกเป็นทาสของสิ่งเลวร้ายนี้ว่า “.....เวลา

ผ่านไปอย่างรวดเร็วและอายุขัยของมนุษย์ก็สั้น เพราะฉนั้น แทนที่จะปล่อยให้วันเวลาล่วงไปเปล่า ๆ ท่านจึงควรเลือกใช้เวลาว่างเพื่อสาธารณ ประโยชน์ในขณะที่สถิติอาชญากรรมทั่วโลกกำลังสูงขึ้นเรื่อย ๆ และมีข่าวหนาหูว่า ผู้คนมีความทุกข์ยากในชีวิตด้วยการหันเข้าหายาเสพติด ก็เป็นการดับความรู้สึกได้ชั่วคราว แต่ได้ทำลายตนเองทั้งกำลังกายและสติปัญญา จนที่สุด ต้องตกเป็นเหยื่อของบุคคลที่ต้องการจะหลอกใช้ได้อย่างง่ายดาย..... จากพระราชดำรัสนี้จะเห็นได้ชัดว่า ผู้ตกเป็นทาสของยาเสพติดนั้น เป็นผู้ประสบชตากรรมหนักที่ควรได้รับการเห็นอกเห็นใจและควรช่วยเหลือ เพราะทำให้กลายเป็นคนขาดสมรรถภาพทั้งทางกายและทางใจ ท่านทั้งหลายที่มารวมกันอยู่ ณ ที่นี้มาจากสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการควบคุมยาเสพติด ฉะนั้น โปรดระลึกอยู่เสมอเถิดว่า ท่านเป็นผู้ที่ร่วมรับผิดชอบต่อชตากรรมของผู้ตกเป็นทาสของยาเสพติดให้โทษเหล่านั้น และนอกจากบรรดาพวกเราแล้ว ผู้ประสบชตากรรมดังกล่าวจะไม่มีที่อื่นอีกที่จะบากหน้าไปหาเป็นที่พึ่งได้เลย

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าการอบรมครั้งนี้จะยังผลประโยชน์ให้แก่สังคมและมนุษยชาติสมตามความมุ่งหมายของสหประชาชาติ ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้แสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อสหประชาชาติ คณะผู้เชี่ยวชาญ และขอขอบคุณท่านผู้ที่รับการอบรมทุกท่าน ณ ที่นี้ด้วย.

สวัสดี

Closing Address
by Mr. Chitr Posayanonda, General Counsel of
the Central Bureau of Narcotics
at the end of
the Training and Consultative Course given by
the UN Expert Mission
on July 2, 1970

Honourable Members of the Mission, Dear Participants and Observers,

On behalf of the Narcotics Board of Committee. I have great pleasure in taking note that the Training and Consultative course has ended with satisfaction and appealing interest to all participants. Though the length of time is rather short for the purpose yet all the lectures have clearly shown their untiring efforts in imparting understanding under the subject to all participants. This course, as stated in the beginning, is for authorities concerned with narcotics control; the participants more or less have the basic knowledge of the subjects. The advantage offered by this course is that participants will be informed of additional details, interesting suggestions and constructive points of view from the members of the Mission, altogether with an exchange of views and discussion through the course.

Truly speaking, after the course is over, experts are obliged to return to resume their daily performance in relation to assistance to be offered to countries where addiction prevails; this is for the better living of human life and in harmony with the primary aims of the United Nations. At the same time, participants have to return to their own office directly or indirectly entrusted with assignments on narcotics control in Thailand. Ladies and gentlemen present here are responsible in the initial stage to curb the danger of the drug, an increasing menace to society. Whenever our discharge of duty is weakened we are unquestionably defeated. As regards the drug-addicts, it should be recalled that on the occasion of graciously giving gifts of memorial pins to the blood donors at the Red Cross Institute of Thailand, Her Majesty, the Queen of Thailand gave the following Royal Speech last March:–

"....Time goes by rapidly and the days of a human being are shortened day by day. Therefore, instead of passing the time idly, you has better devote your leisure time for public interest while the crime-rates all over the world are on the increase. It is widely heard that people turn to the drugs as a means of getting free from the fetters of hardships in life. It is merely a temporary change but the result is seriously destructive both physically and mentally to those persons. Finally they fall the victims to the people who can easily make use of them for any end...."

It is entirely obvious from the Royal Speech that the victims of the drugs are ill-fated person who should deserve our sympathy and help; by use of the drug their physical and mental faculties negenerate. Ladies and gentlemen present here from departments concerned, please constantly bear in mind that you all hold common responsibility for the fate of these people under the curse of drugs. We are the only persons whom those unfortunates can approach for help.

To conclude, I sincerely hope that this course shall be of benefit to societies and human beings in accordante with the United Nation aspiration. I avail myself of this opportunity to express my deep appreciation to the United Nations, members of the Mission, and many thanks to all participants here.

Thank you.

ภาค ๒

คณะผู้เชี่ยวชาญ กองอำนวยการ และผู้เข้าอบรม

คณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ
UN EXPERT MISSION

ดร. โอลาฟ เจ. แบรนเดน
หัวหน้าฝ่ายวิทยาการ กองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ เจนีวา

Dr. Olav J. Braenden
Chief, Scientific and Technical Section
Division of Narcotic Drugs, Geneva.

มร. เจ. ดิทเทิท
เลขานุการ สภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ เจนีวา

Mr. J. Dittert
Secretary, International Narcotics Control Board, Geneva.

มร. เอ็ม. ซี. แมนบี

ที่ปรึกษาว่าด้วยยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติประจำประเทศอิหร่าน

Mr. M.C. Manby

General Narcotics Adviser to the Government of Iran (UNDP)

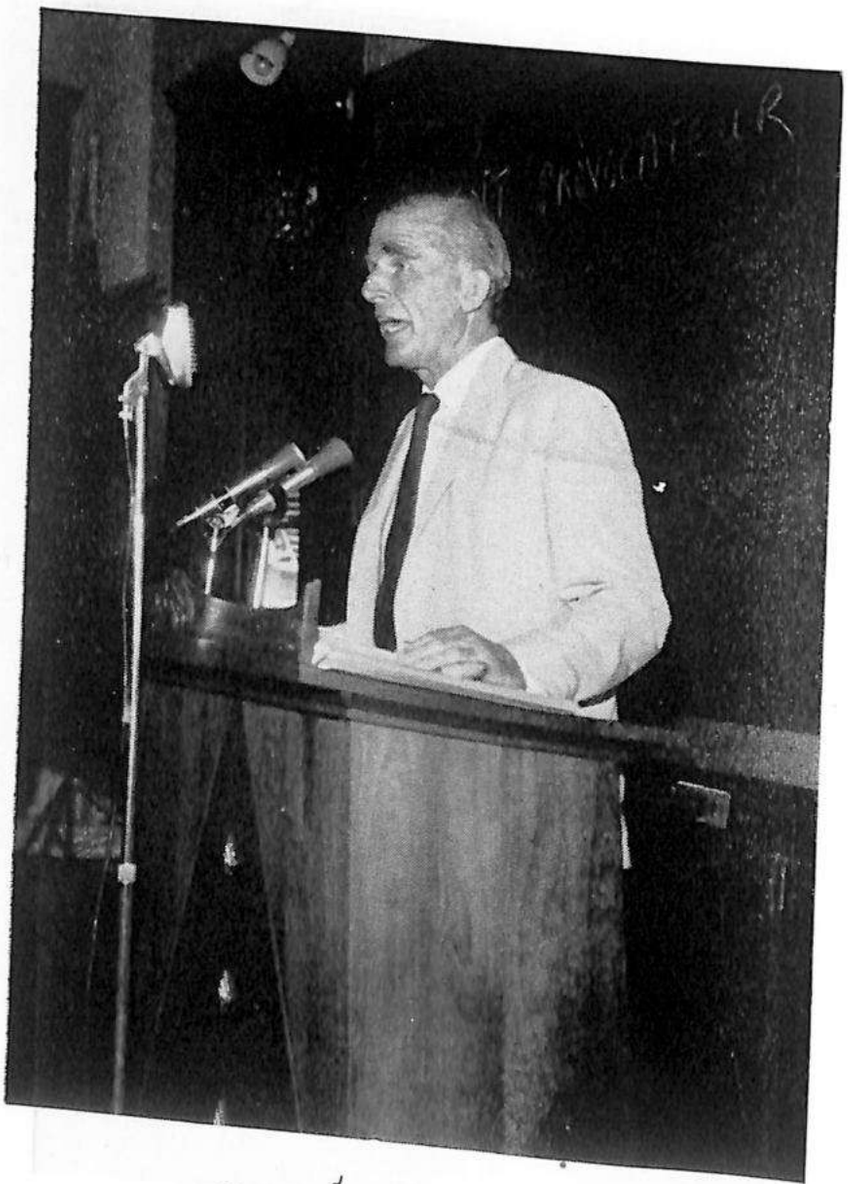

มร. อาร์. เอส. ทัฟเนล
ประจำกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ เจนีวา

Mr. R.S. Tufnell
Division of Narcotic Drugs, Geneva.

กองอำนวยการอบรม

TRAINING STAFF

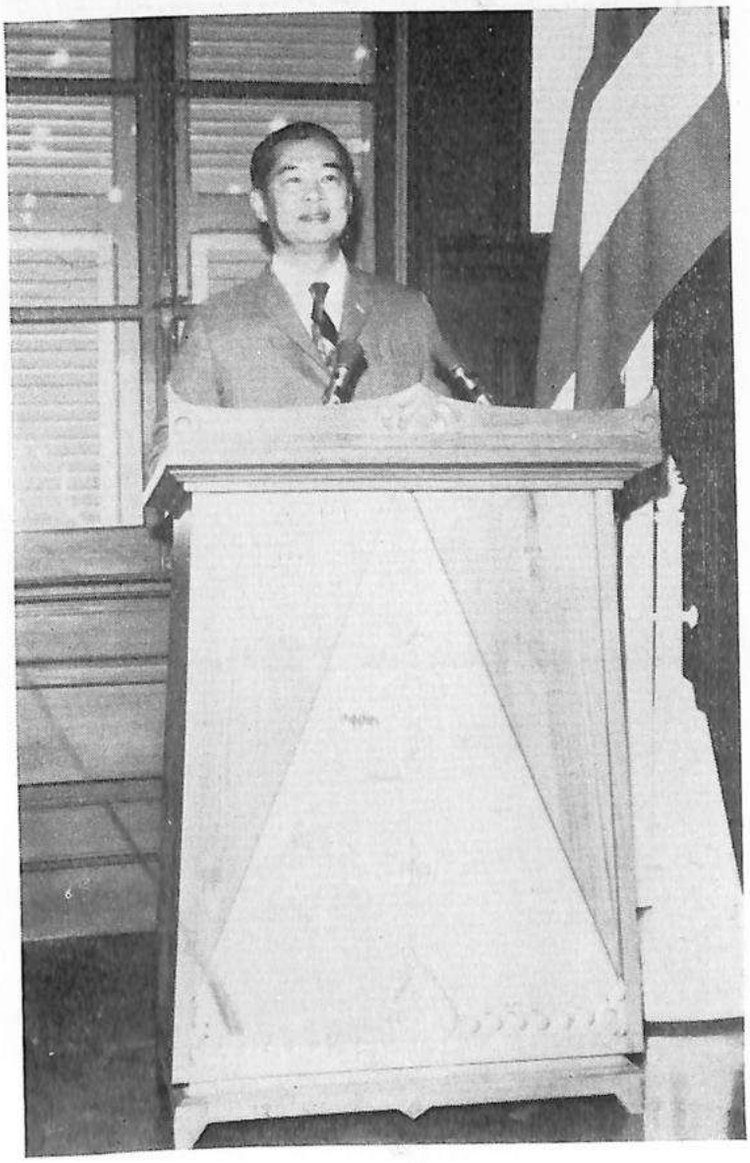

พล.ต.ต. ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ

เลขาธิการ ก.ป.ส.

Police Major General M.R. Nitya Bhanumas

Secretary–General, CBN.

นายผดุง เจียรนัย

รองเลขาธิการ ก.ป.ส.

Mr. Bhadung Chearanai

Deputy Secretary-General, CBN.

พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต
หัวหน้ากองต่างประเทศ ก.ป.ส.

Police Colonel Smith Boonlikit
Chief, Foreign Affairs, CBN.

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม
หัวหน้ากองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

Police Lt. Colonel Witharn Warintrakom
Chief, Planning and Research, CBN.

พ.ต.ท. ม.ร.ว. อุตตมากร วรวรรณ
ผู้แทน ก.ป.ส. ณ เมืองเวียงจันทน์
Police Lt. Colonel M.R. Uttamakara Varavan
CBN Out-posted officer, Vientien.

พ.ต.ท. สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์
นายตำรวจติดต่อประจำคณะผู้เชี่ยวชาญ
Police Lt. Colonel Suebvong Vichailak
Liaison Officer to the UN Mission.

พ.ต.ต. สุรศักดิ์ พึ่งรุ่ง
ผู้ช่วยนายตำรวจติดต่อ
Police Major Surasakdi Peungrung
Assistant Liaison Officer.

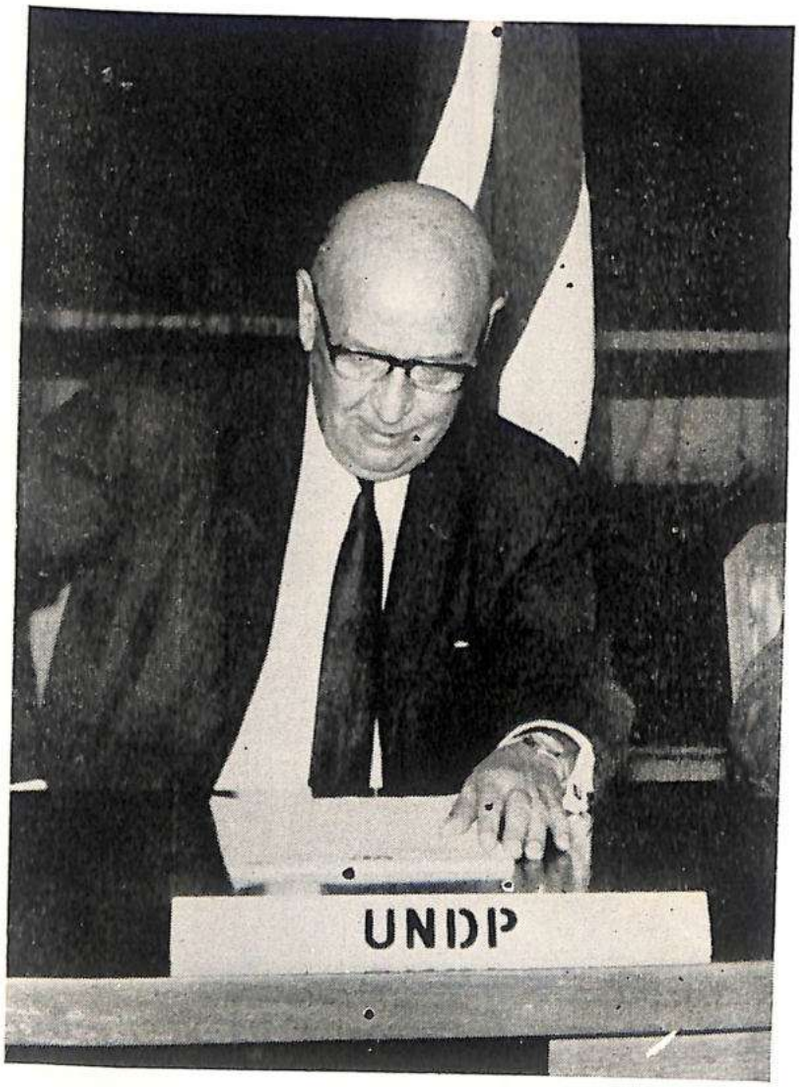

มร. พี. แอลเลน
ผู้แทนสำนักงานโครงการพัฒนาการแห่งสหประชาชาติ
ประจำภาคพื้นตะวันออก กรุงเทพ ฯ

Mr. P. Aylen
Regional Representative, United Nations
Development Programme in the Far East, Bangkok.

มิส. บี. เมาท์ฟิลด์
ผู้แทนกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ
ประจำภาคพื้นตะวันออก กรุงเทพ ฯ

Miss B. Mountfield
UN Division of Narcotic Drugs Out-posted Officer
in the Far East, Bangkok.

ผู้เข้ารับการอบรม
LIST OF PARTICIPANTS
กรมตำรวจ
NATIONAL POLICE DEPARTMENT

กองกำกับการ ๗ กองปราบปราม
7TH SUB-DIVISION, CRIME SUPPRESSION DIVISION

๑.	พ.ต.อ. กุศล นาคศรีชุ่ม POL. COL. KUSOL NARKSRICHOOM	ผกก. ๗ ปป. Superintendent
๒.	พ.ต.ท. วรา ตุลยายน POL. LT. COL. WARA TULYAYON	รอง ผกก. ๗ ปป. Deputy Superintendent
๓.	พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม POL. LT. COL. WITHARN WARINTRAKOM	รอง ผกก. ๗ ปป. Deputy Superintendent
๔.	พ.ต.ท. ประมวล วณิคพันธุ์ POL. LT. COL. PRAMUAL VANIGBANDHU	สว.ผ. ๒ กก. ๗ ปป. Inspector
๕.	พ.ต.ต. ทองพูน ขันมณี POL. MAJ. THONGPOON KHANMANEE	สว.ผ. ๓ กก. ๗ ปป. Inspector
๖.	พ.ต.ต. ชูศักดิ์ เจริญเนือง POL. MAJ. CHOOSUKDI CHAROENNUANG	สว.ผ. ๔ กก. ๗ ปป. Inspector
๗.	ร.ต.อ. ไกรสร สุพรรณพงศ์ POL. CAPT. KRAISORN SUPUNPONGSA	สว.ผ. ๕ กก. ๗ ปป. Inspector
๘.	ร.ต.ท. สมศักดิ์ ยนตรรักษ์ POL. LT. SOMSAKDI YONTRARAKSA	รอง สว.ผ. ๑ กก. ๗ ปป. Sub-Inspector
๙.	ร.ต.ท. เชิดชาย ชมธวัช POL. LT. CHIEDCHAI CHOMTAWAD	รอง สว.ผ. ๑ กก. ๗ ปป. Sub-Inspector
๑๐.	ร.ต.ต. ศารทูล บุญยรัตพันธ์ POL. SUB. LT. SARATOON BOONYARATAPHUN	รอง สว.ผ. ๔ กก. ๗ ปป. Sub-Inspector

กองพิสูจน์หลักฐาน
SCIENTIFIC CRIME DETICTION LABORATORY

๑๑.	น.ส. วิมลวรรณ ลัดพลี MISS VIMOLVAN LADPLI	

กองบัญชาการตำรวจนครบาล
METROPOLITAN POLICE

๑๒.	พ.ต.ท. แสวง ธีระสวัสดิ์ POL. LT. COL. SWAENG THIRASWADDI	สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง Chief-Inspector

กองตรวจคนเข้าเมือง

IMMIGRATION DIVISION

๑๓. ร.ต.ต. ทวีสุข มโนพัฒนะ — กองกำกับการ ๑
POL. LT. THAVEESUK MANOPATANA

โรงพยาบาลตำรวจ

POLICE HOSPITAL

๑๔. พ.ต.ท. บุญกรอ ขุนทองแก้ว — นายแพทย์ประจำผู้ป่วยนอก
POL. LT. COL. BOONKRAW KUNTONGKAO

๑๕. ร.ต.อ. มาลุตร จันสัญชัย — แพทย์โท
POL. CAPT. MALUT CHANSANCHAI

๑๖. ร.ต.อ. ทองทัพ อินทรทัต — แผนกเภสัชกรรม
POL. CAPT. THONGTHUP INTRATAT

กองกำกับการ ๓ สันติบาล

3RD SUB-DIVISION SPECIAL BRANCH C.I.D.

๑๗. ร.ต.ต. ชัยยุทธ เหลี่ยมวิลัย — รอง สว.ผ. ๕
POL. SUB. LT. CHAIYUT LIEMVILAI — Sub-Inspector

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS

๑๘. พ.ต.อ. สมิท บุญลิขิต — หนก.ตท.ก.ป.ส.
POL. COL. SMITH BOONLIKIT — Chief, Foreign Affairs

๑๙. พ.ต.ท. สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์
POL. LT. COL. SUEBVONG VICHAILAK

๒๐. พ.ต.ท. พลศรี ชวนไชยสิทธิ์
POL. LT. COL. POLSRI CHUANCHAISIT

๒๑. พ.ต.ท. ไพโรจน์ ศิริโรจน์
POL. LT. COL. PHAIROJ SIRIROJ

๒๒. พ.ต.ท. ม.ร.ว. อุตตมากร วรวรรณ
POL. LT. COL. M.R. UTTAMAKARA VARAVARN

๒๓. พ.ต.ต. ถวิล ภูเพชร
POL. MAJ. TAVIL PHUPETCH

๒๔. พ.ต.ต. สุรศักดิ์ พึงรุ่ง
POL. MAJ. SURASAKDI PUENGRUNG

๒๕. พ.ต.ต. เสถียร ชินพงศ์
POL. MAJ. SATHIEN CHINNAPHONGSE

กรมอัยการ
DEPARTMENT OF PUBLIC PROSECUTION

๒๖. นายประเทือง กีรติบุตร — อัยการประจำกรม กองวิชาการ
MR. PRATHUANG KIRTIPUT

กรมราชทัณฑ์
CORRECTIONS DEPARTMENT

๒๗. นายอาภา ภมรบุตร — หัวหน้ากองผึกวิชาชาง
MR. ABHA BHAMORABUTR

กรมประชาสงเคราะห์
DEPARTMENT OF PUBLIC WELFARE

๒๘. น.ส. ลิลลี่ ศรีจันทร์ — รักษาการหัวหน้างานชาวเขาสัมพันธ์ กองสงเคราะห์ชาวเขา
MISS LILLY SRICHAND

๒๙. นายจรัล เกวลินสฤษดิ์ — วิทยากรตรี กองสงเคราะห์ชาวเขา
MR. CHARUN KEVARINSARIT

กรมการสารวัตรทหารบก
DEPARTMENT OF PROVOST MARSHAL

๓๐. พ.อ. จุลสวัสดิ์ สุมน — หัวหน้ากองควบคุมและรักษาความปลอดภัย
COL. CHULSWASDI SUMON

๓๑. พ.ท. ศักรินทร์ สถิตย์ไทย — ครูแผนกวิชาทหารสารวัตร โรงเรียนสารวัตรทหาร
LT. COL. SUKRIN STITTAYATHAI

กรมศุลกากร
DEPARTMENT OF CUSTOMS

๓๒. นายชลอ สิริสุข — หัวหน้ากองสืบราชการศุลกากร
MR. CHALOW SIRISOOK

๓๓. นายอนันต์ สมบุญ — สารวัตรศุลกากรเอก กองตรวจสินค้าขาออก
MR. ANANDA SOMBUNYA

๓๔. ร.ต. อุดม ศุขะทัต
MR. UDOM SUKATHAT — สารวัตรศุลกากรเอก กองตรวจสินค้าทางอากาศยาน

๓๕. นายโกวิท โชติรส
MR. KOVIT CHOTIROS — สารวัตรศุลกากรเอก กองสารวัตร

๓๖. นายเสวต ธรรมรักษ์
MR. SWETT TAMRAK — สารวัตรศุลกากรโท กองตรวจสินค้าขาเข้า

๓๗. นายสมบัติ คงจำเนียร
MR. SOMBAT KONGCHUMNIAN — หัวหน้าสายตรวจและควบคุมสินค้า กองตรวจสินค้าทางอากาศยาน

๓๘. นายศิริ ธาราจันทร์
MR. SIRI DHARACHANDR — สารวัตรศุลกากรโท กองสารวัตร

๓๙. นายประพันธ์ คัมภิรานนท์
MR. PRAPUN KAMPIRANON — นายตรวจศุลกากรตรี กองตรวจสินค้าทางไปรษณีย์

๔๐. นายประดิษฐ์ สุปินะเจริญ
MR. PRADIT SUPINACHAROEN — นิติกรตรี กองปฏิบัติการ

๔๑. นายประดิษฐ์ กฤษณกาพ
MR. PRADIT KRITSANAKARN — นายตรวจศุลกากรตรี กองตรวจสินค้าขาเข้า

กรมสรรพสามิต
EXCISE DEPARTMENT

๔๒. นายเสน่ห์ โพธิปฐม
MR. SANEH BHODHIPATHOM — กองวิชาการ

๔๓. นายไสว จารุศร
MR. SWAI CHARUSORN — กองคลัง

๔๔. ร.อ. ชาญชัย ชาญชยศึก
CAPT. CHARNCHAI CHARNCHAYASUK — กองวิชาการ

๔๕. นายอำไพ ดวงโภชน์
MR. AMPHAI DUANGPOCHANA — กองวิชาการ

๔๖. นายโกวิท ชิตทอง
MR. GOVIT CHITHONG — กองวิชาการ

๔๗. นายมนัส ถาวรสุข
MR. MANAS THAVARASUKHA — กองตรวจ

๔๘. นายเกษม รัตนพล MR. KRASEM RUTANAPAL	กองตรวจ
๔๙. นายเนียน นิลวัฒน์ MR. NIEN NILWAT	กองวิชาการ

กระทรวงสาธารณสุข
MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

๕๐. นายธีระ ศตะสุข MR. THEERA SATASUK	หัวหน้าแผนกทะเบียน
๕๑. นายตรี แสงธงทอง MR. TRI SANGHTHONGTONG	หัวหน้าแผนกวิชาการ
๕๒. นายทวีศักดิ์ จันมณี MR. THAVEESAK CHANMANEE	สารวัตรอาหารและยาโท
๕๓. นายประยัด วรมิตร MR. PRAYARD VARAMITARA	เจ้าหน้าที่แผนกสารวัตรอาหารและยา
๕๔. น.ส. ยุพา คุณธารณ MISS YUPA KUNTHARANA	สารวัตรอาหารและยาตรี เจ้าหน้าที่แผนกยาเสพติดให้โทษ
๕๕. น.ส. จันทร์เจริญ ลิมตระการ MISS CHANCHAROEN LIMTRAKARN	เภสัชกรโท กองควบคุมอาหารและยา
๕๖. น.ส. พิมพ์ศรี ศุภพงศ์ MISS PIMSRI SUPHAPHONGS	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกทะเบียนฝ่ายยา
๕๗. นางญาณี วรรณสถิตย์ MRS. YANEE VANASTIT	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกทะเบียนฝ่ายอาหาร
๕๘. นายสุขจิตต์ ไตติลานนท์ MR. SUKCHITTA TAITILANANDA	สารวัตรอาหารและยาโท
๕๙. น.ส. อรวรรณ อุตกฤษฎ์ MISS ORAWAN UTAKRIST	สารวัตรอาหารและยาโท
๖๐. นายปราโมทย์ สีอร่ามรุ่งเรือง MR. PRAMOTE SEEARAMROONGRUANG	สารวัตรอาหารและยาโท
๖๑. นายประชุม นิยมะจันทร์ MR. PRACHOOM NIYOMACHANT	หัวหน้าแผนกยาเสพติดให้โทษ
๖๒. น.ส. จันทร์กำเนิด พงศ์พยุหะ MISS CHANKAMNIRD PONGPAYUHA	เภสัชกรโท กองควบคุมอาหารและยา
๖๓. นางปรุงจันทร์ ทินกร ณ อยุธยา MRS. PRUNGCHAN TINAKORN	นักวิทยาศาสตร์โท กองวิเคราะห์ยา

๖๔. น.ส. วรางค์ บุญช่วย — นักวิทยาศาสตร์โท กองวิเคราะห์ยา
MISS WARANK BOONCHUAY

๖๕. นางบุญลาภ กิติสิน — รักษาการหัวหน้าแผนกตรวจทางเภสัชวิทยา
MRS. BOONLARP KITISIN

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

MEDICAL SCIENCES DEPARTMENT

๖๖. นางปรียา เกษมสันต์ — กองวิเคราะห์ยา
MRS. PREEYA KASHEMSANT

โรงพยาบาลธัญญารักษ์

THUNYARAKSA HOSPITAL

๖๗. นายแพทย์ธงชัย อุ่นเอกลาภ — นายแพทย์เอก
DR. THONGCHAI UNEKLABH

โรงพยาบาลสถาบันประสาทวิทยา

NEUROLOGICAL HOSPITAL AND INSTITUTE

๖๘. นายแพทย์วิชิต เลี่ยมทอง
DR. VICHIT LIAMTHONG

โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา

SOMDEJ CHAOPHYA PSYCHIATRIC HOSPITAL

๖๙. นายแพทย์อานันท์ สุคนธาภิรมย์ — แพทย์เอก
DR. ANANDA SUGONDHABHIROM

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

RAMA VI ARMY HOSPITAL

๗๐. น.ส. ละออ พงษ์พานิช — แผนกจิตประสาท กองอายุรกรรม
MISS LA-OR PONGPARNICH

มหาวิทยาลัยมหิดล

MAHIDOL UNIVERSITY

๗๑. ดร. วิเชียร จีรวงศ์ — หัวหน้าภาควิชาเภสัชวินิจฉัย
DR. VICHIARA A. JIRAWONGSE — คณะเภสัชศาสตร์

กรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม

CHEMISTRY DEPARTMENT, MINISTRY OF INDUSTRY

๗๓. นางนิดน้อย สุจริตกุล — หัวหน้ากองเคมี
MRS. NIDNOI SUCHARITAKUL

ผู้สังเกตุการณ์
OBSERVERS

สมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทย
THE ANTI-NARCOTIC DRUGS ASSOCIATION OF THAILAND

๑. นายกำจัด กีพานิช — กรรมการประชาสัมพันธ์
Mr. KAMCHAD KEEBHANICH — Committee Member (Public Relations)

สำนักงานปราบปรามยาเสพติดและยาอันตรายของสหรัฐอเมริกาประจำตะวันออกไกล
US BUREAU OF NARCOTICS AND DANGEROUS DRUGS REGIONAL OFFICE

๒. มร. เจมส์ วี. เพตทิต — เจ้าหน้าที่ปราบยาเสพติด
Mr. JAMES V. PETTIT — Special Agent

ภาค ๓

กำหนดการและคำบรรยาย

พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต
หนก. ต่างประเทศ ก.ป.ส.
ผู้ตรวจคำแปล

กำหนดการ

UNITED NATIONS TRAINING ON NARCOTICS CONTROL
29 June to 3 July 1970

PROGRAMME

MONDAY 29 June	9.00 a.m.		Opening Ceremony by Police General Prasert Rujirawongse.
	10.00–12.00	Lecture:	Narcotic Drugs, Their Origins and Legal Use (Dr. O.J. Braenden)
		Discussion	
		Films:	"LSD Insight or Insanity ?" "Face of an Addict"
TUESDAY 30 June	9.00 a.m.–12.00	Lecture:	The history of International Narcotic Drugs Control and the draft Protocol on Psychotropic Substances (Mr. J. Dittert)
		Discussion	
		Films:	"ITN Reports" "Someone is Watching" "Treatment and Rehabitilitation of Drug Addicts in Hong Kong"
WEDNESDAY 1 July	9.00 a.m.–12.00	Lecture:	Survey of the International Illicit Traffic in Narcotic Drugs (Mr. M.C. Manby)
		Discussion	
		Film:	"Narcotics, the Inside Story"
THURSDAY 2 July	9.00 a.m.–12.00	Lecture:	The Organization and Use of Techniques of Investigation into the Illicit Traffic in Narcotic Drugs (Mr. M.C. Manby)
		Discussion	
		Lecture:	Technical Co-operation (Mr. R.S. Tufnell)
		Discussion	
	2 p.m.	General discussion Closing ceremony.	
FRIDAY 3 July	afternoon		Visit Thanyarak Hospital, Treatment and Rehabilitation Certre of Addicts. Visit Medical Correctional Institution, Department of Carrections.

กำหนดการภาคบ่าย

AFTERNOON PROGRAMME

CALLS BY MISSION

MONDAY 29 June: Resident Representative, UNDP and possibly Ministry of Foreign Affairs.

TUESDAY 30 June: Thanyarak Hospital, Addict Treatment and Rehabilitation Centre, Ministry of Public Health;
Medical Correctional Institution, Department of Corrections.

WEDNESDAY 1 July: Drug Analysis Laboratory, Ministry of Public Health;
Police Laboratory, C.I.D.;
Central Bureau of Narcotics;
Food and Drugs Division, Ministry of Public Health.

THURSDAY 2 July: RESUME

วิชาที่บรรยาย

๑. ยาเสพติดให้โทษ, แหล่งกำเนิดของยาเสพติดให้โทษ การพิสูจน์และการใช้ในทางที่ถูกต้อง

๒. สารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร

๓. การใช้ยาเสพติดให้โทษและสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรในทางที่เป็นโทษ วิธีการเสพ, อาการที่แสดงออก และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

๔. ประวัติการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

๕. สนธิสัญญาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ, อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ปี ค.ศ. ๑๙๖๑

๖. วิธีการรายงานตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ

๗. การจัดส่วนราชการแห่งชาติในการดำเนินงานควบคุมยาเสพติดให้โทษ โครงสร้างและอัตรากำลัง

๘. การค้ายาเสพติดให้โทษที่ผิดกฎหมาย และปัญหาประจำท้องถิ่นโดยเฉพาะในเอเชียและตะวันออกไกล

๙. วิธีการสอบสวนในเรื่องการค้ายาเสพติดให้โทษที่ผิดกฎหมาย

๑๐. การร่วมมือระหว่างประเทศในการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ข้อตกลงเขตแดน การเยี่ยมเยียนประสานงาน การประชุมประจำภาคพื้น

๑๑. การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านปราบปราม แหล่งความช่วยเหลือทางวิทยาการสองฝ่ายและหลายฝ่าย

๑๒. ภาพยนตร์ และสิ่งประกอบการบรรยาย

UNITED NATIONS REGIONAL TRAINING MISSION
ON NARCOTICS CONTROL IN THE FAR EAST
JUNE 1970

LIST OF SUBJECTS ON WHICH LECTURES WILL BE BASED

1. Narcotic Drugs, their origins, identification and legal use.
2. Psychotropic Substances
3. The abuse of narcotic and other psychotropic substances; methods of consumption, recognition, social implications.
4. The History of International Narcotics Control; the International Organs;
5. International Treaties on Narcotics Control; the Single Convention on Narcotic Drugs 1961.
6. Reporting procedures under the international treaties;
7. The Organization of National Administrations for Narcotics Control; structure and manning scales.
8. The Illicit traffic in Narcotic Drugs and its Regional aspects with special emphasis on Asia and the Far East.
9. Techniques of Investigation into the Illicit Narcotici Traffic.
10. International Cooperation in Narcotics Control; Border Agreements; Liaison visits; Regional Meetings.
11. Training of Law Enforcement Officers; Sources of bilateral and multilateral technical aid.
12. Films and Exhibits.

ยาเสพติดให้โทษและการตรวจพิสูจน์

พ.ต.ท. สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์
ผู้แปล

บททั่วไป

๑. กล่าวโดยกว้าง ๆ ยาเสพติดให้โทษแบ่งได้เป็น ๒ ชนิดใหญ่ ๆ คือ ยาเสพติดให้โทษที่ได้จากธรรมชาติ (เช่น ฝิ่น กันชา ใบโคคา และอนุพันธ์ เช่น เฮโรอีน, โคคาอีน) กับยาเสพติดให้โทษสังเคราะห์ ปัจจุบันมียาเสพติดให้โทษหลักอยู่ ๙๓ ชนิด ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ แม้ว่าสองในสามของยาเสพติดเหล่านี้จะเป็นสารที่สังเคราะห์ขึ้นก็ตาม แต่ยาเสพติดให้โทษมีความสำคัญที่สุดซึ่งพบในการลักลอบค้าคือยาที่ได้จากธรรมชาติและอนุพันธ์ของมัน

การพิสูจน์ยาเสพติดให้โทษ

๒. การทดสอบยาเสพติดให้โทษแต่ละชนิดมีอยู่ด้วยกันมากมายหลายวิธี ซึ่งรวมทั้งการทดสอบปฏิกิริยาการเกิดสีอย่างง่าย ๆ (ซึ่งเป็นวิธีที่รวดเร็วและเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ปราบปราม) การทดสอบโดยอาศัย PAPER หรือ THAI LAYER CHROMATOGRAPHY การดูลักษณะของผลึกซึ่งประกอบด้วยการสกัดและทำให้บริสุทธิ์เพื่อตกผลึก เพราะสารแต่ละสารจะมีลักษณะผลึกและจุดหลอมเหลวโดยเฉพาะ

๓. รายละเอียดของการทดสอบสารเหล่านี้ จะหาดูได้จากเภสัชตำหรับต่าง ๆ หนังสือตำราและเอกสารค้นคว้าต่าง ๆ ยิ่งกว่านั้นยังมีเอกสารที่มีประโยชน์มากจัดพิมพ์โดย "INTERNAL REVENUE SERVICE" ของ กระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกา ชื่อ "วิธีการวิเคราะห์หาอัลคาลอยด์, ฝิ่น กันชา บาร์บิทูเรตและยาต่าง ๆ หนังสือนี้กล่าวถึงการทดสอบเพื่อ (สำหรับ) นักเคมีที่จะทำการวิเคราะห์ยาต่าง ๆ ที่ระบุในกฎหมายยาเสพติดให้โทษ ลักษณะเฉพาะที่เด่นชัดทางฟิสิคส์ของยาเสพติดให้โทษที่สำคัญมีอธิบายไว้ในหนังสือคู่มือ "ICPO/INTERPOL หน้า ๑–๖ เรื่อง "THE SUPPERSSION OF THE ILLICIT TRAFFIC IN NARCOTIC DRUGS"

ฝิ่นอัลคาลอยด์และอนุพันธุ์

๔. ในเรื่องฝิ่นดิบ ลักษณะของมันอาจใช้เป็นหลักในการตรวจขั้นต้นได้ดี อย่างไรก็ดีสารจากพืชอื่นอาจมีลักษณะคล้ายฝิ่น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตรวจด้วยวิธีทางเคมีด้วย สารซึ่งได้มาจากฝิ่น, มอร์ฟีน และเฮโรอีน เป็นยาสำคัญที่สุดในการลักลอบค้า วิธีที่ใช้ตรวจพิสูจน์ฝิ่น, มอร์ฟีน และเฮโรอีน มีอยู่ในหนังสือ "METHOD OF ANALYSIS" ที่กล่าวข้างต้น ซึ่งมีทั้งวิธีตรวจอัลคาลอยด์ของฝิ่นและอนุพันธุ์อื่น ๆ ปฏิกิริยาการเกิดสีที่ไวมากวิธีหนึ่งสำหรับตรวจเฮโรอีนได้ถูกดัดแปลงโดย MR. LARNER เป็นวิธีการตรวจที่ง่ายและกึ่งหาปริมาณ สามารถตรวจสอบแม้จำนวนน้อยเพียง ๑๐ Z ของเฮโรอีน (๐.๐๐๐๐๑ กรัม) เอาเฮโรอีนจำนวนเล็กน้อยละลายในโคโรฟอร์มและกรองลงไปในน้ำยาผสมของกรดดินประสิว, กรดฟอสฟอรัส, โคโรฟอร์ม, แอลกอฮอล์ ถ้ามีเฮโรอีนจะแสดงให้รู้เมื่อเขย่าจะมีสีเหลืองถึงน้ำตาลแก่ ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนของเฮโรอีน

๕. มีข้อสังเกตว่า ยาของกลางที่ลักลอบค้าไม่ได้อยู่ในที่รูปที่บริสุทธิ์เสมอไป เพื่อที่จะให้ได้กำไรมาก ผู้ค้ามักทำยาเจือจางและการผสมเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเฮโรอีน ผู้ลักลอบค้าจะได้เปรียบอย่างมากโดยการทำให้เจือจางโดยไม่จำกัดด้วยสารอื่น ขณะเดียวกันผู้เสพติดยังคงได้ความพอใจอยู่บ้างจากยาเฮโรอีนส่วนใหญ่มักจะทำให้เจือจางลงด้วย LACTOSE หรือผงน้ำตาล, แต่บางทีก็ใช้ MANITOL หรือสารอื่นบางอย่าง, สารที่ใส่ลงไปนี้เรียกว่าของเจือปนในความหมายทั่วไป เป็นการง่ายที่จะจำแนกให้เห็นสารต่าง ๆ ที่เจือปนไว้เฉย ๆ ออกจากสารอื่นที่มีปฏิกิริยาแรงกว่าหรือน้อยกว่ารวมอยู่ในเนื้อเฮโรอีนผสมนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสารที่ผสมไว้เพื่อจะปกปิดไม่ให้เห็นว่า ขาดเนื้อเฮโรอีนจริง ๆ หรือที่ผสมไว้เพื่อที่จะให้ออกฤทธิ์สูงขึ้นก็ตามที

ควินิน

๖. เป็นสารที่ใช้เจือปนทั่ว ๆ ไป สำหรับเฮโรอีน, โปรเคน, บาร์บิทูเรต, คาเฟอีน เฟนาซิติน และ แอมเฟตามีน ก็พบว่ามีอยู่ในเฮโรอีนของกลาง, สารที่ทำให้เจือจางและปนลงไปในของกลางโดยปกติจะไม่รบกวนต่อการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด แต่อย่างไรก็ตามมีสารอยู่ ๒—๓ ชนิดเป็นสารที่อยู่นอกการยกเว้น ก่อนอื่นจะต้องตรวจและเอาออก วิธีการแยกสารผสมที่อยู่กันมาก ๆ ปรากฏในหนังสือ METHOD OF ANALYSIS

กันชา

๗. กันชา (รู้จักกันในชื่ออื่น ๆ อีกหลายชื่อ) มีลักษณะที่ปรากฏโดยเฉพาะได้แก่ ใบแขนง ก้านเล็ก ๆ และส่วนกระหรี่ มีลักษณะขรุขระ เนื่องมาจาก NON–GRANDULA RHAIR ปกคลุมผิวอยู่ HAIR เหล่านี้ประกอบด้วยแคลเซี่ยมคาร์บอเนต เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจตรวจได้โดยการเกิดฟองแกสเมื่อถูกกับกรด เกลือเจือจาง กันชาโดยทั่วไปอาจตรวจโดยใช้กล้องจุลทัศน์และโดยปฏิกิริยาวิธีทางเคมี วิธีตรวจทางเคมี ๓ วิธี ซึ่งใช้อยู่โดยทั่วไปสำหรับทดสอบกันชา คือปฏิกิริยาของบีม, แกรมเรวี, และดูควินอยส์–เนม ซึ่งมีอธิบายอยู่ในเอกสารของสหประชาชาติที่ ST/SOA/SER.S/I การทดสอบด้วยกล้องจุลทัศน์ และวิธีดัดแปลง และวิธีตรวจสอบอย่างรวดเร็ว โดยใช้ปฏิกิริยา ดูควินอยส์ จะหาได้ในหนังสือ "METHOD OF ANALYSIS" และหนังสือ "MARIHUANA–ITS IDENTIFICATION" (พิมพ์โดยกองยาเสพติดให้โทษ กระทรวงการคลังของสหรัฐอเมริกา) เป็นเอกสารคู่มือที่ให้ประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่สืบสวนในการทดสอบ "กันชาและส่วนของกันชา"

โคเคน

๘. ในบรรดาอัลคาลอยด์ที่มีอยู่ในใบโคคา โคเคนเป็นตัวที่สำคัญที่สุดและอาจทดสอบได้ด้วยปฏิกิริยาการเกิดสีการตกผลึก

ยาเสพติดให้โทษสังเคราะห์

๙. เท่าที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษสังเคราะห์ในปี ๑๙๖๖ มีการจับกุมเอนิเลอร์ดีน, เมธาโดน, เพธิดีน และ ไพมิโนดีน ได้มีปริมาณเล็กน้อย และจับกุม เดกซ์โตรมอราไรด์, คีโตเมมีโดน และเลอร์ฟานอล แต่ละชนิดจับได้ในปริมาณน้อยกว่า ๑ กรัม ก่อนหน้านี้ยาเสพติดให้โทษสังเคราะห์อื่น ๆ ๒–๓ เท่าตัวเท่านั้น ที่พบในการลักลอบ ยาเสพติดให้โทษสังเคราะห์เหล่านี้ก็อาจตรวจพิสูจน์ได้โดยอาศัยทดสอบการเกิดสีและการตกผลึก

การทดสอบผู้ใช้ยาเสพติดให้โทษ

๑๐. บางครั้งก็จำเป็นสำหรับนักเคมีที่จะทดสอบหายาเสพติดให้โทษในสารที่ได้จากร่างกายมนุษย์ เช่น การตรวจพิสูจน์ผู้เสพติดโดยตรวจหายาเสพติดให้โทษในปัสสาวะ ซึ่งอาจทำได้ด้วยวิธีคุณภาพวิเคราะห์ โดยวิธี PAPER CHROMATOGRATHY ซึ่งอธิบายโดย G.J. MANNERING

ET AL. และโดย A.E. OLSZYNA – MARZYS การตรวจโดยอาศัยเทคนิคของวิธี ULTRAVIOLET SPECTRO PHOTOMETRY, THIN = LAYER และ GAT CHROMATOGRAPHY ได้คิดขึ้นได้โดย S.L. MULE เพื่อใช้ทดสอบและตรวจหาปริมาณของยาเสพติดให้โทษที่ใช้บรรเทาความเจ็บปวดในของเหลวและ เนื้อของมนุษย์ K.D. PARKER C.H. HINE THIN LAYER–CHROMOTOGRAPHY สำหรับทดสอบปัสสาวะเพื่อหายาเสพติด และยาอื่น ๆ

๑๑. อย่างไรก็ดีในปัจจุบันยังไม่สามารถตรวจสอบผู้เสพกันชาได้ คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษก็ได้เน้นถึงประโยชน์ที่จะเกิดกับเจ้าหน้าที่ปราบปรามในอันที่จะมีวิธีเหมาะสมใช้ในการทดสอบผู้เสพติดกันชาโดยเฉพาะในกรณีอุบัติเหตุทางรถยนต์ ปัญหาเกี่ยวกับการพิสูจน์หากันชาในของเหลวจากร่างกาย เช่น ปัสสาวะ ได้หยิบยกขึ้นมาเอาใจใส่ในหมู่นักวิทยาศาสตร์ผู้ร่วมมือในโครงการค้นคว้าของสหประชาชาติและผลงานที่น่าสนใจ ในกรณีนี้ไว้กระทำโดยห้องทดลองวิทยาศาสตร์หลายแห่ง

โครงการค้นคว้าของสหประชาชาติ

๑๒. การพิจารณาแหล่งกำเนิดในทางภูมิศาสตร์ของของกลางเบื้นการสำคัญยิ่งในการต่อสู้ในเรื่องการลักลอบค้าฝิ่น (ซึ่งเบื้นตัวยาหลักของผู้เสพติดและเบื้นวัตถุดิบในการผลิตมอร์ฟีนและเฮโรอีน เดือน) มีคุณสมบัติทางฟิสิคส์และเคมีโดยเฉพาะ ซึ่งเปลี่ยนแปลงเกี่ยวข้องกันตามภาวะภูมิศาสตร์ของย่านซึ่งปลูกต้นฝิ่นและเก็บเกี่ยวฝิ่นนั้น ความจริงในเรื่องนี้ก็ได้จัดทำขึ้นเบื้นหลักฐานโดยโครงการค้นคว้าฝิ่นของสหประชาชาติ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นโดยมติ ๒ มติ ของคณะมนตรีสภาเศรษฐกิจและสังคม และยังคงดำเนินการและปรับปรุงมติของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ห้องทดลองกองยาเสพติดให้โทษได้คิดค้นวิธีที่ง่าย, รวดเร็ว และสดวก ในการพิจารณา (ตัดสิน) แหล่งกำเนิดฝิ่น (โดยวิธีปฏิกริยาการเกิดสี) และดำเนินการค้นคว้าต่อมาด้วยวิธีดังกล่าว รวมทั้งวิธี DIRECT ABSORPTION SPECTROPHOTOMETRY วิธีการนี้มีกำเนิดมาจากสถาบันสำหรับควบคุมยาใน ZAGREB. YUGOSLAVIA ซึ่งทั้งสองวิธีได้นำไปใช้ในการตัดสินแหล่งกำเนิดฝิ่นของกลางในการลักลอบค้า และรัฐบาลได้เสนอไปยังสหประชาชาติ

๑๓. ห้องทดลองได้ปฏิบัติการค้นคว้าเรื่องกันชาด้วย ตามคำขอร้องของคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ ซึ่งกำหนดโครงการนี้ไว้ในอันดับต้นของความรีบด่วน วัตถุประสงค์แรกของการศึกษานี้เพื่อที่จะปรับปรุงวิธีการที่มีใช้อยู่ในการตรวจพิสูจน์กันชา และทำเบื้นศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร

และแจกจ่ายตัวอย่างกันชาไปยังนักวิทยาศาสตร์ซึ่งหมั้นหมายไว้เพื่อการนี้ ห้องทดลองยังได้ถูกขอร้องให้ปรับปรุงระบบที่ใช้ในการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ และทำการศึกษาการพิจารณาแหล่งกำเนิดของเฮโรอีนเท่าที่จะเป็นไปได้ เฮโรอีนเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้น คุณสมบัติทางเคมีของมันไม่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางชีววิทยาในธรรมชาติ แต่ก็อาจเป็นไปได้ที่จะตั้งความสัมพันธ์ระหว่างของกลางด้วยการพิจารณาจากธรรมชาติและจำนวนของสิ่งแปลกปลอมที่มีปนอยู่

๑๔. นักวิทยาศาสตร์บางประเทศทั่วโลก ให้ความ สนใจร่วมมือ ในโครงการค้นคว้า เหล่านี้ และสหประชาชาติได้ร่วมดำเนินการค้นคว้าโดยนักวิทยาศาสตร์ผู้ร่วมมือของชาติต่าง ๆ ในที่สุดสามารถจัดพิมพ์เอกสารอันดับพิเศษ ST/SOA/SES.K/ และ ST/SOA/SER.S/ขึ้น

๑๕. นอกเหนือจากการค้นคว้าในเรื่องยาเสพติดให้โทษ ห้องทดลองยังให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมนักเคมีของชาติต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการช่วยเหลือทางเทคนิคในการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ห้องทดลองยังสามารถให้ความช่วยเหลือในทางอื่น ๆ อีก คือ

(๑) สนับสนุนห้องทดลองของชาติต่าง ๆ ให้เข้าร่วมในโครงการณ์ค้นคว้าของสหประชาชาติ

(๒) ปรับปรุงวิธีการตรวจหาแหล่งกำเนิดฝิ่นและการตรวจพิสูจน์กัญชา ซึ่งสามารถนำไปใช้ในห้องทดลองประจำชาติ

(๓) ช่วยเหลือประเทศซึ่งปรารถนาจะปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวก ในการค้นคว้าที่มีอยู่เดิมในงานด้านนี้

(๔) ให้ตัวอย่างฝิ่นและกัญชาเพื่อการค้นคว้า

(๕) ให้คำปรึกษาในการตั้งห้องทดลอง หรือปรับปรุงห้องทดลองเก่า

(๖) ให้คำปรึกษาปัญหาทางวิทยาศาสตร์เฉพาะเรื่อง

(๗) รายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับงานของห้องทดลองสอบถามได้ที่ ผู้อำนวยการ กองยาเสพติดให้โทษ สำนักสหประชาชาติภาคพื้นยุโรป เจนีวา สวิสเซอร์แลนด์

การตรวจพิสูจน์, การให้การบำบัดรักษาและการพักฟื้นแก่คนไข้ยาเสพติดให้โทษ (ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ)

พ.ต.ต. เสถียร ชินพงษ์
ผู้แปล

บทที่ ๑ บทนำ

๑. บุคคลทั่วไปอาจกลายเป็นผู้ติดสารเคมีชนิดต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดผลต่อระบบประสาทส่วนกลางได้ซึ่งรวมถึงผลทางการเร่งเร้า การกด และการผันแปรทางจักษุประสาทและความนึกคิด แต่ทั้งนี้มิใช่ว่าสารเคมีทุกชนิดที่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาดังกล่าวจะเป็นยาเสพติดไปเสียทั้งหมด หรือว่าทุกคนจะมีความโน้มเอียงในทางเห็นดีเห็นชอบกับยาเหล่านี้ได้โดยง่ายเท่าเทียมกัน การติดยาเสพติดที่เกิดขึ้นนี้อาจเป็นได้ทั้งชนิดที่มีผลทางจิตประสาทหรือทางร่างกายอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่าง

๒. การเสพติดที่มีผลทางจิตประสาท เป็นอาการที่แสดงออกถึงความต้องการให้ได้มาซึ่งความพอใจหรือความสนุกรื่นเริง หรือหลีกเลี่ยงความไม่สบายใจต่าง ๆ โดยการใช้ยาเป็นครั้งคราวหรือติดต่อกัน นับเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการติดยาทุกชนิด และพบว่ามีอยู่ทั่วไปในอาการของผู้ติดยาเสพติดเกือบทุกรายไป ปกติถือเป็นอาการสำคัญที่สุดซึ่งเกิดแก่ผู้ที่เคยติดยาเสพติดมาเป็นเวลานาน และหวลกลับมาใช้ยาอีกหลังจากที่ได้หยุดเสพมาแล้วโดยสมัครใจหรือถูกบังคับก็ตาม ความอ่อนแอทางจิตใจดูจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการตกเป็นผู้ติดยาเสพติดได้

๓. การเสพติดที่มีผลทางร่างกาย เกิดขึ้นในกรณีที่ร่างกายจำเป็นจะต้องใช้ยาชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะซึ่งผู้เสพจะมีอาการไม่สบายหากไม่สามารถได้ยาดังกล่าว หรือได้รับยาชนิดอื่นที่มีสรรพคุณตรงกันข้ามกับยาที่ตนเสพเป็นประจำ อาการไม่สบายดังกล่าวประกอบด้วย อาการภายใน (สิ่งที่คนไข้รู้สึก) และอาการทางกาย (การเปลี่ยนแปลงที่ผู้เฝ้าสังเกตุจะแลเห็นได้) ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปตามประเภทของยาเสพติดแต่ละชนิด

๔. อาการดื้อยา เป็นปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งที่พบเห็นในตัวผู้ติดยาเสพติดบ่อย ๆ แต่ไม่เสมอไปเมื่อเกิดเป็นขึ้นจะทำให้ร่างกายเคยชินกับการใช้ยาเป็นจำนวนมากขึ้นไปเรื่อย ๆ เพียงเพื่อจะได้รับผลตามความต้องการอย่างเดียวกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือยาในจำนวนปริมาณคงเดิมจะสามารถให้ผลในทางบำบัดความต้องการน้อยลงทุกทีในรายที่คนไข้เกิดอาการดื้อยาขึ้น

๕. ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสารบบรายชื่อขององค์การอนามัยโลก พร้อมทั้งลักษณะอาการสำคัญบางอย่าง ซึ่งเป็นผลจากการติดยาดังกล่าวได้ถูกนำมาแสดงปรากฏในตารางต่อจากนี้ไป

แต่ก็เป็นเพียงการแสดงให้เห็นถึงลักษณะอาการ ๓ อย่างที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงจะมากน้อยของยาเสพติดอย่างใด ดังนั้น จากตารางนี้จึงไม่อาจทราบชัดว่าอาการทางจิตประสาทในรายที่ติดยาโคเคนและแอมเฟทามีน จะรุนแรงมากเท่ากับการติดมอร์พีนหรือไม่ หรืออาจจะมีลักษณะอาการเพียงเล็กน้อยเช่นเดียวกับยาประเภทหลอนประสาท (Hallucinogens) และใบกั๊ท (Khat) นอกจากนี้ตารางดังกล่าวก็มิได้แสดงรายละเอียดในเรื่องอาการทางกายและอาการภายในที่เกิดจากการถอนยาประเภทกดประสาท (Barbiturates) และแอลกอฮอล์ ว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แต่แตกต่างไปจากที่เห็นในกรณียาเสพติดชนิดมอร์พีน ทั้งมิได้กล่าวถึงการบำบัดรักษาบุคคลที่กำลังถอนตนจากยากดประสาท หรือ แอลกอฮอล์ ว่าอาจเป็นเรื่องยากกว่าการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดประเภทมอร์พีน แม้จะพบว่าผู้ติดมอร์พีนจะมีอาการดื้อยาได้มากกว่ายาประเภทกดประสาทหรือแอลกอฮอร์ สรุปแล้ว ขอเน้นว่าตารางดังกล่าวซึ่งรวมยาเสพติดชนิดต่าง ๆ เท่าที่รู้จักไว้ด้วยกันนี้ มิได้แสดงรายละเอียดที่เกี่ยวกับความจำเป็นหรือวิธีการควบคุมไว้แต่อย่างใด

ชนิดของยาเสพติด	อาการทางจิตประสาท	อาการทางร่างกาย	การดื้อยา	ยาเสพติดซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ (เรียกว่ายาเสพติดให้โทษ)
มอร์พีน	+			
โคเคน	+	+	+	
กัญชา	+	−	−	
		−	−	
ยาเสพติดที่มิได้อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ				
บาร์บิทิวเรทส์	+			
แอลกอฮอล์	+	+	+	
แอมเฟทามีน	+	+	+	
ฮาลูซิโนเยน	+	−	+	
(แอล. เอส. ดี. ฯ)		−	+	
กั๊ท	+			
		−	−	

บทที่ ๒ สาเหตุของการติดยาเสพติด

๖. การตกเป็นทาษของยาเสพติดนั้น มีสาเหตุเกี่ยวเนื่องในทางสังคม–เศรษฐกิจ, วัฒนธรรม, ความอ่อนไหวของจิตใจและอารมณ์เป็นสำคัญ สำหรับผู้เสพติดแต่ละรายจะต้องมีสาเหตุดังกล่าวอย่างน้อย ๑ อย่าง และตามปกติจะมากกว่า ๑ อย่างเสมอ.

๗. สาเหตุที่เกิดจากสังคม–เศรษฐกิจ ไม่อาจจะจำแนกได้ว่า ความยากจน ความเสื่อมโทรมในแหล่งที่พักอาศัย ความไม่ราบรื่นของครอบครัว หรือโครงร่างของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจะเป็นต้นเหตุสำคัญของการตกเป็นทาษยาเสพติด อย่างไรก็ตามมีข้อเท็จจริง ๓ ประการ ที่น่ากล่าวถึง คือ (๑) สาเหตุเหล่านี้มักเกิดขึ้นในอาณาบริเวณที่มีการขยายตัวมาก (แม้จะพบว่ามีบุคคลผู้ติดยาเสพติดในบริเวณที่มิได้รับการบีบคั้นทางสังคม และในหมู่ผู้ที่มีความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจด้วยดีก็ตาม)

(๒) จำนวนผู้ไม่ติดยาเสพติดมีปริมาณมาก และตามปกติจะมากกว่าจำนวนผู้เสพติด แม้เป็นบริเวณที่มีการบีบคั้น ทางสังคม–เศรษฐกิจ อย่างหนัก และ (๓) อาณาบริเวณที่เหตุการณ์ทางสังคม–เศรษฐกิจ อยู่ในภาวะตกต่ำมีอยู่เป็นอันมาก โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ติดยาเสพติดรวมอยู่ด้วย

๘. สาเหตุที่เกิดจากความเป็นอยู่ทางวัฒนธรรม ในชุมชนบางแห่งโดยเฉพาะในกลุ่มที่ยังยึดถือประเพณีวัฒนธรรมเก่า ๆ ของตนเองอยู่ บางทีก็ยังมีการนิยมใช้ยาเสพติดบางประเภทอยู่โดยทั่วไป ซึ่งมิใช่เป็นการเสพติดเพราะสาเหตุยุ่งยากอื่นใด การยอมรับประเพณีเสพยาเสพติดนี้ อาจมีอยู่แม้ในถิ่นที่ซึ่งการใช้ยาดังกล่าวถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

๙. สาเหตุที่เกิดจากความอ่อนไหวทางจิตใจและอารมณ์ ดูเหมือนว่าการใช้ยาเสพติดจะมีสาเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือตามปกติจะเกิดจากสาเหตุหลายอย่างรวมกัน ดังนี้ (๑) เพื่อช่วยให้สามารถหลีกหนีจากความทุกข์ยากที่ประดังมาจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง หรือจากความรู้สึกภายในที่ไม่สบายหรือความเจ็บปวดต่าง ๆ

(๒) เพื่อการทดลองของใหม่ อันได้แก่ความรู้สึกอยากสนุก สนใจหรือใคร่รู้ในสิ่งลึกลับ

(๓) เพื่อทำตามแบบอย่างเดียวกัน หรือเพื่อให้ตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเสพยาเสพติดเหมือนกัน

(๔) เพื่อก่อปฏิกริยาในทางต่อต้าน (ไม่ว่าจะโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม) หรือไม่ยอมรับนับถือในความเป็นเพื่อน ญาติพี่น้อง (โดยเฉพาะคือผู้ปกครองหรือสามีภริยา) หรือในแบบฉบับของสังคมและวัฒนธรรมอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป บางครั้งและในบางประเทศมักจะปรากฏว่าสาเหตุเฉพาะที่ชักนำให้บุคคลต้องการที่จะใช้ยาเสพติดด้วยเหตุผลข้างต้นอาจแตกต่างไปจากปกติธรรมดา ซึ่งจะทราบได้จากการตรวจพิเคราะห์ ทางด้านสุขภาพจิต อาการผันแปรทางจิตและอารมณ์ ของบุคคลผู้ตกเป็นทาษยาเสพติดที่กล่าวมานี้ ตามปกติจะเกิดขึ้นก่อนหน้าการเสพยามากกว่าจะเกิดในภายหลัง

บทที่ ๓ การตรวจพิสูจน์คนไข้ยาเสพติดให้โทษ (ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ)

๑๐. การเสพติดเป็นเรื่องที่ติดต่อแพร่หลายได้โดยไม่จำกัด จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง

บางครั้งอาจจะแพร่ไปจากผู้ที่มิได้เสพยาก็ได้ ฉะนั้น การตรวจพิสูจน์บุคคลผู้ซึ่งใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดหรือคนไข้ยาเสพติดจึงเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับการตรวจหาสมุฏฐานของโรคติดต่ออื่น ๆ ในตัวบุคคล แต่การดำเนินการดังกล่าวนี้มีความยุ่งยากเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่า การซื้อขายและมียาเสพติดในครอบครองจะต้องถือเป็นการผิดกฎหมาย ในบางประเทศแม้เพียงตกเป็นผู้ติดยาเสพติดก็ถือเป็นการผิดกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ ยังมีปัญหายากลำบากในการที่จะตรวจสอบว่า ผู้ต้องสงสัยเป็นผู้ติดยาเสพติดแท้จริงหรือเป็นเพียงผู้ใช้ยาในทางที่ผิดอีกด้วย

๑๑. เนื่องจากชนิดและขนาดของยาเสพติดที่ใช้ และสภาพร่างกายของผู้เสพ มีผลทำให้อาการที่เกิดขึ้นในตัวคนไข้ยาเสพติดหรือผู้ใช้แตกต่างกันออกไป จึงนับเป็นการยากที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงในแต่ละครั้ง

๑๒. การตรวจร่างกายเพื่อหารอยเข็มฉีดใหม่ และเก่า เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับในประเทศที่มีการใช้วิธีฉีดยาเสพติดให้โทษเข้าไปทางผิวหนังหรือหลอดโลหิต ซึ่งแบบหลังนิยมใช้กันเป็นประจำในบางท้องถิ่น ตำแหน่งของการฉีดยาเข้าทางเส้นเลือดนี้โดยมากจะฉีดที่ข้อศอกด้านในและที่แขนช่วงล่าง หลังจากที่ฉีดยาซ้ำเข้าไปหลาย ๆ ครั้งตรงเส้นเลือดมักจะเกิดเป็นแผลเป็นแข็ง และเป็นรอยด่าง ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เข็มฉีดยาและเครื่องมือที่สกปรก บางครั้งผิวหนังตรงเส้นเลือดทั่วไปจะมีอาการดังกล่าว (รอยเหล่านี้เกิดจากเครื่องมือเครื่องใช้ไม่สอาด มิใช่เกิดจากยาเสพติด สำหรับการฉีดยาประเภทอื่นโดยใช้อุปกรณ์การฉีดสกปรกก็จะเกิดอาการดังกล่าวขึ้นได้เช่นเดียวกัน)

๑๓. การตรวจพิสูจน์มอร์ฟีน, เฮโรอีน หรือยาเสพติดให้โทษประเภทฝิ่นที่อยู่ในปัสสาวะและสารเหลวอื่น ๆ ในร่างกาย โดยการทดสอบในห้องทดลองโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว นับว่าเชื่อได้ แต่การพิสูจน์ครั้งเดียวไม่สามารถจะสรุปผลได้แน่นอน แต่ผลที่ได้จากการทดสอบหลายครั้ง ในเวลาต่างกันหรือผลที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธีต่าง ๆ ๒—๓ อย่าง ในครั้งเดียวก็สามารถใช้เป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าบุคคลที่ถูกทดสอบ มียาเสพติดในร่างกายขณะที่มีการทดสอบหรือไม่

๑๔. การทดสอบทาง นาลอฟีน (Nalorphine test) เป็นวิธีที่ได้ผล แต่ควรจะกระทำภายใต้การควบคุมของแพทย์เท่านั้น ยานี้มีสรรพคุณในทางตรงข้ามกับยาเสพติดประเภทมอร์ฟีนเกือบทุกชนิด (เช่น ฝิ่น, เฮโรอิน, มอร์ฟีน, เมทาโดน และอื่น ๆ) และสามารถทำให้คนไข้ยาเสพติดดังกล่าวสำแดงอาการให้ปรากฏเมื่อได้รับประทานยานี้ตามปริมาณที่เหมาะสม อาการขั้นต้นที่เกิดจากการถอนยาโดยวิธีทดสอบทางนาลอฟีน หรือนอลฟีน คือการขยายตัวของม่านตาดำ (ถ้าฉีดยานาลอฟีน ปริมาณ ๓ มิลลิกรัม เข้าไปทางผิวหนัง สำหรับบุคคลปกติธรรมดา ความกว้างของขอบตาดำจะลดลง ๐.๒๕

มิลลิกรัม หรือกว่านั้น แต่สำหรับผู้มียาเสพติดอยู่ในร่างกายนี้จะเพิ่มการขยายตัวของขอบตาดำได้ ๐.๒๕ มิลลิกรัม หรือมากกว่า) มีข้อสังเกตว่า การทดสอบที่ได้ผลบวก ไม่จำเป็นต้องหมายความว่าบุคคลผู้นั้นจะเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ และให้สังเกตด้วยว่าการทดสอบจะไม่ได้ผลบวกในกรณีที่นำมาใช้กับยา Pethedine (สารสังเคราะห์อย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดอาการติดยาเสพติด) หากมิได้รับประทานมากถึง ๒๐๐๐ มิลลิกรัม หรือมากกว่านั้นต่อวัน (ปริมาณยาที่ให้การรักษา ปกติธรรมดามีขนาด ๒๕—๑๕๐ มิลลิกรัม) ท้ายที่สุดให้สังเกตว่า การตรวจสอบที่จะให้ได้ผลบวกในรายบุคคลซึ่งเพิ่งเสพยาเสพติดให้โทษเพียงจำนวนเล็กน้อย อาจต้องใช้ยานาลอฟีนมากกว่า ๓ มิลลิกรัม แต่สำหรับผู้ที่ได้เสพยาเสพติดมาแล้วเป็นจำนวนมาก หากการทดสอบครั้งแรกใช้นาลอฟีนในปริมาณมากกว่านี้ จะเกิดอันตรายได้

๑๕. ในกรณีที่การทดลองทางนอลฟีนได้ผลเป็นลบ หรือเกิดผลไม่แน่นอน แต่การทดสอบสารเหล่วต่าง ๆ ในร่างกายทางห้องทดลองปรากฏผลเป็นบวก สองครั้งขึ้นไป ควรถือว่าการทดสอบอย่างหลังถูกต้องมากกว่า

๑๖. คนใช้ยาเสพติดหากจำเป็นต้องงดหรือเลิกเสพยา จะมีอาการต่าง ๆ ปรากฏขึ้นทางร่างกายสำหรับยาประเภทมอร์ฟีน จะมีลักษณะอย่างเดียวกัน แต่จะแตกต่างบ้างก็เป็นรายบุคคลและเวลาความรุนแรงมากน้อยและจำนวนระยะเวลาขึ้นอยู่กับยาเสพติดที่ใช้ โดยทั่วไปอาการดังกล่าวจะปรากฏใน ๖—๑๔ ชั่วโมง หลังจากการใช้ยาครั้งสุดท้าย รุนแรงถึงขีดสุดใน ๓๐—๔๘ ชั่วโมง และจะสงบราบคาบ (ยกเว้นเฉพาะอาการอยากเสพยา) ในปลายสองสัปดาห์ อาการของโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการถอนยาเสพติดเฮโรอีน อาจเริ่มปรากฏและเพิ่มสูงขึ้นเร็วกว่าการถอนยามอร์ฟีนเล็กน้อย และบางทีอาจรุนแรงกว่า ขณะเดียวกันก็อาจเปรียบเทียบได้ในอาการถอนยาเมทาโดนว่าจะเกิดได้ช้ากว่า มีความรุนแรงน้อยกว่า และอาจปรากฏอยู่นานกว่าการถอนมอร์ฟีน

๑๗. อาการที่เกิดขึ้นเพราะการบำบัดรักษาขั้นถอนยามอร์ฟีนมีโดยสังเขปดังนี้

จำนวนชั่วโมงภายหลังการให้ยาครั้งสุดท้าย	อาการที่รู้สึก		อาการทางกาย
๖—๒๔	อึดอัด ตื่นเต้น ไม่สบายและรู้สึกเจ็บปวด	อาการเล็กน้อยจนถึงขั้นปานกลาง	หาว เหงื่อออก, เล็กน้อย น้ำมูกไหล, เล็กน้อย นอนไม่หลับ

๒๔–๔๘	อ่อนเพลีย	
	ปวดหลังและขารุนแรง	
	เกิดร้อนและหนาวรุนแรง	
	คลื่นเหียน	
	เบื่นตะคริว	
จำนวนชั่วโมงภายหลัง	อาการที่รู้สึก	หาว เหงื่อออก น้ำมูกไหล น้ำตาไหล } สังเกตเห็นได้ ขอบตาดำขยายกว้าง
การให้ยาครั้งสุดท้าย		อาการทางกาย
		ขนลุก
		กล้ามเนื้อกระตุก
		เบื่ออาหาร
		กระสับกระส่ายสุดขีด
	เบื่นตะคริวที่บริเวณช่องท้อง	อาเจียร
	และน่องอย่างรุนแรง	ท้องร่วง
		หายใจหอบ
		ความดันโลหิตสูง
		อุณหภูมิขึ้นสูง
		น้ำหนักลด
๔๘–๑๖๘	อาการต่าง ๆ จะลดลงทีละน้อย	อาการจะลดลงจนเกือบปกติ
จำนวนวัน		
๗–๑๐	นอนไม่หลับ	เหลืออาการเพียงเล็กน้อย
	อ่อนเพลีย	
	ประสาทเสีย	
	ปวดและเจ็บทั่ว ๆ ไป	
๑๐–๒๑	อาการจะลดลงปกติ	

อาการอยากเสพยาตามปกติจะมีติดต่อกัน ไม่ใช่เพียงระหว่างระยะถอนยาเท่านั้น แต่จะยืด
ออกไปหลังจากนั้นอีก

๑๘. เท่าที่ทราบ อันตรายร้ายแรงที่ถือว่าเกิดจากยาเสพติดให้โทษโดยตรงนั้น ยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดแม้ในรายที่ได้ใช้ยาดังกล่าวเป็นจำนวนมากในระยะอันยาวนาน แต่เป็นความจริงที่ว่า ผู้ใช้วิธีฉีดยาเสพติดเข้าทางเส้นเลือดด้วยตัวเองมักจะต้องได้รับความทรมานจากการอักเสบและเกิดหนอง รวมทั้งโรคติดเชื้ออื่น ๆ เช่น ผีที่ตับ หรือโรคหนองใน (ในกรณีที่เครื่องมือที่นำมาใช้มิได้ผ่านการฆ่าเชื้อโรคก่อน) หรือเป็นโรคขาดอาหาร (เกิดจากอาการเบื่ออาหารประกอบกับนำเงินที่หามาได้เกือบทั้งหมดไปซื้อยาเสพติดเสียสิ้น) และยังมีโอกาสติดโรคร้ายแรงต่าง ๆ เช่น วัณโรค ซึ่งมักจะเกิดกับบุคคลที่ขาดอาหาร หรือนัยหนึ่งผู้เจ็บไข้โดยเฉพาะ อัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของผู้ใช้ยาเสพติดให้โทษซึ่งมีตัวเลขสูงนั้นถือเป็นผลขั้นรองอันเกี่ยวเนื่องด้วยวิธีการใช้ยาที่ผิด การใช้ยาเกินขนาดและการปล่อยตัว ส่วนเรื่องของการแสดงตนเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมและเป็นผู้เห็นแก่ตัวซึ่งจะเห็นได้บ่อย ๆ ในบุคคลผู้ติดยาเสพติดนั้น ก็มักเกิดขึ้นก่อนการติดยา มิฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการหาวิธีให้ได้มาซึ่งยาเสพติดอันเป็นผลทางด้านจิตประสาทมากกว่าจะเกิดผลโดยตรงใด ๆ ของยาเสพติดที่มีต่อประสาทส่วนกลาง หรือระบบอื่นใดในร่างกาย ถึงอย่างไร ผู้ติดยาเสพติดทุกคน ก็มิใช่ว่าจะเป็นผู้มีการประพฤติปฏิบัติในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมและเป็นบุคคลเห็นแก่ตัวไปเสียทั้งหมด

บทที่ ๔ การบำบัดรักษาและการพักฟื้น

๑๙. การให้ยาบำบัดรักษา และฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจแก่คนไข้ยาเสพติดเป็นงานที่ซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะทางด้านกฎเกณฑ์ต่าง ๆ หลายด้าน รวมทั้งความเข้าใจในธาตุแท้ของมนุษย์ รู้จักเห็นใจ เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคลด้วย

๒๐. พึงให้ความสนใจต่อการแก้ไขสาเหตุที่ทำให้แต่ละบุคคลกลายเป็นผู้ติดยาเสพติดเท่าที่จะสามารถทำความเข้าใจได้ เพราะผู้มารับการบำบัดรักษาหรือความช่วยเหลืออื่นใดย่อมไม่สามารถสละเวลาและความพยายามส่วนใหญ่ของตนในการแก้ไขสาเหตุที่มีอยู่มากมายและแตกต่างกันตามสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ยิ่งกว่านั้นการเรียนรู้ถึงสาเหตุเหล่านี้ยังสามารถช่วยให้เกิดประโยชน์ในการต่อต้านและแก้ไขการเสพยาเสพติดได้ดียิ่งขึ้นด้วย

๒๑. ควรพยายามเข้าใจถึงเหตุผลในการใช้ยาเสพติดของแต่ละราย (ดูข้อ ๙) และช่วยให้คนไข้ยาเสพติดเข้าใจถึงสาเหตุและสถานการของตน กรณีนี้อาจต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตประสาทสำหรับรายที่เกิดผันแปรทางบุคคลิกภาพด้วย

๒๒. เพื่อช่วยให้คนไข้ยาเสพติดเกิดความเข้าใจในตนเองดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นจะต้องแนะแนววิธีเผชิญกับปัญหาที่จะต้องประสบดังต่อไปนี้ คือ : ปัญหาการขาดหลักประกันที่มั่นคงและสูญสิ้นความ

ไว้วางใจในตนเอง., การขาดความสามารถที่จะแสดงคุณค่าของตนทางวัฒนธรรมหรือต่อบุคคลอื่น ๆ, ความจำเป็นทางด้านประสบการใหม่ ๆ, และความต้องการเป็นอิสระจากครอบครัวของตนและดำเนินชีวิตอย่างเสรีแต่อยู่ในขอบเขตที่กำหนดขึ้นโดยสังคมที่ตนสังกัดอยู่

๒๓. วิธีการบำบัดคนไข้ยาเสพติดเป็น กลุ่มก้อนอาจได้ ผลดีเช่นเดียว กับการรักษา เป็นรายบุคคล การรักษาพร้อมกันเป็นกลุ่มโดยอาศัยความช่วยเหลือและหรือการควบคุมโดยบุคคลผู้เคยติดยาเสพติดมาก่อนนับว่าได้ผล การรักษาทางยาก็กำลังได้รับการทดสอบแล้วว่ามีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาได้ดี เป็นไปได้ว่ายาบางอย่างที่เหมาะแก่การใช้บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดบางชนิด ก็อาจมีประโยชน์ในทางใช้บำบัดรักษาอาการติดสุราเรื้อรังได้ด้วย ขณะเดียวกันยาบางชนิดที่ทำให้ผู้ดื่มเกิดไม่สบาย อาจนำมาทดลองใช้ได้ผลตามต้องการสำหรับคนไข้ยาเสพติดได้

๒๔. การบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยที่เกิดจากยาเสพติดให้โทษ (รวมทั้งอาการทางจิต) และการแก้ไขอาการเสื่อมโทรมทางร่างกายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องกระทำในภายหลัง เพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถใช้พลังทางร่างกายและจิตใจของเขาต่อไปได้อย่างเต็มที่

๒๕. การฝึกหรืออบรมในด้านอาชีพอาจเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยให้ผู้รับการบำบัดรักษามีโอกาสประสบความสำเร็จในงานอาชีพต่อไปในภายภาคหน้า

๒๖. การอนุญาตให้ใช้ยาประเภทเสพติดบางอย่าง มักเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการบำบัดรักษาในขั้นถอนยาแม้ว่าคนไข้ยาเสพติดจะแสดงเจตจำนงค์ในการเลิกสูบอย่างแข็งขัน นี่เป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะ

๒๗. ยาเสพติดมีหลายประเภท คนไข้ยาเสพติดอาจใช้ยามากกว่า ๑ ชนิดในขณะเดียวกัน หรืออาจใช้ยาชนิดต่าง ๆ ต่อเนื่องกันมาแล้วแต่จะหาได้ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการบำบัดรักษาจึงต้องคุ้นเคยกับรายชื่อยาเสพติดแต่ละชนิด รวมทั้งความแตกต่างที่จำเป็นในด้านวิธีการบำบัดรักษา

๒๘. การเลิกยาเสพติดได้อย่างสิ้นเชิงนั้นเป็นเป้าหมายของการให้การ บำบัด รักษาและฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจแก่คนไข้ยาเสพติด อย่างไรก็ตามผลได้จากการนี้ไม่ควรขึ้นอยู่กับกรณีการเลิกนิสสัยเสพติดเพียงอย่างเดียวแต่จะต้องมีการปรับปรุงทางด้านอาชีพ และส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ ด้วย

๒๙. การใช้ความพยายามศึกษาหาทางติดต่อกับคนไข้ผู้รับการบำบัดรักษาอย่างจริงจัง เป็นสิ่งสำคัญในขั้นปลาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวโดยทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการติดยาเสพติดดีขึ้นและพร้อมที่จะพิจารณาตอบปัญหาของบุคคลเหล่านั้นได้โดยถูกต้อง ทั้งขณะที่ให้การบำบัดรักษา การฟื้นฟูตลอดจนในขั้นระยะติดตามผล

๓๐. ในอาณาบริเวณที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้น หรือทำท่าว่าอาจจะเกิดขึ้นก็ได้ ควรใช้ความพยายามศึกษาถึงเรื่องราวของประชาชนที่อยู่ ณ ที่นั้นเช่นกัน โดยเฉพาะผู้มีอิทธิพลในทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบจารีตประเพณี และในทางกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อสาธารณชน เป็นความจริงที่ว่าความสำคัญและแบบอย่างของวัฒนธรรมที่มีอยู่อาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นได้ หรือให้คงอยู่ตลอดไปในกรณีที่เกิดขึ้นแล้ว

๓๑. การถอนยา (เลิกใช้ยาเสพติด) : โดยที่อาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ร่างกายและจิตใจเป็นสิ่งพึงปรากฏขึ้นได้ในระหว่างที่มีการบำบัดรักษาขั้นถอนยา ดังนั้นคนไข้ยาเสพติดให้โทษจึงควรอยู่ในความควบคุมของแพทย์อย่างน้อยในระยะของการบำบัดรักษาขั้นนี้ โดยอาศัยความก้าวหน้าทางด้านวิชาการแพทย์ สามารถช่วยให้ผู้มารับการบำบัดรักษาเลิกใช้ยาเสพติดได้โดย จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่คนไข้ นอกเสียจากความไม่สบายเพียงเล็กน้อยการถอนยาโดยมิได้ให้ความดูแลด้วยดีสำหรับบุคคลที่มีอาการดื้อยาอย่างแรงนั้นไม่เพียงจะทำให้คนไข้ได้รับทุกข์ทรมานอย่างที่ไม่ควรจะเป็นเท่านั้น แต่ในรายที่ถึงขั้นร้ายแรง อาจเจ็บหนักและเสียชีวิตได้ บุคคลที่มีอาการเสพติดทางร่างกายต่ำหรือไม่มีเลยอาจได้รับการรักษาขั้นถอนยาให้หายได้อย่างปลอดภัย โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยยาอื่นแทนหรือค่อย ๆ ลดจำนวนยาที่ใช้ลง (บุคคลเช่นนี้จะเห็นได้เสมอในประเทศที่การติดยาเสพติดให้โทษเป็นเหตุการณ์ธรรมดา แต่การจะได้มาซึ่งยาเสพติดนั้นเป็นสิ่งยากยิ่ง) การถอนยาแม้ในรายที่มีอาการเสพติดรุนแรงก็อาจกระทำสำเร็จได้ภายใน ๑๐–๑๔ วัน ส่วนรายที่มีอาการน้อยกว่าก็จะใช้เวลาน้อยลง

๓๒. การถอนยาเป็นเพียงวิธีการขั้นต้นที่นำไปสู่กรรมวิธีของการบำบัดรักษาและการพักฟื้นในขั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นเรื่องยากและสิ้นเปลืองเวลามากกว่านัก จากประสบการที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า การถอนยาโดยปราศจากกรรมวิธีในด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูร่างกายและจิตใจในขั้นสุดท้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากไม่มีการติดตามดูผลระยะยาวและจริงจังนั้น จะเกิดประโยชน์แต่เพียงส่วนน้อยแม้ว่าการรักษาขั้นถอนยาดังกล่าวจะเป็นไปโดยความสมัครใจของผู้ติดยาเสพติดก็ตาม การบำบัดรักษาและฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจตามที่กล่าวมาแล้วโดยสังเขปในหัวข้อ ๑๙–๓๐ เป็นสิ่งจำเป็น

๓๓. โครงการบำบัดรักษาและให้การพักฟื้น ควรจะได้กำหนดในเรื่องรายละเอียดและวิธีการดำเนินงานเอาไว้ เพื่อนำมาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องถิ่นจารีตประเพณีและทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งในที่นี้จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดโดยเฉพาะแต่อย่างใด

๓๔. ความร่วมมือ ของคนไข้ ยาเสพติดให้โทษ ในการบำบัดรักษาและการพักฟื้น เป็นเรื่องสำคัญมาก สำหรับผู้สมัครใจรับการรักษาเอง ย่อมไม่มีความยุ่งยากเหมือนกับรายที่ถูกบังคับ จำนวนคนไข้ซึ่งมีอยู่มากมีทั้งที่สมัครใจมาเองและมาด้วยเหตุผลต่าง ๆ รวมทั้งถูกบีบบังคับจากทางครอบครัวหรือ

ตำรวจ บุคคลเหล่านี้อาจไม่ให้ความร่วมมือและมีอยู่บ่อย ๆ ที่เลิกรับการบำบัดรักษาก่อนถึงกำหนดเวลาอันสมควร การร่วมมือในที่นี้หมายถึงการที่คนไข้ยอมรับกรรมวิธีในการบำบัดรักษาอย่างจริงจัง การยอมรับการบำบัดรักษาอาจมิได้เกิดโดยสมัครใจ บางทีคนไข้ก็แสดงอาการขัดขืนอย่างเห็นได้ชัด จนถึงกับต้องมีการอาศัยการเกลี้ยกล่อมระหว่างผู้ติดยาเสพติดให้โทษและบุคคลที่พยายามให้ความช่วยเหลือแก่เขา ตัวอย่างอันดีจะเห็นได้ในกรณีที่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากกลุ่มบุคคล ซึ่งมักประกอบด้วยผู้เคยเสพติดมาก่อน ให้ชักจูงคนไข้เข้ารับการบำบัดรักษาโดยไม่คำนึงถึงเรื่องความเจ็บปวดหรือความไม่สะดวกสบายอันเกิดจากการเผชิญเหตุการณ์ดังกล่าว โดยจะต้องอาศัยเหตุผลที่แข็งแรงและสมเหตุผลด้วย

๓๕. จากประสบการณ์ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าการบำบัดรักษาในกรณีที่มีการบังคับนั้นก็อาจได้รับการยินยอมโดยดีขึ้นได้ และสามารถประสบผลสำเร็จเช่นกัน ดังนั้นในทัศนะทางแพทย์จึงเห็นว่าควรมีการจัดวางโครงการบำบัดรักษาไว้กว้าง ๆ สำหรับผู้ติดยาเสพติดซึ่งเข้ารับการรักษาโดยถูกบังคับเช่นเดียวกับในรายที่สมัครใจเอง

บทที่ ๕ การติดตามผลการบำบัดรักษาคนไข้ยาเสพติด

๓๖. การติดยาเสพติดให้โทษเป็นบ่อเกิดแห่งโรคเรื้อรังและความทรุดโทรมของร่างกาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคอยติดตามดูแลในกรณีที่เกิดโรคแทรกซ้อนต่าง ๆ เช่น วัณโรค เป็นต้น ตามผลการศึกษาที่เป็นมาปรากฏว่าการควบคุมดูแลและติดตามผลระยะยาวโดยตั้งใจ หลังจากการบำบัดรักษาขั้นถอนยาและขั้นพักฟื้นนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การติดตามผลควรใช้ระยะเวลานาน ๆ หลายปี โดยให้บุคคลหนึ่งหรือหลายคนซึ่งมีความรู้ในด้านปัญหาต่าง ๆ ของผู้ใช้ยาเสพติดเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งจะต้องกระทำติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอบ่อยครั้ง (นับตามจำนวนวัน) ในระยะเริ่มแรก จากนั้นการติดต่ออาจกระทำน้อยครั้งลง (นับตามจำนวนสัปดาห์หรือเดือน) ในเวลาต่อมา ทั้งนี้ควรต้องมีเวลาเผื่อไว้สำหรับใช้ในการติดต่อฉุกเฉินนอกรายการโดยเฉพาะในระยะแรก ๆ เพื่อคอยรับกับวิกฤติการณ์ซึ่งมักจะเกิดขึ้นเสมอ เมื่อผู้เคยเป็นคนไข้ยาเสพติดพยายามจะเริ่มต้นใช้ยาอีก ประการสุดท้ายก็คือผู้ทำหน้าที่นี้ควรเป็นบุคคลที่ได้รับความเชื่อถือจากคนไข้ยาเสพติดที่ถูกติดตามตรวจสอบโดยต้องอาศัยความรู้ความสามารถเป็นสำคัญยกตัวอย่างการบำบัดรักษาและพักฟื้นคนไข้ยาเสพติดในรายที่ถูกบังคับ ปรากฏว่าจะเกิดผลดีได้เช่นกัน หากผู้ติดตามผลเป็นบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ซึ่งสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวใด ๆ ของอีกฝ่ายหนึ่งได้

บทที่ ๖ มาตราการอื่น ๆ

๓๗. ถึงแม้จะไม่ใช่หัวข้อเกี่ยวกับการให้การบำบัดรักษาและพักฟื้นโดยตรง แต่ความสำคัญในเรื่องสิ่งแวดล้อมที่ชักนำให้เกิดนิสัยติดยาเสพติดก็เป็นสิ่งควรต้องรับรู้ไว้ เพื่อผลทางการป้องกันและ

ควบคุมการประพฤติผิดดังกล่าว การควบคุมยาเสพติดให้โทษอย่างเข้มแข็งสามารถลดการแพร่หลายของการเสพติดได้เป็นอย่างมากก็จริงแต่ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะขจัดการติดยาเสพติดให้โทษ โดยวิธีควบคุมด้านการจำหน่ายเพียงอย่างเดียว ที่ใดก็ตามที่ยังมีความต้องการอยู่และการจำหน่ายสามารถให้ผลกำไรงาม ก็เป็นที่เชื่อได้ว่าจะต้องมีผู้ปราศจากความยั้งคิด ใช้ความพยายามเสาะหาสิ่งดังกล่าวมาสนองความต้องการให้ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างจริงจังที่จะลดปริมาณความต้องการในยาเสพติดด้วย

๓๘. การให้การบำบัดรักษาและการพักฟื้น แก่คนไข้ยาเสพติดเป็นวิธีหนึ่งในการลดจำนวนความต้องการลงได้การศึกษาที่นำไปสู่การป้องกันมิให้มีการใช้ยาในทางที่ผิดและมีโอกาสตกเป็นผู้เสพติดสำหรับบุคคลในรายใหม่ ๆ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง

๓๙. หากการขจัดการติดยาเสพติดด้วยวิธีควบคุมการจำหน่ายไม่ได้ผล ก็ไม่สามารถขจัดพฤติการณ์ดังกล่าวโดยวิธีให้การบำบัดรักษาและพักฟื้น และวิธีใช้ความพยายามลดจำนวนความต้องการเช่นกัน ผลอันพึงเกิดจากโครงการลดจำนวนยาเสพติดที่จำหน่ายและความต้องการในสิ่งดังกล่าวไม่ควรจะปล่อยให้ผ่านเลยไปหรือไม่ควรมองแต่ในแง่ร้ายอย่างเดียว ความพยายามในด้านการควบคุมนี้นับว่าได้ประสบความสำเร็จโดยแท้จริง แม้จะมิใช่ทั้งหมดแต่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดยุติการเสพได้อย่างเกินคาด

อย่างไรก็ตามตลอดระยะกว่า ๑ ชั่วอายุคนมานี้ ยังไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดใช้ความพยายามอย่างจริงจังและชัดแจ้ง เพื่อปฏิบัติต่อการควบคุมในเรื่องอุปสงค์และอุปทานตามที่กล่าวมาแต่อย่างใด ถ้าวิธีการเช่นนี้ถูกนำมาใช้ในประเทศต่าง ๆ ซึ่งถึงแม้จะมีแบบอย่างทางสังคมวัฒนธรรมผิดแผกกันออกไป ก็ยังเชื่อได้ว่าการดำเนินการตามเป้าหมายที่วางไว้ จะสามารถขจัดการติดยาเสพติดให้เหลือปริมาณน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

สารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร

พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต
เนียน นิลวัฒน์ ประจำ วจ. ก.ป.ส.
ผู้แปล

การใช้ยาเสพติดในทางที่เป็นโทษ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นนับชั่วศตวรรษแล้ว การใช้ยาเสพติดในทางแพทย์และวิทยาการอันอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ และความพากเพียรโดยไม่ลดละในด้านการปราบปรามป้องกันได้ดำเนินไปโดยอาศัยความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศ สถานการณ์ขณะนี้ได้สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น นอกจากจะใช้ยาเสพติดให้โทษโดยธรรมดาอยู่แล้ว ยังมีการใช้สารประเภทที่ทำให้ประสาทปรวนแปรขึ้นอีกด้วย ซึ่งยังไม่อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ แต่มีรูปการที่น่าวิตกมิใช่น้อย

สารดังกล่าวไม่ใช่ยาเสพติด แต่เป็นสารอันตราย และการใช้ในทางที่ผิดได้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ ๆ ขึ้นในสังคม การใช้สารประเภทนี้โดยไม่คำนึงถึงความพอเหมาะในการบำบัดรักษาอาจมีผลร้ายที่เป็นพิษ และภัยจากการใช้ในทางที่ผิด ย่อมมีมากขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดการต้องการใช้ยาอยู่เสมอ

สารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร ส่วนใหญ่เป็นสารทางเคมีใช้ในทางแพทย์ และด้วยเหตุนี้จึงมีชื่อทางเคมี ทางเภสัชศาสตร์ และทางแพทย์ที่ใช้กันอยู่เพื่ออธิบายคุณสมบัติทางเภสัชกรรม และทางเคมีในบทต่อ ๆ ไป เราจะได้พยายามให้มากที่สุดที่จะจำกัดการใช้ความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางวิชาการให้น้อยที่สุด อย่างไรก็ดีเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ ๆ ปฏิบัติงานในด้านยาเสพติดควรเข้าใจศัพท์บางคำเสียก่อน

คำว่า ยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปร คลุมถึงสารต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อระบบประสาท และสภาวะทางจิตใจ

(๑) สารบางอย่างที่ทำให้ประสาทปรวนแปรมีผลทำให้ประสาทเฉื่อยชาลง (ชนิดที่กดระบบส่วนกลาง) และดังนั้นยาประเภทนี้จึงเป็นยาที่มีประโยชน์ในทางแพทย์ ในการทำให้นอนหลับ หรือทำให้นอนหลับอยู่ได้นาน ๆ (ยาประเภทนอนหลับ Soporifics hypnotics) หรือเพื่อระงับการตื่นเต้นทางประสาท หรือบำบัดความผิดปกติทางประสาท (ยาระงับประสาท Sedetives)

(๒) ยาอื่นที่ทำให้ประสาทปรวนแปร มีผลต่อระบบประสาทในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ก่อให้เกิดการตื่นเต้น จึงเห็นได้ว่าสารดังกล่าวมีผลทางกระตุ้นประสาท สำหรับในด้านบำบัดรักษายา เหล่านี้จักต้องใช้ต่อเมื่อต้องการกำลังทางนึกคิดและพลังทางประสาทเข้มแข็งขึ้น (เป็นยากระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง) หรือในเมื่อต้องการระงับความอยากอาหาร (การลดความอ้วนโดยใช้สารที่ทำให้ไม่อยากรับประทานอาหาร

(๓) ยังมีสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรอีกชนิดหนึ่ง ถึงแม้จะมีผลต่อระบบประสาท แต่ประโยชน์ในทางบำบัดรักษายังไม่ปรากฏ ได้แก่สารที่ทำให้ประสาทหลอน (Hallucinogens) ได้แก่ สารที่ทำให้เกิดภาพหลอนหรือภาพลวงตา

ฉะนั้นเราจึงแบ่งสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรได้ออกเป็น ๓ จำพวกใหญ่ ๆ คือ

(๑) จำพวกกดประสาท

(๒) จำพวกกระตุ้นประสาท

(๓) จำพวกทำให้ประสาทหลอน*

ถึงแม้ว่าแอลกอฮอลล์จะเป็นสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรที่เราใช้กันมากที่สุด และนานมาแล้วก็ตาม เราก็ยังไม่รวมสารชนิดนี้เข้าไว้ในเรื่องที่ศึกษา เพราะว่าแอลกอฮอลล์มีข้อแตกต่างกับสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรโดยทั่วไปในแง่วิธีใช้ และวิธีการปราบปรามในการใช้ในทางที่ผิด

๑. การใช้ยาจำพวกกดประสาทในทางที่ผิด

บาบิทูเรทนับว่าเป็นยาจำพวกกดประสาทที่สำคัญที่สุด เป็นสารที่ได้มาจากกรดบาบิทูริคและเรียกกันหลายชื่อ เช่น ลูมินัล. การดีนัล และอื่น ๆ

ก. การใช้บาบิทูเรทในทางที่เป็นโทษ

เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากในการที่จะกำหนดขอบเขตในการใช้บาบิทูเรทในทางที่ผิดว่ามีอยู่เพียงใด ยิ่งกว่าในกรณียาเสพติดธรรมดา เพราะว่าสารนี้ส่วนใหญ่ก็ใช้ในการบำบัดรักษาอยู่เป็นเวลาครึ่งศตวรรษมาแล้วที่บาบิทูเรทได้มีฐานะเป็นยาบำบัดรักษาชนิดหนึ่ง และแม้แต่ในปัจจุบัน ปรากฏว่าใน

---

* เป็นที่น่าสังเกตว่า ยาเสพติดให้โทษทั้งมวลมีคุณสมบัติทำให้ประสาทปรวนแปร ตัวอย่าง ฝิ่นก็เป็นจำพวกกดประสาท โคเคอีน (ซึ่งมาจากใบโคค่า) เป็นจำพวกกระตุ้นประสาท และกันชาเป็นจำพวกทำให้ประสาทหลอน อย่างไรก็ตาม ยาเสพติดให้โทษแตกต่างกับสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรในแง่เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ในทางที่เป็นคุณและเป็นโทษ และข้อแตกต่างนี้เห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศและกฎหมายภายในของแต่ละประเทศอยู่แล้ว

หลายประเทศด้วยกัน ตามใบสั่งยาของแพทย์มีสารบาบิทูเรทถึงร้อยละ ๑๐ เหตุที่ใช้กันบ่อยในด้านบำบัดรักษา ก็เนื่องจากคุณสมบัติของมันนั่นเอง บาบิทูเรทอาจใช้เป็นยาที่ปลอดภัยได้ ถ้าหากใช้เป็นยานอนหลับในปริมาณเพียงเล็กน้อย

คุณลักษณะในด้านปริมาณของปัญหาบาบิทูเรทจึงมีความสำคัญมาก เพราะว่าผลร้ายหรือผลที่เป็นพิษจากสารนี้ เมื่อใช้ในด้านบำบัดรักษาของแพทย์แล้ว ปรากฏว่าแทบไม่มีเลย อีกประการหนึ่งในหลายประเทศมีการใช้บาบิทูเรทโดยไม่ได้อยู่ในการควบคุมของทางการแพทย์ ฉนั้น การได้บาบิทูเรทอาจจะได้มาโดยไม่ต้องมีใบสั่งของแพทย์ก็ได้ และการใช้อาจจะไม่ใช่ในเรื่องความจำเป็นในด้านการบำบัดรักษาเท่านั้น การขาดการควบคุมเช่นนี้ย่อมมีผลร้าย ดังเหตุต่อไปนี้

๑. หลังจากที่ใช้บาบิทูเรทมานานและติดต่อกัน ย่อมเสี่ยงต่อการที่ร่างกายและจิตใจที่จะขาดยานี้เสียมิได้

๒. การไม่ควบคุมการใช้บาบิทูเรท อาจนำไปสู่การใช้สารอย่างอื่นเพิ่มเติมอีกก็ได้ เช่น การใช้บาบิทูเรทผสมกับสารอื่น ๆ ปัญหานี้จะได้กล่าวต่อไป ปรากฏการณ์ต่าง ๆ นี้ได้มีส่วนช่วยให้เกิดมีการลักลอบค้าสารบาบิทูเรทมากขึ้น ซึ่งปรากฏว่าในหลายประเทศมีปริมาณการลักลอบที่น่าวิตก การที่จะคาดคะเนถึงปัญหานี้ว่ามีอุปสรรคอย่างไรจากการศึกษารายงานทางวิทยาศาสตร์และสิ่งพิมพ์นั้นเป็นเรื่องยากยิ่ง เพราะเหตุว่า ผู้ใช้บาบิทูเรทส่วนใหญ่นั้นเป็นผู้ที่ต้องใช้สารอย่างอื่นประกอบกันไปด้วย จึงเป็นเรื่องยุ่งยากให้ในการที่แยกแยะเรื่องการใช้บาบิทูเรทในทางที่เป็นโทษและแนวโน้ม เท่าที่รู้กันการใช้บาบิทูเรทร่วมกับสารอื่น ๆ ที่แพร่หลาย และเป็นอันตรายมากก็ได้แก่กรณีต่อไปนี้:—

— ใช้บาบิทูเรทร่วมกับเฮโรอีน

— ,, ,, แอลกอฮอลส์

— ,, ,, ยาจำพวกกระตุ้นประสาท

การใช้บาบิทูเรทร่วมกับเฮโรอีน

(๑) สิงห์อมควัน หรือที่เรียกในภาษาอังกฤษว่า Dragon Hunt เป็นการใช้ส่วนผสมที่มีเฮโรอีนและบาบิทูเรท สิงห์อมควัน เป็นถ้อยคำที่หมายถึงวิธีการที่สูบส่วนผสมดังกล่าวในตะวันออกไกล โดยเฉพาะที่ฮ่องกง เครื่องมือที่ใช้ในการสูบเฮโรอีน คือ กระดาษตะกั่วที่มีอยู่ในซองบุหรี่ หลอดกระดาษเหมือนหลอดที่ใช้ในการดื่มน้ำ กระดาษแข็งหลายแผ่นและตะเกียงเล็ก กระดาษตะกั่วนั้นในขั้นแรกต้องทำให้เรียบโดยใช้ของแข็งหรือโลหะทับ ต่อไปก็พับกระดาษเป็นสองส่วน และเอาเฮโรอีนและบาบิทูเรทวางลงบนรอยกระดาษที่แบ่งครึ่ง แต่วางแยกห่างกันประมาณ ๑ ซม. ต่อไปเอากระดาษแข็ง

จุดไฟและจ่อใต้กระดาษตะกั่วให้ผงบาบิทูเรทละลายและผสมกับผงเฮโรอีน เอียงกระดาษตะกั่วไปมาหลายครั้งขณะที่ได้รับความร้อน ผู้สูบขณะคาบหลอดกระดาษอยู่ในปากปลายซึ่งหลอดข้างหนึ่งอยู่ใกล้กับกระดาษตะกั่วจะสูดควันจากส่วนผสมที่ร้อนอยู่นั้นเข้าทางจมูก

ถ้าจะสูบควันให้มีรสชาดดียิ่งขึ้น จะต้องให้ปลายหลอดกระดาษนี้ตามติดควันที่ลอยออกจากส่วนผสมดังกล่าว ในขณะที่ควันได้เคลื่อนย้ายไปมาจากบริเวณตรงกลางกระดาษในกระดาษตะกั่ว สูดควันจนหมดจนไม่มีอะไรเหลือนอกจากรอยด่างดำเท่านั้น ด้วยวิธีการเช่นนี้จึงทำให้ประชาชนขนานนามวิธีการเสพติดนี้ว่า สิงห์อมควัน หรือภาษาจีนกวางตุ้งว่า เชยหล่ง

(๒) มีรายงานหลายฉบับแจ้งว่า สารที่ใช้ผสมกับเฮโรอีนมากที่สุดได้แก่บาบิทูเรท ผู้เสพติดเฮโรอีนไม่อาจจะหาเฮโรอีนที่บริสุทธิ์ได้ เพราะว่าการเอาสารอื่นผสมลงไปในเฮโรอีนเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันอยู่ในตลาดมืดของโลก ตามรายงานดังกล่าวยาเสพติดเฮโรอีนมีเนื้อเฮโรอีนจริง ๆ จากตัวอย่างที่ยึดได้ในสหรัฐประมาณ ๔ หรือ ๕ เปอร์เซนต์เท่านั้น และข้อเท็จจริงนี้ก็มีอยู่ในแถบเอเชีย ซึ่งมีตลาดมืดลักลอบซื้อขายยาเสพติดดังกล่าว สิ่งที่ใช้ผสมกับเฮโรอีนก็มี ควินนิน น้ำตาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาบิทูเรทใช้กันมากในแถบเอเชีย

(๓) สำหรับผู้เสพติดที่ใช้ฉีดเฮโรอีนเข้าเส้นโลหิต ปรากฏบางคนก็เสพติดบาบิทูเรทด้วย ตามรายงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในสหรัฐ ร้อยละ ๒๐–๓๐ ของผู้เสพติดเฮโรอีน ปรากฏว่าเสพติดบาบิทูเรทด้วย

การใช้บาบิทูเรทผสมกับแอลกอฮอล์

วิธีใช้ที่เป็นโทษนี้แพร่หลาย และมีอันตรายมาก

การใช้บาบิทูเรทผสมกับยากระตุ้นประสาท

การใช้ที่เป็นโทษในลักษณะนี้แพร่หลายในกลุ่มเยาวชน มียาบางชนิดที่ขายในตลาดที่ดึงดูดความสนใจ และมีสารดังกล่าวผสมอยู่ ตามรายงานบางฉบับ ปรากฏว่า จำนวนผู้ที่ใช้ยาที่มีส่วนผสมของบาบิทูเรทกับสารอื่น ๆ นั้น ในบางประเทศมีจำนวนสูงยิ่งกว่าพวกที่ใช้ยากระตุ้นประสาทหรือบาบิทูเรทแต่เพียงอย่างเดียว

การใช้ยาประเภทกล่อมประสาทในทางที่เป็นโทษ

ยังมียาอีกหลายชนิดที่รู้จักกันว่า เป็นยาประเภทกล่อมประสาท ซึ่งเข้าใจว่าเป็นยาที่ระงับความวุ่นวายใจ หรือความไม่สงบทางประสาท แต่ไม่ถึงกับทำให้นอนหลับ ปรากฏว่ามีการใช้ยาประ-

เภทนี้เป็นจำนวนมากในหลายประเทศด้วยกัน การผลิตและการจำหน่ายยาชนิดนี้ยังไม่มีการควบคุมโดยรัดกุมนัก (หรือบางทีไม่มีการควบคุมเลย) กรณีนี้อาจเป็นไปได้ว่า ได้มีการใช้ยาดังกล่าวในปริมาณที่เกินสมควร ในด้านการบำบัดรักษา และอาจมีการใช้ในทางที่เป็นโทษได้ แต่โดยที่สถิติเรื่องนี้ยังไม่ปรากฏจึงยากที่จะคาดคะเนขอบเขตของการใช้ที่เป็นโทษ และคุณลักษณะที่ใช้ด้วย

๒. การใช้ยากระตุ้นประสาทในทางที่เป็นโทษ

การใช้ยากระตุ้นประสาทในทางที่เป็นโทษส่วนใหญ่ เป็นกรณีการใช้ยาจำพวกหนึ่ง ที่เรียกว่า แอมเฟทามีน คำว่า แอมเฟทามีน คลุมถึงสารทั้งหลายที่ได้มาจากสารในจำพวกแอมเฟทามีนด้วย คุณค่าในทางบำบัดรักษาจากยาชนิดนี้มีอยู่จำกัด ในทางปฏิบัติใช้กันอยู่ในเฉพาะ ๒ กรณี คือ (๑) ใช้เป็นยากระตุ้นประสาท และ (๒) ใช้ในการบำบัดรักษาความอยากอาหาร เป็นที่เข้าใจกันว่า ผลจากกระตุ้นประสาทจากสารเช่นนี้มีส่วนทำให้ไม่อยากอาหาร

การใช้แอมเฟทามีนในทางที่เป็นโทษมีอยู่มาก ปริมาณการใช้ในด้านบำบัดรักษามีอยู่น้อยมาก ในขณะเดียวกันยาประเภทกระตุ้นประสาท (เช่นบาบิทูเรท) ที่ผู้ติดยาเสพติดใช้กันนั้น ส่วนใหญ่ได้ใช้เพื่อเพิ่มพูน (หรือในบางครั้งเพื่อชดเชย) ผลต่าง ๆ ที่เกิดจากฤทธิ์ยาเสพติด หรือสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปรชนิดอื่น ๆ การใช้สารแอมเฟทามีนในทางที่ผิดนี้ มักจะไม่ใช้ร่วมกับสารอื่น ๆ เพราะต้องการฤทธิ์โดยตรงเท่านั้น

แนวโน้มในการใช้สารนี้ในทางที่ผิดและวิธีใช้นั้นแตกต่างกันไปและสลับซับซ้อนอยู่ สิ่งที่จะกล่าวต่อไปก็เป็นการแสดงให้เห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับความร้ายแรงและผลที่ได้รับจากการใช้ยาชนิดนี้ในทางที่ผิดลักษณะต่าง ๆ กัน

(ฏ) การใช้แอมเฟทามีนเพื่อเพิ่มพลังทางด้านการนึกคิด หรือขจัดความอ่อนเพลียและง่วงนอน

แอมเฟทามีนได้ใช้กันบ่อยครั้งที่สุดในการเร่งกระตุ้นพวกนักเล่นกีฬา โดยผลของแอมเฟทามีน นักกีฬาย่อมไม่รู้สึกเหนื่อย สามารถแข่งขันเกินพละกำลังที่แท้จริงของเขาได้ และเมื่อเป็นเช่นนี้ ผลจากการ เหน็ดเหนื่อยมากเกินไป และอากาศก็ไม่ค่อยดี (เช่นร้อนจัด) อาจทำให้ผู้ใช้ถึงตายได้

การที่คนขับรถยนต์โดยเฉพาะรถบรรทุกได้ใช้ยาชนิดนี้นั้น ปรากฏว่ามีสถิติมากอยู่ในหลายประเทศ ด้วยฤทธิ์ของยาคนขับรถย่อมไม่รู้สึกง่วงแต่จะรู้สึกทันทีเมื่อฤทธิ์ยาสิ้นไป ข้อนี้เป็นเรื่องที่อธิบายได้ดีว่า ในกรณีอุบัติเหตุที่ร้ายแรง และเมื่อพิจารณาถึงผู้ที่ต้องรับผิดชอบแล้ว จะเห็นได้ว่า มีคนขับรถไม่น้อยที่หลับในในขณะที่ขับรถ หลังจากใช้ยาประเภทนี้มาแล้ว

อันตรายโดยตรงและทันทีจากการใช้แอมเฟทามีนของบรรดาเยาวชนยังไม่ปรากฏชัด แต่รูปการที่ต้องติดยาอันเนื่องมาจากการที่นักเรียนต้องใช้แอมเฟทามีน เพื่อช่วยกำลังทางสมองในการศึกษาและสอบไล่ และบรรดาเด็กหนุ่ม ๆ ที่ชอบท่องเที่ยวปลายสัปดาห์และต้องใช้ยาเพื่อมิให้ง่วงนอนนั้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่มาก

ก. การใช้ยากระตุ้นประสาทในทางที่เป็นโทษ เพื่อควบคุมสติหรือกำจัดความอ่อนเพลียและง่วงนอน

มีการใช้แอมเฟทามีนบ่อยที่สุด สำหรับกระตุ้นพวกนักกีฬาโดยฤทธิ์ของแอมเฟทามีน พวกนักกีฬาจะไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย เขาอาจสามารถเล่นได้ต่อไปเกินกว่ากำลังกายอันแท้จริงของเขา โดยฤทธิ์ของยาประกอบกับความเหน็ดเหนื่อยเกินกำลังและสภาพของบรรยากาศ (ร้อน ฯลฯ) เป็นต้น เขาอาจถึงแก่ความตายได้

การใช้แอมเฟทามีนในทางที่เป็นโทษโดยผู้ ขับยานยนต์ ต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งพวกขับรถบรรทุกได้เกิดเป็นปัญหาสำคัญที่น่าวิตกหลายประเทศ เพราะฤทธิ์กระตุ้นของยาจะทำให้คนขับรถไม่รู้สึกง่วงนอนแต่เขาจะเกิดอาการง่วงนอนอย่างฉับพลัน เมื่อหมดฤทธิ์ของยาแล้ว เรื่องนี้ได้อธิบายให้เห็นข้อเท็จจริงว่าในบรรดาอุบัติเหตุที่ร้ายแรงหลายครั้งได้มีเหตุผลส่อให้เห็นว่า ผู้ขับรถจำนวนมากมักจะเกิดอาการหลับในภายหลังที่ได้รับยากระตุ้นประสาทเข้าไปแล้วยาหมดฤทธิ์

อันตรายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้แอมเฟทามีนในทางที่เป็นโทษโดย พวกวัยรุ่น นั้น จะยังไม่เกิดผลร้ายแรงโดยตรงหรือทันทีทันใด แต่การตกเป็นทาษของยาจะเพิ่มพูนขึ้นก็เนื่องจากผลของการใช้แอมเฟทามีนโดยพวกนักศึกษาที่จะช่วยให้เขาสำรวมสติในเวลาศึกษาเล่าเรียนหรือเวลาสอบไล่อย่างหนึ่ง กับพวกวัยรุ่นที่เป็นนักนิยม "นักสุดสัปดาห์" ที่ไม่ต้องการพักผ่อนหลับนอนระหว่างวันสุดสัปดาห์ ซึ่งพวกเขาเหล่านี้ล้วนแต่สะสมเอาอันตรายเข้าไว้ในตัวเองทั้งสิ้น

ข. การใช้ยากระตุ้นประสาทในทางเป็นโทษก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสภาพจิต

หญิงวัยกลางคนส่วนใหญ่รวมทั้งคนอ้วนลงพุงอีกจำนวนมาก ผู้เริ่มใช้ยาเบื่ออาหารเพื่อลดความอ้วนเป็นประจำ และมักจะใช้เกินกว่าคำแนะนำของแพทย์, กำลังกระตุ้นของยาลดความอ้วนที่มีแอมเฟทามีนผสมอยู่ด้วย จะเป็นเหตุผลอันสำคัญที่บุคคลเหล่านี้จะต้องเพิ่มปริมาณที่ใช้มากขึ้น ๆ ตามระยะเวลาและการตกเป็นทาสจะมีมากขึ้น

ค. การฉีดยากระตุ้นประสาทเข้าทางเส้นโลหิต

การรับยาประเภทกระตุ้นประสาทแอมเฟทามีนเข้าสู่ร่างกายทางเส้นโลหิต ได้แพร่หลายอยู่

กลุ่มชนวัยรุ่นของประเทศบางประเทศ การเตรียมยาตามตำหรับเภสัชโดยปกติประกอบด้วยแอมเฟทามีน ที่เป็นเมล็ดหรือบรรจุในขวดเล็ก ๆ ขนาด ๑๐—๒๐ มิลลิกรัม ผู้ติดยาจะฉีดยานี้เข้าทางเส้นโลหิตจำนวนหลายกรัม (ฉีดจำนวนเป็นร้อย ๆ ครั้ง) มีรายละเอียดที่ได้บันทึกไว้ในหลายคดีที่ผู้ติดยาเสพติดได้ฉีดยานี้เข้าเส้นครั้งละ ๑ กรัมทุก ๆ ๒ ชั่วโมง หรือวันละ ๑๒ กรัมต่อวัน ติดต่อกันเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ การรับยาเข้าสู่ร่างกายทางเส้นโลหิตนับว่าเป็นอันตรายมากที่สุดกว่าการรับเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีอื่น ความพิการทางจิตใจมักเป็นผลจากการใช้ยาโดยวิธีนี้บ่อย ๆ

บุคคลผู้ติดเฮโรอีนบางคนได้พยายามเปลี่ยนใช้แอมเฟทามีนแทน หรือบางทีก็ใช้แอมเฟทามีนร่วมไปด้วยกับเฮโรอีน

๓. การใช้ยาที่ทำให้ประสาทหลอนในทางเป็นโทษ

ยาที่ทำให้ประสาทหลอนเกิดจากสารต่าง ๆ ที่มิได้อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างชาติมารวมเป็นชนิดเดียวกัน เป็นยาประเภทที่อยู่ในกลุ่มซึ่งมีคุณสมบัติทางเคมี และเภสัชกรรมอย่างกว้างขวางได้มีการบันทึกถึงเรื่องการใช้ยาในทางเป็นโทษ ซึ่งผู้ใช้มีความประสงค์จะให้เกิดประสาทหลอนและภาพลวงตาขึ้นไว้

ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นโดยการใช้ยาทำให้เกิดประสาทหลอนในทางเป็นโทษนี้ จะมีลักษณะแตกต่างกับการใช้ยากดประสาทและกระตุ้นประสาทในทางที่เป็นโทษ คือ

(ก) เป็นที่ทราบกันดีว่ายาทำให้ประสาทหลอนนี้ไม่มีคุณค่าในทางยา

(ข) นอกจากการทดลองในทางวิทยาศาสตร์แล้ว การใช้สารที่ทำให้ประสาทหลอนถือว่าเป็นสิ่งไม่ชอบทุกกรณี ทั้งไม่มีการกำหนดข้อแตกต่างระหว่างการใช้ยาที่ถูกต้องกับในทางที่เป็นโทษไว้เลย ปัจจุบันก็ถือว่า การใช้เป็นการใช้ในทางเป็นโทษ

(ค) การผลิต การค้า และการบริโภคยาทำให้ประสาทหลอนในกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นการกระทำที่ลักลอบกระทำ ไม่มีใครทราบข้อเท็จจริงเลยว่าจำนวนยาผสมขึ้นหรือจำนวนผู้บริโภคยานี้มีจำนวนเท่าใดแน่

มีสารหลายชนิดที่นำมาใช้เป็นยาประสาทหลอน แต่ปัจจุบันนี้ชนิดที่รู้จักกันแพร่หลายคือ LSD "LSD" (LSD 25) เป็นอักษรย่อสำเนียงเยอรมัน จากคำว่า Ly sergic acid diethylamide (Ly—sergsaure dialhy—lanmid) LTD เป็นสารสังเคราะห์หรือกึ่งสังเคราะห์ เพราะจะไม่พบมันในสภาพธรรมชาติเลยแต่กรด Ly—sergic acid ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้ผลิตยานี้ เป็นผลผลิตธรรมชาติที่มีอยู่ในเห็ดราที่เกิดขึ้นในข้าวไรน์ที่มีชื่อว่า (Secale Cornutum) เพื่อให้เกิดการ

ปรวนแปรทางประสาทครั้งหนึ่ง ๆ ใช้ยา LSD เพียง ๑๐๐–๒๕๐ ไมโครกรัม (๑ มิลลิกรัม = ๑๐๐๐ ไมโครกรัม) ในสภาพของเหลวใช้ปนลงไปในน้ำตาลก้อน

บางคนใช้ STP หรือ LSD ผสมกับ STP ตัวย่อ STP มาจากคำว่า Serenity Tranuqillity Peace เป็นยาสังเคราะห์อีกขนานหนึ่งซึ่งปรุงขึ้นโดยห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่เปิดเผย

ยาทำให้ประสาทหลอนอื่น ๆ ซึ่งมีการใช้ในทางที่เป็นโทษอย่างกว้างขวางนั้นส่วนใหญ่เป็นสารผสมของ Tryptamine โดยเฉพาะในรูปของ Dimethyltryptamine (DMT) และ diethyltryptamine (DET) แต่เท่าที่ทราบมามีการใช้สารอย่างอื่นอีกด้วย

ความรู้เกี่ยวกับสารที่ทำให้ประสาทหลอนประเภทต่าง ๆ นี้ยังอยู่ในขอบเขตจำกัดโดยมีข้อเท็จจริงที่ว่า ยังไม่มีการตรวจสอบกันอย่างจริงจัง ดังนั้นถ้ามีการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่มีการใช้วัตถุเหล่านี้ในการตรวจสอบอย่างจริงจังแล้วก็จะเกิดคุณค่าอย่างยิ่ง

ในการเอาใจใส่ต่อสารที่ทำให้ประสาทหลอนนี้ ได้มีการทดลองเกี่ยวกับยาที่เป็นพิษชนิดใหม่กันบ่อย ๆ ซึ่งวาระสุดท้ายของการลองยามักจะไปสิ้นสุดอยู่ที่โรงพยาบาลสำหรับผู้ทดลอง

ประเภทที่การใช้ยาประสาทหลอนในทางที่เป็นโทษนี้มีอยู่เสมอในชนเผ่าอินเดียแดงในอเมริกาใต้ โดยการใช้เห็ดราบางชนิดหรือพืชบางชนิดที่เป็นพิษแก่ระบบประสาท การใช้ยานี้มักจะมีขึ้นในระหว่างพิธีการอันเป็นประเพณีหรือพิธีการทางศาสนาของชนเผ่านั้น สารที่ทำให้ประสาทหลอนนี้เป็นบทบาทขั้นที่สองสำหรับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผู้ติดยาเสพติดให้โทษในเวลาปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นจึงยังไม่มีความจำเป็นที่จะขยายขอบเขตการศึกษาถึงประวัติ และสถานการณ์ในปัจจุบันของสารเหล่านี้ให้กว้างขวางออกไปอีก

การชาบซ่านของยาที่ก่อให้เกิดประสาทหลอนภาพลวงตา และขาดบุคคลิกภาพของตนเองนี้ ย่อมแตกต่างกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแก่การใช้ยาเสพติดอื่น ๆ ในทางที่เป็นโทษ เพราะความรู้สึกของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อเสพผื่นเข้าไปจะไม่เกิดความคลั่งไคล้ภาพลวงตาหรือประสาทหลอนเลย ปรากฏการณ์ต่าง ๆ นี้ทราบได้จากพิมพ์ต่าง ๆ ที่เขียนบรรยายไว้ และสำหรับมหาชนแล้วก็คิดคำนึงว่า เรื่องนี้เป็นสถานการณ์อันหนึ่ง ซึ่งแยกตัวออกจากความเป็นจริงที่มีอยู่โดยสิ้นเชิง ส่วนปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสพผื่น (แม้จะใช้กันบ่อย ๆ) เป็นประสพการณ์โดยเฉพาะซึ่งผู้อื่นไม่เกี่ยวด้วย (ความรู้สึกสบายที่ไม่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางกามารมณ์หรือทางสังคมแต่อย่างใด) การใช้ยาทำให้เกิดประสาทหลอนนี้ ในทางที่ตรงกันข้ามจะเกิดความรู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของพิภพและอยากจะติดต่อกับผู้โดยสารทาง

ประสาทสัมผัสในระดับสูง จึงทำให้ต้องการให้มีผู้อื่นร่วมอยู่ด้วย การใช้ยาประสาทหลอนถือเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของชนกลุ่มนี้เท่านั้น

ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ลักษณะในเชิงเทพนิยายของสารที่ทำให้ประสาทหลอนว่าเป็นสิ่งที่จะเสริม "บุคคลิกลักษณะให้สมบูรณ์ และขยายจินตนาการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น" ได้รับการยืนยันยิ่งขึ้นโดยสมาชิกของลัทธินี้ในระยะเวลาที่คนวัยหนุ่มผู้พร้อมที่จะแสวงหาประสพการณ์ใหม่ ๆ ได้ประสบกับการยัวเย้าทางวัตถุและวัฒนธรรมของสังคม ยาประเภทเฮโรอีนรู้สึกว่าเป็นอันตรายเกินไปที่จะทดลอง เพราะเป็นยาที่เสพติดง่ายเหลือเกิน รวมทั้งเป็นการเสี่ยงอันตรายที่จะก่อให้เกิดความผิดและถูกลงโทษทางกฎหมายอย่างรุนแรง สำหรับสารใหม่ดังกล่าวนี้ไม่ก่อให้เกิดการเสพติดและการใช้ยังไม่ผิดกฎหมาย อันตรายที่จะเกิดจากการใช้จึงเป็นเรื่องไม่รุนแรงนัก

เฉพาะในส่วนนี้เป็นที่ควรสังเกตว่า เมื่อพิจารณาเรื่องราวของการเสพติดยาชนิดใหม่นี้แล้ว ย่อมพิจารณาได้ว่าเรื่องของปรากฏการณ์ทางจิตเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว เมื่อศึกษาจากประวัติของการใช้ในทางที่เป็นคุณและเป็นโทษของยาเสพติดที่มาจากผืน และยังมีสิ่งปฏิเสธไม่ได้อีกอย่างหนึ่งคือมีความคล้ายคลึงกันระหว่างการใช้ยาประสาทหลอนแบบใหม่กับยาเสพติดที่เคยใช้กันมา

บุคคลเป็นจำนวนมากพอใจในฤทธิ์ของยาประเภทประสาทหลอนซึ่งทำให้เกิดความเพลิดเพลินทางจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพที่เห็นเป็นภาพหลอนและลวงตา ซึ่งทั้งแจ่มชัดรุนแรงและยากที่จะพรรณาได้ กรณีที่มีประสาทเสียงปรวนแปร การหัวเราะอย่างไร้ความหมาย การได้กลิ่นประหลาดมักจะเกิดขึ้น แต่ไม่บ่อยนัก นอกจากนั้น ประสาทหลอนทางกายสัมผัสอาจเกิดขึ้นได้เช่นเดียวกัน จำนวนรายในการบำบัดรักษาที่มีที่จะใช้บำบัดรักษา ภายหลังการใช้ยาประเภทประสาทหลอนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ได้มีการพิมพ์เรื่องการสำรวจปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายของยา LSD ขึ้นฉบับหนึ่ง จากรายละเอียดของรายงาน ๒๒ ฉบับ เอามาสรุปรวมกันเข้าแสดงถึงปฏิกิริยาอันน่าเกรงขามถึง ๒๒๑ อย่าง รวมทั้งพยายามทำอัตนิวิบาตกรรม ๑๙ ราย ฆ่าตัวตาย ๑๑ ราย พยายามฆาตกรรม ๔ ราย และฆาตกรรม ๑ ราย นับแต่ได้มีการสำรวจสอบถามครั้งนี้ รายงานเกี่ยวกับการบำบัดรักษาได้มีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่รายที่มีขั้นรุนแรง และจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไม่ปรากฏแน่ชัดว่า เป็นกรณีของ LSD ที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ หรือจากอันตรายของ การใช้ LSD เพราะผู้มีอาการเจ็บป่วยจากยานี้มักไม่ใคร่ถูกส่งโรงพยาบาล มีการเน้นถึงเรื่องนี้ว่า ตามรายงานที่กล่าวถึงปฏิกิริยาเหล่านี้ ยังไม่อาจจะมีหลักประกันถึงจำนวนยาที่ปลอดภัย หรือการไม่เปลี่ยนแปลงในเรื่องบุคคลิกภาพ ซึ่งจะไม่เกิดปฏิกิริยาเมื่อใช้ LSD เพราะว่า ปรากฏว่าจะเกิดอาการเลวร้ายเสมอแม้ผู้ใช้จะเป็นผู้มีประสพการณ์มามากก็ตาม

ผลอันร้ายแรงที่เกิดเป็นประจำแก่ผู้ใช้ LSD ได้มีการบันทึกไว้แล้ว อาการที่เกิดเป็นประจำมักจะสังเกตได้ในกรณีที่บุคคลใช้ LSD ครั้งละมาก ๆ (จาก ๒๕๐–๗๕๐ ไมโครกรัมต่อวัน) เป็นประจำทุกวัน จากรายงานบางฉบับ การบำบัดรักษายาประเภทนี้ยุ่งยากมาก ปฏิกิริยาที่ยุ่งเหยิงอันเกิดจาก LSD โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนแปลงบุคคลิกภาพโดยสิ้นเชิง การเปลี่ยนแปลงในสภาพทางจิตเกี่ยวกับรูปร่าง และความรู้สึกแตกต่างออกไปจากสังคมและยึดถือสถานภาพที่ไม่จริง สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวคงไม่จำต้องเกิดขึ้นในระยะเวลาที่มีความรู้สึกผันแปรในระดับสูงเท่านั้น ตรงกันข้ามการปรากฏซ้ำของปฏิกิริยาเหล่านี้ที่เกิดขึ้นอีกหลาย ๆ สัปดาห์หรือหลายเดือน ภายหลังการที่มีความรู้สึกดังกล่าวแสดงให้เห็นผลอันยาวนานของ LSD ต่อระบบประสาทกลาง การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิกิริยาเหล่านี้และสภาพจิตใจอันวุ่นวายของบุคคลจำนวนมากที่เข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล ส่อให้เห็นค่าใช้จ่ายอันสูงสำหรับการรักษาให้จิตใจปกติ ปัญหาพิเศษต่าง ๆ

วัยหนุ่ม

ระยะเวลาที่ผ่านมาสัก ๒–๓ ปีนี้ ปรากฏว่ามีแนวโน้มที่น่าตกใจเกี่ยวกับอายุของผู้เสพติดใหญ่ ๆ ที่ปรากฏว่ามีอายุน้อยลงทุกที ทั้งนี้ได้เห็นจากสถิติที่จัดทำขึ้นโดยรัฐบาลประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการใช้ยาในทางเบี่ยนโทษ ปรากฏการณ์นี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงยาเสพติดอย่างเดียวได้รวมถึงการใช้แอมเฟทามีนในทางเบี่ยนโทษและการใช้ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอนที่เกิดขึ้นกับคนวัยรุ่นด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งที่จะเผยแพร่ให้คนวัยรุ่นทราบถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยการใช้ยาที่เกิดอาการปรวนแปรในทางจิตใจในทางที่เบี่ยนโทษด้วย

อุบัติเหตุบนท้องถนน

การใช้แอมเฟทามีนในทางเบี่ยนโทษได้มีบทบาทสำคัญยิ่งกว่ายาที่ทำให้ประสาทปรวนแปรอย่างอื่นที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน แต่การใช้สารประเภทประสาทปรวนแปรโดยการขาดการระมัดระวังถึงแม้จะใช้ในการบำบัดรักษาแล้วย่อมก่อให้เกิดอันตรายบนท้องถนนได้มากเช่นกัน ระยะเวลาที่แสดงปฏิกิริยาและการสำรวจสติของคนขับยานยนต์มีมากขึ้น เมื่อเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกดระบบประสาทหรือการกระตุ้นประสาท การใช้ยาประเภทประสาทปรวนแปรมิใช่เพื่อการบำบัดรักษา อันตรายในเรื่องอุบัติเหตุก็ยังคงมีมากอยู่ ฉะนั้น ประชาชนควรที่จะได้ทราบถึงฤทธิ์ของยานี้จากข้อแนะนำของเจ้าหน้าที่ทางแพทย์ และนายแพทย์ผู้รักษาจะต้องห้ามมิให้คนไข้ของเขาขับยานยนต์หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

เมื่อเขากำลังอยู่ใต้อิทธิพลของการบำบัดรักษาโดยยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปร มีการแนะนำให้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามขึ้น (เช่นเดียวกับกฎหมายที่ออกควบคุมผู้บริโภคสุรา) เพื่อป้องกันการเพิ่มปริมาณของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอยู่ผู้ใช้ยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปร

ในเรื่องนี้ ปรากฏการณ์ที่ทำให้มีกำลังสามารถที่เนื่องมาจากผลของแอลกอฮอล์นั้นอาจจะมีได้จากใช้สารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร ซึ่งเรื่องนี้ควรจะได้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ ปฏิกิริยาที่มีต่อกันของยาประเภทประสาทปรวนแปรทั้งสองชนิด (คือ สุรา + บาบีทุเรท) นั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง

การควบคุมเภสัชภัณฑ์

เป็นความจริงที่ว่าบรรดาสารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร (ได้แก่ยากล่อมประสาท ยานอนหลับและยากระตุ้นประสาท) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบำบัดรักษา ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมยาชนิดนี้ย่อมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับปัญหาทั่วๆ ไปเกี่ยวกับการควบคุมเภสัชภัณฑ์ทั่วไป มีเภสัชภัณฑ์หลายชนิดซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วจะต้องควบคุมให้อยู่ในขอบเขตจำกัดที่กำหนดไว้แน่ชัด เพราะการใช้ยาผิดทางจะเกิดอันตรายแก่สุขภาพ ในเรื่องการใช้ยาประเภทประสาทปรวนแปรในการบำบัดรักษา การระมัดระวังในการใช้มีความจำเป็นมาก ทั้งนี้ ควรแจ้งให้ผู้มีอาชีพทางแพทย์ได้ทราบถึงปริมาณที่พึงจะใช้ ผลที่ไม่พึงปรารถนาและผลต่าง ๆ ที่จะเกิดใช้ยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปรในระยะเวลานานหรือใช้ติดต่อกันบ่อยครั้ง (เพราะเป็นการเสี่ยงต่อการติดยา) มีความจำเป็นอีกอย่างหนึ่งที่นายแพทย์และเภสัชกรจะต้องแจ้งให้สาธารณชนทั่วไปทราบถึงเรื่องการใช้สารเหล่านี้ในทางที่ถูกที่ควรและควรระมัดระวังในการใช้ให้จงหนัก

การโฆษณา

เพื่อป้องกันการใช้ยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปรในทางที่เป็นโทษ จะต้องมีการจำกัดการใช้ยาเพื่อการบำบัดรักษา เพราะฉะนั้นการโฆษณายาประเภททำให้ประสาทปรวนแปรนี้ควรจะห้ามมิให้กระทำต่อสาธารณชน คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติได้บันทึกไว้ว่า การโฆษณาโดยหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวต่อสาธารณชนถึงเรื่องการเสพติด และการติดยาเสพติดของนักแสดงผู้มีชื่อเสียงหลายคนได้จูงใจให้เด็กวัยรุ่นในบางประเทศตกเป็นทาสของยาเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่นักหนังสือพิมพ์ควรสังวรณ์ถึงความรับผิดชอบในเรื่อง ข่าวเกี่ยวกับการใช้ยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปรในทางที่เป็นโทษนั้น จะก่อประโยชน์หรือก่ออิทธิพลในทางชั่วร้ายขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าได้เสนอข่าวนั้นในลักษณะใด

การควบคุมยาที่ทำให้ประสาทปรวนแปร

ได้มีการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างชาติมานานแล้ว โดยสนธิสัญญาระหว่างชาติหลายฉบับ รวมทั้งอนุสัญญาเดียวปี ค.ศ. ๑๙๖๑ ซึ่งสำคัญที่สุด ได้กำหนดการร่วมมือระหว่างชาติต่าง ๆ สำหรับงานนี้ กรณีที่มีการใช้ยาระงับประสาท ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท ยากระตุ้นประสาทและยาทำให้ประสาทหลอนในทางที่เป็นโทษกันมากขึ้น สหประชาชาติมีเจตจำนงที่จะจัดทำสนธิสัญญาที่มีเป้าหมายที่จะขยายขอบเขตของความร่วมมือระหว่างชาติให้ ครอบคลุมถึงสารเหล่านี้ด้วยคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติด้วยความร่วมมือขององค์การอนามัยโลก ได้วางหลักการสำหรับข้อตกลงเหล่านี้ไว้แล้ว จึงเป็นที่หวังกันว่าการประชุมพิเศษที่กำหนดให้มีขึ้นในปี ๑๙๗๐ หรือ ๑๙๗๑ ซึ่งจะให้มีการพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ ด้านตัวบทกฎหมาย การบริหารงานสาธารณสุขและการค้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จะประสบผลสำเร็จในการร่างเป็นสนธิสัญญาฉบับใหม่เพื่อควบคุมยาประเภททำให้ประสาทปรวนแปรเพื่อนำมาใช้บังคับในระยะเร็ววันนี้

การลักลอบค้ายาเสพติด

พ.ต.ท. ม.ร.ว. อุตตมากร วรวรรณ
ผู้แปล

บทนำ

๑. คณะกรรมาธิการสหประชาชาติได้ตรวจรายงานการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ ระหว่างประเทศปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติ และสำนักงานเลขาธิการองค์การตำรวจสากล ร่วมกันจัดทำขึ้นและได้พิจารณาตัวเลขเกี่ยวกับราคายาเสพติดในท้องตลาดที่ซื้อขายกันโดยผิดกฎหมาย และปริมาณการยึดยาเสพติดให้โทษที่ได้รับรายงานโดยทางไปรษณีย์ในระหว่างระยะเวลานับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๑๙๖๗ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๑๙๖๘ สำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติได้รับรายงานการจับกุมรวม ๖๘๐ ฉบับ รวมแล้วได้ผลการจับกุม ๗๑๒ คดี จาก ๒๕ ประเทศ นอกจากนี้ยังมีอีก ๑๒๐ ประเทศ ที่ได้ยื่นเสนอรายงานของวงการลักลอบค้ายาเสพติด ซึ่งปรากฏในบทที่ XI ในรายงานประจำปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (ในบรรดาประเทศเหล่านั้นปรากฏว่ามีเพียง ๓๗ ประเทศ ที่แจ้งว่าไม่มีรายงานการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษในประเทศของตน) ในช่วงระยะเวลาใกล้เคียงกันนี้ องค์การไอ อาร์ ซี โอ แห่งองค์การตำรวจสากลก็ได้รับทราบรายงานผลการจับกุม ๑,๑๒๕ คดี จาก ๕๕ ประเทศ กับยังได้พิจารณาถึงการแจ้งรายงานเบื้นครั้งคราว สรุปผลการจับกุมการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษซึ่งสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติได้รับแต่งตั้งสมัยการประชุมคณะกรรมาธิการครั้งที่ ๒๒ อีกด้วย

๒. ผู้แทนองค์การตำรวจสากล ได้พิจารณาสถานะการณ์ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ และแถลงว่าผลการจับกุมที่ทางองค์การได้รับรายงานเพิ่มขึ้น ๓๐ ٪ ความร่วมมือในการปฏิบัติงานระหว่างตำรวจคานาดา ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา ได้เบื่นไปอย่างดียิ่ง ยังผลให้มีการจับกุมเฮโรอีนรายใหญ่ ๆ ได้ในแต่ละประเทศ ซึ่งเบื่นผลสืบเนื่องมาจากความร่วมมืออย่างใกล้ชิดดังกล่าว ผู้แทนได้เชิญชวนให้เอาใจใส่ในแถลงการณ์ของคณะผู้แทนโบลีเวีย ในสมัยประชุมองค์การตำรวจสากลที่เมืองเปรู เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๖๘ ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการผลิตโคเคนอันซ่อนเร้นซึ่งมีปริมาณสูงขึ้นในอัตราส่วนที่น่าหวั่นเกรงยิ่ง

๓. ความเพียรพยายามของรัฐบาลเลบานอนในการที่จะกำจัดการปลูกกัญชา โดยการส่งเสริมให้ประชาชนหันมาทำการเพาะปลูกพืชผลชนิดอื่นแทนนั้น เบื่นสิ่งที่สมควรจะได้รับความสนับสนุนและความช่วยเหลือจากสถาบันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้มีการวางมาตราการควบคุมการผลิตผื่นวิธี

ใหม่ขึ้นในประเทศตุรกี ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยลดการลักลอบค้าฝิ่น และสิ่งที่ผลิตขึ้นจากฝิ่น รัฐบาลเปรูมีความปรารถนาที่จะแก้ไขสถานะการณ์ให้ดีขึ้นในเรื่องการลักลอบค้าใบโคคาและโคเคน โดยการจัดสรรเนื้อที่ดินและมอบให้เป็นโควต้าทำการเพาะปลูก ประชาชาติต่าง ๆ ควรให้ความสนับสนุนแด่บรรดาประเทศที่มีความมุ่งมั่นที่จะทำลายล้างการเพาะปลูกพืชผลที่เป็นยาเสพติดให้โทษหรือป้องกันมิให้ผลิตผลยาเสพติดให้โทษเพิ่มจำนวนขึ้น เขาได้อ้างถึงการศึกษาปัญหาที่องค์การตำรวจสากลได้ดำเนินไป อันเนื่องมาจากการอภิปรายถกเถียงกัน ณ สมัยประชุมคณะกรรมาธิการครั้งที่ ๒๒ ว่าด้วยเรื่องยาเสพติดให้โทษ ซึ่งบรรดานักทัศนาจรและพวกเข้าเมืองที่เป็นกรรมกรชาวต่างประเทศมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และได้แถลงตัวเลขสถิติที่รวบรวมไว้ได้ระหว่าง ๑๐ เดือนแรกของปี ค.ศ. ๑๙๖๘ เมื่อตรวจสอบจาก ๖๗๕ คดี จะพบว่ามีพวกทัศนาจรเกี่ยวข้องด้วย ๕๐ ٪ และพวกเข้าเมืองที่เป็นกรรมกรอีก ๕ ٪ จำนวนคดีที่จับกุมได้สูงสุด คือคดีกัญชา (๒๕๕ คดี) ต่อมามีคดีฝิ่น (๒๔ คดี) แอมเฟตตามิน (๑๖ คดี) แอลเอสดี (๙ คดี) มอร์ฟีน (๔ คดี) และเฮโรอีน (๑ คดี) จำนวนกัญชาที่จับกุมได้จากนักทัศนาจร และกรรมกรชาวต่างชาติมีจำนวนสูงถึง ๕๑٪ ของจำนวนที่จับกุมได้ทั้งหมด ส่วนฝิ่นมีเพียง ๒๙٪ ยาเสพติดให้โทษเหล่านี้ทำการซื้อได้จาก ๒๑ ประเทศ ในจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมได้ ๙๘๖ คน มี ๔๔๒ คน เป็นนักทัศนาจรจาก ๔๒ สัญชาติ และอีก ๖๐ คน เป็นพวกกรรมกรชาวต่างชาติ

ลักษณะของการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษประเภทต่าง ๆ

๔. บ่อเกิดอันสำคัญที่ช่วยหล่อเลี้ยงการค้ายาเสพติดโดยธรรมชาติ ก็ยังคงเป็นฝิ่นที่ลักลอบปลูก หรือปลูกแต่ขาดการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ ในบริเวณตะวันออกใกล้ และตะวันออกกลาง และในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กับใบโคคาปลูกในอเมริกาใต้ และกัญชาซึ่งขึ้นเองอยู่ทั่วไป หรือปลูกในดินแดนต่าง ๆ ของโลก

วิธีขนส่งและวิธีการซุกซ่อน

๕. เรื่องการขนส่งยาเสพติดให้โทษในดินแดนแถบตะวันออกใกล้ และตะวันออกกลางกับในตะวันออกไกล ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา มักจะใช้รถยนต์เป็นยานพาหนะ ส่วนทางสายการบินพาณิชย์มักจะใช้ขนส่งไปยุโรป ตะวันออกไกล, ตะวันออกใกล้, ตะวันออกกลาง ประเทศริมมหาสมุทรและประเทศต่าง ๆ ในทวีปอเมริกา การลักลอบขนยาเสพติดบางทีก็อาศัยเรือเดินสมุทร สำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติได้ออกประกาศบัญชีรายชื่อ ๒ ชนิด เป็นรายชื่อลูกเรือเดินสมุทร และเจ้าพนักงานประจำเครื่องบินพลเรือนที่ต้องโทษในข้อหายาเสพติดให้โทษ ตั้งแต่คณะกรรมาธิการได้ประชุมกันครั้งสุดท้าย จำนวนลูกเรือที่ถูกจับในข้อหาลักลอบค้ายาเสพติดมีจำนวนน้อยไม่ถึง ๕ ٪ ของจำนวนผู้ที่ถูกจับกุมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในด้านการลักลอบ

๖. วิธีการซุกซ่อนยาเสพติดให้โทษ ก็ยังคงกระทำกันเช่นเดิม เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามได้ตรวจค้นพบยาเสพติดซุกซ่อนอยู่ในรถยนต์ ในเรือ และในเครื่องบิน ได้ตรวจพบที่ซุกซ่อนอยู่ในรถ ในที่เก็บของหลังรถ และใต้ฝาครอบเครื่อง ตามบังโคลน ตามพื้นวางเท้า และตามที่นั่ง ตามเพดานห้องเคบินบนเรือเดินสมุทร ในห้องเครื่อง และตามช่องระบายอากาศ และบางทีก็ซุกซ่อนปะปนอยู่กับสินค้าอื่น ๆ ตามห้องเก็บอาหาร และในบางคราวซุกซ่อนอยู่ในส้นรองเท้าที่เจาะกลวง ตามเสื้อผ้าซุกซ่อนอยู่ใต้เข็มขัดสังทำพิเศษ ตามเสื้อกั๊ก ตามกระเป๋าเดินทางที่มีก้นสองชั้น หรือด้านข้างสองชั้น ซุกซ่อนปะปนมากับผลไม้ และเครื่องมือทดลองวิทยาศาสตร์ หรือฝังซ่อนไว้ใต้ดินตามหมู่บ้านหรือตามไร่องุ่น

บทลงโทษและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๗. คณะกรรมาธิการได้มีความเห็นที่ว่าบทลงโทษหนัก เป็นวิธีการหนึ่งในหลายวิธีที่เป็นการปราบปรามนักลักลอบค้ายาเสพติดที่ได้ผล การปรับแต่สถานเดียวเป็นบทลงโทษที่ไม่เพียงพอผู้แทนบางท่านได้เชิญชวนคณะกรรมาธิการให้เอาใจใส่ในเรื่องความสำคัญในการส่งบุคคลที่ละเมิดกฎหมายยาเสพติดข้ามแดน และได้แสดงความเห็นว่าข้อตกลงในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนควรจะมีบทบัญญัติพิเศษอนุญาตให้ส่งผู้กระทำผิดกฎหมายยาเสพติดข้ามแดนไว้ด้วย

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๘. ในกรณีการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ ที่มีกิ่งก้านสาขาอยู่ทั่วไปคณะกรรมาธิการได้กล่าวย้ำถึงความสำคัญในการที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามมีประสิทธิภาพ อันได้แก่ความร่วมมือต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเจ้าหน้าที่ประจำตามทางหลวงสายสำคัญ ๆ ที่มีการลักลอบขนยาเสพติดผ่าน องค์การตำรวจสากลเป็นองค์การตัวอย่างในการให้ความร่วมมืออันดียิ่ง เพราะองค์การดังกล่าวดำเนินงานอันสำคัญโดยการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อแจ้งให้เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องทราบความเคลื่อนไหวในการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษในประเทศต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ

๙. ผู้แทนของสำนักงานต่อต้านยาเสพติดให้โทษถาวรของสันนิบาตชาติอาหรับ ได้วิงวอนให้โลกเพียรพยายามต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีมากยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังผลกระทบกระเทือนกลุ่มประเทศอาหรับบางประเทศ มีประเทศหลายประเทศที่เป็นภาคีสนธิสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ แต่ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่ปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาได้ เขาได้กล่าวย้ำถึงข้อเสนอที่เขาได้ยื่นไว้ในสมัยประชุมกรรมาธิการครั้งที่แล้ว เกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงาน

ส่วนภูมิภาคในบริเวณตะวันออกใกล้และตะวันออกกลาง ทั้งนี้อยู่ในขอบข่ายของโครงงานของสหประชาชาติ หรือให้จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปดำรงตำแหน่งประจำสำนักงานภาคเพื่อให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่ในภาคนั้น ๆ ที่เพียรพยายามที่จะให้ความคุ้มครองประชาราษฎร์ มิให้ตกเป็นทาสยาเสพติด

การวิเคราะห์เป็นภาค ๆ ในโลก

๑๐. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาตารางสถิติ ซึ่งแสดงประกอบการชี้แจงถึงสถานะการณ์ของแต่ละภาค แจ้งจำนวนยาเสพติดที่จับกุมได้ทั้งหมดในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ (แสดงทั้งประเภทยาเสพติดและประเทศที่จับกุมได้) และนำไปเปรียบเทียบกับจำนวนยาเสพติดที่ประเทศนั้น ๆ จับกุมได้ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ในข้อชี้แจงได้เน้นว่า ข่าวสารที่เสนอมานี้มิใช่ข้อเท็จจริงทางสถิติ เพียงแต่การแสดงถึงแนวโน้มต่าง ๆ เท่านั้น และก็มีน้อยรายเหลือเกินที่ประเทศผู้ทำการจับกุมจะแจ้งจำนวนที่จับกุมได้ลดน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเรื่องของการบังเอิญก็ได้ ตารางตัวเลขในท้ายบทนี้แสดงว่า ยกเว้นจำนวนตัวเลขเกี่ยวกับผึ่นแล้ว จำนวนยาเสพติดที่จับกุมได้ดูจะเพิ่มสูงขึ้นอีกเรื่อย ๆ

๑๑. มีข้อเสนอแนะว่า ในบางกรณีที่ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนแน่นอนเกี่ยวกับกัญชานั้น ควรจะเป็นหน้าที่ของคณะผู้ปฏิบัติการประจำสำนักงานเลขาธิการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ให้กำหนดวิธีการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ไว้เป็นมาตรฐาน เพื่อที่รายงานการจับกุมจะได้มีความหมายรวมถึงกัญชาในลักษณะเดียวกันทั้งหมด[๑๑]

(ก) อาฟริกา

๑๒. การลักลอบทำการค้าผึ่นอาจกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มี แต่กระนั้นก็ตามก็ยังมีการจับกุมรายย่อย ๆ ได้ที่เมืองมาดากัสกาและมอริตัส

๑๓. การลักลอบค้ากัญชาส่วนใหญ่มักจะกระทำกันภายในของแต่ละประเทศ แต่ก็มีการรั่วออกไปจำหน่ายนอกประเทศ ประเทศระหว่างเมืองมอร็อกโคและอัลจีเรีย และระหว่างมวลประเทศในอาฟริกาเหนือกับยุโรป (โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ประเทศเสปญและสวีเดน) จำนวนกัญชาที่จับกุมได้ทั้งหมดมีน้ำหนักสูงถึง ๑,๓๘๙,๐๐๕ กิโลกรัม ปรากฏว่ารายใหญ่ที่สุดเป็นรายได้ที่อาฟริกาใต้เป็นผู้รายงาน (มีปริมาณ ๑,๒๔๒,๑๐๔ กิโลกรัม) นอกจากนี้ยังได้ยึดกัญชารายใหญ่ ๆ ได้อีกที่ คือยา มาดากัสกา และที่สหสาธารณรัฐทันซาเนีย

๑๔. รายงานจากอาฟริกาใต้ คีนยาและมาดากัสกา ปรากฏว่าจับกุมกัญชาได้จำนวนสูงขึ้นในปี ๑๙๖๗ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับตัวเลขของปี ๑๙๖๖ จำนวนที่จับกุมได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยอย่างดังเช่นใน คามารอน กานา และในไอวอรี่โค๊สท์

๑๕. อาฟริกาใต้รายงานว่า การลักลอบผลิตกัญชาส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการค้าในท้องตลาดภายในประเทศ โดยที่ปรากฏว่ามีการซื้อขายกันเป็นจำนวนเล็ก ๆ น้อยให้แก่พวกลูกเรือที่แวะมาจอดเทียบท่าในอาฟริกาใต้

๑๖. ไนจีเรียรายงานว่า การลักลอบค้ากัญชาได้ลดน้อยลงในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (จับกุมได้ ๑๗๘ กิโลกรัม) การที่ลดลงนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการวางมาตรการ ๒ ประการ กล่าวคือ การเปิดด่านตรวจตามเส้นทางหลวงสายสำคัญ ๆ โดยเจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจ และการประกาศใช้กฤษฎีกามาตรา ๑๙ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ กำหนดต่ำสุดให้จำคุก ๖ ปี แก่ผู้ที่มีกัญชาอยู่ในครอบครอง

๑๗. ผู้แทนกานาแสดงความหวังว่า ในสมัยประชุมสามัญคราวต่อไปของกรรมาธิการผู้แทนขององค์การตำรวจสากลคงจะยื่นเสนอรายงานเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติด ในภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคตะวันออกของอาฟริกา

(ข) อเมริกา

๑๘. เฮโรอีนส่วนใหญ่ถูกลักลอบนำเข้าไปยังอเมริกาเหนือ โดยส่งจากทวีปยุโรปซึ่งเป็นที่ผลิตผืน และใช้กรรมวิธีผลิตมอร์ฟีนจากตะวันออกใกล้ ๆ และตะวันออกกลาง เฮโรอีนจำนวนน้อยกว่านี้ก็มีส่งมาจากเม็กซิโก และตะวันออกไกล เฮโรอีนที่จับกุมได้ทั้งสิ้นมีน้ำหนัก ๑๒๓ กิโลกรัม ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สหรัฐอเมริกาเป็นผู้เสนองาน (๑๑๙ กิโลกรัม) คานาดา และเม็กซิโก ก็ได้เสนอรายงานการจับกุมเช่นเดียวกัน จำนวนโคเคนที่จับกุมได้มีแนวโน้มในทางเพิ่ม จาก ๓ กิโลกรัม เป็น ๑๐ กิโลกรัมในโบลิเวีย จาก ๑๒ กิโลกรัม เป็น ๑๕ กิโลกรัมในชิลี จาก ๓ กิโลกรัมเป็น ๑๓ กิโลกรัมในเปรู และจาก ๐๑ กิโลกรัม เป็น ๒๐ กิโลกรัมในสหรัฐอเมริกา การจับกุมกัญชามีตามรายงานของเม็กซิโก (๔๗,๑๓๑ กิโลกรัม) ของสหรัฐอเมริกา (๒๗,๙๑๕ กิโลกรัม) บลาซิล (๒,๒๗๐ กิโลกรัม) และจาไมก้า (๕๔๔ กิโลกรัม) มีการจับกุมบางรายที่ได้รับรายงานจากเอกัวดอร์ คานาดา ปานามา และเบอร์มิวดา เมื่อนำไปเปรียบเทียบนับตัวเลขของปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ปรากฏว่าเม็กซิโกจับกุมกัญชาได้เพิ่มสูงขึ้นอีกถึง ๑๗,๕๙๙ กิโลกรัม และมีเมล็ดกับต้นกัญชาถูกยึดไว้อีกเป็นจำนวนมาก ใน

สหรัฐอเมริกาผลการจับกุมกัญชาแสดงตัวเลขเพิ่มขึ้นสูงกว่า ๑๙,๐๐๐ กิโลกรัม ส่วนในจาไมก้า ก็ได้มีการจับกุมต้นกัญชารายใหญ่ ๆ ได้ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ส่วนในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ไม่มีรายงานการจับกุมได้เลย

๑๙. ผู้แทนของสหรัฐอเมริการายงานว่า การลักลอบค้ายาเสพติดมิได้แสดงท่าทีว่าจะลดลงเลย เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับตัวเลขของปี ค.ศ. ๑๙๖๖ การจับกุมเฮโรอีนได้เพิ่มขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ จาก ๗๓ กิโลกรัม เป็น ๑๑๙ กิโลกรัม ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ เป็นที่คาดว่าจะมีผู้ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ๒.๕ ٪ บรรดาผู้เสพติด ๙๓ ٪ เป็นพวกเฮโรอีน สถิติที่ยังไม่สมบูรณ์ของปี ค.ศ. ๑๙๖๘ แสดงว่าจับกุมเฮโรอีนได้ ๒๐๐ กิโลกรัม ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงที่สุดภายในระยะเวลา ๑๐ ปี ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างองค์การตำรวจสากลกับเจ้าหน้าที่ปราบปรามฝรั่งเศสและคานาดา ทำให้การจับกุมเฮโรอีนรายสำคัญ ๆ สำเร็จผล การลักลอบค้ากัญชาได้เพิ่มขึ้นสูงในอัตราส่วนที่น่าตกใจยิ่ง และได้กลายเป็นแหล่งมั่วสุมของพวกที่ตกเป็นทาส ทั้งนี้ตั้งแต่พวกอาชญากรได้ตั้งเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ไม่รู้จักหมด บางทีในขณะนี้อาจมีพวกนักศึกษาติดกัญชากัน มีจำนวนสูงถึง ๑๕ ٪ แล้วก็ได้ การจับกุมกัญชาแผ่นซึ่งเป็นกัญชาชนิดแรงที่สุด ดูเหมือนจะมีจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนการลักลอบโคเคนก็มีจำนวนสูงขึ้นเช่นกัน

๒๐. ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๘ ได้จัดตั้งสำนักงานยาเสพติดให้โทษและยาอันตราย ได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยการรวมเอาสำนักงานยาเสพติดกับสำนักงานควบคุมการใช้ยาเข้าด้วยกัน จึงทำให้สำนักงานแห่งเดียวกันนี้มีพนักงานและเครื่องมือปฏิบัติงานเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อทำการต่อสู้และขจัดปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ ความจำเป็นในการกวาดล้างการลักลอบกระทำผิดนี้ดูจะเห็นแจ่มชัดยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการสมควรที่จะกำหนดบทลงโทษให้หนักในกรณีลักลอบค้าระหว่างประเทศ และสมควรที่จะมีการแลกเปลี่ยนข่าวความเคลื่อนไหวกันเป็นการรีบด่วน การผนึกกำลังร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นสิ่งจำเป็นที่จะนำมาต่อสู้ภยันตรายยาเสพติดให้โทษที่คุกคามอยู่ในขณะนี้

๒๑. ผู้แทนของคานาดาแถลงว่า ปัญหาของประเทศของเขา มีลักษณะละม้ายคล้ายคลึงกับของสหรัฐอเมริกาในปัญหายาเสพติด การโฆษณาอันกว้างขวางในข้อที่ว่ากัญชาไม่ก่ออันตรายแก่ผู้เสพทำให้เกิดเป็นปัญหายุ่งยากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นยิ่งที่ควรจะทำการค้นคว้าหาปฏิกิริยาของกัญชากันต่อไป ในเรื่องเฮโรอีนนั้นเนื่องจากเป็นของที่หาซื้อได้ยากขึ้น ผู้เสพติดจึงได้พยายามหันไปเสพยาชนานอื่น จึงทำให้เกิดมีการลักลอบยาที่มีผลสะท้อนทางจิตและยาแอมเฟทามีนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

๒๒. เปรูได้รายงานจำนวนฝิ่นดิบที่เก็บได้จากไร่ฝิ่นเถื่อนในประเทศนั้น เมื่อคราวจับกุมฝิ่นดิบได้ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๘ ได้พบน้ำยาประเภทต่าง ๆ ที่ใช้เป็นส่วนผสมยาเสพติด ทำให้เข้าใจว่าคงจะมีการทดลองผลิตมอร์ฟีนกันขึ้น หรือผลิตเฮโรอีนก็อาจเป็นได้

๒๓. ชิลีรายงานว่า ได้พบแหล่งผลิตโคเคนเถื่อนรายย่อยรวม ๒ แห่ง

๒๔. ผู้แทนเม็กซิโกแถลงว่า กาลลักลอบปลูกฝิ่นและกัญชาเถื่อนยังคงเป็นปัญหาอันสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องกัญชาที่ผลิตขึ้นเพื่อนำส่งออกจำหน่ายภายนอกประเทศ เขาได้เล่าเรื่องการจับกุมกัญชา และฝิ่นรายสำคัญ ๆ ซึ่งรวมถึงการยึดต้นและเมล็ดของพืชดังกล่าวได้อีกเป็นจำนวนมาก ได้จับกุมผู้ต้องหาได้มากกว่า ๒,๐๐๐ คน ผู้ต้องหา ๑,๖๗๕ คน ถูกจับกุมในข้อหามียาเสพติดอยู่ในครอบครอง และอีก ๓๙๖ คน ในข้อหาลักลอบทำการปลูก ในการทำลายกวาดล้างยาเสพติดเมื่อเร็ว ๆ นี้ตามรัฐซินนาลาง ซอนอรา ชิหัวหัว ดูรันโก จาลิสโก และซากาเต็ดกา ได้ตรวจพบการลักลอบปลูกฝิ่นและกัญชาเป็นจำนวนมาก ตรวจพบต้นฝิ่น ๔,๓๒๒ ต้น ในบริเวณเนื้อที่ ๗,๓๗๒,๗๑๗ ตารางเมตร และพบต้นกัญชา ๒๖๕ ต้น ในบริเวณเนื้อที่ ๑,๒๘๗.๙๔๐ ตารางเมตร ต้นฝิ่นและกัญชาเหล่านี้ได้ถูกทำลายเป็นจำนวนมาก ได้กำหนดบทลงโทษให้หนักในข้อหายาเสพติด และได้มีการปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามให้ทันสมัยยิ่งขึ้น เม็กซิโกยังคงเป็นประเทศที่นักลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศใช้เป็นศูนย์ เพราะประเทศดังกล่าวให้ความสะดวกแก่นักทัศนาจรเป็นอย่างดียิ่ง

๒๔. การลักลอบค้ายาเสพติดในประเทศบราซิล ลดจำนวนลงในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการควบคุมที่มีประสิทธิภาพและการปรับปรุงแบ่งส่วนราชการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการลักลอบค้ายาที่มีผลสะท้อนแก่ส่วนประสาท ก็ยังคงเป็นปัญหาที่น่าหนักใจอยู่ การลักลอบค้ายาประเภทนี้ยืนยงอยู่ได้โดยโรงงานผลิตยาเถื่อนในบราซิล และการนำยาเหล่านี้เข้ามาจากอาเจนตินา และอูรูกวัย

๒๖. ในจาไมก้า แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้ให้ความเพียรพยายามในการปราบปราม และได้วางบทลงโทษไว้หนักก็ตาม การลักลอบค้ากันชาก็ยังคงมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมาย ได้มีการลักลอบส่งยาเสพติดออกไปยังสหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และประเทศในลาตินอเมริกาบางประเทศ รวมทั้งเบอร์มิวด้า นาเซา และแกรบค์แมน

(ค) ยุโรป

๒๗. ฝิ่นที่จับกุมได้มีจำนวนรวมทั้งหมด ๒๑๐ กิโลกรัม เป็นการจับกุมในประเทศฝรั่งเศส ๑๑๐ กิโลกรัม ยูโกสลาเวีย ๓๘ กิโลกรัม สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๙ กิโลกรัม สหราชอาณาจักร ๑๗ กิโลกรัม ฝิ่นสุกหนัก ๓๗ กิโลกรัมจับกุมได้ในประเทศกรีซ มอร์ฟีนซึ่งจับกุมได้รวมทั้งหมด ๑๓๓ กิโลกรัม เป็นของประเทศฝรั่งเศส ๘๘ กิโกกรัม ยูโกสลาเวีย ๒๗ กิโลกรัม สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๕ กิโลกรัม เฮโรอีนรวมจับได้ ๖๘ กิโลกรัม เป็นของฝรั่งเศส ๕๐ กิโลกรัม และประเทศเสปญ ๑๓ กิโลกรัม กัญชาจับกุมได้ทั้งหมดหนัก ๑,๓๔๘ กิโลกรัม เป็นไปตามรายงานการจับกุมของประเทศเสปญ รวม ๓๕๓ กิโลกรัม สหราชอาณาจักร ๒๙๓ กิโลกรัม กรีซ ๒๘๙ กิโลกรัม สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๖๗ กิโลกรัม ฮอลันดาจับกุมได้ ๗๖ กิโลกรัม เบลเยียม ๖๐ กิโลกรัม เดนมาร์ค ๔๘ กิโลกรัม ฝรั่งเศส ๒๖ กิโลกรัม และสวีเดน ๒๔ กิโลกรัม

๒๘. อิตาลีเสนอรายงานจับกุมฝิ่น มอร์ฟีน โคเคน และกัญชา ได้เล็กน้อย ส่วนเดนมาร์ค ฝรั่งเศส สาธารณรัฐเยอรมัน และสวีเดน จับกุมแอมเฟทามีนได้บ้าง เดนมาร์ค ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน นอร์เวย์ เสปญ และสวีเดน เสนอรายงานจับกุมแอลเอสดีได้ ส่วนสาธารณรัฐเยอรมัน และโปแลนด์ รายงานการจับกุมยาเทียม (synthetic drugs) ได้จำนวนเล็กน้อย

๒๙. รายงานจากหลายประเทศแสดงให้เห็นว่า ผลการจับกุมยาเสพติดให้โทษได้เพิ่มขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขของปี ค.ศ. ๑๙๖๖ เบลเยียมจับกุมฝิ่นได้ ๑๑ กิโลกรัม ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ไม่มีตัวเลขการจับกุม) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันจับกุมได้ ๑๙ กิโลกรัม (ในปี ค.ศ. มี ๘ กิโลกรัม) อิตาลีจับได้ ๕ กิโลกรัม (๑ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ฮอลันดา ๘ กิโลกรัม (๙๕๐ กรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ สหราชอาณาจักร ๑๗ กิโลกรัม (๕ กิโลกรัม ในปี ค.ศ. ๑๙๖๒) และยูโกสลาเวีย ๓๘ กิโลกรัม (๗๐๐ กรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ส่วนประเทศกรีซไม่มีรายงานจับกุมฝิ่นสุกได้เลยในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ แต่จับกุมได้ ๓๗ กิโลกรัม ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ การจับกุมมอร์ฟีนก็ได้เพิ่มขึ้นอย่างแน่ชัด ฝรั่งเศสจับกุมมอร์ฟีนได้ ๘๘ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ มี ๕๐ กิโลกรัม) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๕ กิโลกรัม (๒๙ กรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) อิตาลี ๒ กิโลกรัม (๗๐๗ กรัมในปี ค.ศ ๑๙๖๖) และยูโกสลาเวีย ๒๗ กิโลกรัม (จับไม่ได้เลยในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ผลการจับกุมเฮโรอีนแสดงให้เห็นว่าเพิ่มขึ้นเช่นกัน ฝรั่งเศสจับกุมเฮโรอีนได้ ๕๐ กิโลกรัม ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗) (๖ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) กรีซ ๕ กิโลกรัม ๔๑๕ กรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) และเสปญ ๑๓ กิโลกรัม (จับไม่ได้เลยในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ผลการ

จับกุมกัญชาก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ในเบลเยียมจับกุมได้ ๖๐ กิโลกรัม (๓๖ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) เดนมาร์ค ๔๘ กิโลกรัม (๗ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๖๗ กิโลกรัม (๑๓๕ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ฮอลันดา ๗๖ กิโลกรัม (๒๑ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) สวีเดน ๒๔ กิโลกรัม (๑๐ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) สหราชอาณาจักรจับมูลกัญชาได้ ๑๔๓ กิโลกรัม (๖๔ กิโลกรัมในปี ค.ศ. ๑๙๖๖)

๓๐. การลักลอบค้ามอร์ฟีนและเฮโรอีนยังคงดำเนินไปจากแหล่งกำเนิด ในตะวันออกใกล้และตะวันออกกลาง และมาสิ้นสุดลงที่อเมริกาเหนือ (แหล่งผู้บริโภค) โดยมียุโรปเป็นศูนย์กลางในการส่งสินค้าผ่านแดนและแปรสภาพมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน

๓๑. การลักลอบค้ากัญชาดูจะก้าวหน้ายิ่งขึ้นในยุโรปตะวันตก ซึ่งทำให้เริ่มมีปัญหาเกิดขึ้นในภาคนี้อย่างมากมาย องค์การตำรวจสากลได้รายงานว่า จำนวนคดีที่จับกุมได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนจำนวนน้ำหนักของกลางก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน การลักลอบนำกัญชาเข้ามาในยุโรปมิได้ส่งมาจากอาฟริกาเหนือเท่านั้น แต่ส่งมากบริเวณตะวันออกใกล้ ตะวันออกกลาง ตะวันออกไกล พวกนักลักลอบขนกัญชาซึ่งตรงกันข้ามกับพวกค้าฝิ่น มอร์ฟีน หรือเฮโรอีน มักอยู่ในลักษณะของผู้เดินทางที่ลักลอบขนกัญชาด้วยตนเอง (เช่นพวกนักทัศนาจร และพวกฮิปปี้)

๓๒. ฝรั่งเศสรายงานว่า ในวงการค้ายาเสพติดประกอบด้วยบุคคลที่ยึดถืออาชญากรรมเป็นอาชีพ จำนวนสมาชิกใหม่ ๆ ที่เข้าร่วมวงการซึ่งส่วนใหญ่รับหน้าที่ในการขนเฮโรอีน ระหว่างยุโรปตะวันตกและอเมริกา ได้เพิ่มมากขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ผู้แทนฝรั่งเศสเป็นผู้แจ้งรายละเอียดเหล่านี้หลังจากที่ได้ทำการจับกุมเฮโรอีนรายสำคัญสำเร็จ ซึ่งสืบเนื่องมาจากความร่วมมืออันดีในการปฏิบัติงานระหว่างฝรั่งเศสและสหรัฐ การลักลอบค้ากัญชาก็เพิ่มขึ้น และผู้แทนได้อ้างอิงถึงเรื่องการจับกุมมูลกัญชาได้ ๕๐ กิโลกรัม ซึ่งจับกุมได้จากชาวปากีสถาน บางคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสหราชอาณาจักร และได้เดินทางผ่านมายังฝรั่งเศส เขาได้กล่าวถึงเรื่องปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอังกฤษในคราวร่วมประชุมอภิปรายปัญหาในประเทศอังกฤษ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๖๘ และได้มีการนำสุนัขที่ได้รับการฝึกหัดแล้วเป็นอย่างดี ช่วยทำการหาแหล่งที่ซุกซ่อนกัญชาออกแสดงให้ชมด้วย

๓๓. นับตั้งแต่ แอล เอส ดี ได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของระเบียบข้อบังคับฉบับพิเศษในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ฝรั่งเศสได้จับกุมยาประเภทนี้ได้ ๒–๓ ราย เขาได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องทางการปฏิบัติใน

ทางการค้าโดยการส่งผลิตภัณฑ์ทางเภสัชออกไปจำหน่ายต่างประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องแอมเฟทามีน เขาได้แถลงว่าในโลกของเราในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาระหว่างประเทศ เกี่ยวกับแอมเฟทามีน เช่นเดียวกับที่ได้เผชิญมาเมื่อหลายปีมาแล้วเกี่ยวกับเฮโรอีน ก่อนการประกาศใช้สนธิสัญญาในปี ค.ศ. ๑๙๑๓ ฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศที่ควบคุมการส่งแอมเฟทามีนออกไปจำหน่ายนอกประเทศโดยกวดขัน ยังปรากฏว่ามีแอมเฟทามีนจำนวนมากมายได้ถูกส่งออกไปจำหน่ายในบางประเทศในตะวันออกไกลจำนวนที่ส่งออกไปจำหน่ายทั้งหมดนั้น ดูจะมากเกินความจำเป็นอย่างเห็นได้ชัด

๓๔. ยูโกสลาเวียได้รายงานให้ทราบถึงการเพียรพยายาม ลักลอบ นำ มอร์ฟีนเข้า ประเทศฝรั่งเศสโดยชาวชีเรียนผ่านทางตุรกี บุลกาเรีย และยูโกสลาเวีย

๓๕. คณะกรรมาธิการได้ตั้งข้อสังเกตว่า จำนวนชาวเยอรมันที่ถูกฟ้องศาลในข้อหาลักลอบค้ายาเสพติดในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันได้เพิ่มขึ้นเป็น ๔ เท่า นับจากปี ค.ศ. ๑๙๖๖ มาใน ปี ค ศ. ๑๙๖๗ และจำนวนยาเสพติดที่จับกุมได้ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน คดีที่จับกุมได้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับคดียาเสพติดจำนวนเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ส่งผ่านไปยังสวีเดน เดนมาร์ค เบลเยียม หรือสหราชอาณาจักรกัญชาเป็นยาเสพติดที่ถูกลักลอบนำเข้าประเทศอย่างกว้างขวาง แต่ปริมาณของที่ถูกลักลอบนำเข้าประเทศจำนวนมากกว่ากลับเป็นฝิ่นและมอร์ฟีน

๓๖. ผู้สังเกตการณ์จากเสปญได้แจ้งแก่คณะกรรมาธิการว่า ได้จัดตั้งหน่วยปราบปรามยาเสพติดหน่วยพิเศษขึ้น เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๖๙ เพื่อปฏิบัติงานให้ความร่วมมือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามของประเทศต่าง ๆ เนื่องจากสถานที่ตั้งอันเหมาะสมทางภูมิศาสตร์ของเสปญ และการมีอาณาเขตใกล้เคียงกับบางประเทศที่มีโรงงานลักลอบผลิตยาเสพติดให้โทษ ผู้ลักลอบจึงใช้เสปญเป็นศูนย์การค้าในการนำยาเสพติดส่งออกไปจำหน่ายในตลาดมืด ได้มีการตรวจพบกัญชาจากอาฟริกาเหนือบนเส้นทางหลวงของเสปญ เตรียมส่งต่อไปยังยุโรปและสหรัฐอเมริกา โดยใช้นักทัศนาจรและกรรมกรชาวต่างประเทศเป็นผู้ขนส่ง การลักลอบค้ายาเสพติดประเภทอื่น ๆ (เฮโรอีน หรือ ฝิ่น ในลักษณะต่าง ๆ) ก็กำลังเริ่มขยายตัวกว้างขวางขึ้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกำลังติดตามสอดส่องเส้นทางที่นักลักลอบใช้ในการลำเลียงขนส่งระหว่างตะวันออกใกล้และตะวันออกกลางไปยังเสปญและสหรัฐอเมริกา ผู้ค้ายาเสพติดกลุ่มนี้จะทำการลักลอบค้ามอร์ฟีนและเฮโรอีนเป็นสินค้าหลัก แต่บางทีมีมูลกัญชาร่วมอยู่ด้วย

๓๗. ผู้แทนสวีเดนได้เชิญชวนให้เพ่งความสนใจในเรื่องการ ใช้ยาที่มีผล สะท้อนทาง ประสาทผิด ๆ โดยเฉพาะยากระตุ้นระบบประสาทกลาง เขาได้แถลงออกมาว่าบรรดาประเทศในยุโรปหลายประเทศและสหสาธารณรัฐอาหรับได้เคยเสนอรายงานจับกุมยาประเภทเหล่านั้น ซึ่งเชื่อว่ามีแหล่งผลิตอยู่

ในยุโรปในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ การใช้ยาประเภทเหล่านี้อย่างผิด ๆ ก็ยังคงดำเนินต่อไป การลักลอบนำกัญชาเถื่อนเข้ามาภายในประเทศก็เพิ่มจำนวนมากขึ้น ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างประเทศระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ และศุลกากรเป็นสิ่งสำคัญ ในสวีเดนได้มีการซื้อสุนัข ๒๐ ตัว ที่ได้รับการฝึกมาเป็นอย่างดีออกค้นหายาเสพติด โดยการสะกดรอยตามผู้ต้องหายาเสพติดให้โทษปรากฏว่าสุนัขเหล่านี้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่ง

๓๘. ในสหราชอาณาจักร กัญชายังคงเป็นสินค้าอีกอันดับหนึ่งที่มีการลักลอบจำหน่าย กัญชาส่วนใหญ่ส่งมาจากอาฟกานิสถาน อัลจีเรีย ไซปรัส อินเดีย จาไมก้า เลบานอน และปากีสถาน สิ่งที่ควรแก่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการลักลอบสินค้าประเภทนี้ ก็คือได้มีการนำมูลกัญชาหรือกัญชาแผ่นมาใช้กันแพร่หลายมากขึ้น

๓๙. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามในประเทศกรีซได้ประสบความสำเร็จในการทลายแหล่งลักลอบสินค้ายาเสพติดให้โทษ ๒๐ แห่ง กับปรากฏว่ามีกรณีผู้ติดยาเสพติดหาซื้อยาเสพติดได้จากแหล่งจำหน่ายในโรงพยาบาลเองด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เสพติดส่วนใหญ่มักจะหาซื้อได้จากตลาดมืด

๔๐. ผู้แทนโซเวียตได้แจ้งแก่คณะกรรมาธิการว่า การลักลอบค้ายาเสพติดไม่เป็นปัญหาในประเทศของตน ไม่มีแหล่งผลิตเถื่อน และไม่มีการลักลอบปลูกกัญชาเถื่อน จะมีก็เพียงแต่เรื่องการลักขโมยยาเสพติดจากร้านขายยาและโรงพยาบาล ๒—๓ ราย หลังจากพิจารณาคดีแล้วได้มีการตัดสินลงโทษตามสมควรในข้อหาทำการลักขโมย มาตราการป้องกันมีบทบาทอันสำคัญ ในการยับยั้งการแผ่ขยายของผู้เสพติดตลอดจนการลักลอบค้ายาเสพติด การปลูกฝิ่นได้กระทำกันภายใต้ความควบคุมของรัฐและมีการปลูกกันเพียงรัฐเดียวเท่านั้น เงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างที่ทำนารวมอยู่ในอัตราสูง จึงไม่มีเหตุผลอันใดที่จะลักลอบทำการค้าเถื่อน

๔๑. ผู้แทนของสวิสเซอร์แลนด์รายงานว่า ได้มีการจับกุมยาเทียมและยาธรรมชาติบางราย แต่การลักลอบค้ายาก็ได้เพิ่มขึ้นในปี ค ศ. ๑๙๖๘ เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าประเทศสวิสเซอร์แลนด์กำลังกลายเป็นทางผ่านในการลักลอบขนยาเสพติด บรรดาเยาวชนและเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะส่วนใหญ่มักจะเข้ามาร่วมเกี่ยวข้องในการค้ากัญชา

๔๒. ผู้สังเกตการณ์จากอิตาลีแถลงว่า การใช้ประเทศของเขาเป็นทางผ่านแดนในการลักลอบขนยาเสพติดดูจะลดน้อยลง

(ง) ตะวันออกใกล้และตะวันออกกลาง

๔๓. บริเวณตะวันออกใกล้และตะวันออกกลาง ยังคงเป็นศูนย์กลางสำคัญในการป้อนยา

เสพติดออกสู่แหล่งลักลอบทำการค้าระหว่างประเทศ สินค้าดังกล่าวนี้ได้มาจากผลของการลักลอบทำการเพาะปลูก รวมทั้งที่มีการเพาะปลูกโดยถูกต้องตามกฎหมาย ในบางประเทศของภูมิภาพส่วนนี้

๔๔. **ฝิ่น** ทั้งหมดที่จับกุมได้มีน้ำหนัก ๒๑,๙๕๙ กิโลกรัม เป็นการจับกุมในอิหร่าน ๑๖,๒๒๖ กิโลกรัม ตุรกี ๓,๐๖๙ กิโลกรัม อิรัค ๑,๑๐๗ กิโลกรัม และสหสาธารณรัฐอาหรับ ๑,๐๑๖ กิโลกรัม จอร์แดน ๒๖๒ กิโลกรัม ซีเรีย ๒๓๕ กิโลกรัม อิสราแอล ๒๓ กิโลกรัม เลบานอน ๑๙ กิโลกรัม และคูเวท ๒ กิโลกรัม ตุรกีจับกุมมอร์ฟีนได้หนัก ๑๒๖ กิโลกรัม จำนวนมอร์ฟีนที่จับกุมได้ทั้งหมดในภาคนี้ ๑๔๗ กิโลกรัม อิหร่านและเลบานอนก็เสนอรายงานว่าจับกุมได้เล็กน้อย

เฮโรอีน จับกุมได้ทั้งหมดหนัก ๙๑ กิโลกรัม เป็นไปตามรายงานของอิหร่าน ๘๑ กิโลกรัม ซีเรีย จับกุมโคเคนได้หนัก ๓ กิโลกรัม ส่วนเลบานอนจับกุมได้เล็กน้อย

๔๕. กัญชาจับกุมได้ทั้งหมดหนัก ๑๔,๘๒๖ กิโลกรัม ประเทศที่จับกุมได้มากที่สุดคือสหสาธารณรัฐอาหรับ มีจำนวนตามรายงาน ๔,๕๕๐ กิโลกรัม เลบานอน ๓,๒๗๐ กิโลกรัม และตุรกี ๖๑๓ กิโลกรัม อิสราแอลจับกุมได้ ๒๓๙ กิโลกรัม อิรัค ๑๓๑ กิโลกรัม จอร์แดน ๘๑ กิโลกรัม อิหร่าน ๕๘ กิโลกรัม ไซปรัส ๑๘ กิโลกรัม และคูเวท ๑๒ กิโลกรัม สหสาธารณรัฐอาหรับได้เสนอรายงานจับกุมแอมเฟทามีนได้หลายราย

๔๖. รายงานจากจอร์แดนและซีเรียแสดงว่าฝิ่นที่จับกุมได้เพิ่มขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขของปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ผลการจับกุมมอร์ฟีนและเฮโรอีนในอิหร่านได้เป็นไปในทำนองเดียวกัน ส่วนเลบานอนก็จับกุมมอร์ฟีนได้หลายราย แต่ตุรกีและอิสราแอลโดยเฉพาะอย่างยิ่งซีเรียจับกุมกัญชาได้

๔๗. ผู้แทนของอิหร่านแถลงว่า ทั้งนี้นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ คือตั้งแต่มีคำสั่งห้ามการผลิตฝิ่น ประเทศของเขาได้ตกเป็นสถานที่ที่นักลักลอบนำฝิ่นที่มีแหล่งกำเนิดในต่างประเทศเข้ามาเป็นจำนวนมาก พิสูจน์ได้จากปริมาณที่จับกุมได้โดยเฉพาะทางเขตแดนด้านตะวันตกเฉียงเหนือและด้านทิศตะวันออก จำนวนฝิ่นที่ถูกลักลอบนำเข้าส่วนมากมักจะนำไปใช้ในการผลิตเฮโรอีน แหล่งผลิตเฮโรอีนได้เคลื่อนย้ายจากกรุงเตหะรานไปยังภาคกลาง เพื่อให้ใกล้กับแหล่งจัดหาฝิ่นได้โดยง่ายขึ้น ปรากฏว่าได้ตรวจพบแหล่งผลิตเฮโรอีนได้แล้วรวม ๑๑ แห่ง

๔๘. ผู้แทนของสหสาธารณรัฐอาหรับ แถลงว่าประเทศของเขาได้กลายเป็นสถานที่รับฝิ่นและมูลกัญชาที่วงการนักลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ ได้ปรากฏว่ามีการดวลปืนกันบ่อย ๆ เป็นเหตุให้เกิดมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บกันทั้งสองฝ่าย ความเพียรพยายามของเจ้าหน้าที่จะไม่ได้ผลเลยนอกจากว่าประ-

เทศเพื่อนบ้านจะได้ให้ความร่วมมือกับสาธารณรัฐอาหรับ โดยการเสริมกำลังในการควบคุมตามชายแดนและการชักชวนประชาชนให้ทำการเพาะปลูกพืชผลอื่นแทนกัญชาและฝิ่น เขาได้กล่าวสนับสนุนว่าควรจะได้พิจารณากันแล้วในเรื่องผลิตภัณฑ์ยาสำเร็จรูปที่นำออก จำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนากับได้อ้างถึงตัวอย่างการนำผลิตภัณฑ์ที่มีแอสไพรินและแอมเฟทามีนเจือปนอยู่เข้ามาภายในประเทศด้วย การอนุญาตให้นำสินค้าประเภทดังกล่าวเข้ามาภายในประเทศอาจก่อให้บังเกิดอันตรายอันยิ่งใหญ่แก่บรรดาประเทศที่กำลังพัฒนาได้ ความเห็นนี้ปรากฏว่าได้รับการสนับสนุนโดยผู้แทนนานาประเทศเห็นชอบด้วย

๔๙. ผู้แทนสันนิบาตรัฐอาหรับ ได้แถลงสถานะการณ์ยาเสพติดให้โทษในรัฐอาหรับบางรัฐ ซึ่งยุ่งยากและน่าหนักใจยิ่ง เพราะปรากฏว่ามีผู้ลักลอบใช้และผลิตกัญชากันมากมาย ได้มีการลักลอบขนฝิ่นและสิ่งที่ผลิตขึ้นจากฝิ่น จากดินแดนแห่งนี้ไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโลกอยู่เสมอ

๕๐. การลักลอบขนกัญชาผ่านซีเรียเพื่อนำส่งไปยังประเทศผู้ใช้ เช่น สหสาธารณรัฐอาหรับ เป็นปฏิบัติการของกลุ่มองค์การที่ควบคุมการจัดเตรียม และลักลอบขนส่งยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะ

๕๑. ผู้ลักลอบค้ายาเสพติดมักจะใช้เลบานอน เป็นศูนย์กลางลักลอบขนผ่านก่อนนำส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ ได้ค้นพบแหล่งผลิตย่อย ๆ หลายแห่งตามบริเวณใกล้ ๆ กับเขตชายแดน

๕๒. ผู้แทนตุรกีแถลงว่า ประเทศของเขาได้ตัดสินใจที่จะทำการปราบปรามการลักลอบขนยาเสพติดอย่างเด็ดขาด เขาได้แสดงรายละเอียดการจัดแบ่งส่วนราชการของหน่วยงานฝ่ายควบคุมการปลูกฝิ่นที่ถูกต้องตามกฎหมาย และปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด ในบริเวณที่ทำการเพาะปลูก การขยายกำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามกำลังดำเนินอยู่ และการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดอบรมเจ้าหน้าที่กำลังจัดตั้งขึ้น โครงการดังกล่าวจะสิ้นค่าใช้จ่ายประมาณหนึ่งล้านสี่แสนเหรียญสหรัฐ การปฏิบัติตามโครงการใหม่นี้จะมีผลตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๑๙๖๙ เป็นต้นไป ผู้ลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในตุรกีจะต้องได้รับโทษจำคุกระหว่าง ๓ ปีถึงตลอดชีวิต และอาจถึงโทษประหารชีวิตก็เป็นได้

๕๓. ในไซปรัส ได้มีการออกกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะกัญชา ซึ่งกำหนดโทษไว้อย่างหนักสำหรับผู้ลักลอบฝ่าฝืน

(ฉ) ตะวันออกไกล

๕๔. การปลูกฝิ่นซึ่งก่อให้เกิดการลักลอบค้ามอร์ฟีน และเฮโรอีน ยังคงเป็นปัญหาใหญ่

ในตะวันออกไกล เช่นเดียวกับในตะวันออกใกล้และตะวันออกกลาง โดยที่เป็นแหล่งกำเนิดฝิ่นซึ่งก่อให้เกิดการลักลอบขนส่งระหว่างประเทศขึ้น

๕๕. ฝิ่นดิบจากดินแดนของสี่ประเทศมีอาณาเขตต่อเนื่องกัน มีมณฑลยูนาน ในประเทศจีน พม่า ประเทศไทย และราชอาณาจักรลาว ซึ่งเป็นดินแดนที่ลักลอบทำการผลิต ได้ถูกจับกุมได้เป็นจำนวนมาก แม้ว่าการเสพเองภายในท้องถิ่นนั้น ๆ จะลดจำนวนฝิ่นที่ผลิตลงมากแล้วก็ตาม แต่ฝิ่นส่วนที่เหลือก็ยังถูกแปรสภาพให้เป็นมอร์ฟีน และเฮโรอีน เพื่อลักลอบทำการขนส่งกันต่อไป

๕๖. ในประเทศภาคพื้นเอเชียอาคเณย์ทั้งหมด มีหลายประเทศที่มีผู้สูบฝิ่นเป็นประเพณีนิยม จึงทำให้มีการจับกุมฝิ่นสุกได้เพียง ๒—๓ ราย ยกเว้นในสาธารณรัฐเวียตนาม ประเทศไทย และลาว

๕๗. ฝิ่นดิบที่จับกุมได้ทั้งหมดรวมหนักประมาณ ๑๒,๙๒๔ กก. ประเทศที่จับกุมได้มากที่สุดได้แก่ประเทศไทย มีจำนวน ๔,๒๓๔ กก. ฮ่องกง ๒,๑๕๘ กก. อินเดีย ๒,๐๑๕ กก. พม่า ๑,๔๗๒ กก. ปากีสถาน ๑,๒๓๔ กก. และมาเลเซีย ๑,๑๗๒ กก. สาธารณรัฐเวียตนามรายงานจับกุมฝิ่นสุกรายใหญ่ได้หนัก ๒,๔๔๕ กก. ติดตามด้วยประเทศไทย จับกุมได้ ๒๖๔ กก. และลาว ๑๐๑ กก. จำนวนฝิ่นสุกที่ยึดไว้ได้ทั้งหมด มีน้ำหนักประมาณ ๒๙๑๒ กก.

๕๘. มอร์ฟีนจับกุมได้ทั้งหมดรวมหนัก ๕๒๔ กก. ประเทศไทยเสนอรายงานจับกุมได้ ๒๕๖ กก. ฮ่องกง ๑๒๐ กก. ลาว ๑๐๔ กก. และมาเลเซีย ๓๕ กก. ประเทศไทยจับกุมเฮโรอีนได้หนัก ๒๒๖ กก. ฮ่องกง ๒๗ กก. จำนวนเฮโรอีนที่จับกุมได้ทั้งหมดในภาคพื้นรวมหนัก ๒๕๖ กก.

๕๙. กัญชาจับกุมได้ทั้งหมดรวมหนักประมาณ ๔๗,๓๐๑ กก. อินเดียเสนอรายงานจับกุมได้ ๔๐,๖๗๑ กก. ปากีสถาน ๒,๓๘๓ กก. ชีลอน ๑,๗๑๔ กก. พม่าจับกุมได้ ๘๔๖ กก, สิงคโปร์ ๑๗๘ กก. มาเลเซีย ๕๖๐ กก. และสาธารณรัฐเวียตนาม ๓๙๗ กก. การจับกุมบาทิโทนในฮ่องกงมีจำนวน ๔๔๐ กก. (ยาบาบิโทนนั้น แม้ว่าจะเป็นสารที่ยังมิได้อยู่ในความควบคุมระหว่างประเทศก็ตาม แต่ก็อยู่ในควบคุมโดยร่างพิธีสาร (Draft Protocol) ซึ่งได้พูดไว้ในบทที่ ๖ สารชนิดนี้ในฮ่องกงและในบางประเทศใช้ผสมกับเฮโรอีน เพื่อที่จะก่อให้เกิดการเสพติดขึ้น

๖๐ จากการเปรียบเทียบตัวเลขปี ค.ศ. ๑๙๖๖ กับปี ค.ศ. ๑๙๖๗ แสดงว่าการจับกุมฝิ่นดิบในประเทศไทยมีจำนวนสูงขึ้น (๔,๓๒๙ กก. ใน ค.ศ. ๑๙๖๗—๒๔๕๑ กก. ในปี ค.ศ. ๑๕๖๖) มอร์ฟีน (๒๒๖ กก. ในปี ค.ศ, ๑๙๖๗—๑๑๗ กก, ในปี ค.ศ, ๑๙๖๖) และเฮโรอีน (๒๒๖ กก, ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑—๓๗ กก. ในปี ค.ศ, ๑๙๖๖) ส่วนสาธารณรัฐเวียตนามก็จับกุมฝิ่นสุกได้สูงขึ้น

เช่นกัน จาก ๒๕๕ กก. เป็น ๒,๔๔๕ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ผลการจับกุมกัญชาก็แสดงว่าเพิ่มขึ้น พม่า ๘๔๖ กก. (๔๑๖ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ชีลอน ๑,๗๑๔ กก. (จับไม่ได้เลยในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) อินเดีย ๔๐,๑๕๘ กก. (๓๓,๔๖๓ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) อินเดียจับกุมมูลกัญชา ได้ ๕๑๔ กก. (๓๗๕ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ปากีสถาน ๒,๓๔๕ กก. (๒๐ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) สิงคโปร์จับกุมมูลกัญชาได้ ๖๘๗ กก. (๔๙๗ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) กับยึดต้นกัญชาได้หนัก ๒,๕๖๖ กก. (๑,๘๙๔ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖) ส่วนการจับกุมยาบาบิโทนในฮ่องกงก็ได้สูงขึ้นจาก ๘๐ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ เป็น ๔๔๐ กก. ในปี ค.ศ. ๑๙๑๒

๖๑. ผู้สังเกตการณ์จากประเทศไทยได้แถลงรายละเอียดงานขั้นต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ได้ปฏิบัติในเรื่องปัญหายาเสพติด เขาได้รายงานว่าเนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ประเทศไทยจึงต้องตก เป็นทางผ่านในการลักลอบขนฝิ่นเถื่อน ได้ค้นพบแหล่งผลิตเฮโรอีน ๒ แห่ง การสำรวจความต้องการ ทางเศรษฐกิจและสังคมในบริเวณแหล่งปลูกฝิ่น (ที่จะทำด้วยความร่วมมือของสหประชาชาติ) กระทรวง ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกำลังพิจารณาศึกษาอยู่ และในคราวต่อไปก็จะต้องร้องขอความช่วยเหลือทางวิชาการ ทั้งนี้เพื่อรัฐบาลไทย จะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามโครงการ ชักชวนให้ประชาชนทำการปลูกพืชผลชนิดอื่น ทดแทน และเพื่อการพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ชาวเขา ได้มีการตั้งสมาคมต่อต้านยาเสพติด ให้โทษ ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะร่วมมือรัฐบาลในการเพียรพยายามกวาดล้างการใช้ยาเสพติดโดยทางการ ศึกษา ทางการป้องกัน และทางการบำบัดรักษา คณะกรรมาธิการได้จดบันทึกข้อเท็จจริงที่ว่า ตั้งแต่ รัฐบาลไทยได้ตกลงใจที่จะประกาศใช้มาตราการที่มีประสิทธิภาพในการปราบปรามการผลิตเฮโรอีน การ นำน้ำยาอาชีติคแอนด์ไฮไดร์เข้ามาภายในประเทศ ได้ลดจำนวนลงเรื่อยมา และได้มุ่งหน้าที่จะทำความ เจริญให้แก่ประเทศโดยการชักชวนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณที่ปลูกฝิ่นทางทิศเหนือ ให้ดำเนิน ชีวิตให้ถูกต้องทางเศรษฐกิจและสังคม

๖๒. ผู้แทนของพม่าได้แถลงรายละเอียดของมาตราการ ที่รัฐบาลกำลังดำเนินอยู่ในการ พัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในบริเวณทิศตะวันออกของแม่น้ำสาละวิน ซึ่งยังมีการเพาะปลูกฝิ่นกันอยู่ ได้มีการปรับปรุงการคมนาคมให้ดีขึ้น และได้จัดสร้างสพานข้ามแม่น้ำสาละวิน รวม ๒ แห่ง ได้ชักชวน ให้ประชาชนหันมาทำการเพาะปลูกข้าวสาลีแทนฝิ่นในบริเวณอันกว้างขวาง และได้มีการจัดทำไร่ตัวอย่าง ตามหมู่บ้านหลายแห่ง โดยนำไม้ดอกทานตะวัน และต้นถั่วมาปลูกไว้ ได้ออกประกาศให้ทำนาข้าว เลี้ยงสัตว์ และเลี้ยงไก่ รัฐบาลหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การดำเนินการนี้คงจะช่วยกวาดล้างการปลูกฝิ่น และทำให้ผู้เสพยาเสพติดเลิกล้างการเสพไปได้ โดยเฉพาะในบริเวณกาชิน และรัฐฉาน ทั้งนี้เพื่อให้ เป็นไปตามข้อผูกพันในสนธิสัญญาปี ค.ศ. ๑๙๖๑

๖๓. คณะกรรมาธิการได้แสดง ความยกย่องต่อความเพียรพยายามของ รัฐบาลพม่าและไทย ในการต่อสู้กับการลักลอบค้ายาเสพติด ตลอดจนการปฏิบัติตามโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในบริเวณการปลูกฝิ่น

๖๔. ในประเทศอินเดีย การควบคุมฝิ่นในทางปฏิบัติได้เป็นไปอย่างเคร่งครัด แม้กระนั้นก็ตามก็ยังคงมีฝิ่นที่ผลิตขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายจำนวนน้อย ถูกลักลอบขนออกไปในบางโอกาส มีฝิ่นเพียง ๒—๓ ราย ที่เล็ดลอดออกไปถึงท่าเรือ เพื่อเตรียมส่งไปยังเมืองท่าใหญ่ ๆ ในเอเชีย อาคเณย์ รัฐบาลอินเดียได้วางมาตรการอันเฉียบขาดในการห้ามการสูบกัญชา (รวมถึงดอกและผลของกัญชาด้วย) ในปัจจุบันนี้การปลูกกัญชาโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำกันเป็นจำนวนน้อย อย่างไรก็ตาม ก็ยังปรากฏว่ามีกัญชารั่วไหลจากเนปาลเข้ามาสู่อินเดีย จนได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างสองประเทศ เพื่อที่จะต่อต้านการลักลอบขนนี้ รัฐบาลของเนปาลตกลงยินยอมที่จะกำหนดมาตรการต่อต้านการรั่วไหลของกัญชาจากเนปาลเข้าสู่อินเดีย รัฐบาลต่าง ๆ ตามชายแดนแห่งอุตตรประเทศ พิหาร์ และเบ็งกอลตะวันตก ได้เพิ่มกำหนดมาตรการเพื่อยับยั้งการลักลอบขนกัญชาจากเนปาลเข้าสู่อินเดีย

๖๕. ฝิ่นยังคงถูกลักลอบเข้าชีลอน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากอินเดีย การลักลอบค้ากัญชาในชีลอนกระทำได้จากผลการเพราะปลูกของชาวบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่ทำการลักลอบปลูกกันในป่า

๖๖. ในสาธารณรัฐเกาหลี กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ได้รับการแก้ไขในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เพื่อผลในการควบคุมและเพิ่มบทกำหนดโทษ นอกจากนี้แล้วยังได้กำหนดโทษถึงจำคุกตลอดชีวิต สำหรับความผิดเรื่องยาเสพติดให้โทษด้วย แม้ว่าการปลูกฝิ่นจะมีประกาศห้ามไว้โดยเด็ดขาดก็ตาม การลักลอบค้าก็ยังคงมีอยู่ โดยได้รับฝิ่นเถื่อนปลูกอยู่ในชนบท ส่วนยาเสพติดให้โทษประเภทอื่นถูกนำเข้ามาจากด้านเอเชียอาคเณย์

๖๗. รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเวียตนามรายงานว่า การค้าฝิ่นเถื่อนในเวียตนามนี้ดำเนินการโดยองค์การระหว่างประเทศที่ทรงอิทธิพล การลักลอบนำฝิ่นเถื่อนเข้ามาภายในประเทศส่วนใหญ่กระทำโดยทางหลวง ตามชายแดนติดต่อกับประเทศเขมรและลาว

๖๘. ฝิ่นดิบยังคงเป็นผลิตภัณฑ์สำคัญยิ่ง ที่พัวพันอยู่ในการลักลอบค้ายาเสพติดใน สิงคโปร์ การสูบฝิ่นลดน้อยลง แต่ก็ยังคงอยู่ในความนิยมของบรรดาผู้ติดยาเสพติดมากกว่าชนิดอื่น ๆ ตามบริเวณชนบทของสิงคโปร์ ได้ค้นพบว่ามีแหล่งปลูกกัญชาอยู่ และทางการได้เพียรพยายามที่จะชี้ให้ผู้ปลูกเข้าใจว่าการปลูกกัญชาเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

๖๙. ฝิ่นดิบส่วนใหญ่ที่ทะลักเข้าสู่ฮ่องกงก็เพื่อให้ถึงมือผู้บริโภคในรูปของฝิ่นสุก ไม่มีหลักฐานใดแสดงว่า ฝิ่นดิบเหล่านี้ได้ถูกนำไปแปรสภาพเป็นมอร์ฟีน หรือนำส่งออกไปนอกประเทศ มอร์ฟีนแห่งตรา "๙๙๙" จำนวนหนึ่งซึ่งมีเนื้อมอร์ฟีนสูงประมาณ ๙๐% ได้ถูกจับกุม การนำอาชีติค แอนด์ไฮไดร์ ซึ่งเป็นน้ำยาที่สำคัญในการผลิตเฮโรอีนเข้ามาภายในประเทศกระทำโดยมิได้รับใบอนุญาต จากอธิบดีกรมการค้าและอุตสาหกรรม แต่ก็ยังปรากฏว่า น้ำยาประเภทนี้ได้ถูกลักลอบนำเข้าไปในฮ่องกง เป็นจำนวนมาก และได้ค้นพบแหล่งผลิตถึง ๓ แห่ง ยาเสพติดที่จับกุมได้ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ มีมูลค่า ทั้งหมดสูงถึง ๓,๖๗๕,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ

๗๐. สาธารณรัฐจีนรายงานว่า ยาเสพติดทุกชนิดที่ผู้เสพติดใช้ ถูกลักลอบนำเข้ามาภายในประเทศ ทางทะเลจากฮ่องกงและจากเมืองท่าอื่น ๆ ส่วนใหญ่พวกทำการลักลอบจะเข้ามาในสภาพของผู้โดยสารที่ลงจากเรือโดยสารหรือเรือสินค้าที่มาแวะฮ่องกง ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ทางการจับกุมการลักลอบขนสินค้าเถื่อนได้สูงกว่าปี ค.ศ. ๑๙๖๗ สองสามราย

๗๑. ในประเทศญี่ปุ่น การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวนน้อยกว่าปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ประมาณ ๑๙% ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากมาตรการควบคุมที่เพิ่มความเฉียบขาดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณท่าเรือ แหล่งต้นตอของยาเสพติดที่จับกุมได้แก่ เฮโรอีนจากฮ่องกงและประเทศไทย ฝิ่นจากอินเดียและประเทศไทย กัญชาจากสิงคโปร์และเวียตนาม

๗๒. ในปากีสถาน กัญชาส่วนใหญ่ได้มาจากการลักลอบปลูกตามบริเวณเทือกเขา ระหว่างปากีสถานกับอาฟกานีสถาน หีบห่อบางห่อที่จับกุมได้ ตีเครื่องหมายเป็นห่อของขวัญ ส่งทางไปรษณีย์ไปให้ผู้รับที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน หรือสหรัฐอเมริกา

(ฉ) หมู่เกาะต่าง ๆ ในคาบมหาสมุทรแปซิฟิค

๗๓. การลักลอบค้ายาเสพติดไม่เป็นปัญหาใหญ่ในภาคนี้ มีการจับกุมยาเสพติดได้เพียงจำนวนเล็กน้อย คือฝิ่นดิบ ๑๒ กก. ฝิ่นสุก ๑๔ กก. เฮโรอีน ๓ กก. กัญชา ๔ กก.

๗๔. ได้มีการจับกุมแอลเอสดี ๒๕ ให้องค์การตำรวจสากลทราบ รายหนึ่งจับได้ในนิวซีแลนด์ และอีก ๒ ราย ในออสเตรเลีย ณ ที่นี้เจ้าหน้าที่ได้จับกุมลูกกวาดบรรจุแอลเอสดี ๒๕ ไว้ได้ ๒๓๗ เม็ด

๗๕. ในออสเตรเลียมีการจับกุมกัญชาเพิ่มขึ้น กัญชาเหล่านี้พวกทหารจากตะวันออกไกลที่เดินทางมาพักผ่อนเป็นผู้ลักลอบนำเข้ามา ได้มีการกำหนดโทษให้หนักยิ่งขึ้นในกฎหมายยาที่เป็นพิษ ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ การปรับก็เพิ่มขึ้นจากอัตรา ๘๙๖ เหรียญสหรัฐ เป็น ๒,๒๔๐ เหรียญสหรัฐ และกำหนดเพิ่มโทษจำคุกแทนการปรับจาก ๑ ปี เป็น ๒ ปี

๗๖. ในนิวซีแลนด์ ตำรวจได้ค้นพบแหล่งปลูกกัญชาย่อม ๆ ๒—๓ แห่ง ซึ่งทำการปลูกเพื่อไว้ใช้เสพภายในบ้าน โดยมาตรการการปราบปรามที่เฉียบขาด ที่พนักงานศุลกากรและตำรวจนำไปปฏิบัติ ทำให้การหายาเสพติดจากแหล่งที่เคยได้รับลำบากยิ่งขึ้น ยังผลให้บรรดาร้านขายยาและสถานพยาบาลต่าง ๆ ถูกโจรกรรมเพื่อค้นหายาเสพติดกันมาก.

(คำแปล)

จำนวนยาเสพติดให้โทษที่จับกุมได้ทั้งหมดในระยะเวลา ๒๐ ปี

(๑๙๔๗ – ๑๙๖๗)

ปี	ฝิ่นดิบ	ฝิ่นสุก	มอร์ฟีน	เฮโรอีน	โคเคน	กัญชา	ยาเทียม
น้ำหนักเฉลี่ยจาก ๑๙๔๗	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม	กิโลกรัม
ถึง ๑๙๕๑	๓๑,๖๕๓	๕,๐๑๘	๘๔	๘๔	๕๐	๑๐๒,๐๖๑	๐.๑๑๑
น้ำหนักเฉลี่ยจาก ๑๙๕๒							
ถึง ๑๙๕๖	๔๔,๐๐๒	๒,๓๙๒	๑๖๓	๑๒๕	๙	๕๐๕,๕๘๔	๐.๙๙๒
๑๙๕๗	๓๒,๑๕๗	๙๕๘	๒๖๙	๑๖๐	๘	๑๒๓,๕๖๐	๐.๓๑๐
๑๙๕๘	๓๐,๖๑๙	๗๓๙	๑๗๕	๑๔๑	๔	๓๔๑,๑๙๙	๐.๔๗๙
๑๙๕๙	๔๘,๖๐๗	๑,๔๖๙	๑๗๒	๑๗๙	๒๘	๖๗๔,๙๑๑	๐.๘๖๖
๑๙๖๐	๓๕,๙๗๐	๖๗๒	๓๓๒	๓๙๐	๑๐	๘๗๕,๘๔๙	๓.๕๐๖
๑๙๖๑	๓๙,๖๑๒	๑,๗๒๒	๑๙๒	๑๖๗	๒๒	๒๐๗,๗๑๖	๑.๑๘๑
๑๙๖๒	๔๙,๕๖๐	๒,๐๗๒	๓๒๖	๓๕๔	๒๐	๓๑๔,๐๘๖	–
๑๙๖๓	๔๖,๘๐๔	๑,๓๖๘	๗๓๒	๔๐๓	๓๒	๒๙๒,๙๕๓	๐.๖๘๘
๑๙๖๔	๓๗,๘๑๐	๓๓๕	๔๓๐	๓๔๐	๔๙	๔๕๗,๕๓๗	๐.๓๒๐
๑๙๖๕	๓๗,๖๑๒	๕๘๕	๔๑๓	๓๒๐	๑๘๐	๑๕๗,๑๒๔	๐.๘๓๕
๑๙๖๖	๕๒,๑๓๐	๗๗๐	๙๐๕	๒๔๕	๑๖๓	๓๖๔,๒๑๗	๐.๗๘๘
๑๙๖๗**	๓๕,๑๑๘	๒,๙๖๗	๘๐๘	๕๔๒	๗๑	๑,๓๘๙,๐๐๕**	๐.๕๕๐

วิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้มา

สำหรับหน่วยงานฝ่ายปราบปรามในการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด

(เรียบเรียงโดยนายเอ็ม.ซี. แมนบี้ ที่ปรึกษาด้านยาเสพติดประจำอิหร่าน)

พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต
เนียน นิลวัฒน์ ประจำ วจ. ก.ป.ส.
ผู้แปล

---

๑. อาจจะกล่าวได้ว่า การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ เป็นธุรกิจที่มีแผนงานอย่างดีสลบซับซ้อนเสี่ยงอันตราย มีผลร้ายต่อผู้อื่นแต่ก็ได้ค่าตอบแทนอันน่าพอใจ เป็นการกระทำผิดที่ไม่ถูกจำกัดโดยพรมแดนหรือการเมืองใด ๆ และเกี่ยวข้องกับชาวไร่ชาวนา ทหารประจำการ และอาชญากรระหว่างประเทศ การกระทำผิดที่มีขนาดขอบเขตดังว่านี้ เป็นศัตรูของสังคมที่น่ากลัว และในการที่จะปราบปรามจำต้องใช้วิธีการต่อต้านที่ดีที่สุดที่จะใช้ปฏิบัติได้

หลักการทั่วไป – การบริหารงานด้านยาเสพติดในระดับชาติ

๒. บทความนี้ประสงค์ที่จะเสนอแนะหลักการทั่วไปบางประการ ซึ่งจะใช้เป็นมูลฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามในอันที่จะต่อต้านการลับลอบค้ายาเสพติด เป็นการกล่าวถึงภาระกิจต่าง ๆ ในด้านการบริหารงานด้านยาเสพติดของแต่ละประเทศ โดยยังไม่พิจารณาถึงการควบคุมยาเสพติดในระดับระหว่างประเทศ ภาระกิจสำคัญ ๆ ในการบริหารงานดังกล่าวซึ่งมีอยู่ตามข้อผูกพันของอนุสัญญาระหว่างประเทศมีดังต่อไปนี้. ควบคุมการค้ายาเสพติดที่ได้รับอนุญาต ดำเนินงานด้านปราบปรามการเสพติดและการลักลอบค้า อย่างไรก็ดี การที่จะบริหารงานได้ผลจำต้องมีการรวบรวมข่าวสาร, การศึกษาที่เป็นแบบแผนในเรื่องข่าวสารที่ได้มาในลักษณะภาระกิจที่กล่าวมา และความรู้ความสามารถที่จะใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์ได้อันเป็นส่วนหนึ่ง ๆ ของหน้าที่ที่จะต้องกระทำ

๓. ภาระกิจข้อแรกก็คือ การบริหารงานจำต้องมีระบบการอนุญาตและใบอนุญาต และมีหลักประกันว่าความต้องการของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปโดยแท้จริง และยาเสพติดที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ จะต้องไม่ถูกนำไปใช้ในด้านการลับลอบค้าโดยวิธีการที่ไม่สุจริตอื่นใดทั้งสิ้น จะต้องตรวจสอบด้วยว่าบรรดานายแพทย์ต่าง ๆ ไม่ได้ออกใบอนุญาตให้ซื้อยาเสพติดที่มีปริมาณมากเกินไป

๔. ภาระกิจข้อที่สอง ในการบริหารงานจำต้องรู้ถึงขนาดขอบเขตของปัญหาการเสพติด เรื่องนี้อาจจะประมาณการได้จากจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศ และโดยการพยายามที่จะตรวจสอบเรื่องนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ดังเช่นว่าในส่วนใดของประเทศและในระดับชั้นใดของประชากรที่มีผู้ติดยาเสพติด ยาเสพติดอะไรที่ใช้กันและเป็นปริมาณเท่าใด เหตุผลของการติดยาเสพติดและพฤติการณ์ของการติดยาเสพติด ถ้าหากทำได้เช่นนี้ก็จะพอมีลู่ทางจะวางแผนปราบปรามที่จะขจัดการติดยาเสพติดได้ และจากข้อมูลดังกล่าวก็ย่อมได้ข่าวสารที่พาดพิงไปถึงการลักลอบค้าไปด้วยในตัว ผู้เสพติด, ถ้าหากได้รับการปฏิบัติด้วยดี ย่อมให้ข้อเท็จจริงในอันที่เจ้าหน้าที่ปราบปรามอาจสืบสวนไปถึงแหล่งจำหน่ายได้

๕. ภาระกิจข้อที่สามของการบริหารงาน คือการปราบปรามการลักลอบค้า ในเรื่องนี้จำต้องรู้ว่า ยาเสพติดมาจากที่ใด มาได้อย่างใดและเมื่อใด ใครเป็นผู้นำมา และจะนำไป ณ ที่ใดและให้แก่ใคร ใครเป็นคนวางแผนการลักลอบและใช้วิธีการติดต่อกันอย่างใด และอื่น ๆ อีก นอกจากนี้ยังต้องคอยตรวจสอบบริเวณที่ใหม่ ๆ ลู่ทางใหม่ ๆ และผู้ค้ารายใหม่ ๆ ด้วย อนึ่ง ยังต้องระแวดระวังสถานการณ์โอกาสบางคราว และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสถานการณ์โอกาสดังกล่าวด้วย เพื่อว่าจะได้รู้ทันท่วงทีถ้าหากสถานการณ์โอกาสดังกล่าว ฝ่ายผู้ลักลอบได้ถือประโยชน์ขึ้นมา ยกตัวอย่างเช่นในขณะนี้ เราอาจจะมั่นใจว่า เส้นทางตามบริเวณอ่าวเปอร์เซียนั้นไม่ได้ใช้กับในการลักลอบ แต่เราก็ต้องสดับตรับฟังอยู่เสมอเพราะว่าถ้าหากข้อเท็จจริงนี้เปลี่ยนแปลงไป เราก็อาจทราบได้ทันถึงเหตุการณ์

การแสวงหาข่าวสารและขอบเขต

๖. สรุปแล้ว กล่าวได้ว่า การบริหารงานด้านยาเสพติดจะไม่อาจดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เลย โดยเฉพาะเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดที่ชอบหรือไม่ชอบ หรือการเสพติดถ้าหากปราศจากข่าวสารที่เพียงพอและจัดเป็นระเบียบ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องมีการสืบสวนหาข่าวหรือนัยหนึ่ง คือวิธีการที่แน่นอนในการรวบรวมข่าวสาร และจัดลำดับข่าวสารที่ได้มาให้เป็นระเบียบและครบถ้วนเท่าที่จะกระทำได้ และประมวลข่าวสารให้ต่อเนื่องกัน ให้มีความหมายในด้านใดด้านหนึ่ง และในที่สุดใช้เป็นประโยชน์ได้ ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ชั้นเหนือขึ้นไปสามารถมองเห็นถึงสถานะการณ์ของเรื่องได้โดยแจ่มชัด รวมการวางแผนการ และปฏิบัติงานด้วยความรอบรู้ความเข้าใจและเฉลียวฉลาด ฉะนั้น ข่าวสารจึงเป็นข้อเท็จจริงที่จำเป็นที่พึงมีก่อนที่จะปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป

๗. หัวข้อเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับข่าวสารนี้ควรที่อย่างน้อยมีลักษณะคลุมทั่วประเทศ และดูว่าที่จะคลุมไปถึงความเคลื่อนไหวในด้านการค้าระหว่างประเทศด้วย ไม่ว่าจะโดยชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หัวข้อดังกล่าวจะเป็นไปในรูปใดที่แน่นอนนั้นขึ้น

อยู่กับพฤติการณ์สิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศ และแบบแผนของการค้าอย่างไรก็ดี ย่อมอยู่ภายใต้แนวดังต่อไปนี้.–

(๑) ที่มา ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสถานที่ ซึ่งได้ก่อให้เกิดการลักลอบยาเสพติด

(๒) เส้นทางที่ขนส่งยาเสพติด และบุคคลผู้ลักลอบ

(๓) ที่เก็บยาเสพติดในชั้นแรก และต่อมาได้มีการจัดแบ่งจำหน่ายออกไปเป็นรายย่อย ๆ หรือเป็นที่ผลิตเฮโรอีน และบุคคลผู้ดำเนินการ และจัดแจงในเรื่องจำหน่าย

(๔) รายชื่อของผู้เสพรวมทั้งให้ทราบถึงว่าเขาได้ยาเสพติดมาจากไหน โดยวิธีอย่างไร

(๕) วิธีการคมนาคม การขนส่ง หรือการผลิตซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญยิ่ง สำหรับการลักลอบค้ายาเสพติด

(๖) การคุ้มครองการค้าที่ถูกกฎหมายมิให้นำไปใช้ในทางเป็นโทษ และถูกลักขโมย

(๗) การประเมินผลของมาตรการที่กำหนดขึ้นที่รัฐบาลได้ปฏิบัติไปทั้งหมด

ข่าวกรองจากผู้ติดยาเสพติด

๘. ในข้อนี้ ข้ออ้างอิงเกี่ยวกับการติดยาเสพติดมีจุดหมายที่จะให้ละเลยไว้ เพราะเอกสารเรื่องนี้มีจุดประสงค์ในเรื่องการชี้ประโยชน์จากข่าวสารโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามเท่านั้น แต่เป็นที่ทราบชัดว่าผู้ใดที่ทำการติดต่อกับผู้ติดยาเสพติดและพยายามที่จะรักษาเขา ย่อมจะรวบรวมข่าวดี ๆ ไว้จำนวนมากซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม ควรที่จะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ได้ทราบไว้

ความประสงค์สำหรับรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์รวม

๙. ภายในกิจการควบคุมการบริหารเรื่องยาเสพติดให้โทษ ควรจะจัดให้มีศูนย์รวมข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษไว้แห่งเดียว อย่างไรก็ดี ไม่จำเป็นต้องแสวงหาข่าวสารทั้งหมดด้วยตนเอง อาจจะหาได้จากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีข่าวต่าง ๆ เก็บไว้ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์รวม ถ้าหากว่าไม่สามารถมีความรู้ไว้ทุกแง่ทุกมุม ก็อาจจะแพ้พวกนักลักลอบค้ายาเสพติดได้ โดยปกติข่าวสารที่ได้มาจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ จะต้องระมัดระวังอย่างรอบคอบในการที่จะนำไปใช้เป็นประโยชน์

๑๐. ภายในกิจการควบคุมการบริหารเรื่องยาเสพติดให้โทษ ควรจะเก็บข่าวสารนี้ไว้ ณ ที่ใด ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บ ? ใครจะเป็นผู้ควบคุมวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อการแสวงข่าว ? ใครจะเป็นผู้ชำนาญในเรื่องนี้ ? มีคำตอบอยู่เพียงอย่างเดียว นั่นคือควรจะมีศูนย์รวมข่าวกลางไว้เพียงแห่งเดียว ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการโดยเฉพาะตลอดเวลา มีเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการฝึกอบรมงานแล้วเป็นพิเศษ ซึ่งความรับผิดชอบของเขาจะต้องควบคุมงานทั้งหมด

ความร่วมมือในการบริหารภายใน

๑๑. กรณีจะให้เจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดให้โทษมีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับการแบ่งส่วนราชการของแต่ละรัฐ แต่อย่างน้อยก็ควรจะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและศุลกากร สำหรับเจ้าหน้าที่หน่วยงานศุลกากรควรร่วมรับผิดชอบเฉพาะงานป้องกันการลักลอบค้าณ จุดทางเข้าออกนอกประเทศร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งโดยปกติมีความรับผิดชอบในการปราบปรามความผิดทางอาญาทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งการกระทำผิดเรื่องยาเสพติดให้โทษด้วย ถ้าจะให้หน่วยงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะการปราบปรามยาเสพติดให้โทษแต่เพียงด้านเดียว ก็จำต้องเป็นหน่วยงานที่กว้างขวางครอบคลุมไปทั่วประเทศและใหญ่โตพอที่จะต้องปฏิบัติงานให้เข้มแข็งในทุกกรณีที่เดียว ถ้าเป็นไปในรูปนี้ก็ดูเสมือนจะเป็นกรณีที่เปลืองทั้งกำลังคนและกำลังเงินจำนวนมาก ฉะนั้น การร่วมมือกันจึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมควร แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จำเป็นจะต้องร่วมมือกันอย่างแท้จริง และเต็มกำลังจึงจะเกิดผล

๑๒. ต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างอันดีที่จะนำมาใช้ในการให้ความร่วมมือตามที่อ้างถึง คือฝืนจำนวนหนึ่งกำลังถูกลักลอบนำเข้าสู่ประเทศอิหร่านโดยผ่านทางจังหวัดหนึ่งของภาคอาเซอร์ไบจันตะวันตก เป็นการลักลอบจากเหล่าร้ายหนึ่งไปยังอีกพวกหนึ่งในเมืองตาบริส แล้วขนผ่านไปตามถนนมุ่งเข้าสู่เมืองเทหราน ซึ่ง ณ ที่นี้ฝืนจะถูกเปลี่ยนสภาพเป็นเฮโรอีนแล้วแบ่งแยกออกจำหน่ายปลีก เส้นทางลำเลียงฝืนนี้จะผ่านด่านตรวจสอบตามกฎหมายหลายแห่ง เช่น ตำรวจภูธรแห่งอาเซอร์ไบจันตวันตก ตำรวจนครบาลแห่งตาบริส หน่วยตำรวจภูธรอื่น ๆ และตำรวจแห่งเทหะรานเป็นต้น จะดำเนินการ บังคุมฝืนรายนี้และผู้ทำหน้าที่ขนส่งที่ไหนดี? โอกาสจับกุมที่ดีที่สุดควรจะกระทำเมื่อขณะทำการเปลี่ยนสภาพจากฝืนเป็นเฮโรอีน และผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการได้พบฝืนจำนวนมากในการขนส่ง และแหล่งปฏิบัติการแปลงสภาพเป็นเฮโรอีน ดีแล้ว ถ้าจะจัดการในลักษณะนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ คือขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนและตำรวจเมืองตาบริสอย่าได้ขัดขวางหรือเข้าจับกุมระหว่างขนส่ง และยังมีความประสงค์มากกว่านั้น คือไม่เข้าไปเกี่ยวข้องขัดขวางด้วยประการใด ๆ แล้วยังจะต้องเฝ้าดูแลการเคลื่อนไหวตลอดทางตั้งแต่อาเซอร์ไบจันตวันตกจนถึงจุดหมายปลายทาง ในนครเทหราน การร่วมมือในรายละเอียดระหว่างตำรวจหน่วยต่าง ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเส้นทางเกิดขึ้นเป็นของจำเป็น

๑๓. การที่จะให้ความร่วมมือกันบรรลุผลสำเร็จลงได้ จะต้องเป็นเรื่องที่รัฐบาล แต่ละแห่ง จะต้องตัดสินใจด้วยตนเอง โดยอ้างถึงซึ่งลักษณะหน่วยงานของตน แต่การจัดวางแผนงานนี้จะต้องเปิดเผยให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทราบและยอมรับว่าจะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ต้องมีวิธีการที่จะทำให้การตัดสินใจเป็นไปโดยมิชักช้า พร้อมทั้งนำคำสั่งหรือข่าวสารไปสู่จุดหมายอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพด้วย

รูปงานและหน้าที่ของสำนักงานข่าวกรองยาเสพติดกลาง

๑๔. เราควรจะได้พิจารณาถึงการจัดตั้งสำนักงานข่าวกรองยาเสพติดกลางขึ้น และจะวางหลักปฏิบัติงานขึ้นโดยอาศัยหน้าที่ต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นดังต่อไปนี้

(๑) ที่เก็บข่าวสาร

(๒) การรวบรวมข่าวสารใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามลักลอบค้า

(๓) การป้องกันการค้ายาเสพติดให้โทษที่ถูกต้องมิให้ใช้ในทางที่เป็นโทษ

(๔) การประเมินค่าของมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้ในการลักลอบค้าและตลาดการค้ายาเสพติด

๑๕. ข่าวชนิดใดบ้างที่ต้องบันทึกไว้ ประการแรก ทุก ๆ เรื่องที่สืบทราบ และค้นพบเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของการจับกุมทุกครั้ง และการล่อพ้องและการลงโทษผู้กระทำผิดรวมทั้งรายละเอียดของยาที่ถูกยึดไว้ ผู้ถูกจับกุมแต่ละคนจะต้องได้มีการบันทึกรายละเอียดอย่างเพียงพอเท่าที่จะจัดทำขึ้นได้ ทั้งนี้ถ้าเขาผู้นั้นได้ปรากฏตนออกมาอีกก็จะกล่าวอ้างชื่อได้ทันที สิ่งที่กล่าวมานี้เป็นบันทึกอาชญากรรมของสำนักงานที่เป็นประโยชน์ยิ่งและทำขึ้นได้โดยไม่ยากนัก แต่จะต้องเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับสำนักงานพิมพ์ลายนิ้วมือแห่งชาติ รายละเอียดเช่นเดียวกันนี้ก็จะควรบันทึกไว้สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติดซึ่งยังไม่เคยถูกจับกุมหรือถูกลงโทษ รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่และยวดยานพาหนะที่เกี่ยวข้องกับการจับกุม หรือสงสัยว่าเกี่ยวข้องก็ควรจะได้รับการบันทึกไว้ด้วย การค้นหาง่ายและการดูง่ายและรวดเร็วขึ้นอยู่กับ ดัชนีต่าง ๆ เกี่ยวกับข่าวสารเหล่านี้ที่เก็บรักษาไว้

๑๖. ประการที่สอง ข่าวสารบางอย่างจะต้องจัดให้เป็นระเบียบ โดยแยกประเภทหัวข้อเรื่องและของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น อาจจะแยกออกเป็นรายการหัวข้อเกี่ยวกับแหล่งผลิตเฮโรอีน หรือยาเสพติดอื่น ๆ ที่ลักลอบค้าทางอากาศ และถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับข่าวสารที่มีอยู่ ที่ค้นหาได้รวดเร็วและสะดวก มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งที่ต้องมั่นใจว่าให้ข่าวสารนั้นมีข้อเท็จจริงอย่างสมบูรณ์ถูกต้อง

๑๗. ประการที่สาม จะต้องทราบถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งขนาดและรูปงานที่มีอยู่ ประการที่สี่ จะต้องมีบัญชีสถิติเกี่ยวกับนโยบายและกิจกรรมของรัฐบาลที่กำหนดขึ้นไว้รวมทั้งงานบริหารการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ข่าวกรองขององค์การและความสัมพันธ์ระหว่างชาติกับตัวแทนของชาติอื่น ๆ ด้วย และประการที่ห้า ข่าวสารเกี่ยวกับผู้ติดยาเสพติดให้โทษก็เป็นของจำเป็นเช่นเดียวกัน

๑๘. การเก็บข่าวสารเหล่านี้จะต้องลงทะเบียนให้เรียบร้อย และถ้าไม่จัดทำให้เสร็จโดยเร็วเที่ยงตรง และสอาดเรียบร้อย และการลงทะเบียนนั้นมิได้จัดทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญงานโดยเฉพาะแล้ว จะไม่มีใครในองค์การข่าวกรองจะสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้อง

๑๙. หน้าที่ประการที่สองขององค์การนี้ คือการรวบรวมข่าวสด นี่คือหัวใจอันแท้จริงขององค์การทั้งหมด และในกรณีนี้การควบคุมจากส่วนกลางเป็นของสำคัญยิ่ง และ ณ ช่วงนี้เองความชำนาญในการรวบรวมข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง หากเราต้องการที่จะแซกซึมเอาข่าวจากองค์การและเหล่าร้ายผู้ทำการลักลอบแทรกซึม ที่นำมาใช้ในการงานข่าวกรองหมายความถึง วางไว้หรือได้แหล่งที่มาของข่าวกรองภายในองค์การซึ่งเป็นที่มาของข่าว ห้ามมิให้เอาข่าวจากสายลับของตำรวจท้องถิ่นมาเป็นข่าวอ้างอิง เพราะถือเป็นข่าวที่ได้ถูกปฏิบัติการไปแล้ว แต่ให้ถือเอาข่าวที่ได้จากสายลับตัวแทนขององค์การซึ่งทำงานโดยทางลับอยู่ในระยะยาวนานและยังคงส่งข่าวติดต่อกันเรื่อยมา แต่ก่อนที่สายลับผู้นี้จะได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานจะต้องระบุเป้าหมายไว้ให้เด่นชัด รวมทั้งขนาดสัดส่วนของการลักลอบค้ายาเสพติดและปริมาณความสนใจถ้าทราบเรื่องราวเกี่ยวกับลักลอบพอสมควร ก็จะเป็นเรื่องง่ายขึ้นในการที่จะเริ่มจุดหาข่าวจากที่ไหน อย่างไรก็ดี ขอให้เราสมมุติเรื่องดู ถ้ารู้เรื่องเพียงเล็กน้อยหรือยังไม่รู้เลย แต่แล้วก็ได้แหล่งข่าวเป็นผู้ติดยาเสพติดผู้หนึ่ง เมื่อทราบเรื่องแล้ว ก็ต้องใช้ความพยายามอย่างกว้างขวางที่จะต้องสืบค้นหาแหล่งจำหน่ายจากผู้เสพติดอีกหลายคนเท่าที่จะทำได้ เรื่องนี้อนุญาตให้สืบหาแม้จะเป็นพวกเร่ขาย เพราะพวกนี้อย่างน้อยอาจจะถูกหลอกล่อด้วยวิธีการใด ๆ ที่จะแสวงหาข่าวว่าเขาได้ยาเสพติดจากที่ใดมาจำหน่าย ถ้าเป็นที่เชื่อแน่ได้ว่ายาเสพติดนี้ได้ถูกลักลอบนำเข้าประเทศจากประเทศอื่น ก็จะต้องแสวงหาข่าวจากบรรดาพวกลักลอบค้าของหนีภาษี หรือพวกที่ทำงานหรือเดินทางไปมาระหว่างเส้นทางที่สงสัยว่าจะใช้เป็นเส้นทางลำเลียง จะให้ดียิ่งขึ้นถ้าหากดำเนินการติดต่อร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ของประเทศซึ่งยาเสพติดนั้นถูกส่งเข้ามา แต่จะเริ่มต้นงาน ณ ที่ใดก็ต้องวางเป้าหมายที่จะแสวงหาข่าวภายในขององค์การค้ายาเสพติดต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ในระดับสูง ๆ ขึ้นไป

ควรจะบันทึกไว้ได้ว่า การลักลอบค้ายาเสพติดระดับชาติ มีแบบฉบับลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) นายทุนเป็นตัวการสำคัญสุดยอด ซึ่งมักจะได้ชื่อว่าหุ้นส่วนเสือนอนกิน มักจะปรากฏตัวเป็นบุคคลสำคัญน่าเคารพนับถือ ยากที่จะระบุตัวได้

(๒) ขั้นรองลงมา ได้แก่พวกที่ทำหน้าที่จัดการจำหน่ายซึ่งทำหน้าที่ดำเนินการควบคุมกิจการพวกนี้มักจะคุ้นเคยกับการเงินระดับชาติ

(๓) พวกขั้นต่ำ ได้แก่พวกทำหน้าที่ลำเลียงขนส่งซึ่งมักจะเปลี่ยนตัวเสมอ

๒๐. หลักวิชาการว่าด้วยการแทรกซึมเอาข่าวกรอง จะไม่นำมากล่าวถึงแต่จะกล่าวถึงหลักการขั้นแรก ทั่ว ๆ ไป หลักการขั้นหนึ่งได้กล่าวถึงมาแล้ว คือ ความประสงค์ที่ให้มีวิธีการดำเนินการและการควบคุม จากส่วนกลางขึ้น อย่างไรก็ดี ยังมีแง่ต่าง ๆ อีกหลายอย่าง สำหรับเรื่องนี้ ประการแรก การควบคุม เป็นสิ่งจำเป็นเมื่อตกลงตัดสินใจที่จะทำในเรื่องต่าง ๆ เราต้องการข่าวอะไรบ้าง ในเรื่องนี้ก็ได้อธิบาย มาแล้ว ประการที่สอง เราจะต้องตกลงใจว่ามีองค์การอะไร หรือมีส่วนใดของการลักลอบค้าใด ๆ ที่เรา จะเข้าไปแสวงหาข่าวสารและเป้าหมายที่เราต้องการจริง ๆ คืออะไร

เพียงแต่คิดเผิน ๆ ก็จะเห็นได้ว่า หากจะมีมติต่าง ๆ ออกมาใช้อย่างรอบคอบในพื้นที่ ๆ กว้าง ขวาง ก็จะต้องจัดให้มีศูนย์กลางหนึ่งใดโดยเฉพาะที่เป็นผู้ระบุถึงความต้องการต่าง ๆ และดูแลความต้อง การนั้น ๆ ให้ได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ ถ้าหากเป็นไปตามนี้งานที่จะกระทำก็จะสามารถตรวจสอบกัน ได้ถูกต้อง ปัญหางานซ้อนงาน และช่องโหว่ต่าง ๆ ก็จะหมดไป อย่างไรก็ดี เจ้าหน้าที่ประจำท้องถิ่นผู้ อาจจะทราบเรื่องต่าง ๆ ดี แต่ก็ยังเป็นผู้ที่ไม่อาจมองเห็นปัญหาทั้งหมดได้ และไม่อาจจะทราบถึงความ ต้องการที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นว่าจะกระทำอย่างไร

๒๑. ประการที่สาม การแทรกซึมหาข่าวควรจะได้รับการควบคุมสั่งการจากศูนย์ ซึ่งจะต้องเลือกโอกาส ดีที่สุดที่ควรจะกระทำ จากตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือการขนส่งผืนจำนวนหนึ่งจากเวสตันเซอร์ปลัน ไปยังเมืองเทหราน พิจารณาดูแล้วจะเห็นว่ามีสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ในเรื่องนี้ที่จะต้องมีการวางเจ้า- หน้าที่สายลับให้ข่าว การตัดสินใจในเรื่องนี้ ย่อมเป็นแนวทางแก่เจ้าหน้าที่สายลับ เขาจะต้องเข้าใกล้ กับเหตุการณ์ จนทราบข่าวอย่างแจ้งชัดโดยพวกลักลอบขนผืนไม่สงสัยหรือรู้ตัวล่วงหน้า และสามารถจะ ส่งข่าวไปยังหน่วยงานข่าวกรองได้ในเวลารวดเร็วพอที่จะใช้ข่าวนั้นให้เป็นประโยชน์ ศูนย์ควบคุมกลาง จะเป็นผู้สรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งสั่งการในจุดที่เหมาะสมที่สุด ยังมีข้อสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือจะต้องขอ ร้องมิให้หน่วยงานอื่นเข้าไปกระทำการใด ๆ ต่อเป้าหมายนี้

๒๒. ประการที่สี่ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ บรรดาเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จะต้องได้รับการควบคุมและสั่ง การจากศูนย์ และทุกคนจะต้องทราบเรื่องนี้ดี ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการให้ทำงานซ้อนกัน เพื่อป้องกันมิให้ มีการซื้อข่าวสารเรื่องเดียวถึงสองครั้ง และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น คือ เพื่อให้สามารถประเมินค่าได้อย่างถูก ต้องของข่าวที่ได้มา ตัวอย่างเช่น ถ้าข่าวเดียวกันได้ถูกซื้อมาจากแหล่งข่าวสามข่าวด้วยกัน แต่จากบุคคล เดียวกันซึ่งผู้ซื้อข่าวไม่ทราบว่าเป็นบุคคลเดียวกัน ก็จะต้องเสียทั้งเวลา เสียแรงงาน และเสียเงิน อย่าง

สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ และที่เลวยิ่งกว่านั้น คือเมื่อมีการพิจารณาว่าข่าวนั้นได้รับการยืนยันช้า ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นเพียงข่าวที่ยังไม่มีการยืนยัน ซึ่งอาจไร้ค่าและเป็นข่าวที่ได้รับมาแล้ว

๒๓. ประการที่ห้า จากการตรวจสอบการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จากศูนย์ ต้องเชื่อถือได้ว่าได้มีมาตรการที่มั่นคงเพื่อคุ้มครองเขาเหล่านั้นให้ปลอดภัยจากการถูกเผยตัวความลับเหลวที่จะเกิดขึ้นนั้น ไม่แต่เพียงจากความประมาทเลินเล่อในการติดต่อประสานงานกับพวกเขาแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะเกิดจากการไม่ใช้ดุลยพินิจในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้มา สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ่อยเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อมีการปฏิบัติการเกี่ยวกับสารนั้น ผลที่เกิดขึ้น คือ การเสี่ยงอันตราย ก็อาจจะเกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่สายลับที่อาจถูกเปิดเผยชื่อเรื่องนี้จะเกิดขึ้นเนื่องจากผลของการเลือกหาอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป มิใช่เกิดจากอุบัติเหตุ แม้มันจะเกิดขึ้นจริงในตอนท้ายก็อาจจะมีทางอื่นอีกหลายกรณีที่จะป้องกันอย่างจริงแก่ข่าวสารและชื่อของแหล่งข่าวและความลับของการสืบสวน จนกระทั่งเวลาที่จะเข้าทำการจับกุมและการตรวจค้นด้วยวิธีการที่ดีที่สุด การใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในเรื่องนี้ จะเป็นเรื่องง่ายขึ้นถ้าจะเกณฑ์กำหนดควบคุมบรรดาเจ้าหน้าที่ ๆ มอบหมายเพื่อการนี้ให้เคร่งครัด ในด้านกลับกัน ไม่มีสิ่งใดที่จะทำลายสำนักงานที่ฝ่ายข่าวกรองได้รวดเร็วเท่า แนวโน้มไปสู่ "ความปากโป้ง" ถึงแหล่งที่มาของข่าวนั่นเอง

๒๔. มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีหน่วยงานที่สำคัญสักหน่วยหนึ่งขึ้นภายในองค์การข่าวกรอง เพื่อปฏิบัติงานเรื่องนี้โดยเฉพาะ ควรประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ๆ มีไหวพริบเฉลียวฉลาด และมีหลักวิชาการในการรวบรวมข่าวกรองเป็นผู้ปฏิบัติงาน และจะต้องมีความระมัดระวังอย่างจริงจังเท่าที่จำเป็นสำหรับให้ความคุ้มครองป้องกันภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ ตลอดจนคุ้มครองข่าวสารของเขาด้วย เช่นเดียวกับการจัดทำแผนการของการแสวงหาข่าวเป็นระเบียบและรัดกุม ในบรรยากาศที่ทำงานที่ปราศจากความวุ่นวายของงานธุรการประจำวัน

๒๕. หน้าที่ประการที่สามขององค์การข่าวกรองคือการประสานงานในความพยายามที่จะทำการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ เริ่มต้นโดยการใช้รวบรวมข่าวกรองที่มีอยู่ เป็นที่แจ้งชัดว่าถ้าการสืบสวนอย่างลับ ๆ ต้องใช้เวลาหลายเดือน และอยู่ในเขตอำนาจหลายท้องที่ ไม่เพียงแต่การสืบสวนเท่านั้นที่ต้องการความร่วมมือแต่ต้องเป็นการกระทำที่เปิดเผยของตำรวจด้วย และผลของการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยแจ้งชัดนี้ที่มีผลต่อการสืบสวนในด้านอื่น ๆ ก็จะต้องได้รับการพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นจึงนับว่าการบัญชางานจากศูนย์เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ภายในองค์การข่าวกรอง ความรับผิดชอบอันนี้จะต้องมีร่วมกับการรวบรวมข่าวกรองด้วย

๒๖. หน้าที่ประการที่สีขององค์การข่าวกรอง คือการช่วยคุ้มครองป้องกันการค้ายาเสพติดที่ถูกต้องตามกฎหมาย และงานนี้สมควรให้อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกพิเศษในองค์การนี้ การสืบสวนควรเป็นเรื่องเปิดเผย โดยทำการตรวจสอบใบอนุญาต ใบอนุมัติ และจำนวนของยาเสพติดที่มีอยู่ในองค์การนี้ให้ถูกต้อง ในกิจการนี้ย่อมเคลื่อนกับกิจการอื่น ๆ คือ มีผู้ประกอบที่เลินเล่อ, ไม่เอาใจใส่หรือไม่ระมัดระวังเช่นกัน มีเรื่องที่น่าคิดเช่นเรื่องนายแพทย์ที่ยุโรปได้จ่ายยาแก่ผู้ติดยาเสพติดผู้หนึ่งมีจำนวนถึง ๑,๐๐๐ เม็ดในการจ่ายยาครั้งหนึ่ง และต่อมาอีกหนึ่งสัปดาห์ก็จ่ายไป ให้อีก ๖๐๐ เม็ด หรือนักเคมีผู้หนึ่งแอบผลิตเฮโรอีน (ต่อมาเมื่อถูกจับกุมก็ยังให้สูตรการผลิตแก่ภรรยาลับของเขาผู้ได้พิมพ์สำเนาออกจำหน่ายอีกด้วย) ทั้งนี้เพื่อเน้นถึงความต้องการที่จะให้มีการควบคุมในเรื่องนี้

๒๗. หน้าที่ประการสุดท้ายขององค์การคือการประเมินผลถึงผลงานที่ได้ทำไปแล้ว อาจจะต้องมีแผนกงานสักแผนกหนึ่งในองค์การให้มีเจ้าหน้าที่ศึกษาค้นคว้าถึงผลการปฏิบัติงานที่กระทำมาแล้วว่ามี แก๊งเหล่าร้ายใดที่ถูกทำลาย มีช่องทางขนส่งรายใดที่ยุติการปฏิบัติ มีการเปลี่ยนแปลงเส้นทางใหม่เกิดขึ้นแทน มีอะไรที่เหลืออยู่ที่จะต้องทำอีกต่อไป มีแนวโน้มอะไรเกิดขึ้นในวงการค้ายาเสพติดให้โทษ

๒๘. ขนาดและรูปงานขององค์การนี้ของแต่ละประเทศอาจแตกต่างกันไปเป็นธรรมดา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดและชนิดต่าง ๆ ของปัญหาที่จะต้องเผชิญหน้า

๒๙. เกี่ยวกับบุคคลที่จะใช้ในองค์การนี้ ควรจะเน้นหนักถึงหลักการให้ใช้หน้าที่ ๆ มีการศึกษาสูง มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามารถและพลังกายสูง ผู้อุทิศตนเองเพื่องานและความสำเร็จอันแท้จริง

๓๐. บทความนี้มิใช่มุ่งหมายที่จะเห็นเป็นเรื่องฝ่ายวิชาการของตำรวจ หลักวิชาการฝ่ายข่าวกรองหรือระเบียบการของสำนักงานและอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เพียงแต่ให้ทราบถึงพื้นฐานเป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานนี้โดยเฉพาะเท่านั้น.

การลักลอบค้าสารเสพติด
และเทคนิคในการปราบปราม
(จากเอกสารขององค์การตำรวจสากล)

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม
ผู้แปล

---

(๑) คดีความผิด

โดยทั่วไปแล้วการประดิษฐ์ การผลิต การจำหน่าย และการใช้สารเสพติด ถือเป็นความผิดตามกฎหมายในแต่ละประเทศ โดยอนุวรรตตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศฉบับต่าง ๆ ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ในทรรศนะของอาชญวิทยา ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดมีลักษณะพิเศษผิดกับอาชญากรรมอื่นดังต่อไปนี้ คือ

(ก) การดำเนินกระบวนพิจารณาจะไม่มีผู้เสียหายมากล่าวโทษต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามแต่ฝ่ายเดียวจะต้องเป็นผู้สืบสวนหาผู้กระทำผิดในเรื่องนี้เสมอไป

(ข) บริเวณสถานที่เกิดเหตุซึ่งความผิดได้เกิดขึ้นนั้น เป็นการยากที่จะหาหลักฐานในลักษณะของลายนิ้วมือหรือร่องรอยอื่น ๆ ที่จะเป็นหนทางให้สืบสวนหาตัวผู้ลักลอบค้าต่อไปได้

(ค) การดำเนินการทุกช่วงกระทำโดยลึกลับซับซ้อน และวางแผนไว้อย่างแนบเนียนโดยวงการซึ่งมีความชำนิชำนาญในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

(ง) การลักลอบค้ายาเสพติดมีลักษณะเป็นความผิดระหว่างประเทศโดยตัวของมันเอง ยาเสพติดผลิตขึ้นในประเทศหนึ่ง ๆ แล้วส่งไปจำหน่ายในประเทศอื่น ๆ ซึ่งอาจจะอยู่ห่างไกลเป็นอันมาก เส้นทางต่าง ๆ ที่ยาเสพติดผ่านก็จะต้องดำเนินไปโดยสดวกแก่นักลักลอบจนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทางแหล่งสุดท้ายซึ่งมีความต้องการยาเสพติดเป็นอันมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ยาเสพติดมีราคาสูงที่สุด

(๒) เทคนิคในการปราบปราม

ลักษณะการลักลอบค้ายาเสพติดจำเป็นต้องใช้วิธีการปราบปรามต่างหากโดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างกันอยู่ ๒ ประการ แต่ก็มีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือการปราบปรามในระดับชาติและการปราบปรามในระดับระหว่างชาติ

(ก) การปราบปรามในระดับชาติ

(๑) วิทยาการตำรวจ

หน้าที่ ๆ สำคัญของเจ้าพนักงานตำรวจที่รับผิดชอบในการรักษาบทบฎหมาย ไม่ว่าจะในสาขาใดก็ตาม จะต้องจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรรมขึ้นไว้เพื่อเป็นการสืบสวนผู้กระทำผิดและเพื่อรวบรวมหลักฐานเพื่อเป็นทางประกอบการพิจารณาของศาลในการลงโทษในคดีความผิดต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้

๑. ในกรณีที่พนักงานตำรวจไม่อาจจะหวังได้ว่าผู้เสียหายจะมากล่าวโทษต่อเจ้าพนักงาน (ซึ่งเป็นเรื่องที่มีอยู่ทั่วไป) ในกรณีที่ไม่สามารถจะหาร่องรอยหรือหลักฐานที่จะเป็นทางสืบสวนพบตัวผู้กระทำผิดได้ และในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจไม่อาจจะเชื่อถือคำให้การของผู้กล่าวโทษได้เหล่านี้ แต่เจ้าพนักงานตำรวจก็จะต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่งที่จะจับกุมผู้กระทำผิดให้ได้ ทะเบียนประวัติจึงเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะสามารถนำมาใช้พิสูจน์ยันต่อผู้กระทำผิดในชั้นศาล

เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวนี้ แรกทีเดียวเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องปฏิบัติตนให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมของยาเสพติด เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าถึงวงการของผู้ค้ายาเสพติดแล้ว ก็จะสามารถรู้ว่าใครเป็นใครที่จะต้องดำเนินการจับกุม

เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องพยายามรู้จักศัตรูของตน เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องดำเนินการสืบสวนซึ่งใช้ระยะเวลาอันยาวนาน จะต้องดำเนินการทั้งด้านสกดรอย การค้นประวัติ การเปรียบเทียบ การชั่งน้ำหนักและการตัดสิน การวางแผนปฏิบัติการ การหาข่าวสาร ตลอดจนด้านอื่น ๆ ด้วย

๒. สำหรับผู้สืบสวนไม่ว่าจะมีความชำนาญเฉพาะหรือไม่ มักจะต้องใช้เครื่องมือช่วยในการสืบสวนอยู่บ่อย ๆ ซึ่งในคดีอื่น ๆ มักจะไม่ใช้มากนัก เป็นต้นว่า เทเลโฟโต้เลนซ์เพื่อถ่ายรูปผู้ต้องสงสัย ในระยะไกล ๆ เครื่องรับเครื่องส่งวิทยุเพื่อการติดต่อระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคนกับหัวหน้าหน่วยปราบปรามของตน ไมโครโฟน กล้องถ่ายรูปขนาดจิ๋ว และพาหนะแบบต่าง ๆ เช่น ยานพาหนะที่ออกแบบขึ้นเป็นพิเศษโดยติดตั้งวิทยุไว้เพื่อใช้สำหรับสกดรอยในอาณาบริเวณต่าง ๆ หรือเพื่อใช้สังเกตการณ์ในระยะเวลานาน ๆ เป็นต้น

๓. นอกจากการเผ้าจุดโดยใช้วิธีการถ่ายรูปเป็นหลักฐานแล้ว ยังมีวิธีอื่นอีกที่จะสามารถนำสืบให้เห็นความผิดของผู้ลักลอบค้ายาเสพติดได้ก่อนที่ยาเสพติดจะมาอยู่ในความครอบครองของผู้ซื้อ ประเทศที่

ไม่มีการผลิตขึ้นเองหรือมีการแปรสภาพในประเทศนั้น ส่วนมากมักจะผ่านมือกันมาหลายช่วงโดยผ่านเส้นทางที่สลับซับซ้อน การติดต่อซื้อขายที่จะทำได้สำเร็จจนกระทั่งส่งมอบของกัน ณ ปลายทางนั้นจำเป็นจะต้องมีการติดต่อกันระหว่างผู้กระทำผิด ทางจดหมาย โทรศัพท์ และโทรเลข ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำการสืบสวนก็จะต้องทำการตรวจค้นหาเอกสารเหล่านี้โดยละเอียดเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐาน ทั้งนี้โดยใช้การสอบถามประกอบด้วย เป็นต้นว่าจดหมายซึ่งแม้จะดูคล้ายกับไม่มีความสำคัญแต่อย่างใดหรือที่เขียนขึ้นแบบไม่ใช่ภาษาธรรมดา ใบรับโทรศัพท์ แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงแรม สมุดพก หรือกระเป๋าถือซึ่งได้ใช้ในการบรรจุยาเสพติดมาแล้ว การติดต่อเหล่านี้เป็นเรื่องที่อาจจะช่วยให้เป็นช่องติดตามสืบสวนต่อไปได้ และสมุดโทรเลขที่ส่งจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งเป็นสิ่งที่จะหามาตรวจสอบได้โดยใช้หมายเกี่ยวกับการไปรษณีย์

๔. ค้นพบสิ่งของบางอย่างซึ่งในตัวของมันเองมิได้เป็นหลักฐานในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็อาจจะใช้เป็นร่องรอยในการสืบหาตัวผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ครอบครองสิ่งของนั้น ๆ ได้

การพบเครื่องมือผลิตในอาคารสถานที่ เครื่องบรรจุ ขวดแก้วสำหรับบรรจุเคมีภัณฑ์ เป็นต้น-ว่ากรดหรือสารประกอบของกรด แม้ว่าจะค้นไม่พบยาเสพติด แต่ถ้ามีหลักฐานอื่นประกอบก็อาจจะใช้เป็นข้อสันนิษฐานซึ่งนำไปสู่การพิจารณาลงโทษของศาลได้

๕. ในการค้นหาหลักฐานนั้นอาจจะได้รายละเอียดอื่น ๆ จากสถาบันทางการเงินด้วย ทั้งนี้โดยคำสั่งของศาล บัญชีเดินสะพัดของบุคคลกับธนาคารก็อาจเป็นทางที่จะตรวจพบการฝากเงินหรือถอนเงินซึ่งสอดคล้องกับการซื้อขายหรือขายยาเสพติดด้วย

๖. วิธีการบางอย่างที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นวิธีการสำคัญ ๆ ในการรวบรวมหลักฐาน แต่ก็ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกมากที่จะทำให้การสืบสวนลงเอยลงได้โดยจับกุมเช่นเดียวกัน

เมื่อไรจึงจะควรทำการจับกุม ? กล่าวโดยเหตุผลแล้วการจับกุมควรจะทำในช่วงสุดท้ายของการลักลอบค้าเมื่อสืบทราบความเกี่ยวโยงทุก ๆ ช่วงของการค้ายาเสพติดแล้ว อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะกำหนดกฎเกณฑ์ลงไปให้ตายตัวได้เพราะย่อมขึ้นอยู่กับโอกาสและเหตุการณ์โดยบังเอิญอยู่ด้วย

(๒) ปัญหาทางสังคม

เท่าที่กล่าวมาข้างต้นได้กล่าวถึงเฉพาะงานของด้านเจ้าพนักงานตำรวจในการที่จะต่อสู้กับนักลักลอบค้ายาเสพติด แต่ปัญหายาเสพติดให้โทษนั้นไม่ใช่เป็นปัญหาเฉพาะด้านตำรวจเท่านั้น ยังเป็นใหญ่ของสังคมอีกด้วย

๑. ถ้าจะกล่าวโดยไม่ถือว่าผู้ลักลอบทำการเพาะปลูกก็คือผู้ลักลอบค้าแล้ว ก็อาจจะสรุปได้ทีเดียวว่า การปราบปรามจะต้องกระทำตั้งแต่ขั้นแรกของการค้า กล่าวคือตั้งแต่ขั้นเพาะปลูกเลยทีเดียว

วิธีการที่ดีที่สุดที่จะสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติดนั้น ไม่เฉพาะแต่การควบคุมการเพาะปลูกที่ชอบด้วยกฎหมายอย่างเข้มงวดกวดขันแต่อย่างเดียว แต่จะต้องทำลายการเพาะปลูกที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ในบางประเทศ เช่น เม็กซิโก และบราซิล ได้เพียรพยายามต่อต้านทำลายการเพาะปลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งกัญชามาเป็นเวลาหลายปีแล้ว โดยใช้กำลังทหารที่ถืออาวุธร่วมกับฝ่ายตำรวจ นอกจากนั้นยังมีความจำเป็นที่จะต้องให้การศึกษาแก่ประชาชน และเร่งเร้าให้ตระหนักถึงผลเสียหายที่จะพึงบังเกิดขึ้นจากการลักลอบค้ายาเสพติดด้วย

๓. วิธีอื่นที่จะใช้ในการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดก็คือการลดปริมาณการใช้ยาลงหรืออย่างน้อยที่สุดก็ลดจำนวนผู้ใช้ยาลง ประเทศไทยและมาเก๊าตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ เมื่อสองสามปีมานี้ได้มีการโฆษณารณรงค์ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง การบรรยาย การฉายภาพยนตร์ และการแจกจ่ายเอกสารแผ่นปลิวเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด การใช้รถกระจายเสียงเคลื่อนที่เดินทางไปตามถนนโดยใช้ผู้ที่เคยเสพติดมาก่อนบรรยายทำความเข้าใจกับประชาชน โดยบรรยายถึงภาวะความเป็นอยู่ของตนเองเป็นขั้น ๆ ในขณะเป็นทาสของยาเสพติด ตลอดจนให้คำแนะนำต่าง ๆ ด้วย ก็เป็นอีกทางหนึ่งที่จะใช้ในการโฆษณาต่อต้านยาเสพติด

๔. การโฆษณารณรงค์โดยใช้วิธีนี้อาจได้ผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเผยแพร่ดังกล่าวจะต้องงดดำเนินการในประเทศที่ยังมีภาวะการแพร่ระบาดเพียงเล็กน้อย เพราะการเผยแพร่ดังกล่าวอาจทำให้เกิดผลไปอีกทางหนึ่งได้ กล่าวคือจะทำให้กลายเป็นการเร่งเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับความชั่วร้ายของยาเสพติดขึ้นก็ได้

(ข) การปฏิบัติการระหว่างประเทศ

สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ การค้ายาเสพติดนั้นเป็นไปในลักษณะระหว่างประเทศ ถ้าตามชายแดนต่าง ๆ ไม่ทำการยับยั้งผู้เสพติดให้หยุดดำเนินการได้แล้ว ก็เป็นสิ่งที่น่าสลดใจยิ่งหากชายแดนต่าง ๆ กลายเป็นสิ่งขัดขวางงานในด้านการปราบปรามเสีย

การดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละประเทศแต่ฝ่ายเดียวอาจไม่เป็นการเพียงพอ หากไม่ได้รับความร่วมมือดำเนินการจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามของประเทศอื่น ๆ ด้วย

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ เพื่อการปราบปราม (ระหว่างประเทศ) เกี่ยวกับการลักลอบค้ายาอันตราย กำหนดให้มีการกระชับความร่วมมือระหว่างชาติ และก็ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับระหว่างชาติไว้เช่นเดียวกันโดยแนะนำว่าให้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสารกันโดยตรงระหว่างประเทศต่าง ๆ จากการที่อนุสัญญาฉบับนี้ได้แนะนำทางไว้ให้นี้ องค์การตำรวจสากลซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะในการต่อต้านกับอาชญากรรมระหว่างประเทศ จึงมีจุดมุ่งหมาย ที่จะปรับปรุง ระบบ การติดต่อดังกล่าวและส่งเสริมความร่วมมือของกิจการตำรวจให้เป็นไปโดยกว้างขวางยิ่ง ๆ ขึ้น

งานขององค์การตำรวจสากล* ในการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

งานขององค์การตำรวจสากลเป็นงานที่สำคัญยิ่งและดำเนินการไปในขอบเขต ของวิทยาการตำรวจการป้องกันและการลงโทษผู้ค้ายาเสพติด ทั้งที่ดำเนินการโดยส่วนบุคคลหรือดำเนินการเป็นแก๊งก็ตาม องค์การตำรวจสากลเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญมาตรา ๒ ซึ่งกล่าวถึงวัตถุประสงค์โดยทั่ว ๆ ไปขององค์การตำรวจสากล

ในภาวะปัจจุบันของกฎหมายระหว่างประเทศ และโดยการพิจารณาถึงความสำคัญของประเทศอื่น ๆ ที่ผูกพันอยู่กับอธิปไตยของประเทศตน จึงไม่มีปัญหาเลยที่จะให้มีหน่วยงานในด้านการสืบสวนระหว่างชาติแห่งหนึ่งเกิดขึ้นโดยมีอำนาจของตนเอง มีเจ้าหน้าที่ของตนเอง ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำการสอบถามและทำการจับกุมในประเทศต่าง ๆ ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้การต่อต้านการค้ายาเสพติดจึงเป็นสิ่งที่กระทำได้ดังนี้ คือ

(ก) โดยหน่วยงานตำรวจที่มีเขตอำนาจซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในประเทศนั้น ๆ ตามบทกฎหมายของประเทศนั้น ๆ

(ข) โดยการร่วมมืออย่างสม่ำเสมอระหว่างกันและโดยสมัครใจ ระหว่างหน่วยงานของประเทศต่าง ๆ

การปฏิบัติตามข้อ (ก) อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลแต่ละประเทศ สำหรับองค์การตำรวจสากลคงมีหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้อ (ข)

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ องค์การตำรวจสากลซึ่งไม่มีอำนาจใด ๆ ในตัวเอง และไม่สามารถที่จะเข้าไปแทรกแซงกิจการต่าง ๆ ได้โดยตรง จึงต้องการความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอจากประเทศภาคีทุกประเทศ

---

* International Criminal Police Organization (ICPO) หรือ INTERPOL สำนักงานใหญ่ย้ายจากกรุงปารีสไปอยู่ที่เมืองแซงคลูด์ (Saint–Cloud) มีประเทศสมาชิก ๑๐๕ ประเทศ—ผู้แปล

องค์การตำรวจสากลจึงเป็นคณะบุคคล ซึ่งมีศรัทธาที่จะปฏิบัติงานในขอบเขตที่กว้างขวาง และระบบการต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อถือที่ได้ทำไว้เป็นรากฐานเท่านั้น

วิธีการประสานงาน

ก. ประการแรกองค์การตำรวจสากลได้เพียรพยายาม ที่จะก่อตั้งศูนย์กลางติดต่อโดยตรงและเป็นไปโดยสม่ำเสมอระหว่างหน่วยปราบปรามระหว่างประเทศขึ้น

นอกจากนั้นองค์การตำรวจสากล ยังส่งเสริม ให้มีการ ติดต่อ กันโดยตรง ระหว่าง ประเทศโดยกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำได้เมื่อมีกรณีจำเป็นเกิดขึ้นในแต่ละคดี และในการประชุมสมัชชาใหญ่ประจำปี (ปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดจะมีการพิจารณาทุกปี โดยคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้)

ข. ในหลายประเทศปรากฏว่า งานในด้านการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานหลายฝ่าย ซึ่งไม่ขึ้นแก่กันและกัน (เช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ สารวัตรภูธร* ศุลกากร สรรพากร ฯลฯ องค์การตำรวจสากลสนับสนุนว่าการประสานงานในระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามต่าง ๆ ภายในประเทศเป็นไปอย่างดีแล้ว แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศจะมีหน่วยงานอีกหน่วยหนึ่งในแต่ละประเทศ เรียกว่า "สำนักงานกลางแห่งชาติขององค์การตำรวจสากล"** ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ประสานงานกับ

— เจ้าหน้าที่ปราบปรามหน่วยอื่น ๆ ภายในประเทศ
— สำนักงานกลางของประเทศอื่น ๆ
— สำนักงานเลขาธิการขององค์การตำรวจสากล

ฉะนั้น หน่วยราชการทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการ ต่อต้านการลักลอบ ค้ายาเสพติด ให้โทษจะต้องติดต่อกับสำนักงานกลางแห่งชาติในประเทศของตนและมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกัน

ศูนย์กลางการร่วมมือระหว่างชาติ

สำนักงานเลขาธิการขององค์การตำรวจสากลในกรุงปารีส เป็นศูนย์กลางข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่ได้รับจากประเทศภาคี

สำนักงานเลขาธิการจะจัดพิมพ์ประกาศสืบจับผู้ค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ และประกาศเตือนเกี่ยวกับผู้ค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ องค์การตำรวจสากลจะจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีกระทำผิดเฉพาะคดี ทะเบียนประวัติขององค์การตำรวจสากลอาจจะนำมาใช้ประโยชน์ในคดีต่าง ๆ ได้ และ

---

* ได้แก่ gendarmerie ในประเทศฝรั่งเศส—ผู้แปล

** National Central Bureau(NCB) ของประเทศไทยได้แก่องค์การต่างประเทศกรมตำรวจ —ผู้แปล

ดำเนินการเป็นศูนย์กลางข่าวสารเทคนิคและวิชาการไปพร้อมกันด้วย องค์การตำรวจสากลได้จัดพิมพ์ข้อแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนจับกุมซึ่งไม่คุ้นเคยกับปัญหายาเสพติดขึ้นใช้ด้วย ข้อแนะนำนี้มีแจกให้ประเทศต่าง ๆ ในจำนวนจำกัด

ประเทศภาคีจะส่งข่าวสารต่าง ๆ ไปยังสำนักงานเลขาธิการ ทั้งโดยการกรอกแบบฟอร์มและโดยหนังสือโต้ตอบธรรมดา

ในกรณีที่ประเทศภาคี ๒ ประเทศไม่สามารถที่จะดำเนินการติดต่อกันได้โดยตรง สำนักงานเลขาธิการก็จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางให้

วิธีการปฏิบัติงาน

การร่วมมือระหว่างประเทศของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สามารถกระทำได้เท่าที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ คือ

(๑) ขอให้ดำเนินการสืบสวนในประเทศอื่น ๆ ที่เป็นภาคีหรือขอความร่วมมือเป็นเฉพาะกรณีเกี่ยวกับคดี หรือเกี่ยวกับตัวบุคคลโดยเฉพาะ

(๒) จัดพิมพ์หมายประกาศระบุรูปพรรณของผู้ที่ต้องการจับกุมตัว หรือผู้ที่หลบหนี

(๓) ขอความร่วมมือให้ดำเนินการสอดส่อง ระวังระไว บุคคลสำคัญ ในการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศโดย (ก) ออกหมายประกาศระหว่างประเทศ (ข) ออกวารสารประจำภาคพื้นเกี่ยวกับผู้ลักลอบค้ายาเสพติดที่ดำเนินการในเขตภาคพื้น ในขณะนี้มีวารสารที่มีข่าวสารเกี่ยวกับภูมิภาคตะวันออกกลางกับในภูมิภาคอาเซียตะวันออกเฉียงใต้ออกแจกจ่ายอยู่ ๒ ฉบับ

(๔) จัดพิมพ์รายงานประจำเดือน โดยแยกเป็นตาราง โดยสรุปย่อความเกี่ยวกับเรื่องการลักลอบค้ายาเสพติดโดยเฉพาะ

(๕) จัดส่งรายงานเกี่ยวกับคดีลักลอบค้ายาเสพติดในภูมิภาคต่าง ๆ

(๖) อำนวยความสดวกในการติดต่อโดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามในประเทศต่าง ๆ (เป็นต้นว่า เจ้าหน้าที่ผู้สืบสวนต้องการจะดำเนินการสืบสวนในประเทศอื่น สำนักงานกลางของตนก็อาจแนะนำไปยังสำนักงานกลางแห่งชาติของประเทศนั้นได้)

(๗) ช่วยให้ประเทศภาคีได้รับหนังสือและเอกสารเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โดยการตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ที่คัดเลือกแล้ว ซึ่งองค์การจะมีแนะนำให้ทุก ๆ ๔ เดือน

(๘) จัดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามมีส่วนร่วมในการประชุมสัมมนาขององค์การตำรวจสากล (ตัวอย่างเช่นการสัมมนาว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ณ กรุงปารีสครั้งหลังสุดเมื่อปี ๑๙๖๔)

ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แม้ว่าจะไม่ครอบคลุมครบถ้วน แต่ก็รวมถึงบริการแทบทั้งมวลที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามต้องการเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการเกี่ยวกับคดีลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษ

บทสรุป

ขณะที่ สมรรถภาพ และ ความ กระตือรือล้น ซึ่งแสดงออก โดย เจ้าหน้าที่ ฝ่าย ปราบปรามของหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับการสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติดจะเป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้น แต่การค้ายาเสพติดก็ยังคงอยู่ห่างไกลกว่าที่จะสามารถตัดรากถอนโคนลงไปได้ แม้กระนั้นผลที่ดีกว่านี้ก็อาจจะบังเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนโดยการร่วมมือของทุก ๆ ประเทศ

ความร่วมมือดังกล่าวนี้ จะได้ผลเต็มที่จะต้องพร้อมด้วยเงื่อนไข ๓ ประการ คือ

— การกำหนดนโยบายที่จะต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด และการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง

— ความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการร่วมมือระหว่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

— การปฏิบัติงานของฝ่ายปราบปรามมีความชำนาญเพียงพอ ที่จะใช้ข่าวสาร ที่ได้รับ ให้เป็นประโยชน์และมีความชำนาญในการที่จะส่งข่าวสารไปให้ประเทศอื่นเมื่อได้รับการร้องขอ

โครงการฝึกอบรม

ระดับโรงเรียนฝึกอบรมแห่งชาติสำหรับเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม
ผู้แปล

เอกสารต่อไปนี้ จัดทำขึ้นโดยนายแพทริค พี. โอแครอล ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดสหรัฐ ที่ได้เสนอต่อสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะใช้แนะแนวการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ในสหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะ ฉะนั้น สำหรับบทที่ ๒ และบทที่ ๓ จึงไม่อาจนำไปใช้ในการฝึกอบรมทำนองเดียวกันนี้ที่จะมีขึ้นในภูมิภาคส่วนอื่นของโลกได้ บทต่างๆ ที่กล่าวแล้วคงใช้ได้เฉพาะภายในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น อย่างไรก็ตามก็อาจจะจัดทำขึ้นใหม่โดยดัดแปลงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับความเป็นมาและบทกฎหมายของประเทศที่จะจัดการฝึกอบรมขึ้นนั้น

บทที่ ๔ ๕ ๘ และ ๙ เป็นรายละเอียดซึ่งโครงการต่าง ๆ ในด้านปราบปรามยาเสพติดจะมองข้ามไปไม่ได้เป็นอันขาด บทที่ ๖ และ ๗ กล่าวถึงลักษณะเส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดของโลกซึ่งเน้นโดยเฉพาะสำหรับเส้นทางลักลอบค้าที่นำไปสู่อเมริกาเหนือ สำหรับบทที่ ๑๐ ที่เกี่ยวกับโรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดสหรัฐนั้น เป็นเรื่องที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะให้ความสนใจ แต่บางทานก็อาจจะเคยเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มาแล้ว องค์การสหประชาชาติภายใต้โครงการให้ความช่วยเหลือในด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด ได้ดำเนินการโดยการสนับสนุนให้ผู้รับทุนเข้าเรียนในสถาบันนี้ตลอดมา และไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าจะคงใช้บริการและความสะดวกต่าง ๆ อย่างดียิ่งของสถาบันแห่งนี้อยู่สืบไป

เค้าโครงในการฝึกอบรม

โดย แพทริค พี. โอแครอล

ผู้อำนวยการ โรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดสหรัฐ

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม

ผู้แปล

---

๑. คำนำ

วัตถุประสงค์

แม้ว่าโฉมหน้าโดยทั่วไปของปัญหายาเสพติดให้โทษในปัจจุบันจะเริ่มที่น่าพอใจกว่าในระยะ ๒–๓ ปีที่แล้วมาก็ตาม ความเพียรพยายามอย่างไม่หยุดยั้งของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราบที่ได้กำหนดนโยบายไว้อย่างคงที่แน่นอนเท่านั้นที่จะสามารถทำให้ภาวะการลักลอบค้ายาเสพติดให้ลดน้อยถอยลงได้

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามที่มีความสนใจในวิธีการสืบสวนคดี ยาเสพติดให้โทษที่ถูกต้องจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๑. งานของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษสหรัฐ
๒. งานของฝ่ายปราบปรามระดับท้องถิ่นและระดับมลรัฐ
๓. การรู้จักชนิดของยาเสพติดให้โทษ
๔. การสังเกตผู้เสพติด
๕. เส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ
๖. วงการที่ดำเนินการลักลอบค้ายาเสพติด
๗. แผนประทุษกรรมของผู้จำหน่ายและผู้เสพในการซื้อยาเสพติด
๘. กระบวนการต่อต้านการกระทำผิด
๙. การตรวจค้นยาเสพติด
๑๐. โรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐ

๒. งานของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษสหรัฐ *

ก. ประวัติการปราบปรามยาเสพติดในสหรัฐ

---

* เดิมขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลัง บัดนี้เปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษและยาอันตรายของสหรัฐ ขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม—ผู้แปล

๑. ในระยะต้นปี ๑๙๐๐ ประชากรในจำนวนทุก ๔๐๐ คน ปรากฏว่ามีผู้เสพติด ๑ คน เนื่องจากมีปริมาณผู้เสพติดสูงมากนี้เอง จึงมีกฎหมายควบคุมยาเสพติดภายในเกิดขึ้น เรียกว่า กฎหมายยาเสพติดแฮริสัน ซึ่งออกบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๑๙๑๔

๒. เมื่อปี ๑๙๒๒ ได้มีกฎหมายว่าด้วยการนำเข้าและส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษออกบังคับใช้ เพื่อทำการควบคุมการนำยาเสพติดเข้ามาในราชอาณาจักร

๓. ในปี ๑๙๓๗ ได้บัญญัติกฎหมายว่าด้วยภาษีกัญชาขึ้น

๔. ปี ๑๙๕๖ ได้มีการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาเสพติดให้โทษขึ้น

๕. สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐซึ่งตั้งขึ้นในปี ๑๙๓๐ เป็นผู้รับผิดชอบรักษาการตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ข้างต้น

๖. สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษสหรัฐ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ประกอบด้วยสำนักงานภาค ๑๖ แห่ง * ในจำนวนนี้ ๑๓ แห่งอยู่ในสหรัฐอเมริกา อีกแห่งหนึ่งอยู่ในยุโรป แห่งหนึ่งอยู่ในเม็กซิโก อีกแห่งหนึ่งอยู่ในกรุงเทพ ฯ นอกจากนี้ยังมีสำนักงานสาขาอีก ๓๐ แห่ง ขึ้นอยู่กับสำนักงานภาค สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐมีหน้าที่ ๒ ประการคือ

(ก) เพื่อควบคุมยาเสพติดที่ชอบด้วยกฎหมาย และดำเนินการตาง ๆ ให้เป็นที่แนนอนได้ว่าจะมียาเสพติดไว้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์อย่างเพียงพอ * *

(ข) เพื่อที่จะกำจัดเส้นทางลักลอบค้ายาเสพติด สำนักงานนี้จะต้องเพียรพยายามที่จะลดแหล่งกำเนิดของยาเสพติดทั้งภายในสหรัฐและในต่างประเทศ ในขณะเดียวกับที่หน้าที่เบื้องต้นในการปราบปรามตามกฎหมายว่าด้วยการนำเข้าและส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษตกอยู่กรมศุลกากรนั้น สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษก็จะยังคงร่วมมือในการปราบปรามกับศุลกากรอย่างเต็มที่ด้วย

๗. ยาที่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายยาเสพติดของสหรัฐ

(ก) ผืนและอนุพันธ์ของผืน รวมทั้งเฮโรอีนซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษที่แพร่หลายมาก

(ข) ใบโคคาซึ่งเป็นที่มาของโคคะอีน

(ค) กัญชา

(ง) ยาเสพติดสังเคราะห์บางชนิด ยาสังเคราะห์ที่สำคัญได้แก่ เดเมอรอล, เมธาโดน

---

* ขณะนี้ขยายสำนักงานภาค และสำนักงานสาขาเพิ่มขึ้นอีกหลายแห่ง นับแต่ได้โอนมาขึ้นกับกระทรวงยุติธรรมแล้ว—ผู้แปล

* * หน้าที่ในปัจจุบันได้โอนไปเป็นหน้าที่ของสำนักงานควบคุมอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการแล้ว คงเหลือแต่หน้าที่ในด้านปราบปรามแต่ด้านเดียว—ผู้แปล

๓. งานด้านปราบปรามของระดับท้องถิ่น

ก. กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่เป็นแบบฉบับเดียวกันในแต่ละมลรัฐ

๔. การรู้จักชนิดของยาเสพติด

ก. ยาประเภทกดประสาท

๑. ฝิ่น

๒. มอร์ฟีน

๓. เฮโรอีน

๔. ยาเสพติดสังเคราะห์

ข. ประเภทยากระตุ้นประสาท

๑. โคคะอีน

๒. กัญชา

ค. คำจำกัดความของคำว่า การเสพติดให้โทษ

๑.* การเสพติดให้โทษถือสภาวะของความมึนเมาที่เกิดขึ้นเป็นระยะหรือเรื้อรัง ซึ่งเกิดขึ้นจากการบริโภคยา (ยาเสพติดธรรมชาติหรือยาเสพติดสังเคราะห์) ซ้ำ ๆ ซาก ๆ อันทำให้เกิดโทษต่อตัวเองและสังคม คุณสมบัติของการเสพติดให้โทษประกอบ

(ก) ความต้องการหรือความปรารถนาอย่างเกินกำลัง (ใต้สภาพบังคับ) ที่จะต้องใช้ยาต่อไปหรือจะต้องได้รับยามาไม่ว่าโดยวิธีใด

(ข) มีความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อย ๆ

(ค) จะตกเป็นทาสในทางจิต (จิตประสาท) อันสืบเนื่องมาจากปฏิกิริยาของยาและบางครั้งก็จะตกเป็นทาสในร่างกายด้วย

ง มูลเหตุของการเสพติด

๑. สาเหตุที่ทำให้เกิดการเสพติดเป็นไปโดยสันดานของแต่ละบุคคล ผู้เสพติดนั้นเป็นผู้มีความบกพร่องทางจิตก่อนที่จะเริ่มติดยา เป็นผู้ที่ไม่สามารถจะเผชิญหน้า ไม่อาจได้รับการช่วยเหลือและตกอยู่ภายใต้ความเจ็บปวดตลอดเวลา เป็นบุคคลที่ทนทุกข์ทรมาน ทั้งทางกาย ทางจิต และทางศีลธรรม เป็นผู้ที่ไม่รู้จักปรับปรุงตัวให้เข้ากับความรู้สึกทางอารมณ์ของตนเอง อาการที่เกิดขึ้นส่วนมากซึ่งต้องการความช่วยเหลือก็คือความรู้สึกที่ว่าตัวเองขาดสมรรถภาพ ไม่มีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหายุ่ง

---

* ขณะนี้องค์การอนามัยโลกใช้คำว่า การติดยา (Drug dependence) แทนคำว่าเสพติดให้โทษ (Addiction) และการเสพติดเป็นนิสัย (Habituation) – ผู้แปล

ยากต่าง ๆ ได้ สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่พบในตัวผู้เสพติดที่กล่าวมานี้มีความจำเป็นที่จะต้องค้นคว้าหาระบบ
การที่ง่ายและรวดเร็วมาใช้ในการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์บุคคลประเภทนี้

จ. ผลของยาเสพติด

๑. ความสำราญ

ผู้เสพจะรู้สึกมีความสบาย มีอารมณ์ที่เต็มไปด้วยความสุข ปราศจากความยุ่งยาก
ทั้งปวง ทำให้ลืมความทุกข์และความยุ่งยากทางใจ หรืออย่างน้อยก็ทำให้ความยุ่งยากเหล่านั้นหมดความ
สำคัญไป

ฉ. ผลของยาประเภทกระตุ้นประสาท

๑ อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถจะบอกเหตุการณ์ล่วงหน้าได้

๒. ปฏิกิริยาทางกาย

(ก) กล้ามเนื้อเต้น

(ข) หัวใจเต้นเร็ว ชีพจรเต้นเร็ว

(ค) มีเสียงในหู และหน้ามืดตาลาย

๓. ปฏิกิริยาทางใจ

(ก) ตื่นเต้นและรู้สึกพล่าน

(ข) มีความคิดอ่านไม่ลงรอยกัน และมีอารมณ์ฉุนเฉียว

(ค) เกิดความว้าวุ่นทางใจ บางทีเกิดอารมณ์ลวงควบคู่ไปด้วย

(ง) หมดกำลังใจ ศีลธรรมเสื่อม

ช. ระบบสถานพยาบาล

๕ การสังเกตผู้เสพติด

ก. แหล่งข่าว

๑. จากแฟ้มอาชญากรรมของตำรวจ เจ้าหน้าที่หรือเอเย่นต์ของหน่วยปราบยาเสพติด
ในระดับท้องถิ่นหรือระดับมลรัฐ สำนักงานภาคหรือสำนักงานสาขาของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้
โทษของสหรัฐ ศึกษาจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมในโรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติด
และจากสายผู้แจ้งความ

ข. การรู้จักผู้เสพติด

๑. ได้รับแจ้งว่าเป็นผู้เสพติด

๒. มียาเสพติดไว้ในครอบครอง (ไม่ว่าเพื่อใช้ในทางแพทย์หรือโดยต้องห้าม) โดยไม่มีหลักฐานในทางแพทย์ชี้แจงอย่างเพียงพอ

๓. ความพิรุธของผู้ต้องสงสัยที่ทำการซุกซ่อนยาเสพติดไว้

๔. มีรอยเข็มฉีดยาปรากฏตามร่างกาย

๕. มีรอยแผลเป็นติดต่อกัน

๖. มีรอยบวมเหมือนเป็นผี

๗. มีอาการง่วงเหงาหาวนอน

๘. มีอาการขาดยาเกิดขึ้น

๙. แก้วตาขยายกว้างผิดปกติ

๑๐ มีอุปกรณ์สำหรับฉีดยาไว้ในครอบครอง

ค. สถานที่ที่มักจะพบผู้เสพติดและผู้จำหน่ายยาเสพติด

๑. ถนน ช่องทาง ห้องโถงของหอพัก ห้องใต้ดิน

๒ สถานที่สาธารณะ

(ก) ภัตตาคาร บาร์ ห้องรับประทานอาหารร้อน ที่พักรถประจำทาง สถานีรถไฟ โรงภาพยนตร์

๖. เส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

๗. วงการที่ดำเนินงานในการลักลอบค้ายาเสพติด

ก. แก๊งชาวคอร์สิกันฝรั่งเศส

๑. ซื้อฝิ่นจากเตอร์กี

๒. ลักลอบผลิตในซีเรียและเลบานอน

๓. ลักลอบผลิตนอกเมืองมาแซลส์

๔. ส่งเฮโรอีนไปยังกรุงปารีสและเลอฮาร์ฟ

๕. จำหน่ายไปยังเม็กซิโก คานาดา และสหรัฐอเมริกา

ข. แก๊งมาเฟีย

๑. ลักลอบจากยูโกสลาเวียมายังอิตาลี

๒. ส่งเฮโรอีนไปยังสหรัฐ

๓. จำหน่ายจ่ายแจกไปยังเมืองใหญ่ ๆ ในสหรัฐ โดยแก๊งมาเฟีย

ค. แก๊งชาวจีน

๑. ปลูกฝิ่นในจีนแดง

๒. ส่งเฮโรอีนจากฮ่องกงและเชียงใหม่ไปยังสหรัฐอเมริกา

๓. ดำเนินการโดยแก๊งชาวจีนในสหรัฐ

ง. ปัญหาโคคะอีนในอเมริกาใต้

๑. ใบโคคามีการปลูกในประเทศแถบอเมริกาใต้

๒. ความร่วมมือของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐ กับกรมตำรวจนิวยอร์คในการสกัดกั้นโคคะอีน

จ. งานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นในการปราบปรามผู้กระทำผิด

๘. แผนประทุษกรรมของนักค้าและผู้เสพโดยการติดต่อซื้อยาเสพติด

ก การติดต่อในขั้นแรกระหว่างผู้เสพกับผู้จำหน่าย

ข ขั้นดำเนินงานจริง ๆ

๙. การค้นยาเสพติด

ก. การค้นตัวบุคคล

๑. ในอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ปากกา หมากฝรั่ง ซองบุหรี่ ไฟแช็ค กระเป๋าสตางค์ ฯลฯ

๒. ในเสื้อผ้า เช่น เนคไท ตะเข็บกางเกง เข็มขัดหรือแถบรอบเอว และตะเข็บชั้นในของหมวก

๓. ตามร่างกาย เช่นอาจติดไว้กับตัวโดยใช้ยางรัด หรือใช้เทปกาวติดไว้

ข. การค้นสถานที่

๑. ในห้องน้ำ–เครื่องตกแต่งห้อง ตู้ยา หีบหวาย

๒. ในครัว–ถังขยะ กล่องอาหาร ครอบสวิชไฟฟ้าหรือพิวส์ ลิ้นชัก

๓. ในห้องรับแขก–เครื่องเฟอร์นิเจอร์ที่บุหรือหุ้มไว้ หลังรูปภาพ เครื่องตกแต่งบ้าน ตามฝา

๔. หน้าต่างและฝาผนัง

๕. ในรถ–ตามช่องที่ใช้ซุกซ่อนได้

๑๐. โรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษสหรัฐ*

ความร่วมมือและการมีส่วนเกี่ยวข้องจากองค์การระหว่างชาติในด้านโครงการฝึกอบรม มีส่วนสนับสนุนอย่างยิ่งในการที่จะช่วยให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ทั้งในด้าน การลดเส้น ทางลักลอบ ค้ายาเสพติดและในด้านการปราบปรามผู้เสพยาเสพติดให้โทษ

---

* ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกอบรมแห่งชาติสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษและยาอันตราย ย้ายจากเลขที่ ๗๑๑ ถนน ๑๒ นอร์ธเวสต์มาอยู่ที่ตึกสำนักงานใหญ่แห่งใหม่เลขที่ ๑๔๐๕ ถนน ไอ. นอร์ธเวสต์ วอชิงตัน ดี.ซี.—ผู้แปล

โครงการแห่งชาติและโครงการระหว่างชาติ

ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม
ผู้แปล

---

๑. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามทุกระดับในด้านเทคนิคการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะทำการต่อต้านกับการลักลอบค้ายาเสพติด ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ระดับชาติจะต้องแน่ใจว่า เจ้าหน้าที่ที่ใช้ในการปราบปรามได้ผ่านการอบรมมีความรู้ในขั้นมูลฐานมาแล้วอย่างเพียงพอ รวมทั้งหลักสูตรเพิ่มเติมในภายหลังที่จะให้ทันต่อวิวัฒนาการต่าง ๆ อยู่เสมอ และวิชาความรู้ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับไปนี้จะต้องถ่ายทอดไปยังเจ้าหน้าที่ของตนอีกชั้นหนึ่งเพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในหน่วยของตนด้วย

๒. ประเทศที่มีปัญหา ด้านการควบคุมยา เสพติดให้โทษ จะต้องพิจารณา เกี่ยวกับ ส่วน ประกอบของหน่วยกำลังที่จะใช้ในการปราบปรามก่อนเป็นเบื้องต้น ต่อจากนั้นก็ได้แก่การจัดการฝึกอบรมทั้งภายในประเทศและในต่างประเทศ เป็นความจริงที่ว่าระบบการบริหารที่มองข้ามการฝึกอบรมหรือไม่เห็นความสำคัญของการฝึกอบรม ย่อมทำให้ประเทศตนและประเทศใกล้เคียงต้องพลอยได้รับผลกระทบกระเทือนไปด้วยจากการที่ยอมให้ระบบการควบคุมระหว่างประเทศหย่อนไป ไม่มีผู้ใดที่จะทำตัวแบบสมัครเล่นและสามารถต่อสู้ชนะศัตรูที่เป็นนักต่อสู้อาชีพได้

๓. ไม่เป็นการจำเป็นเลยที่จะต้องเดินทางข้ามโลกเพื่อรับการฝึกอบรมที่เพียงพอ มีกรณีอยู่เป็นอันมากที่เดียวที่สามารถทำการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ได้เป็นอย่างดีหากเสาะหาผู้สอนที่มีความชำนาญได้ ถ้าไม่สามารถทำได้เองเช่นนั้น ก็ขอแนะนำให้ส่งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งไปต่างประเทศเพื่อศึกษาหลักสูตรและมอบให้เป็นครูผู้สอนต่อไปหรือไม่ก็อาจจะหาครูจากต่างประเทศมาทำการสอนภายในประเทศก็ได้ โดยกฎทั่วไปแล้วไม่เป็นการสมควรที่จะส่งเจ้าหน้าที่ให้ไปรับการฝึกอบรมในต่างประเทศทุกปีโดยอัตโนมัติ นอกจากจะมีความต้องการเป็นพิเศษ และผู้ไปรับการฝึกอบรมนั้นจะต้องมีความสามารถทั้งในด้านการรับความรู้และการถ่ายทอดความรู้อีกด้วย มีอยู่บ่อย ๆ ที่เจ้าหน้าที่ที่ส่งไปฝึกอบรมในต่างประเทศเมื่อเดินทางกลับแล้วได้ถูกแต่งตั้งให้มีตำแหน่งที่แตกต่างไปเป็นอย่างมากจากหน้าที่เดิมก่อนที่จะไปรับการฝึกอบรม ซึ่งเป็นผลให้ความรู้ที่ได้รับเพิ่มเติมมานั้นเสียเปล่า **ฉะนั้นจึงไม่ควรส่งเจ้าหน้าที่ผู้ใดไปรับการอบรมในหลัก**

สูตรเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ นอกจากว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นต้องการที่จะทำงานในด้านยาเสพติดให้โทษอยู่ต่อไปหลังจากได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว

๔. ในหลักสูตรการฝึกอบรมระดับชาตินั้น เป็นการสมควรที่จะจัดหลักสูตรการบรรยายแก่เจ้าหน้าที่ชั้นสัญญาบัตรก่อนเป็นลำดับแรก แล้วมอบให้ไปดำเนินการฝึกอบรมผู้ใต้บังคับบัญชาอีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตามผู้สอนจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาในสาขาวิชานั้นและทำการบรรยายวิชานั้น ๆ อย่างกระจ่างชัด

๕. การรับการฝึกอบรมในต่างประเทศอาจได้รับทั้งความช่วยเหลือสองฝ่าย (เช่นจากประเทศใดประเทศหนึ่ง) และจากความช่วยเหลือหลายฝ่าย (เช่นจากสหประชาชาติซึ่งให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศทั่วไป) ในเรื่องนี้มีหลักอยู่ว่าควรจะพิจารณาแหล่งที่ใกล้ที่สุดก่อน กล่าวคือประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีสภาพการคล้ายคลึงกันกับประเทศของตน ความช่วยเหลือหลายฝ่ายอาจจะได้รับจากองค์การสหประชาชาติ องค์การกลางสนธิสัญญา* แผนการโคลอมโบ* เป็นต้น สำหรับโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการของสหประชาชาติในด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษมีอยู่ ๒ ทาง คือ ทางหนึ่งจากงบประมาณขององค์การจากโครงการปกติของการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษซึ่งมีงบประมาณปีละ ๗๕,๐๐๐ ดอลล่าร์อเมริกัน (ปี ๑๙๗๑ อาจจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐,๐๐๐ ดอลล่าร์อเมริกัน) ส่วนอีกทางหนึ่งได้แก่ความช่วยเหลือทางวิชาการของโครงการพัฒนาการแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจ่ายอุดหนุนให้โดยความสมัครใจของประเทศต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการปกติ กองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา จะเป็นผู้จัดสรรทุนให้ปีละประมาณ ๑๕ ทุน สำหรับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านยาเสพติดให้โทษกับจัดคณะขึ้นอีก ๒ คณะซึ่งได้เคยดำเนินการมาแล้วคือ การสัมมนาในระดับภาคพื้น กับการประชุมคณะที่ปรึกษาว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือคณะสำรวจหาข้อเท็จจริงบางอย่างเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะในอาณาบริเวณ หรือในประเทศหนึ่ง ๆ โครงการต่าง ๆ ในการให้ความร่วมมือทางวิชาการภายใต้โครงการพัฒนาการแห่งสหประชาชาตินั้นขึ้นอยู่กับโครงการปกติ และจะนำมาใช้เฉพาะในกรณีที่ประเทศหนึ่งได้เสนอความจำเป็นโดยรีบด่วนเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมยาเสพติดตามแผนการต่าง ๆ ที่มีไว้อย่างมีเหตุผลเพียงพอ อย่างไรก็ดีความต้องการเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการในด้านยาเสพติดให้โทษในปีที่ล่วงมาแล้วก็ได้ดำเนินการไปอย่างกว้างขวางโดยได้มีแผนการ ๕ ปีเกิดขึ้น ตามแผนการนี้ประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุดได้แก่การที่ได้มีกองทุนจัดขึ้นภายใต้โครง

---

* Central Treaty Organization (CENTO) มีสำนักงานอยู่ที่กรุงแองการา มีประเทศสมาชิก ๔ ประเทศ คือ เตอรกี อิหร่าน และปากีสถานกับสมาชิกนอกอาณาเขตอีก ๑ ประเทศ คือ สหราชอาณาจักร—ผู้แปล

** Colombo Plan มีสำนักงานอยู่ที่กรุงโคลอมโบ มีสมาชิก ๑๗ ประเทศ ผู้สังเกตุการณ์ ๑ ประเทศ กับสมาชิกนอกอาณาเขตอีก ๖ ประเทศ รัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดฝึกอบรมและสัมมนาเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดที่กรุงโคเกี่ยวภายใต้แผนการโคลอมโบเป็นประจำ—ผู้แปล

การปกติเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ได้รับความร่วมมือทางวิชาการตามที่ขอร้องมากที่สุดที่จะมากได้ ขณะนี้ก็สามารถจะจัดทุนการศึกษาดูงานให้มากขึ้นได้โดยการย่นระยะเวลาให้สั้นลง และโดยการจัดการฝึกอบรมให้ใกล้กับประเทศของตนมากที่สุดเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ส่วนโครงการในระดับภาคพื้นนั้นส่วนใหญ่จัดขึ้นในรูปของการฝึกอบรม และคณะที่ปรึกษา ซึ่งบี่หนึ่งจะออกเดินทางไปสองสายในสองภูมิภาคเพื่อเยือนประเทศต่าง ๆ เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษและปรึกษาหารือเกี่ยวกับมาตรการควบคุมของแต่ละประเทศภายใต้สนธิสัญญาต่าง ๆ ด้วย

๖. การขอความช่วยเหลือทางวิชาการต่อสหประชาชาติประเทศต่าง ๆ จะกระทำได้โดยเสนอผ่านหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานของประเทศของตน * และผู้แทนประจำท้องถิ่นของสำนักงานโครงการพัฒนาการแห่งสหประชาชาติ ** ไปยังกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ ณ นครเจนีวาเพื่อการพิจารณา ต่อจากนั้นก็จะเสนอข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาไปยังสำนักงานให้ความช่วยเหลือทางวิชาการของสหประชาชาติที่กรุงนิวยอร์ค ฉะนั้นหัวหน้าหน่วยงานด้านการปราบปรามยาเสพติดจึงอาจเสนอความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรมเหล่านี้ไปยังหน่วยประสานงานของประเทศตน เพื่อดำเนินการต่อไป ส่วนมากประเทศต่าง ๆ ทราบดีถึงความสะดวกต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยมที่ได้รับจากโรงเรียนฝึกอบรมของสำนักงานปราบยาเสพติดและยาอันตรายของสหรัฐอเมริกา ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งมีหลักสูตรให้ฝึกอบรมตลอดปีทุนฝึกอบรมอาจจะได้รับทั้งความช่วยเหลือสองฝ่ายจากรัฐบาลสหรัฐ และจากทุนที่สหประชาชาติจัดให้โดยจำกัดจำนวนไว้ โดยปกติประเทศที่มีโรงเรียนฝึกอบรมอยู่ก็พร้อมที่จะรับการขอร้องขอรับความช่วยเหลือสองฝ่ายเกี่ยวกับทุนฝึกอบรมดังกล่าวในเมื่อได้ติดต่อผ่านสถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศนั้น

๗. ความต้องการ เกี่ยวกับการฝึกอบรม ขั้นมูลฐานในหลายประเทศ ขึ้นอยู่กับการรายงานคดี ยาเสพติดให้โทษและข้อมูลอื่น ๆ แก่องค์การระหว่างประเทศอย่างถูกต้องตามความจริง (ได้แก่องค์การตำรวจสากล สภาควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ และกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ) การรายงานจำนวนยาเสพติดของกลางฉบับแรกและฉบับต่อ ๆ มาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากในระบบการรายงานระหว่างประเทศโดยผ่านองค์การตำรวจสากล ผู้สืบสวนและเจ้าหน้าที่ผู้รายงานจะต้องรายงานตามความจริงแจ่มแจ้งและครบถ้วน การรายงานข่าวสารตกหล่นแม้ว่าจะไม่เป็นข่าวสารที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่มีความสำคัญแต่ก็เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวน ทำให้ดำเนินการล่าช้าและทำให้เป็นผลเสียแก่การค้นหาเส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดอยู่เสมอ.

---

* กรณีของประเทศไทยได้แก่ กรมวิเทศสหการ—ผู้แปล

** United Nations Development Programme (UNDP) สำนักงานในกรุงเทพ ฯ อยู่ที่ถนนเพลินจิต—ผู้แปล

ระบบการควบคุมระหว่างประเทศ

ที่เกิดขึ้นโดยสนธิสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม

ผู้แปล

ก. ประวัติความเป็นมา

๑. ปัญหาเรื่องยาเสพติดให้โทษ ยังไม่ถือกันว่า เป็นปัญหา ระหว่างประเทศ ที่จะต้องดำเนินการร่วมมือกัน ในขอบเขตกว้างขวางทั่วโลกตราบจนกระทั่งถึงสิ้นศตวรรษที่ ๑๙ การค้ายาเสพติดให้โทษกระทำกันมา อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด และการใช้ในทางผิดเกี่ยวกับสารที่ทำให้เกิดการเสพติด หรือตกเป็นทาสของยา เป็นต้นว่า ฝิ่น ใบโคคา และกัญชานั้น เชื่อกันว่าเป็นสิ่งที่ล้องเสพกันมาอย่างผิ่งรากผิ่งโคนในหมู่ประชากร ของบางประเทศโดยไม่มีการยกขึ้นเพ่งเล็งกันเลยว่ามีโทษและอันตรายเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่จะมีการร่วม มือซึ่งกันและกันตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับด้านการควบคุมยาเสพติดเมื่อ ๕๗ ปี ที่แล้วมา มี สนธิสัญญาสองฝ่ายหลายฉบับที่จำกัดการนำยาเสพติดให้โทษเข้ามาในประเทศภูมิภาคตะวันออกไกล ซึ่ง มักจะทำโดยอำนาจทางการเมืองและเพื่อผลประโยชน์ในทางการค้า ในขณะนั้นถือว่าปัญหายาเสพติดเป็น ปัญหาภายในซึ่งแก้ไขได้ภายในเขตอำนาจของประเทศตนเท่านั้น

๒. อย่างไรก็ตามวิวัฒนาการในตอนปลายศตวรรษที่ ๑๙ ทำให้เกิดทรรศนะใหม่เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวนี้ ประการแรกได้แก่การก้าวหน้าทางวิทยาการ ซึ่งปรากฏว่า ห้องค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ได้เริ่มต้น ผลิตแอลกาลอยด์และอนุพันธุ์ของแอลกาลอยด์ต่าง ๆ จากฝิ่นและใบโคคาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการ ขยายตัวทางการคมนาคมและการค้าระหว่างประเทศได้ลดระยะทางทางภูมิศาสตร์ลง สิ่งกีดขวางทางธรรม- ชาติระหว่างชนชาติต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมถือว่าเป็นเพียงปัญหาของส่วนท้องถิ่นเพียงไม่กี่ประเทศก็กลับกลายเป็น เรื่องที่ถือว่าสังคมของโลกทั้งมวลจะต้องยื่นมือเข้าเกี่ยวข้องด้วย ยิ่งไปกว่านั้นความสัมพันธ์ระหว่างการลัก ลอบค้ายาเสพติด กับอาชญากรรมความชั่วร้ายต่าง ๆ ที่เป็นไปโดยใกล้ชิดยิ่งขึ้นเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการ จำหน่ายยาเสพติดไม่อาจถือเป็นการค้าขายอย่างธรรมดาชนิดหนึ่งซึ่งทางราชการไม่จำต้องยื่นมือเข้าเกี่ยวข้อง ได้ต่อไปอีกแล้ว

๓. รัฐบาลของนานาประเทศได้ เพียรพยายามในการที่ จะขจัดภัยอันตราย ซึ่งเกิดแก่ สุขภาพ และสังคมดัง กล่าวนี้โดยการสนับสนุนของมติมหาชนและโดยคติที่ว่าให้รู้จักห่วงใยในการปกป้องตนเอง ความสนใจ

ของมหาชนดังกล่าวส่วนหนึ่งก็คือการที่มหาชนรู้จักตระหนักว่ายาเสพติดให้โทษเป็นสิ่งที่มีภัยอันตราย ยิ่งซึ่งแต่เดิมมาถือกันว่าตนไม่ตกอยู่ในภาวะที่จะได้รับภัยจากยาเสพติดให้โทษนั้นเลย

๔. การที่เกิดระบบการควบคุมเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในระดับสากลนั้น มีเหตุผลในด้านของบาปบุญคุณโทษมากกว่าด้านเศรษฐกิจหรือการเงิน เพื่อส่วนได้ส่วนเสียโดยทั่วไปของมนุษย์ชาติดังกล่าวนี้ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ จึงตกลงที่จะกำจัดอิสระภาพในการกระทำของตนเองลง ตลอดจนตกลงในการที่จะเสนอรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษโดยเสนอต่อองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งก่อตั้งขึ้นในขั้นแรกได้แก่ สันนิบาตชาติ ซึ่งบัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนเป็น สหประชาชาติ * แล้ว

๕. แม้ว่าในปี ๑๙๐๙ การติดยาเสพติดให้โทษจะแผ่วงกว้างออกไปในภูมิภาคส่วนอื่นนอกจากภาคตะวันออกไกลก็ตาม แต่แหล่งกลางที่ประสบปัญหาหนักเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดในรูปของการสูบฝิ่นก็อยู่ที่ภาคตะวันออกไกล ได้มีสงครามฝิ่นเกิดขึ้นในประเทศจีนในกลางศตวรรษที่ ๑๙ เพื่อเปิดตลาดในประเทศจีนให้อังกฤษนำฝิ่นจากอินเดียเข้ามาจำหน่ายได้ตามเดิม ต่อจากนั้นการใช้มอร์ฟีนได้เพิ่มทวีมากขึ้นระหว่างสงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกา (ค.ศ. ๑๘๖๑—๑๘๖๕) ต่อมาอีกประมาณศตวรรษหนึ่งก็ได้มีไดอะตราบจนกระทั่งเหตุการณ์ล่วงเลยมาอีกสิบกว่าปี เฮโรอีน (เฮโรอีน) เกิดขึ้นในตลาดทั้ง ๆ ที่อันตรายอย่างใหญ่หลวงของเฮโรอีนยังไม่เป็นที่รู้จัก

๖. เมื่อต้นศตวรรษที่ ๑๖ สุลต่านแห่งเตอรกีได้ทรงมีประกาศพระบรมราชโองการห้ามการสูบฝิ่นและฮาชีส ตอนกลางศตวรรษที่ ๑๘ ประเทศจีนได้ห้ามการจำหน่ายฝิ่นโดยทางการได้เปิดโรงยาฝิ่นขึ้นจำหน่ายเอง จนกระทั่งในศตวรรษที่ ๑๙ ก็ต้องเริ่มแก้ไขปัญหานี้เพราะสภาพการณ์ทรุดหนักขึ้น ในปี ค.ศ. ๑๘๐๐ การนำฝิ่นเข้าในประเทศจีนเป็นสิ่งต้องห้าม แต่ฝิ่นจำนวนมหาศาลก็ยังคงหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศจีน ดังนั้นในปี ๑๘๔๘ จึงได้มี สนธิสัญญาเทียนสิน เกิดขึ้น โดยอนุญาตให้มีการค้าฝิ่นอีกครั้งหนึ่ง ตอนกลางศตวรรษที่ ๑๙ บางประเทศได้ดำเนินกระบวนการควบคุมยาเสพติดให้โทษของตนเอง เช่น เมื่อปี ๑๘๔๔ ประเทศฝรั่งเศสได้ออกกฎหมายควบคุมยาพิษ (รวมทั้งยาเสพติดให้โทษ) ขึ้นบังคับใช้ระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๙๕—๑๙๐๖ มลรัฐต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาก็ได้ตราระเบียบข้อบังคับเป็นพิเศษเกี่ยวกับการควบคุมฝิ่นและยาเสพติดให้โทษอย่างอื่น และแล้วในปี ๑๙๐๖ ก็ได้มีการรุดหน้ายิ่งขึ้นโดยการที่ประเทศจีนได้ประกาศห้ามการปลูกฝิ่น ที่กล่าวมานั้นนับได้ว่าเป็นก้าวแรกในการที่จะให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางในการห้ามปลูกฝิ่น ซึ่งในชั้นต้นก็ได้ผลอยู่บ้าง เมื่อปี ๑๙๐๙ สหราชอาณาจักรซึ่งเป็นประเทศ

*United Nations (UN) สำนักงาน นครนิวยอร์ค สำนักงานยุโรปอยู่ที่กรุงเจนีวา ปัจจุบันมีประเทศสมาชิก ๑๒๖ ประเทศ รายชื่อประเทศสมาชิกมีแนบท้ายเรื่องนี้—ผู้แปล

ที่ถือมติมหาชนเป็นใหญ่ก็ได้ตกลงที่จะลดการนำฝิ่นจากอินเดียไปยังประเทศจีนโดยจะทดลองผลก่อนในระยะ ๓ ปี โดยมีข้อกำหนดว่าประเทศจีนจะต้องลดปริมาณการผลิตฝิ่นภายในประเทศและลดปริมาณการนำเข้าจากประเทศอื่น ๆ ลงตามส่วนด้วย และในปี ๑๙๐๘ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็ห้ามการใช้ฝิ่นในประเทศฟิลิปปินส์ นอกจากการใช้ฝิ่นในทางการแพทย์เท่านั้น

๗. การประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษเป็นครั้งแรกก็ได้มีขึ้น และการลงนามในสนธิสัญญาในฉบับแรกก็มีขึ้นตามมาอีก ๓ ปีให้หลัง ติดตามมาด้วยสนธิสัญญาฉบับอื่น ๆ อีก ๙ ฉบับ จนกระทั่งมี อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ เป็นฉบับสุดท้าย

๘. ได้มี การประชุมเซี่ยงไฮ้ ขึ้น ในปี ๑๙๐๙ โดยการริเริ่มของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยผู้แทนประเทศต่าง ๆ ๑๓ ประเทศ การประชุมนี้ได้มีมติเกิดขึ้นเป็นเอกฉันท์รวม ๙ ประการด้วยกัน การประชุมครั้งนี้แทนที่จะมีสภาพเป็นการประชุมแก้ปัญหาระดับภาคพื้น แต่สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมต่างก็ตระหนักดีอยู่แล้วถึงขอบเขตของยาเสพติดให้โทษในลักษณะที่กว้างขวางยิ่งกว่า การประชุมนี้จึงถือว่าเป็นความพยายามครั้งแรกที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดในลักษณะของนานาประเทศหลายฝ่ายรวมกัน

๙. การประชุมครั้งที่สองได้มีขึ้นในปี ๑๙๑๑ เพื่อให้มติที่เกิดจากการประชุมระหว่างประเทศดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลในปี ๑๙๑๒ ก็ได้มีการลงนามสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่น และเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ อุบัติขึ้น สนธิสัญญาแวร์ซายส์ เป็นผลให้สันนิบาตชาติเป็นผู้รับผิดชอบในการที่จะให้มีการปฏิบัติตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่น และได้มีการตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยการลักลอบค้าฝิ่น ๆ ขึ้น คณะกรรมการดังกล่าวได้ทำการค้นคว้าวางระบบการออกใบอนุญาตินำฝิ่นเข้าในราชอาณาจักรขึ้น ซึ่งต่อมาก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สกัดกั้นเส้นทางลักลอบค้าที่ได้ผลอย่างหนึ่ง ในปี ๑๙๒๔ ได้มีการประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดในภาคตะวันออกไกลโดยเฉพาะ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๒๔ ได้มีข้อตกลงเกิดขึ้นว่า การผลิตฝิ่นสุกขึ้นจำหน่ายจะต้องเป็นการผูกขาดโดยรัฐบาล และจะต้องลดจำนวนโรงยาฝิ่นให้น้อยลง เมื่อวันที่ ๑๙ ก.พ. ค.ศ. ๑๙๒๕ ได้มีการลงนามใน "สนธิสัญญาเจนีวา" ซึ่งได้วางระบบเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสั่งฝิ่นเข้าประเทศและการอนุญาตส่งฝิ่นออกนอกประเทศโดยเฉพาะ สนธิสัญญาฉบับเดียวกันนี้เองเป็นผลให้ตั้ง สภากลางฝิ่นถาวร ขึ้นเพื่อควบคุมเส้นทางการเคลื่อนไหวของฝิ่นโดยชอบด้วยกฎหมายทั่วโลก

๑๐. หลายปีต่อมาปรากฏว่า ได้มีการผลิตยาเสพติดขึ้นเกินความต้องการของโลก และมีการลักลอบค้ายาเสพติดเพิ่มขึ้น ฉนั้น ในปี ๑๙๓๑ จึงมีการลงนามใน สนธิสัญญาว่าด้วยการจำกัดการผลิต

และการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเรียกกันสั้น ๆ ว่า "สนธิสัญญาว่าด้วยการจำกัด"

๑๑. การประชุมครั้งที่สองได้มีขึ้นที่กรุงเทพ ฯ เพื่อพิจารณาปัญหาการลุบผืน อย่างไรก็ดีก็ยังไม่มีกระบวนการที่จะบั่นทอนนักค้ายาเสพติดที่คงดำเนินการค้าอยู่ต่อไป ด้วยจุดประสงค์ที่จะสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติดให้ได้ผลจึงได้มีการประชุมอีกครั้งหนึ่งที่เจนีวา เมื่อปี ๑๙๓๖ เรียกว่า การประชุมเพื่อปราบปรามการลักลอบค้ายาอันตราย ซึ่งเป็นผลให้เกิดสนธิสัญญาระหว่างประเทศขึ้นอีกฉบับหนึ่ง ระบุว่าบุคคลสัญชาติของประเทศภาคี จะต้อง ถูกลงโทษในกรณี ความผิด ที่เกิดจากยาเสพติด ที่กระทำขึ้น ในต่างประเทศและกำหนดให้ประเทศภาคีจัดตั้ง สำนักงานกลาง ขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข่าวสารกับประเทศอื่น ๆ

๑๒. เมื่อปี ๑๙๔๖ คณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม* แห่งสหประชาชาติได้ตั้ง คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ** ขึ้น แทนคณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยการลักลอบฝิ่นและยาอันตรายของสันนิบาตชาติ ในปีเดียวกันนี้เองก็ได้มีพิธีโอนอำนาจหน้าที่ขององค์การต่าง ๆ ในสันนิบาตชาติมาเป็นขององค์การในสหประชาชาติ

๑๓. พิธีสารสัญญาระหว่างประเทศฉบับต่าง ๆ ที่ได้กำหนดขึ้นตามที่กล่าวมาแล้วนี้มีมาในขณะที่ยังเป็นสันนิบาตชาติกับในระยะต้นของสหประชาชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังไม่มีระบบการควบคุมเกี่ยวกับการผลิตยาเสพติดธรรมชาติ หรือมีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์จะสามารถประดิษฐ์ยาเสพติดสังเคราะห์ได้อีกมากมาย คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติจึงได้เริ่มมีบทบาทเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดชนิดใหม่ ๆ เหล่านี้ และได้มีการลงนามกันในพิธีสารฉบับหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๔๘ เพื่อกำหนดให้ยาเสพติดดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมด้วย หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือมีการควบคุมการปลูกฝิ่นและการผลิตฝิ่นเพื่อการค้าระหว่างประเทศ การขายส่งและการใช้ฝิ่นโดยให้อยู่ใต้การควบคุมอย่างเต็มที่ตาม พิธีสารฉบับปี ๑๙๖๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม

---

*Economics and Social Council (ECOSOC) เลือกตั้งโดยสมัชชาใหญ่ ประเทศที่ได้รับเลือกเป็นมนตรีในปัจจุบันมี ๒๗ ประเทศ สมาชิกภาพมีกำหนดคราวละ ๓ ปี ประธานคณะมนตรีคนปัจจุบันคือผู้แทนอินโดนีเซีย รองประธานมี ๓ คนได้แก่ ยูโกสลาเวีย อิตาลี และทูนิเซีย รายชื่อประเทศที่ได้รับเลือกเป็นคณะมนตรีมีแนบท้ายเรื่องนี้—ผู้แปล

**Commission on Narcotic Drugs เลือกตั้งโดยคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ประเทศที่ได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการในปัจจุบันมี ๒๔ ประเทศ สมาชิกภาพมีอายุคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (แต่เดิมมี ๒๑ ประเทศมีอายุคราวละ ๒ ปี) รายชื่อประเทศที่ได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการมีแนบท้ายเรื่องนี้—ผู้แปล

๑๙๖๓ ตามพิธีสารฉบับนี้กำหนดให้จัดตั้งหน่วยงานขึ้นโดยเฉพาะเพื่อให้เป็นเจ้าของผู้ถือกรรมสิทธิ์ฝิ่นที่ปลูกขึ้นทั้งหมด และเพื่อจำกัดควบคุมพื้นที่ที่ทำการเพาะปลูกอีกด้วย

๑๔. มีกรณีที่น่าโต้แย้งว่าสนธิสัญญาเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษมีอยู่หลายฉบับ ทำความยุ่งยาก แก่รัฐบาลที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสนธิสัญญาเป็นอันมาก คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ ได้รับมอบหมายให้ทำการรวบรวมสนธิสัญญาต่าง ๆ เข้าด้วยกันซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของอนุสัญญาเดียวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ อนุสัญญาฉบับนี้ได้เพิ่มเติมการควบคุมระหว่างประเทศขึ้นอีกหลายด้าน และบรรจุยาเสพติดให้โทษทุกชนิดไว้ในควบคุม ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติดธรรมชาติ ที่ประดิษฐ์ หรือสังเคราะห์ขึ้นตามอนุสัญญาเดียวฉบับนี้ได้ตั้งองค์การขึ้นใหม่เรียกว่า "สภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศแทนสภากลางฝิ่นถาวรและสำนักงานตรวจสอบยาเสพติด" ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ เป็นต้นมา

ข. จำแนกสนธิสัญญาฉบับต่าง ๆ

๑. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่นลงนามเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ค.ศ. ๑๙๑๒ แก้ไขโดยพิธีสารลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๖

๑๕. อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้ฝิ่นในลักษณะของฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก และฝิ่นยา รวมทั้งมอร์ฟีน โคคาอีน ไดเซททิลมอร์ฟีน (เฮโรอีน) และเกลือของสารต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ ยาปรุงไม่ว่าจะเป็นยาตำราหลวงหรือยากลางบ้านก็ตาม (รวมทั้งยาแก้ฝิ่น) ที่เข้ามอร์ฟีนเกินกว่า ๐.๑ % หรือเข้าไดเซททิลมอร์ฟีน (เฮโรอีน) ก็อยู่ในความควบคุมระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน

๑๖. ประการแรกที่เดียวประเทศภาคีจะต้องทำการควบคุมการผลิตและการจำหน่ายฝิ่นดิบ (มาตรา ๑) และห้ามมิให้ทำการส่งออกไปยังประเทศที่ต้องห้ามการนำเข้าในราชอาณาจักรด้วย (หมวดที่ ๑ มาตรา ๓) ส่วนในด้านฝิ่นสุก สนธิสัญญาฉบับนี้มีเงื่อนไขว่า การผลิต การค้า และการใช้ฝิ่นสุกจะต้องลดลงทีละน้อย ๆ แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาแน่นอนไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับมอร์ฟีน โคคาอีน เกลือของมอร์ฟีน และโคคาอีน จะนำมาใช้ได้โดยจำกัดเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์อันชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น (มาตรา ๙) ในมาตรา ๑๐ ได้วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การจำหน่ายจ่ายแจก และการส่งออกซึ่งมอร์ฟีน โคคาอีน และเกลือของมอร์ฟีนหรือโคคาอีน มาตรานี้มีข้อกำหนดโดยเฉพาะที่จะควบคุมตัวบุคคลและกิจการที่ดำเนินการแจกจ่ายหรือผลิตยาเสพติดให้โทษเหล่านี้ โดยเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานนี้จะต้องเป็นผู้มีใบอนุญาต และจะต้องจดแจ้งจำนวนปริมาณที่ผลิตได้ ที่นำเข้า ส่งออก

และที่จำหน่ายไปไว้ในสมุดควบคุม (มาตรา ๑๐ (ก) และ (ข)) มาตรา ๑๓ กำหนดให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ แจ้งรายชื่อบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้นำเข้าซึ่งมอร์ฟีน โคคาอีน และเกลือของมอร์ฟีนและโคคาอีนแก่กันและกัน ขบวนการต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ใช้สำหรับฝิ่นยาและยาปรุงอื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วด้วย ประเทศต่าง ๆ จะต้องตรวจสอบและลงโทษการมียาเสพติดไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย (หมวด ๕ มาตรา ๒๐) ประการสุดท้ายมาตรา ๒๑ กำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ส่งบทกฎหมายตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ รวมทั้งที่ประกาศกำหนดขึ้นตามสนธิสัญญานี้ตลอดจนตัวเลขสถิติเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดให้โทษให้แก่กันและกันด้วย

๑๗. ที่กล่าวมาแล้วนี้จะทำให้เห็นระบบการควบคุมอย่างกว้าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากอนุสัญญาปี ๑๙๑๒ อนุสัญญาฉบับนี้ก่อนที่จะมีการพบข้อบกพร่องโดยประสพการณ์ ก็ปรากฏว่ามีอนุสัญญาฉบับอื่น ๆ ตามมาอีกหลายฉบับซึ่งมีระบบการควบคุมที่ได้ผลมากกว่า ฉะนั้นบัดนี้อนุสัญญาฉบับนี้จึงไม่มีความสำคัญในทางปฏิบัติมากนัก

๒. การประชุมว่าด้วยฝิ่นครั้งแรก

๑๘. ข้อตกลงฉบับลงนาม ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ พร้อมด้วยพิธีสารฉบับแก้ไขซึ่งได้ลงนามที่เมือง เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ค เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖ ได้เป็นที่ตกลงกันระหว่างจักรภพอังกฤษ (รวมทั้งอินเดีย) จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ฮอลันดา โปรตุเกส และประเทศสยาม ข้อตกลงฉบับนี้เป็นการเพิ่มเติมอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่นฉบับวันที่ ๒๓ มกราคม ๑๙๑๒ ข้อกำหนดที่สำคัญที่สุดสำหรับข้อตกลงฉบับนี้ก็เกี่ยวกับการผลิตฝิ่นดิบออกจำหน่าย ซึ่งให้กระทำโดยการผูกขาดของรัฐ และแต่ละประเทศจะลดจำนวนโรงยาฝิ่นที่ได้รับอนุญาตให้น้อยลง กับห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายมูลฝิ่นโดยเอกชน นอกจากนี้ประเทศภาคียังดำเนินการต่อต้านการใช้ฝิ่นสุกโดยทุกวิถีทางอีกด้วย รวมทั้งแต่ละประเทศจะต้องเสนอข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนผู้สูบฝิ่นไปยังสำนักเลขาธิการสหประชาชาติเป็นประจำ ข้อตกลงฉบับนี้คงใช้เฉพาะในภาคตะวันออกไกลระหว่างประเทศภาคีที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งขณะนั้นการสูบฝิ่นสุกยังคงได้อนุญาตให้กระทำได้ และบัดนี้ได้กลายเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ไปแล้ว

๓. การประชุมว่าด้วยฝิ่นครั้งที่สอง อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่น ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ และแก้ไขโดยพิธีสารฉบับลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖

(ก) สารที่อยู่ภายใต้การควบคุม

๑๙. อนุสัญญาฉบับวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ กำหนดให้ฝิ่นดิบ ใบโคคา และสารอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ได้แก่ยาฝิ่น โคคาอีนที่ยังไม่ได้กลั่น เอคโคนีน มอร์ฟีน ไดเซททิลมอร์ฟีน (เฮโรอีน) โคคาอีนรวมทั้งเกลือของสารดังกล่าวต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ยาปรุงทุกชนิด ยาตำราหลวงหรือยากลางบ้าน (รวมทั้งยาแก้ฝิ่น) ที่มีมอร์ฟีนเกินกว่า ๐.๒٪ หรือมีโคคาอีนเกินกว่า ๐.๑٪ ยาปรุงทุกชนิดที่มีส่วนผสมของไดเซททิลมอร์ฟีน (เฮโรอีน) และยาปรุงของกัญชา (ไม่ว่าสกัดออกมาหรือเป็นยาดอง) และยาเสพติดอื่น ๆ ที่อนุสัญญาฉบับนี้จะกำหนดขึ้นตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก

(ข) การควบคุมการค้าภายใน

๒๐. ในส่วนที่เกี่ยวกับฝิ่นดิบโดยเฉพาะ ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒ ของอนุสัญญาฉบับนี้ในการที่จะกวดขันการควบคุม การผลิต การจำหน่าย และการส่งออก สำหรับสารอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ประเทศภาคีจะต้องจำกัด การผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก และการใช้ (มาตรา ๕) เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น และจะต้องควบคุมบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการดังกล่าวรวมทั้งอาคารสถานที่ที่ดำเนินการด้วย (มาตรา ๖) การควบคุมดังกล่าวนี้ก็คล้ายกับการควบคุมตามอนุสัญญาปี ๑๙๑๒

(ค) กัญชา

๒๑. เกี่ยวกับเรื่องของกัญชาจะต้องทำความเข้าใจมาตรา ๑๑ เป็นพิเศษ ตามอนุสัญญาปี ๑๙๑๒ ไม่ได้รวมถึงกัญชาด้วย แต่โดยที่ได้เล็งเห็นคุณสมบัติอันร้ายแรงของยางกัญชาโดยเฉพาะอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ จึงห้ามการส่งออกซึ่งยางกัญชาไปยังประเทศที่ต้องห้ามนำเข้าตามมาตรา ๑๑ ที่กล่าวมาแล้ว การนำเข้าจะต้องมีใบอนุญาตนำเข้าโดยเฉพาะ มาตรการเช่นเดียวกันนี้ใช้กับยาปรุงทุกอย่างที่มียางกัญชาเป็นหลักผสมอยู่ ใบอนุญาตนำเข้าจะต้องระบุไว้ชัดเจนว่า การนำเข้านั้นเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ หรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น

(ง) การควบคุมการค้าระหว่างประเทศ

๒๒. บทที่ ๕ แห่งสนธิสัญญาฉบับนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๒ และ ๑๓ ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษตามมาตราเหล่านี้ การนำเข้าแต่ละครั้งซึ่งยาเสพติดให้โทษตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ควบคุมจะต้องมีใบอนุญาตทุกครั้ง ใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องแจ้งจำนวนที่นำเข้า ชื่อและ

ที่อยู่ของผู้ส่งออก กำหนดเวลาที่จะต้องนำเข้า แบบฟอร์มของใบอนุญาตนำเข้าได้กำหนดไว้โดยเฉพาะท้ายอนุสัญญาฉบับนี้ ส่วนในด้านการส่งออกก็เช่นเดียวกัน ประเทศภาคีจะต้องมีใบอนุญาตส่งออกแต่ละครั้งด้วย อย่างไรก็ตามตามมาตรา ๑๓ วรรค ๒ ประเทศภาคีทุกประเทศจะต้องมีใบอนุญาตนำเข้าซึ่งออกให้โดยประเทศที่ต้องการนำเข้าเป็นการรับรองว่าได้มีการอนุมัติ ให้นำเข้าได้แล้วมาแสดง ก่อนที่จะออกใบอนุญาตส่งออก สำเนาของใบอนุญาตส่งออกจะต้องส่งไปพร้อมกับยาเสพติด และประเทศที่ออกใบอนุญาตส่งออกจะต้องส่งสำเนาฉบับหนึ่งไปยังประเทศที่นำเข้าด้วย เมื่อได้นำเข้าแล้วประเทศที่นำเข้าจะต้องส่งใบอนุญาตส่งออกกลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกพร้อมด้วยสลักหลังว่านำเข้าเรียบร้อยแล้ว ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ทำให้การควบคุมเส้นทางเคลื่อนย้ายยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นไปโดยรัดกุมและได้ผล และอาจจะกล่าวได้ว่าการปฏิบัติตามอนุสัญญาดังกล่าวจะเป็นไปโดยเรียบร้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการที่รัฐบาลต่าง ๆ จะเคร่งครัดในการปฏิบัติตามบทบัญญัติในบทที่ ๕ นี้เพียงใด

๒๓. มาตรา ๑๔ วรรค ๒ ว่าด้วยเรื่องใบอนุญาตเปลี่ยนตัวผู้รับ เมื่อประเทศที่ออกใบอนุญาตให้นำยาเสพติดชนิดหนึ่งหรือมากกว่านั้นผ่านแดนจะต้องป้องกันการเปลี่ยนของไปยังที่อื่นที่มิได้มีชื่อปรากฏในสำเนาใบอนุญาตส่งออกที่กำกับมากับยาเสพติดนั้น นอกจากว่ารัฐบาลของประเทศปลายทางได้อนุญาตให้แล้วโดยการออกใบอนุญาตเปลี่ยนตัวผู้รับ ใบอนุญาตเปลี่ยนตัวผู้รับที่กล่าวนี้จะออกให้โดยเฉพาะหลังจากที่ประเทศที่ยาเสพติดนั้นจะส่งไปได้ออกใบอนุญาตนำเข้าให้แล้วเท่านั้น

(จ) สภากลางฝิ่นถาวร

๒๔. บทที่ ๖ ของอนุสัญญาฉบับนี้ว่าด้วยการตั้งองค์การซึ่งรับผิดชอบโดยตรงว่าด้วยการควบคุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า สภากลางฝิ่นถาวร* ซึ่งตามมาตรา ๒๒ ประเทศภาคีจะต้องเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถิติการผลิต การประดิษฐ์ ยอดคงคลัง ยอดที่ใช้ไป จำนวนจับกุม กับจำนวนนำเข้าและส่งออกไปยังสภานี้

๔. อนุสัญญาว่าด้วยการจำกัดการผลิต และ การกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดฉบับลงนามที่เจนีวา เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑ และแก้ไขโดยพิธีสารฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ค เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๖

* Permanent Central Optum Board (PCOB) ตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ประกอบด้วยกรรมการ ๙ คน ที่ตั้งขึ้นโดยคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม—ผู้แปล

๒๕. จุดประสงค์สำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้ก็เพื่อจำกัดการผลิต และวางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ อนุสัญญาฉบับปี ๑๙๑๒ และฉบับปี ๑๙๒๕ ก็ได้วางมาตรการเกี่ยวกับการจำกัดการผลิตไว้แล้ว แต่อนุสัญญฉบับปี ๑๙๓๑ นี้ได้นำระบบการควบคุมปริมาณการผลิตยาเสพติดให้โทษในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศมาใช้เป็นครั้งแรก มาตรา ๑ ของอนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดรายชื่อยาเสพติดที่ต้องควบคุมตามอนุสัญญานี้ โดยแบ่งออกเป็น ๒ หมวด คือ หมวด ๑ และหมวด ๒ สำหรับหมวด ๑ ได้แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๒ ประเภทได้แก่ประเภท (ก) และประเภท (ข) ซึ่งครอบคลุมถึงยาเสพติดทุกชนิดเว้นแต่เมธธิล มอร์ฟีน (โคเคอีน) และอิธิลมอร์ฟีน (ไดโอนีน) ซึ่งยาเหล่านี้จัดอยู่ในหมวด ๒

(ก) การควบคุมระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ

๒๖. ตามมาตรา ๑๓ ของอนุสัญญาฉบับปี ๑๙๓๑ ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติต่อไปนี้ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ มาใช้สำหรับยาในหมวด ๑ คือ

มาตรา ๕ ประเทศภาคีจะต้องจำกัดการผลิต การนำเข้า การขาย การจำหน่ายจ่ายแจก การส่งออกและการใช้ซึ่งสารต่าง ๆ ดังกล่าว เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์และการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น

มาตรา ๖ วางระเบียบเกี่ยบกับการควบคุมบุคคลที่ดำเนินงานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น และควบคุมกิจการที่ดำเนินงานด้วย โดยต้องมีการออกใบอนุญาตและจัดทำบัญชีควบคุม

มาตรา ๗ กำหนดให้บุคคล มียาเสพติดดังกล่าว ไว้ในครอบครองได้ เฉพาะ บุคคล ที่ ได้รับ อนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๘ องค์การอนามัยโลก อาจจะกำหนดให้ยาปรุงที่มีส่วนผสมของยาเสพติดให้โทษเหล่านี้ได้รับยกเว้นจากการควบคุม หากไม่มีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดการเสพติด

มาตรา ๑๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการที่จะใช้อนุสัญญาฉบับนี้กับยาเสพติดชนิดใหม่ ๆ

มาตรา ๑๒–๑๘ ว่าด้วยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ระบบเกี่ยวกับใบอนุญาตนำเข้าและส่งออก

มาตรา ๒๒ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการเสนอสถิติ การผลิต ยอดคงคลัง การใช้ สถิติการจับกุม การนำเข้าการส่งออก

มาตรา ๒๔–๒๖ ว่าด้วยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศโดยสภากลางฝิ่นถาวร

มาตรา ๒๘–๒๙ ว่าด้วยบทกำหนดโทษที่ใช้ภายใต้กฎหมายของส่วนท้องถิ่นแก่ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ยาปรุงทุกชนิดที่มีส่วนผสมของยาเสพติดให้โทษหมวด ๑ ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมเช่นเดียวกันเว้นแต่ยาปรุงที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๘ แห่งอนุสัญญาปี ๑๙๒๕

(ข) ความหมาย และขอบเขตของบทบัญญัติในการจำแนกยาเสพติดให้โทษเป็น ๒ ประเภท

๒๗. ยาเสพติดให้โทษตามที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท โดยแบ่งตามลักษณะการเข้มงวดกวดขันในการควบคุมมากหรือน้อย

๒๘. ยาเสพติดในหมวด ๒ เป็นยาที่มีอันตรายน้อยกว่าหมวด ๑ ดังนั้นจึงมีมาตรการควบคุมที่หย่อนกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรุงยาที่มีส่วนประกอบของยาเสพติดในหมวด ๒ นี้ไม่ต้องมีใบสั่งจากนักเคมี

๒๙. ยาตามหมวด ๒ หรือยาที่อาจบรรจุเข้าในหมวด ๒ ใช้ในทางการแพทย์อย่างกว้างขวางมาก ฉะนั้นประเทศใดจะเสนอประมาณการใช้ยาจึงยอมให้ประมาณเผื่อไว้ได้มากกว่ายาชนิดอื่น ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายจ่ายแจก มาตรา ๖ และ ๗ ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ คงใช้เฉพาะกับผู้ผลิตผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้ค้าส่งเท่านั้น และประเทศภาคีตามอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ไม่อยู่ในข่ายที่จะใช้บทบัญญัติตามมาตราดังกล่าวนี้ด้วยสำหรับการค้าย่อย ประการสุดท้ายระบบการอนุญาตนำเข้าและส่งออกซึ่งกำหนดไว้ในบทที่ ๕ ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ไม่ใช้กับสารที่มีส่วนผสมของยาในหมวด ๒ และ "ที่นำมาใช้ในทางอายุเวชตามปกติ" ด้วย

(ค) การจำกัดการผลิต

๓๐. มาตรา ๖ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ วางบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่จะผลิตขึ้นในปีหนึ่ง หากมีปริมาณเกินจำนวน วรรค ๒ ของมาตรานี้กำหนดว่าให้นำส่วนเกินนี้หักออกจากจำนวนที่จะผลิตในปีต่อไป ปริมาณทั้งสิ้นที่จะทำการผลิตได้ในปีหนึ่งนั้นให้รวมทั้งที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์ และจำนวนที่จะต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการแปลงสภาพ ไม่ว่าเพื่อใช้ภายในประเทศหรือเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ รวมทั้งจำนวนที่จะต้องผลิตขึ้นตามใบสั่งจากต่างประเทศและจำนวนที่จะต้องสำรองคงคลังไว้ กับยอดคงคลังของประเทศตามที่ได้เสนอไว้ในประมาณการด้วย ระบบการเสนอประมาณการดังกล่าวนี้ยึดหลักความต้องการทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์เป็นสำคัญ (มาตรา ๒) และประเทศต่าง ๆ จะต้องเสนอประมาณการไปยังสภากลางฝิ่นถาวรทุกปี เพื่อตรวจ

สอบโดยสำนักงานตรวจสอบยา* ที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ วรรค ๖ เพื่อให้การจำกัดปริมาณการผลิตเป็นไปอย่างได้ผลเต็มที่

๕. การประชุมเพื่อปราบปรามการสูบฝิ่น

๓๑. ข้อตกลงเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๑๙๓๑ แก้ไขโดยพิธีสารฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖ ประเทศภาคีของข้อตกลงดังกล่าวนี้ (ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส อินเดีย ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนดส์ โปรตุเกส และประเทศสยาม) ได้ตกลงว่าการขายและจ่ายฝิ่นจะต้องกระทำโดยโรงฝิ่นของทางราชการหรือโดยโรงฝิ่นที่จัดการโดยผู้ที่ทางการอนุญาต ผู้ที่จะเข้าไปในโรงฝิ่นได้จะต้องมีอายุกว่า ๒๑ ปี และผู้ที่ชักนำให้ผู้เยาว์เข้าไปในโรงฝิ่นจะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก ตามมาตรา ๕ ของข้อตกลงดังกล่าวนี้กำหนดว่า ข้อตกลงนี้ให้ใช้เฉพาะในภาคพื้นตะวันออกไกลหรือดินแดนของประเทศภาคีในภาคตะวันออกไกล ขณะนี้ข้อตกลงฉบับนี้เป็นการล้าสมัยไปแล้ว นำมากล่าวไว้ที่นี้เพียงเพื่อให้เป็นการสมบูรณ์เท่านั้น

๖. อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ เพื่อปราบปรามลักลอบค้ายาอันตราย ลงนามที่ เจนีวา เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๑๙๓๖ แก้ไขโดยพิธีสาร ฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ค เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖

๓๒. อารัมภบทของอนุสัญญาฉบับนี้ได้กล่าวถึงเจตนารมย์ไว้อย่างชัดเจน ประเทศภาคีมีความมุ่งหมายที่จะกระชับมาตรการต่าง ๆ โดยมุ่งที่จะลงโทษความผิดที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยฝิ่นปี ๑๙๑๒ อนุสัญญาฉบับลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๒๕ และฉบับลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๓๑ ความผิดที่กระทำต่อบทบัญญัติของอนุสัญญาดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกสถานหนัก รวมทั้งความผิดฐานพยายามและขั้นเตรียมการด้วย บทบัญญัติที่สำคัญของอนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ก็คือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การตั้งสำนักงานกลาง และว่าด้วยเรื่องหนังสือขอความร่วมมือ

(ก) การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๓๓. ปัญหาเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกล่าวไว้ในมาตรา ๗ และ ๙ ในประเทศที่ไม่ยอมส่งผู้ร้ายที่มีสัญชาติตนข้ามแดน บุคคลในสัญชาตินั้นที่จะกระทำความผิดในต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษจะต้องถูกลงโทษเช่นเดียวกับความผิดนั้นได้กระทำลงในอาณาเขตซึ่งตนมีสัญชาติ มาตรา ๙ เป็นข้อ

---

*Drugs Supervisory Body (DSB) ตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน แต่งตั้งขึ้นโดยองค์การอนามัยโลก ๒ คน โดยคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ ๑ คน และโดยสภากลางฝิ่นถาวร ๑ คน—ผู้แปล

กำหนดเกี่ยวกับชาวต่างชาติที่อยู่ในดินแดนของประเทศภาคีประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในต่างประเทศ บุคคลเหล่านั้นจะถูกฟ้องร้องและลงโทษเช่นเดียวกับความผิดได้กระทำลงในประเทศภาคีนั้น อนุสัญญานี้กำหนดว่า กฎหมายของประเทศนั้นจะถือว่าการฟ้องร้องคดีที่กระทำในต่างประเทศโดยบุคคลชาวต่างชาติเป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ ประการสุดท้ายความผิดต่าง ๆ ที่ผ่านมาบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับก่อน ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษให้ถือว่าเป็นความผิดที่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตามสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับ ซึ่งได้กระทำไว้ในระหว่างประเทศภาคีหรือที่จะมีขึ้นต่อไปในภายหน้า

(ข) สำนักงานกลาง

๓๔. มาตรา ๑๑ ของอนุสัญญานี้กำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละประเทศตั้งสำนักงานกลางขึ้นเพื่อควบคุมและประสานงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทุกอย่าง เพื่อป้องกันความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ งานสำคัญของสำนักงานกลางก็คือเพื่อเป็นศูนย์ในการรวบรวมข่าวสารเพื่อความสะดวกในการสืบสวน และเพื่อให้ความร่วมมือแก่สำนักงานกลางของประเทศอื่น มาตรา ๑๒ ได้บัญญัติว่า "สำนักงานกลางที่ตั้งขึ้นนี้จะให้ความร่วมมือกับสำนักงานกลางขอประเทศอื่น ๆ ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้....." โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานกลางต่าง ๆ จะต้องแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการค้นพบโรงงานลับที่ลักลอบผลิตยาเสพติดพร้อมด้วยรูปพรรณของนักลักลอบเพื่อติดตามสอดส่องความเคลื่อนไหวต่อไป

(ค) หนังสือขอความร่วมมือ

๓๕. มาตรา ๑๓ วางบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งหนังสือขอความร่วมมือไว้ ๓ ประการ คือ

(๑) โดยการสื่อสารโดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือผ่านสำนักงานกลาง

(๒) โดยผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมของประเทศทั้งสองที่เกี่ยวข้อง

(๓) โดยผ่านสายงานทางการฑูตหรือกงสุล

หนังสือขอความร่วมมือจะต้องทำขึ้นเป็นภาษาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่ต้องการขอความร่วมมือเว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๓๖. อนุสัญญาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษฉบับอื่น มีความมุ่งหมายส่วนใหญ่ในการควบคุมยาเสพติดมิให้เล็ดลอดไปสู่การลักลอบค้าในตลาดมืด แต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ กำหนดขึ้นเพื่อการลงโทษบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการลักลอบค้าเป็นสำคัญ

๓๗. อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ไม่เหมือนกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษฉบับอื่น ๆ ที่ว่า แม้อนุสัญญาปี ๑๙๖๑ จะมีผลบังคับใช้แล้ว แต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ก็ยังไม่เลิกล้มไป ฉะนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จึงต้องสนใจเป็นพิเศษสำหรับเอกสารว่าด้วยเรื่องการควบคุมระหว่างประเทศ

๗. พิธีสารฉบับลงนามที่กรุงปารีสเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๘ ซึ่งกำหนดให้ยาที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการควบคุมตามอนุสัญญาฉบับวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๓๑ เพื่อกำจัดการผลิตและกำหนดเงื่อนไขว่าด้วยจำหน่ายจ่ายแจกยาเสพติดให้โทษ แก้ไขโดยพิธีสารฉบับลงนามที่ เลค ซัคเซสส์ รัฐนิวยอร์ค ๑๑ ธันวาคม ๑๙๔๖ ให้อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างชาติเพิ่มขึ้น

๓๘. เมื่อพิจารณาถึงเภสัชวิทยาและวิชาเคมีแผนใหม่ ซึ่งเป็นผลให้ค้นพบยาชนิดใหม่อีกหลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งยาสังเคราะห์ พิธีสารปี ๑๙๔๘ จึงหาทางที่จะทำการควบคุมยาที่อนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ไม่ได้ครอบคลุมถึง เพื่อที่จะวางเงื่อนไขการจ่ายและการกำจัดการผลิต การใช้ เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในอารัมภบทของพิธีสารฉบับนี้

(ก) กรรมวิธีในการกำหนดให้ยาอยู่ภายใต้การควบคุม

๓๙. มาตรา ๑ กำหนดว่าประเทศภาคีของพิธีสารซึ่งพิจารณาเห็นว่ายาชนิดใดซึ่งได้ใช้หรืออาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์เป็นยาที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ และอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ มิได้รวมถึง จะต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับปฏิกิริยาของยาดังกล่าว และเอกสารอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ไปยังสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติ

๔๐. เมื่อสำนักงานเลขาธิการได้รับรายงานดังกล่าวแล้วก็จะส่งต่อไปยังประเทศภาคีอื่น ๆ ของพิธีสารฉบับนี้ รวมทั้งคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลกด้วย ถ้าเป็นที่ปรากฏว่ายาดังกล่าวมีคุณสมบัติทำให้เกิดการเสพติด หรือสามารถแปลงสภาพให้เป็นยาที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ องค์การอนามัยโลกจะเป็นผู้ตัดสินให้ควบคุมโดยใช้ระบบการควบคุมอย่างใดใน ๒ ประเภท (จัดเป็นยาหมวด ๑ หรือหมวด ๒) ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ แล้วแต่ผลการตรวจสอบขององค์การอนามัยโลก

๔๑. เมื่อประเทศภาคีของพิธีสารได้รับแจ้งจากสำนักงานเลขาธิการ เกี่ยวกับผลการพิจารณาอนามัยโลกแล้ว ก็จะต้องวางมาตรการควบคุมยาดังกล่าวตามที่องค์การอนามัยโลกได้พิจารณาแล้ว

(ข) บทบัญญัติว่าด้วยการควบคุม

๔๒. เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาในระหว่างที่ประเทศภาคีได้เสนอรายงานไปยังเลขาธิการ และระหว่างที่องค์การอนามัยโลกกำลังพิจารณาว่าควรจะควบคุมยาดังกล่าวโดยจัดอยู่ในประเภทใดนั้น มาตรา ๒ กำหนดว่าคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษอาจตัดสินไปได้ก่อนว่าให้ถือเบื้นยาหมวด ๑ และใช้ระบบการควบคุมที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑ วรรค ๒ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ สำหรับยานั้น ๆ ทั้งนี้สำนักธิการของสหประชาชาติ จะแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมาธิการไปยังประเทศภาคี องค์การอนามัยโลก และสภากลางผื่นถาวรโดยไม่ชักช้า

๔๓. ปรากฏว่าพิธีสารปี ๑๙๔๘ ใช้ได้ผลมากและได้มีการกำหนดให้ยาสงเคราะห์กว่า ๕๐ ชนิดตกอยู่ภายใต้การควบคุมตามพิธีสารฉบับนี้ เบื้นเรื่องที่ไม่อาจจะเน้นให้หนักแน่นเกินกว่านี้ได้อีกว่าการที่ประเทศภาคีจะรายงานยาชนิดใหม่ที่พบว่าทำให้เกิดการเสพติดไปยังสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติโดยไม่ชักช้านั้นย่อมมีความสำคัญเพียงใด ประเทศภาคีของพิธีสารฉบับนี้มีอยู่ ๗๒ ประเทศ และจะได้ผลมากยิ่งขึ้นหากมีจำนวนประเทศภาคีมากกว่านี้

๔. พิธีสารว่าด้วยฝื่น ปี ๑๙๕๓ *

๔๔. พิธีสารปี ๑๙๕๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๑๙๖๓ มีจุดมุ่งหมายในการจำกัดการปลูกผื่น การผลิต การค้าส่งระหว่างประเทศและการใช้ผื่น บทบัญญัติสำคัญของพิธีสารนี้ เกี่ยวกับการลดการใช้ผื่นในทุกทางนอกจากการใช้ในทางแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ การจัดตั้งสำนักงานเพื่อควบคุมการผลิต การจำกัดยอดผื่นคงคลังในสต๊อค และการกำหนดจำนวนของประเทศผู้ผลิตผื่น

ก. การจำกัดการใช้ผื่น

๔๕. มาตรา ๒ ของพิธีสารฉบับนี้จำกัดการใช้ผื่นให้กระทำได้เฉพาะความต้องการทางแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น อย่างไรก็ดี มีบทเฉพาะกาลในมาตรา ๑๙ ยอมให้ประเทศภาคีใช้ผื่นเพื่อวัตถุประสงค์กึ่งทางการแพทย์ได้เบื้นเวลาไม่เกิน ๑๕ ปี โดยกำหนดให้ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องแถลงความจำเบื้นในขณะที่ลงนามในพิธีสาร หรือในขณะให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติในพิธีสารนี้ คงจะจำกันได้ว่าการใช้ผื่นเพื่อวัตถุประสงค์กึ่งทางการแพทย์ยังใช้อยู่อย่างกว้างขวางในแหลมอินโดปากีสถาน และหากห้ามใช้เสียทันทีทันใดแล้วก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

* ประเทศไทยมิได้เบื้นภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้ – ผู้แปล

(ข) การควบคุมการผลิต

๔๖. ในด้านการควบคุมการผลิต มาตรา ๓ กำหนดให้ประเทศผู้ผลิตจัดตั้งส่วนราชการขึ้น ๑ แห่งหรือกว่านั้นเพื่อที่จะควบคุมการผลิตฝิ่นให้อยู่ในพื้นที่จำกัดแน่นอน วรรค ๓ และ วรรค ๔ ของมาตราเดียวกันนั้น กำหนดว่าผู้ปลูกฝิ่นจะต้องมีใบอนุญาตระบุเนื้อที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกฝิ่นไว้ด้วย ยิ่งไปกว่านั้น (วรรค ๔) ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นนี้จะต้องรับซื้อฝิ่นทั้งหมดที่ผลิตได้ และเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการในการนำเข้า การส่งออก การขายส่ง ตลอดจนการดูแลรักษาฝิ่นในคลัง อีกประการหนึ่ง (มาตรา ๔) ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการให้เป็นที่เชื่อได้ว่า การผลิตสารที่เสพติดจากต้นฝิ่นแห้งได้มีการควบคุมอย่างเพียงพอ การผลิตมอร์ฟีนจากต้นฝิ่นแห้งกระทำกันมากในประเทศยุโรปหลายประเทศ และมีจำนวนถึงร้อยละ ๒๘ ½ ของจำนวนที่ผลิตได้ทั่วโลกสำหรับวิธีการผลิตเช่นนี้ในปี ๑๙๖๕

๔๗. มาตรา ๕ จำกัดปริมาณของฝิ่นที่จะผลิตขึ้นในโลกตามความต้องการทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์มีการจำแนกระหว่างประเทศผู้ผลิตฝิ่น ประเทศผู้ผลิตแอลกาลอยด์ กับประเทศอื่น ๆ จำนวนคงคลังซึ่งอาจจะมีได้มีปริมาณแตกต่างกันไปแล้วแต่ว่าประเทศนั้นจัดอยู่ในประเภทไหน อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นอยู่ในบางกรณีว่าบางประเทศอาจจะได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรค ๕ (ก) ในเรื่องข้อจำกัดเกี่ยวกับยอดสูงสุดของฝิ่นคงคลัง

(ค) การนำเข้าและส่งออก

๔๘. การนำฝิ่นเข้าและส่งออก จำกัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะตามมาตรา ๖ วรรค ๑ ประเทศภาคีจะทำการนำเข้าและส่งออกได้เฉพาะฝิ่นที่ผลิตในประเทศที่ระบุไว้ วรรค ๒ (ก) เท่านั้น ซึ่งมี ๗ ประเทศ คือ บูลกาเลีย กรีซ อินเดีย อิหร่าน เตอรกี สหสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต และยูโกสลาเวีย น่าจะระลึกว่าประเทศอิหร่านได้ห้ามการผลิตฝิ่นเมื่อปี ๑๙๕๕ ขณะที่ประเทศนี้ยังคงมีฝิ่นคงคลังค้างสต๊อคอยู่เป็นจำนวนมาก สำหรับประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ก็มีสภาพ เช่นเดียวกันด้วย โซเวียตได้ใช้ฝิ่นค้างสต๊อคทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่า ๆ กันนี้สำหรับการใช้ภายในประเทศกรีซ ได้ระงับการผลิตฝิ่นมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี บูลกาเรียยังคงผลิตเพียงจำนวนเล็กน้อย คงมีเพียง ๓ ประเทศที่ยังคงผลิตฝิ่นเพื่อการค้าระหว่างประเทศอยู่ คือ ยูโกสลาเวีย เตอรกี และอินเดีย อินเดียเป็นประเทศผู้ผลิตที่ทำการผลิตฝิ่นได้มากที่สุด

๔๙. ในการนำฝิ่นเข้าและส่งออกประเทศภาคีจะต้อง (มาตรา ๕ วรรค ๔) ใช้ระบบใบอนุญาตนำเข้าและหนังสือรับรองของผู้เชี่ยวชาญที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ อย่างไรก็ตามมาตรา ๑๘

ของอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ก็ไม่ซ้อนกับพิธีสารฉบับนี้ ฉะนั้นใบอนุญาตนำเข้าและใบอนุญาตส่งออกจึงคงมีความจำเป็นต้องใช้แม้ว่าในกรณีของการค้าซึ่งกระทำโดยประเทศที่มิได้เป็นภาคีของพิธีสารนี้ ประการสุดท้ายมาตรา ๑๗ ได้วางข้อกำหนดไว้เกี่ยวกับการทำลายฝิ่นของกลางที่จับได้ โดยหลักทั่วไปแล้ว ฝิ่นของกลางที่จับได้จะต้องทำลายทั้งหมด แต่ประเทศภาคีอาจจะนำฝิ่นทั้งหมดหรือบางส่วนมาเปลี่ยนสภาพเป็นสารที่ไม่เสพติด หรือนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในทางแพทย์หรือทางวิทยาศาสตร์ได้ เฉพาะประเทศผู้ผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรค ๒ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รวม ๗ ประเทศเท่านั้นที่มีสิทธินำฝิ่นของกลางที่จับได้ภายในประเทศส่งออกจำหน่าย

๕๐. เท่าที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นบทบัญญัติสำคัญ ๆ ของพิธีสารว่าด้วยฝิ่นปี ๑๙๕๓ โดยการจำกัดการใช้ฝิ่นเพื่อวัตถุประสงค์ในทางวิทยาศาสตร์ โดยการบังคับให้ประเทศภาคีจัดตั้งหน่วยงานโดยเฉพาะขึ้นโดยวิธีการกำหนดจำนวนฝิ่นที่ประเทศภาคีจะเก็บไว้ในสต๊อคเหล่านี้ หากปฏิบัติตามพิธีสารฉบับนี้อย่างเข้มงวดกวดขันแล้ว ก็จะสามารถลดการลักลอบค้าฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่นทั่วโลกได้อย่างน่าพึงพอใจ

๙. อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ *

๕๑. วัตถุประสงค์สำคัญของอนุสัญญาเดียวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ ก็เพื่อที่จะหยิบยกและรวบรวมบทบัญญัติที่สำคัญ ๆ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่เข้าด้วยกันและเพื่อที่จะเพิ่มเติมบทบัญญัติเหล่านั้นอีกหลายด้าน อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๑๙๖๔ เป็นผลให้ยกเลิกบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้วระหว่างประเทศภาคี เว้นแต่อนุสัญญาปี ๑๙๓๖ ว่าด้วยการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติด อย่างไรก็ดี อนุสัญญาเหล่านี้ก็คงมีผลบังคับใช้ร่วมไปกับอนุสัญญาปี ๑๙๖๑ นอกจากจะถึงวาระสิ้นสุดในการบังคับใช้ของฉบับนั้น ๆ หรือนอกจากประเทศภาคีทั้งหมดเลือกที่จะให้สัตยาบันอนุสัญญาเดียวด้วยกัน รบบสนธิสัญญาสองฉบับจึงยังคงใช้ร่วมกันอยู่ แต่โดยที่เงื่อนไขต่าง ๆ ที่สนธิสัญญาต่าง ๆ กำหนดไว้ก็คล้ายคลึงกันในหลักใหญ่ใจความ ฉะนั้นจึงอาจเป็นที่ยอมรับโดยไม่มีการขัดแย้งในทางการกฎหมายอย่างมากมายเกิดขึ้นระหว่างประเทศต่าง ๆ ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าการที่ได้มีสนธิสัญญาเดียวเกิดขึ้นจะทำให้เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นอันมาก

๕๒. วัตถุประสงค์ของอนุสัญญาเดียวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ ได้กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งในอารัมภบท และส่วนใหญ่ก็เกี่ยวกับการจำกัดการปรุง การผลิต การค้า การนำเข้า และส่งออก การ

* ประเทศไทยลงนามในสัตยาบันเมื่อ ๓๑ ตุลาคม ๑๙๖๑ เป็นประเทศที่สองต่อจากแคนาดา—ผู้แปล

จำหน่ายจ่ายแจก และ การใช้ยาเสพติดให้โทษให้เป็นไปเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ ในทางการแพทย์ และ ทางวิทยาศาสตร์และเพื่อต่อต้านการเสพติดให้โทษด้วย

(ก) ยาเสพติดให้โทษที่อยู่ภายใต้การควบคุม

๕๓. แรกทีเดียวข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษฉบับนี้แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๔ หมวด โดยจัดแบ่งออกเป็น ๔ บัญชี บัญชี ๑ ประกอบด้วยวัตถุเกี่ยวกับยาเสพติด (กัญชา ยางกัญชา ผื่น ใบโคคา) ยาเข้าผื่น ยาที่อยู่ในหมวดของ เอคโกนีน-โคคาอีน รวมทั้งยาเสพติดสงเคราะห์อื่น ๆ อีกมาก บัญชี ๒ ประกอบด้วยยาที่กำหนดไว้ เป็นยาหมวด ๒ ของอนุสัญญาปี ๑๙๓๑ ซึ่งก็มียาเสพติดสังเคราะห์หลายชนิดรวมอยู่ด้วยเช่นกัน เกลือและ ไอโซเมอ ของยาที่รวมไว้ในบัญชี ๒ ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมเช่นเดียวกับตัวยานั้น ๆ ด้วย บัญชี ๓ ประกอบด้วยยาเตรียมของยาเสพติดให้โทษที่ระบุไว้ในบัญชี ๒ เฉพาะที่อยู่ในเงื่อนไขพิเศษที่กำหนดไว้ และท้ายที่สุด บัญชี ๔ ประกอบด้วย กัญชา ยางกัญชา เดโซมอร์ฟีน เฮโรอีน เกโตเบบิโดน (ยาเสพติดสังเคราะห์ชนิดหนึ่ง) และเกลือของยาเหล่านี้ไม่ว่าจะในรูปใด เป็นที่น่าสังเกตุว่ายาที่ระบุไว้ในบัญชี ๔ ก็ปรากฏอยู่ในบัญชี ๑ ด้วยการจำแนกประเภทของยาออกเป็น ๔ บัญชีนี้เปลี่ยนแปลงไปได้แล้วแต่การพิจารณาซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละกรณี รวมทั้งความต้องการที่จะกระชับความควบคุมให้มากหรือน้อยด้วย

(ข) วิธีการต่าง ๆ ในการควบคุม

๕๔. ยาเสพติดให้โทษบัญชี ๑ การปรุง การผลิต และการจำหน่ายจ่ายแจก การมีไว้ในครอบครองการนำเข้า การส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษ จะจำกัดเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะเท่านั้น นอกจากนี้ประเทศภาคีจะต้องเสนอประมาณการความต้องการใช้ยาเหล่านี้ไปยังสภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ ทุกปี พร้อมด้วยแบบฟอร์มตัวเลขสถิติต่าง ๆ (มาตรา ๒๐) อีกด้วยมาตรา ๒๙ กำหนดว่าการผลิตยาเสพติดจะต้องทำโดยมีใบอนุญาต เว้นแต่การผลิตนั้นกระทำโดยกิจการของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีใบอนุญาตที่ออกให้เป็นระยะ ๆ ด้วย ในอนุญาตนี้จะต้องระบุชนิดและจำนวนของยาที่จะทำการผลิตได้ (มาตรา ๒๙ วรรค ๒ (ค)) ระบบการให้ใบอนุญาตที่กล่าวนี้ทำในรัฐสามารถทำการควบคุมสภาพการผลิตยาอย่างได้ผล และเป็นไปตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามที่ได้เสนอประมาณการไว้ต่อ สภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ * การค้าภายในแบบการจำหน่ายจ่ายแจกยาก็จะต้องดำเนินการโดยมีใบ

---

* International Narcotics Control Board (INCB) ตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาเดี่ยวปี ๑๙๖๑ แทน PCOB/DSB ประกอบด้วยกรรมการ ๑๑ คน เลือกตั้งโดยคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้โดยเลือก ๓ คนจากรายชื่อผู้มีประสพการณ์ด้านการแพทย์ เภสัชวิทยา โอสถวิทยา ที่องค์การอนามัยโลกเสนออย่างน้อย ๕ นาย ส่วนอีก ๘ คน เลือกจากบุคคลที่ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติและประเทศภาคี ของอนุสัญญาเดี่ยวที่มิได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติเป็นผู้เสนอชื่อ—ผู้แปล

อนุญาตเช่นเดียวกัน (มาตรา ๓๐ วรรค ๑ (ก) มาตรา ๓๑ ว่าด้วยเรื่องการค้ายาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ ประเทศภาคีจะต้องควบคุมการทำเข้าการส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษโดยการออกใบอนุญาต และจะต้องดำเนินการควบคุมตัวบุคคลและกิจการที่ดำเนินการด้วย ระบบการอนุญาตให้นำเข้าและส่งออกก็เหมือนกับที่ได้กล่าวมาแล้วว่าด้วยอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ตามมาตรา ๓๑ วรรค ๕ ประเทศภาคีจะต้องนำ แบบฟอร์มใบอนุญาตนำเข้าที่อนุมัติ โดยคณะกรรมาธิการ ยาเสพติด ให้โทษของสหประชาชาติมาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรค ๑๒ ในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการตราส่งยาเสพติดให้โทษในระหว่างทางเกิดขึ้น มาตรา ๓๒ ว่าด้วยปัญหาการบรรทุกยาเสพติดให้โทษในเครื่องบินและเรือเดินสมุทรซึ่งเดินทางระหว่างประเทศ มาตรา ๓๔ วางข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบที่จะใช้กับผู้ผลิต ผู้ค้า โรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งจะต้องจัดทำบัญชีแสดงรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษบัญชีเหล่านี้จะต้องเก็บไว้ไม่ต่ำกว่า ๒ ปี ระเบียบเช่นเดียวกันให้ใช้กับต้นขั้ว ใบสั่งยาของทางราชการด้วย (มาตรา ๓๔ (ข) ประการสุดท้ายมาตรา ๓๗ ว่าด้วยเรื่องของกลางที่จับกุมได้ และการยึดยาเสพติดให้โทษ

๕๕. ยาเสพติดให้โทษบัญชี ๒ ระบบการควบคุมสำหรับยาประเภทนี้ก็เป็นไปเช่นเดียวกันกับที่ใช้กับยาประเภท ๑ โดยมีข้อยกเว้น ๒ ประการเกี่ยวกับการขายย่อย ซึ่งอาจจะทำได้โดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ และตราสลากของยาที่จำหน่ายไม่จำเป็นต้องแสดงชื่อ น้ำหนักและชนิดยาที่บรรจุ

๕๖. ยาเสพติดให้โทษบัญชี ๓ มาตรการควบคุมที่ใช้กับยาในบัญชี ๒ ก็นำมาใช้กับยาเตรียมที่รวมกำหนดไว้ในบัญชี ๓ ด้วย นอกจากว่าบัญชีประมาณการและยอดสถิติต่าง ๆ จะต้องสำแดงเฉพาะปริมาณยาที่ใช้ในการผลิตเป็นยาเตรียมเหล่านั้นขึ้นเท่านั้น และไม่นำความใน วรรค ๓ ถึง ๕ ของมาตรา ๓๑ มาใช้กับยาเหล่านี้ด้วย

๕๗. ในส่วนที่เกี่ยวกับยาเตรียมอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้บัญชี ๒ ก็ตกอยู่ในวิธีการควบคุมเช่นเดียวกับตัวยาเสพติดให้โทษที่บรรจุในยานั้น แต่ไม่ต้องจัดทำบัญชีประมาณการและสถิติต่าง ๆ นอกจากในส่วนที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษที่กล่าวแล้ว และไม่ให้นำความในมาตรา ๒๙ (วรรค ๒ (ค) และมาตรา ๓๐ (วรรค ๑ (ข) (๒) มาใช้เช่นเดียวกัน

๕๘. ยาเสพติดให้โทษบัญชี ๔ จำเป็นจะต้องอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการควบคุมที่ใช้ในอนุสัญญาเดียวเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษที่ระบุไว้ในบัญชี ๔ เนื่องจากคุณสมบัติที่มีอันตรายเป็นพิเศษของยาเสพติดให้โทษในหมวดนี้ ประเทศภาคีทุกประเทศจึงอาจนำมาตรการควบคุมพิเศษที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นมาใช้ได้โดยเสรี รวมทั้งมาตราการควบคุมที่ใช้กับยาในบัญชี ๑ ด้วย นอกจากนั้นเพื่อที่จะ

ป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชน และหากภาวะการแพร่ระบาดในประเทศมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการกวดขันแล้ว ประเทศภาคีจะต้องสั่งห้ามการประดิษฐ์ การผลิต การส่งออก การนำเข้า การค้า การมีไว้ในความครอบครอง หรือการใช้ ของยาแต่ละชนิดดังกล่าว นอกจากจำนวนซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ในทางแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ และเพื่อใช้ในการทดลองของสถานพยาบาลเท่านั้น

(ค) การควบคุมการค้าระหว่างประเทศ

๕๙. การควบคุมการค้ายาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ อยู่ภายใต้การควบคุมตามมาตรา ๓๑ ระบบการออกใบอนุญาตนำเข้าและส่งออกมีความจำเป็นต้องใช้เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ ฉนั้นประเทศที่นำเข้าหรือส่งออกจึงมีสพการณ์เกี่ยวกับระบบการควบคุมต่าง ๆ อย่างดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติมจากอนุสัญญาปี ๑๙๒๕ อีก

(ง) การจำกัดการผลิตและการนำเข้า

๖๐. มาตรา ๒๑ ได้วางข้อกำหนดให้ประเทศภาคีจำกัดการผลิตและการนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษไว้ตามมาตรานี้ จำนวนยาเสพติดแต่ละชนิดที่ผลิตได้และที่นำเข้าโดยประเทศหรือดินแดนใดก็ตาม ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องมีไม่เกินจำนวนที่ได้ใช้ไปเพื่อวัตถุประสงค์ทางแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ จำนวนที่ได้ใช้ไปในการผลิตยาชนิดอื่นและที่ใช้ผลิตยาเตรียมในบัญชี ๓ กับที่ใช้ผลิตสารอื่นที่อนุสัญญานี้ไม่ครอบคลุมถึงจำนวนที่เพิ่มขึ้นในยอดสต๊อคคงคลังและจำนวนที่ได้มาเพิ่มเติมเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์พิเศษโดยเฉพาะ ทั้งนี้โดยจำกัดตามยอดที่ประมาณการไว้แล้วเป็นแต่ละกรณีไป

๖๑. การควบคุมการจำกัดดังกล่าวนี้อยู่ในหน้าที่ของสภาการควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศซึ่งเป็นเสมือนผู้คอยสังเกตุการณ์ดูแลการปฏิบัติตามแบบบัญญัติมาตรา ๒๑ และการที่จะนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับให้ได้ผลตามที่บัญญัติไว้

(จ) การควบคุมวัตถุดิบ

๖๒. วัตถุดิบซึ่งสามารถนำมาผลิตยาเสพติดให้โทษตามที่ระบุในบัญชี ๑ ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมเหมือนกับยาเสพติดที่ระบุไว้ อย่างไรก็ดี ตามอนุสัญญาเดียวได้มีบทบัญญัติสำหรับมาตราการควบคุมพิเศษอื่น ๆ อีกเกี่ยวกับวัตถุดิบเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น มาตรา ๒๒ กำหนดว่าเมื่อประเทศใดก็ตามพิจารณาเห็นว่า การห้ามปลูกผืนโดยเด็ดขาด ตลอดจนการห้ามปลูกต้นโคคา และต้นกัญชา จะเป็นมาตราการที่เหมาะสมในการป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชนและต่อต้านการลักลอบค้าแล้วประเทศนั้น ๆ ก็จะต้องดำเนินการห้ามการปลูกนั้น ๆ เสีย

๖๓. มาตรา ๒๓. ๒๖ และ ๒๘ กำหนดว่าประเทศภาคีต่างๆ จะต้องตั้งหน่วยงานขึ้นแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งเพื่อที่จะดำเนินการควบคุมการผลิตฝิ่น ใบโคคา และกัญชา ที่กล่าวนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นบทบัญญัติที่ใหม่และแปลกของอนุสัญญาฉบับนี้ คงจะจำได้ว่าพิธีสารฉบับปี ๑๙๕๓ กำหนดว่าให้จัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวขึ้นสำหรับการควบคุมเฉพาะฝิ่นแต่อย่างเดียวเท่านั้น

๖๔. หน่วยงานที่ตั้งขึ้นนี้มีหน้าที่คล้ายกับหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามพิธีสารปี ๑๙๕๓ ในการที่จะทำการควบคุมฝิ่นนั่นเอง แต่พิธีสารปี ๑๙๕๓ มาตรา ๓ วรรค ๕ ได้กำหนดไว้ว่าหน่วยงานที่กล่าวนี้จะต้องเข้าครอบครองเป็นเจ้าของต้นฝิ่นที่ปลูกขึ้น "โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้" ส่วนอนุสัญญาเดียวกำหนดระยะเวลาไว้ให้ถึง ๔ เดือน หลังจากสิ้นสุดฤดูเก็บฝิ่นแล้ว (มาตรา ๒๓ วรรค ๒ (ง))

๖๕. ในส่วนที่เกี่ยวกับใบโคคามาตรา ๒๖ วรรค ๒ ได้กล่าวไว้โดยเฉพาะว่า ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการควบคุมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ไม่ว่าจะเป็นต้นโคคาที่ขึ้นเองหรือที่มีผู้ลักลอบปลูกขึ้น บทบัญญัติทำนองเดียวกันนี้ก็ใช้สำหรับกัญชาด้วย อย่างไรก็ดี อนุสัญญานี้ไม่ใช่สำหรับการปลูกกัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ในทางอุตสาหกรรมหรือในทางการประดับสวนแต่อย่างใด

๖๖. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๔ ของอนุสัญญาเดียวฉบับนี้ จำเป็นต้องอ้างถึงพิธีสารปี ๑๙๕๓ ด้วย ในพิธีสารปี ๑๙๕๓ มีประเทศผู้ผลิตฝิ่นอยู่ ๗ ประเทศที่ผูกขาดการผลิตฝิ่นออกจำหน่ายต่างประเทศ และประเทศภาคีจะสั่งฝิ่นเข้ามาในประเทศหรือส่งฝิ่นที่ผลิตได้ออกไปต่างประเทศได้เฉพาะประเทศที่กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวนี้มิได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาเดียวฉบับนี้แต่ประการใด กล่าวคือ มิได้จำกัดไว้ว่าการผลิตฝิ่นจะต้องกระทำโดยประเทศใดโดยเฉพาะ มาตรา ๒๔ ของอนุสัญญาเดียวกำหนดว่าประเทศภาคีประเทศใดก็ได้อาจจะทำการผลิตฝิ่น ทั้งนี้โดยแจ้งไปยังสภากลางควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศเป็นการล่วงหน้าหากการผลิตฝิ่นนั้นมีจำนวนไม่เกิน ๕ ตัน แต่ถ้าฝิ่นที่ผลิตมีจำนวนเกิน ๕ ตัน ก็จะต้องแจ้งต่อคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ความในมาตราเดียวกันนี้ได้มีบทบัญญัติไว้ด้วยว่าให้ประเทศที่ผลิตฝิ่นเป็นประเพณีมาก่อนแล้วยังคงส่งฝิ่นที่ผลิตได้ออกไปต่างประเทศได้ อิสรภาพที่ยอมให้ตามอนุสัญญาเดียวฉบับนี้ในการที่อนุญาตให้ประเทศใดๆ ก็ได้ทำการผลิตฝิ่น แม้ว่าจะอยู่ในเงื่อนจำกัดก็ตาม จะทำให้เกิดการผลิตฝิ่นขึ้นล้นจำนวนและมีการรั่วไหลออกไปสู่การลักลอบค้าหรือไม่ ? นั้นก็ยังไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะตั้งข้อสันนิษฐานไว้เช่นนั้นสภากลางควบคุมยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศและคณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคมจะต้องตระหนักดีในความต้องการของโลกเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและสามารถจะป้องกันประเทศใหม่ๆ ที่จะทำการผลิตฝิ่นขึ้นมาอีกได้หากเห็นว่าจะเกิดมีการผลิตเกินความต้องการเกิดขึ้น ขณะที่ต้องทำหน้าที่ในการควบคุมการผลิตฝิ่นของโลกให้ได้ผลเต็มที่นั้น อนุสัญญาเดียวก็ยัง

ขจัดช่องโหว่ในการขาดแคลนฝิ่นอันอาจจะเกิดขึ้นได้จากการที่ประเทศผู้ผลิตฝิ่น เป็นประเพณี มาก่อนระงับการผลิตฝิ่นเสียตามพิธีสารปี ๑๙๕๓

(ฉ) การบำบัดรักษาผู้เสพติด

๖๒. อนุสัญญาเดียวมิได้มองข้ามปัญหาการบำบัดรักษาผู้เสพติดไปเสีย ดังที่มาตรา ๓๘ ของอนุสัญญานี้ได้กำหนดไว้ว่าประเทศภาคีจะต้องจัดการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ในการบำบัดรักษาทางยา การดูแลและการฟื้นฟูสำหรับผู้เสพติด จะต้องไม่ลืมว่าผู้เสพติดนั้นมักจะเป็นผู้ค้าเสียเองด้วย และการเปลี่ยนใจง่ายเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการเสพติด ซึ่งมักจะมีความประพฤติในทางต่อต้านสังคมผสมอยู่ด้วย เช่นการล่อลวงหญิง การเป็นหญิงนครโสเภณี หรือการค้าเงินปลอม ฯลฯ เป็นต้น

๖๘. ที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นบทบัญญัติที่สำคัญของสนธิสัญญาต่าง ๆ ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสนธิสัญญาเหล่านี้นับว่าเป็นการเพียงพอที่จะทำให้เกิดระบบการควบคุมที่ได้ผลขึ้น ทั้งในด้านภายในประเทศของตน และในระดับระหว่างประเทศอีกด้วย

๖๙. พิธีสารปี ๑๙๕๓ ว่าด้วยฝิ่น และอนุสัญญาเดียวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ปี ๑๙๖๑ ทำให้การผลิตฝิ่น ใบโคคา และกัญชา ตกอยู่ภายใต้การควบคุม จึงเท่ากับเป็นการปิดประตูน้อยอย่างหนึ่งสำหรับการลักลอบค้ายาเสพติด

๗๐. การค้นคว้าหาระบบการควบคุมยาเสพติดให้โทษที่ได้ผล และเป็นระบบที่ยอมรับเห็นพ้องต้องกัน แต่เป็นระบบที่สมบูรณ์เท่าที่จะเป็นได้นั้น ได้ใช้เวลามานานกว่า ๕๐ ปีแล้ว เป็นเรื่องที่จะละเว้นไม่นำมากล่าวย้ำในที่นี้เสียมิได้ว่า ผลในทางปฏิบัติจะเกิดขึ้นเพียงใดในระบบการควบคุมดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับว่าจะใช้กันกว้างขวางเพียงใดในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ได้อิสรภาพใหม่ ๆ ก็จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยอย่างเต็มที่ในกิจกรรมระหว่างประเทศด้านนี้ ไม่ว่าสถานการณ์เกี่ยวกับด้านยาเสพติดให้โทษภายในประเทศจะเป็นอย่างใดก็ตาม ทั้งนี้ไม่เพื่อบ่องกันตนเองก็เพื่อช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ เพื่อมิให้ประเทศของตนกลายเป็นผีร้ายของสังคมที่ชั่วช้าที่สุดแห่งหนึ่งในโลกยุคใหม่นี้.

บรรณานุกรม

1. International Opium Convention-The Hague, 23 January 1912, League of Nations (O.C. 1 (1)).
2. International Opium Convention: Signed at Geneva on 19 February 1925, and amended by the Protocol of 11 December 1946. United Nations Publications (Sales No. 1947.XI.4.).
3. Convention for limiting the manufacture and regulation the distribution of Narcotic Drugs: Signed at Geneva on 13 July 1931 and amended by the Protocol of 11 December 1946. United Nations (Sales No. 1947.XI.6.).
4. Convention of 1936 for the suppression of the illicit traffic in Dangerous Drugs: Signed at Geneva 26 June 1936 and amended by the Protocol of 11 December 1946. United Nations Publications (Sales No. 1947.XI.7).
5. Protocol signed at Lake Success, New York, on 11 December 1946, amending the Agreements, Conventions and Protocols on Narcotic Drugs concluded at the Hague on 23 January 1912, at Geneva on 11 Februbry 1925, 19 February 1925 and 13 Juld 1931, at Bangkok on 27 November 1931 and at Geneva on 26 June 1936. United Nations Publications (Sales No. 1947. XI.1).
6. Protocol signed at Paris on 19 November 1948 bringing under international control drugs outside the scope of the Convention of 13 July 1931 for limiting the manufacture and regulating the distribution of Narcotic Drugs, as amended by the Protocol of 11 December 1946. United Nations Publications (Sales No. 1949.XI.6).
7. Protocol for limiting and regulating the cultivation of the poppy plant, the production of international and wholesale traed in, and use of opium: signed at New York on 23 June 1953. Tnited Nations Publications (Sales No. 1953.XI.6).
8. Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. Done at New York on 30 March 1961. United Nations Publications (Sales No. 62.XI.1).
9. Model Administrative Codes to the International Opium Conventions of 1925 and 1931. League of Nations Publications C.774.M.365.1932.XI (Ser. L.O.N.P. 1932.XI.8).
10. Historical and Technical Study of the Convention of 13 July 1931. League of Nations Publications (1937.XI.3).
11. Model Guide for the Application of the Protocol for limiting and regulating the cultivation of the poppy plant, the production of, international and wholesale trade in, and use of opium, signed on 23 June 1953. United Nations Publications (Sales No. 1956.XI.1).
12. The Single Convention on Narcotic Drugs 1961. Draft Administrative Guide (E/CN.7/438).

13. National Laws and Regulations relating to the Control of Narcotic Drugs. Cumulative Index 1947–1963 (E/NL.1963/Index).
14. Multilingual List of Narcotic Drugs under International Control (E/CN. 7/436).
15. Status of Multilateral Narcotic Treaties (E/CN.7/457/Add.3 and Corr.1)
16. Summary of Annual Reports of Governments (E/NR.1962/Summary and Add.1).
17. Preparations for the implementation of the 1953 Protocol–Note by the Secretary General (F/CN.7/451 and Corr. 1 and 2; E/CN.7/465).
18. Preparations for the Coming Into Force of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961 (E/CN.7/448; E/CN.7/449; E/CN.7/463, Add. 1 and 2 and Corr. 1).
19. The International Control of Narcotic Drugs-The Beginning. United Nations Information Service. December 1959.
20. Report of the Commission on Narcotic Drugs on the work of the Eighteenth Session (E/3775).
21. Report of the Commission on Narcotic Drugs on the work of the Nineteenth Session (E/3893).
22. Report of the Permanent Central Opium Board to the Economic add Social Council on the Work of the Board in 1964 (E/OB/20 and Add.).
23. Estimated world requirements of narcotic drugs in 1965: statement of the Drug Supervisory Body (E/DSB/22).
24. Instructions for preparing estimates-Memorandum of the Drug Supervisory Body.
25. Articles from the Bulletin of Narcotics

International Control of Narcotic Drugs, Vol. I., No. 1
The evolution of International Control of Narcotic Drugs, Vol. II, No. 1
Unification of Connention on Narcotic Drugs, Vol. II, No. 1
CHAMBERLAIN, Prof. Joseph L.: The control of narcotic drugs and the concept of International Administration, Vol. II, No. 3
VALAER, P.: Early days in narcotics enforcement in U.S.A., Vol. III, No. 1
LAUGIER, Prot. H.: Five Year's work of the Commission, Vol. III, No. 3
MARTINEZ LAVALLE, Arnulfo: Narcotic Drugs and Penal Law, Vol. III, No. 3
CONVENT, N.: Preparations exempted from control measures, Vol. III, No. 4
New Narcotic Drugs and their International Control, Vol. IV, No. 1
MAY, Herbert L.: The Single Convention on Narcotic Drugs; comments and possibilities, Vol. VII, No. 1
The Paris Protocol of 1948. Vol. NIII, No. 1
Development of Synthetic narcotic drugs, Vol. VIII, No. 1
NEPOTE, J.: International Police Cooperation in the fight against the illicit traffic in narcotic drugs, Vol. IX, No. 2

The position of preparations of narcotic drugs under the narcotics treaties, with special reference to "exempted preparations", Vol. XI, No. 2

HENRICHES, Dr. W.: Problems of competence in international law with regard to the punishment of narcotic drug offences and the extradition of narcotics offenders, Vol. XII, No. 1

KRISHNAMOORTHY, E.S.: Comparative analysis of the Permanent Central Opium Board and Drug Supervisory Body and their functions on the one hand, and of the future International Control Board and its functions on the other, Vol. XIV, No. 3

The Plenipotentiary Conference for the adoption of a Single Convention on Narcotic Drugs, Vol. XIV, No. 1

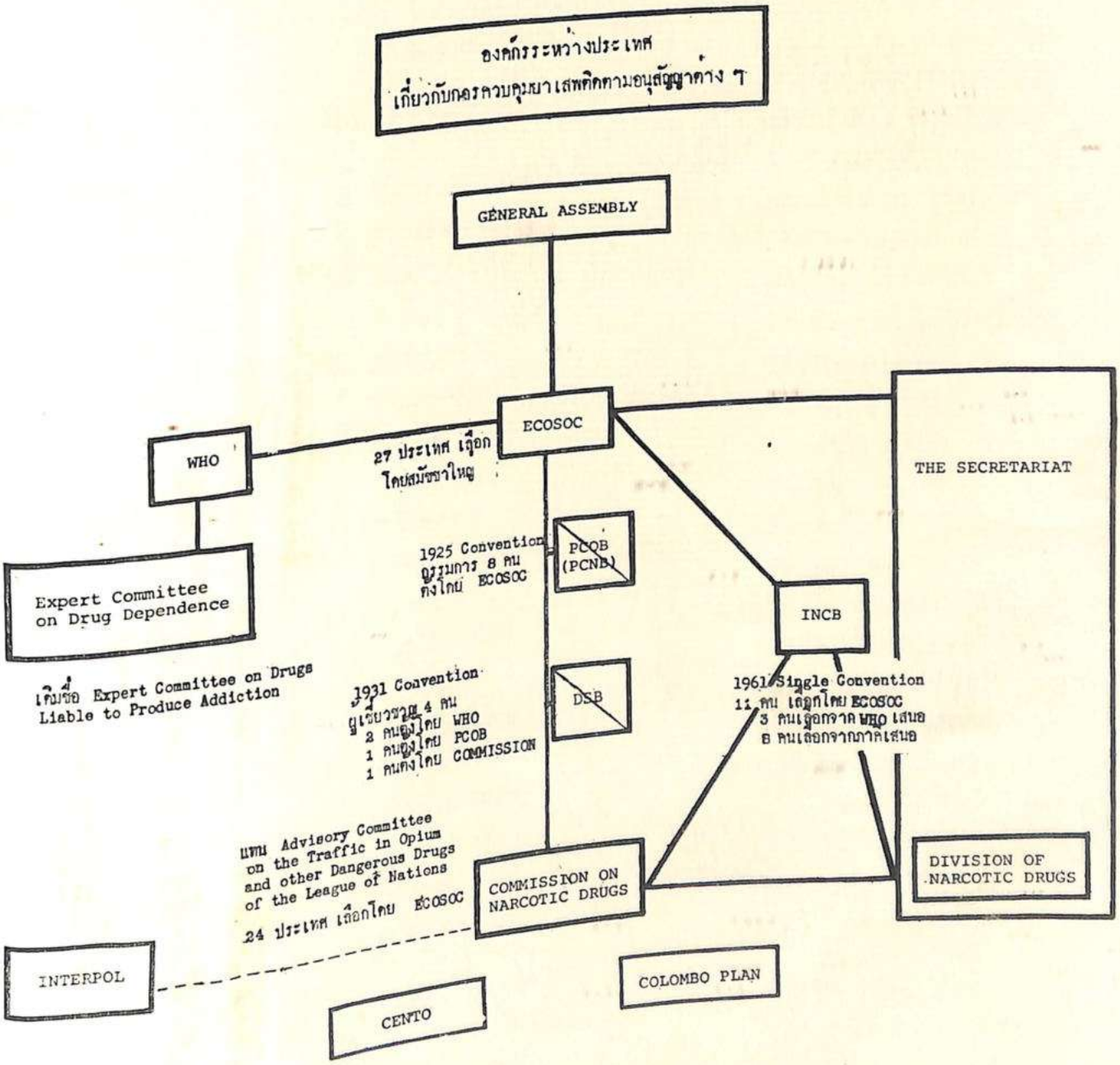

ECOSOC Economic and Social Council
WHO World Health Organization
PCOB Permanent Central Opium Board
DSB Drugs Supervisory Body
INCB International Narcotics Control Board

INTERPOL International Criminal Police Organization (ICPO)
CENTO Central Treaty Organisation

แผนภูมินี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย จัดทำขึ้นไว้เพื่อช่วยความจำเท่านั้น – ผู้แปล

ประเทศที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาเดี่ยว ปี ๑๙๖๑

RATIFICATIONS OF AND ACCESSIONS TO THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961

COUNTRY	RATIFICATION OR ACCESSION	DATE OF DEPOSIT OF INSTRUMENT
1. Canada	Ratification	11 October 1961
2. Thailand	Ratification	31 October 1961
3. Morocco	Accession	4 December 1961
4. Cameroon	Accession	10 January 1962
5. Republic of Korea	Ratification	13 February 1962
6. Kuwait	Accession	16 April 1962
7. Dahomey	Ratification	27 April 1962
8. Ivory Coast	Accession	10 July 1962
9. Syria	Accession	22 August 1962
10. Iraq	Ratification	29 August 1962
11. Cuba	Accession	30 August 1962
12. Jordan	Ratification	15 November 1962
13. Israel	Ratification	23 November 1962
14. Chad	Ratification	29 January 1963
15. Afghanistan	Accession	19 March 1963
16. New Zealand	Accession	26 March 1963
17. Niger	Accession	18 April 1963
18. Togo	Ratification	6 May 1963
19. Ceylon	Ratification	11 July 1963
20. Burma*	Ratification	29 July 1963
21. Yugoslavia	Ratification	27 August 1963
22. Argentina*	Accession	10 October 1963
23. Panama	Ratification	4 December 1963
24. Ecuador	Accession	14 January 1964
25. Ghana	Ratification	15 January 1964
26. Senegal	Ratification	24 January 1964
27. Byelorussia*	Ratification	20 February 1964
28. USSR*	Conditional accession	20 February 1964
29. Czechoslovakia*	Acceptance of reservation	20 March 1964
30. Algeria		7 April 1965

* reservation

เอกสารนี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย นำมาพิมพ์รวมไว้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเท่านั้น—ผู้แปล

COUNTRY	RATIFICATION OR ACCESSION	DATE OF DEPOSIT OF INSTRUMENT
31. Ukrainian SSR*	Ratification	15 April 1964
32. Hungary*	Ratification	24 April 1964
33. Jamaica	Accession	29 April 1964
34. Brazil	Ratificatiod	18 June 1964
35. Trinidad & Tobago	Accession	22 June 1964
36. Japan	Ratification	13 July 1964
37. Peru	Ratification (desisted from reservation)	22 July 1964
38. United Kingdom	Ratification	2 September 1964
39. Tunisia	Ratification	8 September 1964
40. Denmark	Ratification	15 September 1964
41. Kenya	Ratification	13 November 1964
42. India*	Ratification	13 December 1964
43. Mali	Accession	15 December 1965
44. Sweden	Ratification	18 December 1964
United Kingdom Non-Metropolitan Territories	Consented to application	Communication from U.K. 26 January 1965.
45. Lebanon	Ratification	23 April 1965
46. Ethiopia	Accession	29 April 1965
47. Malawi	Accession	8 June 1965
48. Finland	Ratification	6 July 1965
49. Pakistan*	Ratification	9 July 1665
50. Netherlands	Ratification	16 July 1965
51. Zambia	Accession	12 August 1965
52. Spain	Ratification	1 March 1966
53. Poland*	Ratification	16 March 1966
54. United Arab Republic*	Ratification	20 July 1966
55. Mexico	Ratification	18 April 1967
56. Turkey	Accession	23 May 1967
57. U.S.A.	Accession	25 May 1967
58. Malaysia	Ratification	11 July 1967
59. Norway	Ratification	1 September 1967
60. Philippines	Ratification	2 October 1967
61. Guatemala	Ratification	1 December 1967
62. Australia*	Ratification	1 December 1967
63. Chile	Accession	8 March 1968
64. Gabon	Accession	29 February 1968
65. Guinea	Ratification	7 October 1968
66. Bulgaria		25 October 1968

COUNTRY	RATIFICATION OR ACCESSION	DATE OF DEPOSIT OF INSTRUMENT
67. Cyprus	Accession	30 January 1969
68. Venezuela	Ratification	14 February 1969
69. France	Accession	19 February 1969
70. China	Ratification	12 May 1969
71. Nigeria	Ratification	6 June 1969
72. Mauritius	Accession	18 July 1969
73. Monaco	Accession	14 August 1969
74. Upper Volta	Accession	16 September 1969
75. Belgium	Ratification	17 October 1969
76. Switzerland*	Ratification	23 January 1970
77. Costa Rica	Ratification	7 May 1970
78. Holy See (Vatican)	Accession	1 September 1970
79. Republic of Vietnam		14 September 1970

ประเทศภาคีพิธีสาร ปี ๑๙๕๓
PARTIES TO THE 1953 PROTOCOL

COUNTRY	DATE OF DEPOSIT OF INSTRUMENT
1. Argentina	24 March 1958
2. Australia	13 January 1955
3. Belgium	30 June 1958
4. Brazil	3 November 1959
5. Cambodia	22 March 1957
6. Cameroon	15 January 1962
7. Canada	7 May 1954
8. Central African Republic	4 September 1962
9. Ceylon	4 December 1953
10. Chile	9 May 1958
11. China	25 May 1954
12. Congo (Brazaville)	10 October 1962
13. Congo (Democratic Republic of)	31 May 1962
14. Cuba	8 September 1954
15. Denmark	20 July 1954
16. Dominican Republic	9 June 1958
17. Ecuador	17 August 1955
18. El Salvador	2 May 1963
19. Federal Republic of Germany	12 August 1969
20. France	21 April 1954
21. Greece	6 February 1963
22. Guatemala	29 May 1956
23. India	30 April 1954
24. Indonesia	11 July 1957
25. Iran	30 December 1959
26. Israel	8 October 1957
27. Italy	13 November 1957
28. Ivory Coast	3 December 1961
29. Japan	21 July 1954
30. Jordan	7 May 1958
31. Liechtenstein	24 May 1961
32. Luxembourg	28 June 1955
33. Madagascar	31 July 1963
34. Monaco	12 April 1965
35. New Zealand	2 November 1956
36. Nicaragua	11 December 1959

COUNTRY	DATE OF DEPOSIT OF INSTRUMENT
37. Niger	7 December 1964
38. Pakistan	10 March 1965
39. Panama	13 April 1954
40. Philippines	1 June 1955
41. Republic of Korea	29 April 1958
42. Rwanda	30 April 1964
43. Senegal	2 May 1963
44. South Africa	9 March 1960
45. Spain	15 June 1956
46. Sweden	16 January 1958
47. Switzerland	27 November 1956
48. Turkey	15 July 1963
49. United Arab Republic	8 March 1954
50. United States of America	18 February 1955

ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย นำมาพิมพ์รวมไว้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเท่านั้น และประเทศไทยมิได้เป็น
ภาคีพิธีสารฉบับนี้—ผู้แปล

ประเทศภาคีอนุสัญญาและพิธีสารฉบับต่าง ๆ

เพียง ๓๐ กันยายน ๒๕๑๓

	Conv. of 1925	Conv. of 1931	Prot. of 1953	Conv. of 1961
1. Afghanistan	X	X		X
2. Albania		X		
3. Algeria	X	X		X
4. Argentina	X	X	X	X
5. Australia	X	X	X	Xr
6. Austria	X	X		
7. Barbados	—	—	—	—
8. Belgium	X	X	X	X
9. Bolivia	X			
10. Botswana	—	—	—	—
11. Brazil	X	X	X	X
12. Bulgaria	X	X		X
13. Burma	X	X		X
14. Burundi	—	—	—	—
15. Byelorussian Soviet Socialist Republic				
16. Cambodia				X
17. Cameroon	X	X	X	
18. Canada	X	X	X	X
19. Central African Republic	X	X	X	X
20. Ceylon	X	X	X	
21. Chad	X	X	X	
22. Chile				X
23. China	X	X	X	X
24. Colombia		X	X	X
25. Congo (Brazzaville)	X	X		
26. Congo, Democratic Republic of the)	X	X	X	
27. Costa Rica	X	X	X	
28. Cuba	X	X		X
29. Cyprus	—	—	—	X
30. Czechoslovakia	X	X		X
31. Dahomey	X	X		X
32. Denmark	X	X	X	X
33. Dominican Republic	X	X	X	
34. Ecuador	X	X	X	X
35. El Salvador	X	X	X	
36. Equatorial Guinea		X		X
37. Ethiopia	X	X		X
38. Federal Republic of Germany	X	X	X	
39. Finland	X	X	X	X
40. France	X	X	X	X
41. Gabon				X
42. Gambia	—	—	—	—
43. Ghana	X	X		X
44. Greece	X	X	X	
45. Guatemala		X	X	X
46. Guinea	—	—	—	—
47. Guyana	—	—	—	—
48. Haiti	X	X		
49. Holy See (Vatican City)	—	—	—	X
50. Honduras	X	X		
51. Hungary	X	X		X
52. Iceland	—	—	—	—
53. India	X	X	X	X
54. Indonesia	X	X	X	
55. Iran		X	X	
56. Iraq	X	X		X
57. Ireland	X	X		
58. Israel	X	X	X	X
59. Italy	X	X	X	

เอกสารนี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย นำมาพิมพ์รวมไว้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้า—ผู้แปล

	Conv. of 1925	Conv. of 1931	Prot. of 1953	Conv. of 1961
60. Ivory Coast	X	X	X	X
61. Jamaica	X	X		X
62. Japan	X	X	X	X
63. Jordan	X	X	X	X
64. Kenya				X
65. Kuwait				X
66. Laos	X	X		
67. Lebanon	X	X		X
68. Lesotho	—	—	—	—
69. Liberia	—	—	—	—
70. Libya	—	—	—	—
71. Liechtenstein	X	X	X	
72. Luxembourg	X	X	X	
73. Madagascar				X
74. Malawi	X	X		X
75. Malaysia	X	X		X
76. Maldive Islands	—	—	—	—
77. Mali				X
78. Malta	—	—	—	—
79. Mauritania	—	—	—	—
80. Mauritius	X	X		X
81. Mexico		X		X
82. Monaco	X	X		X
83. Mongolia	—	—	—	—
84. Morocco	X	X		X
85. Nauru	—	—	—	—
86. Nepal	—	—	—	—
87. Netherlands	X	X		X
88. New Zealand	X	X	X	X
89. Nicaragua		X		X
90. Niger	X	X		X
91. Nigeria	X	X		X
92. Norway	X	X	X	X
93. Pakistan		X		
94. Panama	X	X		X
95. Paraguay		X		X
96. Peru		X	X	X
97. Philippines	X	X		X
98. Poland	X	X		X
99. Portugal			X	X
100. Republic of Korea				
101. Republic of Viet-Nam	X	X		X
102. Romania	X	X		
103. Rwanda	X	X	X	
104. San Marino	X	X		
105. Saudi Arabia		X		
106. Senegal	X	X	X	X
107. Sierra Leone	X	X		
108. Singapore	—	—	—	—
109. Somalia	—	—	—	—
110. South Africa	X	X	X	
111. Southern Yemen	—	—	—	—
112. Spain	X	X	X	X
113. Sudan	X	X		
114. Swaziland	—	—	—	—
115. Sweden	X	X	X	X
116. Switzerland	X	X	X	X
117. Syrian Arab Republic	X	X		X
118. Thailand	X	X		X
119. Togo	X	X		X
120. Trinidad and Tobago	X	X		X
121. Tunisia				X
122. Turkey	X	X	X	X
123. Uganda	X	X		
124. Ukrainian Soviet Socialist Republic				X
125. Union of Soviet Socialist Republics	X	X		X
126. United Arab Republic	X	X	X	X
127. United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	X	X		X
128. United Republic of Tanzania		X		

	Conv. of 1925	Canv. of 1931	Prot. of 1953	Conv. of 1961
129. United States of America		X	X	X
130. Upper Volta	X	X		X
131. Uruguay	X	X		
132. Venezuela	X	X		X

	Conv. of 1925	Conv. of 1931	Prot. of 1953	Conv. of 1961
133. Western Samoa	—	—	—	—
134. Yemen	—	—	—	—
135. Yugoslavia	X	X	—	X
136. Zambia				X

คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ

เมื่อ ๑ มกราคม ๑๙๗๐ และวันหมดอายุ

MEMBERSHIP OF THE COMMISSION AS AT 1 JANUARY 1970 AND THE DATES OF EXPIRY OF TERMS OF OFFICE

	Term of office expires on 31 December
1. Brazil	1973
2. Canada	1971
3. Dominican Republic	1971
4. Federal Republic of Germany	1972
5. France	1971
6. Ghana	1971
7. Hungary	1972
8. India	1972
9. Iran	1972
10. Jamaica	1973
11. Japan	1973
12. Lebanon	1973
13. Mexico	1972
14. Pakistan	1972
15. Peru	1971
16. Sweden	1972
17. Switzerland	1971
18. Togo	1973
19. Turkey	1973
20. Union of Soviet Socialist Republics	1973
21. United Arab Republic	1971
22. United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	1971
23. United States of America	1971
24. Yugoslavia	1971

เอกสารนี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย นำมาบรรจุไว้เพื่อการค้นคว้าเท่านั้น—ผู้แปล

คณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ปี ๑๙๗๐

MEMBERSHIP OF THE ECOSOC FOR 1970

1. Argentina
2. Brazil
3. Bulgaria
4. Ceylon
5. Chad
6. France
7. Ghana
8. Greece
9. India
10. Indonesia
11. Ireland
12. Italy
13. Jamaica
14. Japan
15. Kenya
16. Norway
17. Pakistan
18. People's Republic of the Congo
19. Peru
20. Sudan
21. Tunisia
22. USSR
23. United Kingdom
24. United States of America
25. Upper Volta
26. Uruguay
27. Yugoslavia

เอกสารนี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย นำมาบรรจุไว้เพื่อการค้นคว้าเท่านั้น—ผู้แปล

ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ
และวันเข้าเป็นสมาชิก

MEMBERSHIP IN THE UNITED NATIONS

The 126 Member States of the United Nations, and the date of their admission to the Organization, are as follows.

Afghanistan	19 November 1946
Albania	14 December 1955
Algeria	9 October 1962
*Argentina	24 October 1945
*Australia	1 November 1945
Austria	14 December 1955
Barbados	9 December 1966
*Belgium	27 December 1945
*Bolivia	14 November 1945
Botswana	17 October 1966
*Brazil	24 October 1945
Bulgaria	14 December 1955
Burma	19 April 1948
Burundi	18 September 1962
*Byelorussian SSR	24 October 1945
Cambodia	14 December 1955
Cameroon	20 September 1960
*Canada	9 November 1945
Central African Republic	20 September 1960
Ceylon	14 December 1955
Chad	20 September 1960
*Chile	24 October 1945
*China	24 October 1945
*Colombia	5 November 1945
Congo (Brazzaville)	20 September 1960
Congo, Democratic Republic of	20 September 1960
*Costa Rica	2 November 1945
*Cuba	24 October 1945
Cyprus	20 September 1960
*Czechoslovakia	24 October 1945
Dahomey	20 September 1960
*Denmark	24 October 1945
*Dominican Republic	24 October 1945

*Original member.
*ไม่เป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยาย—ผู้แปล

*Ecuador	21 December 1945
*El Salvador	24 October 1945
Equatosial Guinea	12 November 1968
*Ethiopia	13 November 1945
Finland	14 December 1955
*France	24 October 1945
Gabon	20 September 1960
Gambia	21 September 1965
Ghana	8 March 1957
*Greece	25 October 1945
*Guatemala	21 November 1945
Guinea	12 December 1958
Guyana	20 September 1966
*Haiti	24 October 1945
*Honduras	17 December 1945
Hungary	14 December 1955
Iceland	19 November 1946
*India	30 October 1945
Indonesia	28 September 1950
*Iran	24 October 1945
*Iraq	21 December 1945
Ireland	14 December 1955
Israel	11 May 1949
Italy	14 December 1955
Ivory Coast	20 September 1960
Jamaica	18 September 1962
Japan	18 December 1956
Jordan	14 December 1955
Kenya	16 December 1963
Kuwait	14 May 1963
Laos	14 December 1955
*Lebanon	24 October 1945
Lesotho	17 October 1966
*Liberia	2 November 1945
Libya	14 December 1955
*Luxembourg	24 October 1945
Madagascar	20 September 1960
Malawi	1 December 1964
Malaysia[1]	17 September 1957
Maldive Islands	21 September 1965

[1] The Federation of Malaya joined the United Nations on 17 September 1957. On 16 September 1963; its name changed to Malaysia, following the admission to the new federation of Singapore, Sabah (North Borneo) and Sarawak. Singapore became an independent State on 9 August 1965 and a Member of the United Nations on 21 September.

Mali	28 September 1960
Malta	1 December 1964
Mauritania	27 October 1961
Mauritius	24 April 1968
*Mexico	7 November 1945
Mongolia	27 October 1961
Morocco	12 November 1956
Nepal	14 December 1955
*Netherlands	10 December 1945
*New Zealand	24 October 1945
*Nicaragua	24 October 1945
Niger	20 September 1960
Nigeria	7 October 1960
*Norway	27 November 1945
Pakistan	30 September 1947
*Panama	13 November 1945
*Paraguay	24 October 1945
*Peru	31 October 1945
*Philippines	24 October 1945
*Poland	24 October 1945
Portugal	14 December 1955
Romania	14 December 1955
Rwanda	18 September 1962
*Saudi Arabia	24 October 1945
Senegal	28 September 1960
Sierra Leone	27 September 1961
Singapore	21 September 1965
Somalia	20 September 1960
*South Africa	7 November 1945
Southern Yemen	14 December 1967
Spain	14 December 1955
Sudan	12 November 1956
Swaziland	24 September 1968
Sweden	19 November 1946
*Syria[2]	24 October 1945
Thailand	16 December 1946
Togo	20 September 1960

[2] Egypt and Syria were original Members of the United Nations from 24 October 1945. Following a plebiscite on 21 February 1958, the United Arab Republic was established by a union of Egypt and Syria, and continued as a single Member. On 13 October 1961, Syria having resumed its status as an independent State, resumed its separate membership in the United Nations.

Trinidad and Tobago	18 September 1962
Tunisia	12 November 1956
*Turkey	24 October 1945
Uganda	25 October 1962
*Ukrainian SSR	24 October 1945
*USSR	24 October 1945
*United Arab Republic[2]	24 October 1945
*United Kingdom	24 October 1945
United Republic of Tanzania[3]	14 December 1961
*United States	24 October 1945
Upper Volta	20 September 1960
*Uruguay	18 Eecember 1945
*Venezuela	15 November 1945
Yemen	30 September 1947
*Yugoslavia	24 October 1945
Zambia	1 December 1964

[3] Tanganyika was a Member of the United Nations from 14 December 1961 and Zanzibar was a Member from 16 December 1963. Following the ratification, on 26 April 1964, of Articles of Union between Tanganyika and Zanzibar, the United Republic of Tanganyika and Zanzibar continued as a single Member, later changing its name to United Republic of Tanzania.

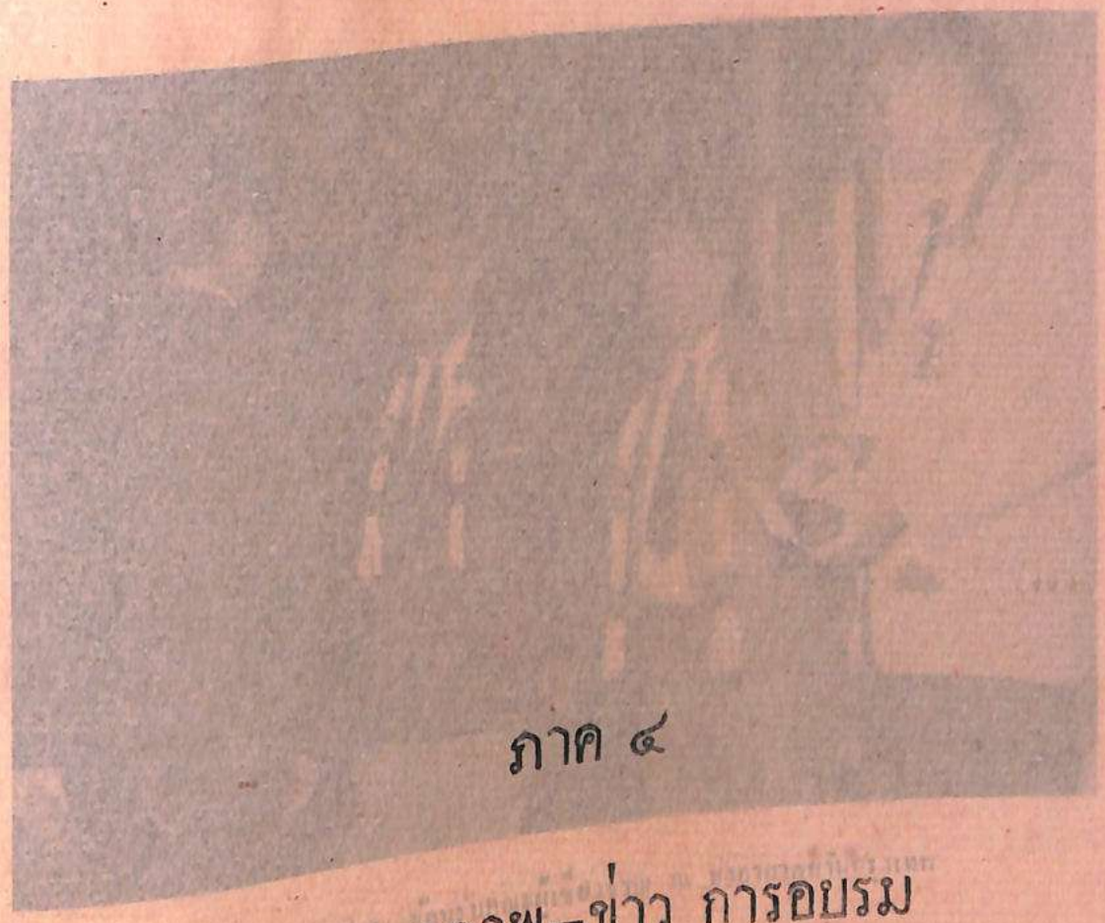

ภาค ๔

ประมวลภาพ–ข่าว การอบรม

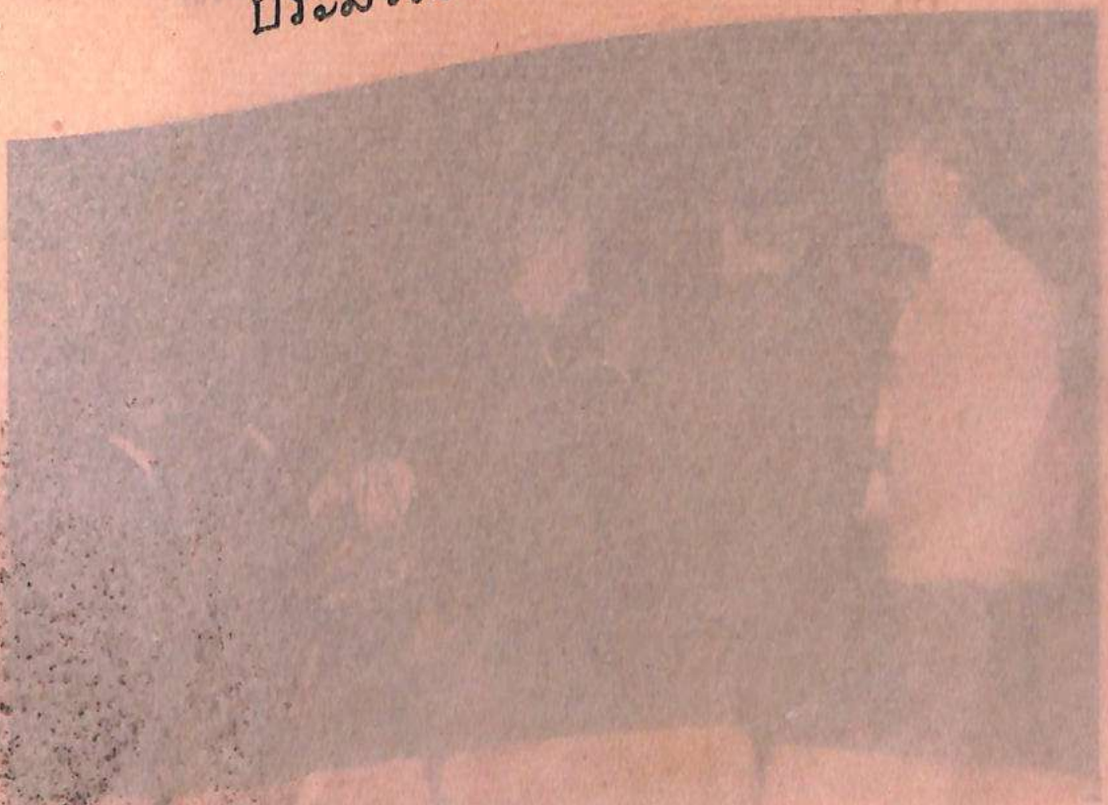

เลขาธิการ ก.ป.ส. ต้อนรับคณะผู้เชี่ยวชาญ ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ

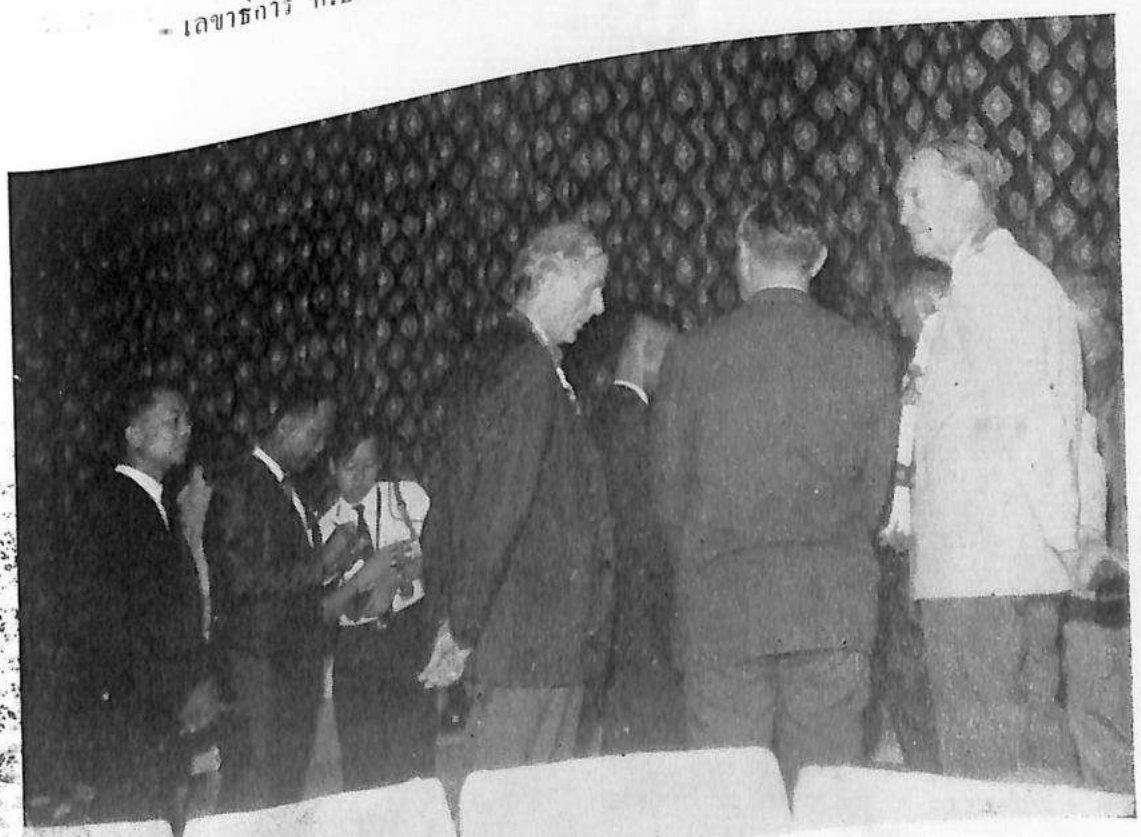

ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ขอสัมภาษณ์คณะผู้เชี่ยวชาญ

คณะผู้เชี่ยวชาญเข้าเยี่ยมคำนับ ฯพณฯ พล.ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อธิบดีกรมตำรวจ และประธาน ก.ป.ส. ณ วังปารุสกวัน

ผู้เข้าอบรมถ่ายภาพร่วมกับคณะผู้เชี่ยวชาญ และ ฯพณฯ ประธาน ก.ป.ส.

ลงทะเบียนเข้ารับการอบรม

ฯพณฯ ประธาน ก.ป.ส. ประธานในพิธีเปิดการอบรม

เลขาธิการ ก.ป.ส. เสนอรายงาน

คณะผู้เชี่ยวชาญพึงคำปราศรัยเปิดการอบรม

อ.ป.ส. ซึ่งมาร่วมในพิธีเปิดการอบรม

ผู้แทนกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษของสหรัฐอเมริกา ประจำภาคพื้นอาเซียตะวันออก มาร่วมพิธีเปิดการอบรม

ขณะฟังคำปราศรัยเปิดการอบรมของ ฯพณฯ ประธาน ก.ป.ส.

คณะผู้เข้ารับการอบรมจากสถาบันต่าง ๆ

ขณะฟังการบรรยายของผู้เชี่ยวชาญ

การบรรยายในห้องอบรม ณ วังปารุสกวัน

ผู้เข้าอบรมสนใจนิทรรศการและซักถามปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญ

ประธาน อ.ป.ส. ร่วมพึงการอภิปรายก่อนบดการอบรม

การสัมมนาภายหลังการอบรมแล้ว

คณะผู้เชี่ยวชาญและผู้เข้าอบรม เยี่ยมชมกิจการโรงพยาบาลธัญญารักษ์

นายแพทย์ธงชัย อุ่นเอกลาภ บรรยายกิจการของโรงพยาบาล

ขณะชมห้องพักและเตียงคนไข้เสพติด

ชมอาคารสถานที่ก่อนเดินทางต่อไปชมกิจการของสถานบำบัดพิเศษ กรมราชทัณฑ์

คนไข้เสพติดชาวเขา

ซึ่งกำลังรับการรักษาในโรงพยาบาล

งานเลี้ยงรับรองเป็นเกียรติแก่คณะผู้เชี่ยวชาญ ณ โรงแรมนารายณ์

ประธาน อ.ป.ส. สนทนากับรองอธิบดีกรมการแพทย์ รองเลขาธิการ ก.ป.ส. และผู้แทนกระทรวงกลาโหม

ผู้แทนสมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทย สนทนากับผู้เชี่ยวชาญ

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสถาบันประสาทวิทยา และผู้แทนโรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา สนทนากับผู้เชี่ยวชาญ

กองอำนวยการอบรม ขณะหารือกิจการบางอย่าง

ผู้แทนกองการยาสพติดให้โทษของสหประชาติประจำภาคพื้นอาเซียตะวันออก ในงานเลี้ยงรับรอง

คณะผู้เชี่ยวชาญเข้าชมพระบรมมหาราชวัง

ชมภายในพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท

หนังสือพิมพ์ไทยเดลี่

ฉบับวันที่ ๒ ก.ค. ๑๓ หน้า ๓, ๑๕

เปิดอบรมควบคุมยาเสพติดให้โทษ

พล ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รมต. สาธารณสุข และอธิบดีกรมตำรวจ ในฐานะประธานคณะกรรมการปราบยาเสพติดให้โทษ ได้กล่าวเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ณ ห้องประชุมวังปารุสกวัน เมื่อวันที่ ๒๙ มิ.ย. นี้ มีใจความว่า

การอบรมครั้งนี้ นับว่าเป็นความอนุเคราะห์ ของสหประชาชาติ ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศไทยในการที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ บรรดายาเสพติดให้โทษทั้งหลายย่อมมีอำนาจรุนแรงในการที่จะทำให้ผู้เสพ ต้องตกเป็นทาสตลอดไปอย่างถอนตัวไม่ขึ้นอันเป็นเหตุให้มีการกระทำผิดด้านยาเสพติดให้โทษขึ้นทั้งในส่วนของผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้เสพ อาชญากรรมชนิดนี้ โดยแท้จริงแล้วมีมูลเหตุมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม การกระทำทุกขั้นทุกตอนนับตั้งแต่ผู้ผลิตจำหน่ายและผู้เสพเป็นการละเมิดต่อกฎหมายทั้งสิ้น เพราะผู้ผลิตก็ต้องการจำหน่าย ผู้ขายก็ต้องการได้กำไรและผู้เสพก็ปรารถนาที่จะซื้อเพื่อนำมาบำบัดความต้องการของร่างกาย

พล ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ กล่าวต่อไปว่า เมื่อทุกฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกันดังกล่าวแล้ว การปราบปรามเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากยิ่ง เป็นงานที่จะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในระดับสากลหรือบรรดาอำนาจชาติเป็นวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ ที่ปฏิบัติหน้าที่สืบต่อจากองค์การสันนิบาตชาติ ได้ดำเนินการทุกวิถีทางที่จะต่อสู้กับปัญหานี้ ทั้งในด้านการใช้ในทางที่เป็นโทษและในด้านชนิดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น ปรากฏว่าสหประชาชาติโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจ และสังคมให้ความร่วมมือ จนได้ก่ออนุสัญญา ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษปี ๑๙๖๑ ขึ้น

และการให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการนั้น มีความจำเป็นรีบด่วนเช่นเดียวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ

การอบรมครั้งนี้จัดขึ้นภายใต้โครงการให้ความช่วยเหลือของสหประชาชาติโดยได้ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญ[illegible]การอบรม คือ ดร. โอลาฟ เจ. แบรนเดน นาย เจ. ติทเทิท นาย เอ็ม. ซี. แมนบี และ [illegible] ทัฟแนล จะได้ทำการบรรยายเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษในด้านต่าง ๆ เทคนิคการ

สืบสวนจับกุมการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ร่วมทั้งในด้านการแพทย์ การตรวจพิสูจน์ยาเสพติดตลอดจนปัญหาการควบคุมยาเสพติดให้โทษด้านอื่น ๆ

สำหรับผู้เข้ารับการอบรมครั้งนี้ประกอบด้วยเจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นเจ้าหน้าที่ศุลกากร สรรพสามิตอัยการราชทัณฑ์ นายแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งสิ้นประมาณ ๕๐ คน การอบรมจะมีขึ้นเป็นเวลา ๕ วัน

อนึ่งภายหลังเสร็จจากพิธีการเปิดอบรมแล้ว พล. ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ อธิบดีกรมตำรวจ ชี้แจงกับผู้สื่อข่าวว่าเรื่องปัญหายาเสพติดให้โทษนี้ไม่แต่เราเท่านั้น ทั่วโลกก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกับเราเหมือนกัน เกี่ยวกับการปราบปรามจึงกระทำได้ยาก เพราะผู้ผลิตกับผู้เสพสมยอมกัน และยิ่งมีเจ้าหน้าที่สมรู้ร่วมคิดด้วยแล้วการทลายแหล่งผลิตและการจับกุมก็ยิ่งยากขึ้นไปอีก และยิ่งยกเลิกการลงโทษตามมาตรา ๑๗ ก็ยิ่งเป็นโอกาสให้ผู้ผลิตไม่เกรงกลัว เพราะการส่งฟ้องศาล เมื่อหลักฐานไม่เพียงพอก็ได้รับการปลดปล่อย

แต่อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ทางกรมตำรวจก็ได้พยายามติดตามหาทางปราบปรามและทำลายแหล่งผลิตอยู่ตลอดเวลา

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
ฉบับวันที่ ๑ ก.ค. ๑๓ หน้า ๓, ๑๔

อตร. 'ตำรวจพร้อมรักษาชายแดน' ป้องกันเต็มที่

เมื่อเช้าวานนี้ ภายหลังจากที่ พล. ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ อธิบดีกรมตำรวจเป็นประธานในพิธีเปิดการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ณ วังปารุสกวันแล้วนั้น

พล. ต.อ. ประเสริฐ ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวว่ายังไม่ได้รับทราบข่าวเรื่องกัมพูชาอพยพเข้ามาในเขตไทย สำหรับในด้านการป้องกันประเทศนั้นกำลังตำรวจตระเวณชายแดนเตรียมป้องกันตามปกติอยู่แล้วทุกด้านการจะถอนกำลังด้านอื่นไปช่วย ด้านกัมพูชานั้น เป็นเรื่องลำบาก เพราะตามปกติกำลังของเราไม่พออยู่แล้ว ไม่ว่าทางด้านใต้หรือเหนือกำลังของเราไม่พออยู่แล้ว ทางด้านใต้เราก็หลายค่ายผู้ก่อการร้ายได้หลายแห่ง การจะเรียกคนเข้าอบรมเพียง ๒–๓ เดือน แล้วส่งออกไปปฏิบัติการนั้นทำไม่ได้ เพราะต้องใช้เวลาฝึกอบรมอย่างน้อย ๑ ปี อีกประการหนึ่ง สถานที่และครูบาอาจารย์เราก็มีไม่พอทำไม่ทันแน่ จะทำได้ก็ต่อเมื่อมีโครงการ มีงบประมาณออกมาเราถึงจะทำได้

สำหรับงบประมาณกรมตำรวจนั้นขอไป ๓๐๐๐ กว่าล้าน แต่ก็ได้มาในปีนี้มากกว่าเดิม ๑๐๐ ล้านบาทก็ยังดี เพราะต้องเห็นใจรัฐบาลที่มีความจำเป็นใช้งบประมาณพัฒนาด้านอื่น ๆ พร้อมกันหลายด้าน งบประมาณปี ๒๕๑๔ กรมตำรวจได้ ๑๕๐๐ ล้านบาท แต่ก็ไม่แน่ว่ากรรมาธิการจะตัดอีกหรือไม่ ความจริงกรมตำรวจเคยเสนองบประมาณเป็นงบประมาณเหมา เพราะเห็นว่าได้ประโยชน์มากที่กรมตำรวจจะได้หมุนงานรอบตัวได้ เมื่อมีเหตุจำเป็นด้านหนึ่งด้านใดก่อนก็จะได้นำไปใช้ได้ทันที ถ้างบประมาณตายตัวเรากลับตัวไม่ทัน

อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่า งานของกรมตำรวจนั้นแม้ต่างประเทศเขาก็ชมเชยว่าปฏิบัติงานได้ผลดี เป็นที่ต้องการรับความช่วยเหลือทุกบาทสตางค์เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งสิ้น

การปราบปรามยาเสพติดให้โทย อธิบดีตำรวจกล่าวว่าของเราทำได้ผลดีกว่าแต่ทรงตัวแต่ของต่างประเทศสถิติของเขาเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้สหประชาชาติจึงหันมาให้ความช่วยเหลือประเทศไทยมากขึ้น

สำหรับเรื่องการจบโสเภณี อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่า ความจริงเราไม่ได้ตั้งใจจะปราบปรามเด็ดขาดก็หาไม่ เราต้องการจับพวก "แมงดา" หรือพวกล่อลวงเด็กสาวเอามาบังคับขายตัว การปราบปรามขั้นเด็ดขาดทำไม่ได้นอกจากจะ 'ปราม' ให้เบาบางลงเท่านั้น แม้ในต่างประเทศเขาก็มีโสเภณีเหมือนกัน โดยพฤตินัยแต่ในทางนิตินัยก็ต้องบอกว่าไม่มี

ท้ายที่สุด อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่ากำลังตำรวจชายแดนของเรามีขวัญดี ในการรักษาชายแดนตำรวจต้องเป็นหน่วยแรกที่ปะทะกับข้าศึกหรือผู้ก่อการร้าย ทหารอยู่เขตหลังแต่เราก็ต้องมีการประสานงานกันและการบังคับบัญชาก็อยู่กับทหารเขา

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ฉบับวันที่ ๑ ก.ค. ๑๓ หน้า ๓

ปราบยาเสพติดได้ผล

ที่วังปารุสกวัน เมื่อเช้าวันที่ ๒๙ มิ.ย. พล.ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและอธิบดีกรมตำรวจได้เป็นประธานในพิธีอบรมเจ้าหน้าที่กองปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ในโอกาสนี้ พล.ต.อ. ประเสริฐ ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวว่าการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ โดยเฉพาะประเภทเฮโรอีนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่ไม่สามารถใช้มาตรารุนแรงลงโทษแก่ผู้กระทำผิดได้เหมือนในอดีตครั้งเมื่อยังมีมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองประเทศ สถิติการผลิตและการจำหน่ายในปัจจุบันยังอยู่ในขั้นทรงตัว เพราะนายทุนมีเงินทุ่ม แม้จะถูกจับตัวส่งดำเนินคดีที่ศาลก็ยังไม่เข็ดหลาบ

เกี่ยวกับกำลังตำรวจที่ปฏิบัติภาระกิจร่วมกับฝ่ายทหารตามชายแดนทั่วไป และโดยเฉพาะเขตติดต่อราชอาณาจักรลาวและกัมพูชาอยู่ในขณะนี้ พล.ต.อ. ประเสริฐ กล่าวว่าแม้กำลังตำรวจของเราจะมีน้อย แต่การปฏิบัติงานก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

Bangkok World, June 24, 1970

GENERAL PRASERT FEARS RISE IN NARCOTICS ADDICTS

Police Director General Prasert Ruchirawongse said he feared the rate of narcotics addicts would rise in the future because the government had abolished the use of the Revolutionary Party's Article 17 due to the return of parliamentary rule.

He made the statement at an interview after presiding over the opening ceremony of the UN Narcotics Control Commission Training and Consultative Course yesterday.

The general said that the abolishment of the invocation of Article 17 (punishment for crimes detrimental to the national security) will lead drug manutacturers, pushers and users to have no fear of punishment.

Article 17, which is still on force, empowers the cabinet to issue a sentence up to death if the detendant is found guilty in court. Every narcotics case must now be sent to court, but the sentence, if the guilty parry confesses, is reduced to one-third, he said and he felt that this does not make the guilty feel afraid of the punishment.

The meeting, ending July 2, is being attended by officials from the police, customs, corrections, excise, public prosecution, and health departments as well as doctors and social welfare workers.

The course is being given by four narcotics control experts from the Geneva based UN Narcotics Control Department.

Bangkok Post, Sunday June 28, 1970

SEVERE DRUG PROBLEM, SAYS DOCTOR

The narcotics problem in Southeast Asia is the most severe in the world because drugs are widely used by youths and people living in urban areas, said drug expert Dr. Olav J. Braenden (Norway) who attributed the cause of the widespread use of drugs to modern transportation.

Dr. Braenden, Chief of Scientific and Technical Section of the UN Narcotics Division, said that because of modern transportation, drugs are carried rapidly from one place to another.

He added that the narcotic problem is worldwide.

Leading a team of four experts, Dr. Braenden will be lecturing on how to control drugs to Thai officials during a one-week training course.

Police General Prasert Ruchirawongse, Public Health Minister and Police Director-General, yesterday morning (June 29) presided over the opening of the Narcotics Control training course at the Assembly Room of Parusakawan Palace.

According to the report of Police Major-General M.R. Nit Panumas, Secretary-General to the Narcotics Suppression Committee, the course is organized under the UN assistance programme. The UN has sent its experts to give lectures which will be useful to the authorities concerned in narcotics suppression, prevention and treatment. The UN has also rendered assistance to Thailand in her survey of the economic and social need in the poppy-growing area of the hilltribes in the North of Thailand since 1967 with a view to solving the international narcotics traffic problem.

Police General Prasert Ruchirawongse later delivered an opening speech which was followed by a lecture of Dr. Olaf J. Braenden, Attending the 5-day training course which will last until July 3 were authorities concerned as well as physicians, psychiatrists, and social welfare officers, about 50 in number.

Bangkok World June 30, 1970

U.N. TO TRAIN THAIS IN DRUG DETECTION

U.N. experts will this month train local officials on narcotics detection, it was learned yesterday.

Police General Prasert Ruchirawongse in his capacity as Chairman of the Anti-narcotic Drug Committee will open the fourday course beginning next Monday.

The experts will lecture on the detection of the source of narcotics, techniques in the investigation and apprehension of drugoffenders, the treatment of drug addicts, the cause of drug disorder in the nerves and international cooperation in the control and use of narcotics.

The four UN experts are Dr. Olav J. Braenden, chief of the Science and Technical Section of the Narcotic Drug Division, Mr. J. Dittert, secretary-general of the International Committee for the Control of Narcotic Drugs, Mr. M.C. Manby, advisor to the Anti-Narcotic Drug Organization, and Mr. B.S. Tujnell of the Anti-Narcotic Drug Division.

The course will be attended by government officers of the Correction Department, the Customs Department and the Public Health Ministry. Psychiatrists, social welfare workers, scientists and police will also attend.

Bangkok Post July 6, 1970

UN EXPERTS TO STUDY THAI DRUG PROBLEMS

A FOUR-MAN team of United Nations experts on narcotics control will visit Bangkok from June 27 to July 4 as part of the one–month round of consultations on drug problems in four Asian countries.

The group–known as the United Nations Regional Training and Consultative Mission on Narcotics Control to Asia and the Far East will begin the round in Colombo today and will later go on for similar talks with authorities in Singapore and Kuala Lumpur before proceeding to Bangkok.

One aim of the mission will be the training national personnel involved in narcotics control including Customs and police officers and government health officials.

The lectures by the visiting United Nations experts will be illustrated by films and slides.

Apart from the training aspects of the mission, members will also consult with government authorities of the four countries being visited on problems associated with the control of narcotics.

The team will be headed by Dr. O.J. Braenden (Norway), Chief of the Scientific and Technical Section of the United Nations Narcotics Division.

The other three members are: J. Dittert (Switzerland), Secretary of the International Narcotics Control Board; M.C. Manby (United Kingdom), General Narcotics Adviser to the Government of Iran; and R.S. Tufnell (United Kingdom), a member of the United Nations Division of Narcotic Drugs.

Bangkok Post July 7, 1970

UN EXPERTS ADVISE ON DRUGS

The United Nations Mission on Narcotics Control which has just wound up a visit to Bangkok and three other Asian capitals, has consulted with Thai officials on means of tightening control over the international drug traffic.

The group–known as the United Nations Regional Training and Consultative Mission on Narcotic Control to Asia and the Far East–ended the monthlong mission which took them to Colombo, Singapore and Kuala Lumpur.

The mission established under the United Nations Technical Assistance Programme aims atassisting regional governments with narcotic control measures.

Dr. O.J. Braenden (Norway), leader of the four–man team, said the mission has "helped towards a deeper understanding of the everincreasing problem of drug addiction in the world."

Dr. Braenden said the four–day series of lectures and consultations in Bangkok had been attended by 70 Thai officials concerned with narcotics including police, customs and exercise officers and representatives of departments responsible for public prosecution and health.

The training course, illustrated by slides and films, covered subjects including the identification of narcotics, the legal use and abuse of narcotics, psychotropic substances (hallucinatory drugs such as LSD) and measures for national and international law enforcement.

Bangkok World July 7, 1970

UN DRUG CONTROL MISSION'S VISIT BOOSTS TIES

The UN Narcotics Control mission's visit to Bangkok and three other Asian capitals has helped member nations "towards a deeper understanding of the every increasing problem of drug addiction in the world," Mr. O.J. Braenden of Norway, the head of the visiting mission said before his departure Friday.

The team, the United Nations Mission on Narcotics Control and Training conducted a five day course for Thai narcotics officials.

"The exchange of views made possible by this trip has promoted still closer ties between the governments and the United Nations organs entrusted with the international control of narcotic drugs," Mr. Braenden said.

More than 70 Thai officials attended the course, which featured slides and films and covered a number of topics including the identification and legal use of narcotics the abuse of narcotics and consciousness expanding substances (such as LSD), and measures for national and international law enforcement.

Mr. Braenden and three other UN officials also consulted with local officials on means of tightening controls over the flow of international drug traffic.

จากหนังสือพิมพ์ตงฮั้วยิกเป้า

ฉบับวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๓

國際肅毒專家莊泰主持訓練會

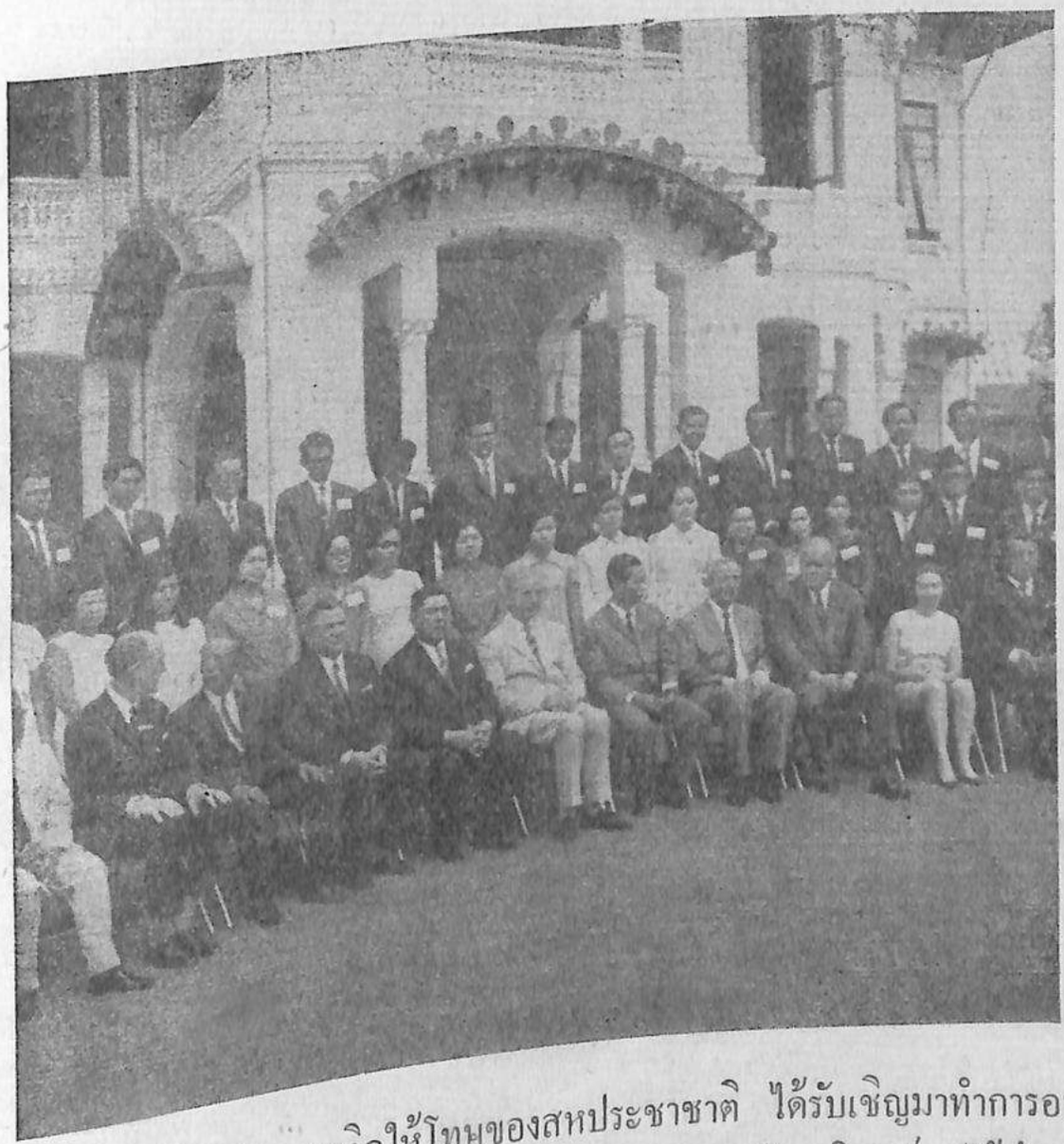

本相片係中華日報供給六月卅日

(คำแปล) ผู้เชี่ยวชาญยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ ได้รับเชิญมาทำการอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย อธิบดีกรมตำรวจ พลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์ ได้ถ่ายภาพกับผู้เชี่ยวชาญยาเสพติดให้โทษ และผู้เข้ารับการอบรม หลังจากได้ทำพิธีเปิดการอบรมแล้ว.

ภาค ๕

ผนวก

(สำเนา)

กระทรวงการต่างประเทศ

ที่ กต. ๐๘๐๓/๔๑๐๖

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

เรื่อง คณะผู้เชี่ยวชาญยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติมาช่วยผึกงาน
และให้คำปรึกษาแก่รัฐบาล

เรียน ประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือเลขาธิการสหประชาชาติที่ G. XVIII ๒๕/๑/๖๒ (๔๓๑๒๗) ลง
วันที่ ๗ มกราคม ค.ศ. ๑๙๗๐

ด้วยเลขาธิการสหประชาชาติได้มีหนังสือที่ G. XVIII ๒๕/๑/๖๒ (๔๓๑๒๗) ลง
วันที่ ๗ มกราคม ค.ศ. ๑๙๗๐ แจ้งว่า เพื่ออนุวัตให้เป็นไปตามความประสงค์ของรัฐบาลต่าง ๆ เกี่ยว
กับโครงการ ๕ ปี ขอความร่วมมือทางวิชาการในด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ซึ่งได้เสนอโดยคณะ
กรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษระหว่างประเทศ และตามข้อมติของสมัชชาที่ ๑๓๙๓ (XIV) นั้น
เลขาธิการสหประชาชาติขอเสนอที่จะให้ความสะดวกต่าง ๆ ในด้านการผึกอบรม และการปรึกษาหารือต่อ
รัฐบาลต่าง ๆ ในประเทศเอเชียและตะวันออกไกล โดยจะเริ่มในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๐ เลขา-
ธิการได้แจ้งมาด้วยว่า โดยที่มีงบประมาณอยู่อย่างจำกัด ฉะนั้น จึงไม่อาจที่จะจัดให้เป็นไปตามความ
ต้องการของรัฐบาลต่าง ๆ ได้ แต่ก็เชื่อว่าโครงการที่จะเสนอให้ปฏิบัตินี้จะเป็นส่วนสนับสนุนโครงการของ
สหประชาชาติดังกล่าวโดยจัดส่งคณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติชุดหนึ่งไปยังประเทศต่าง ๆ เพื่อทำการ
บรรยายในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ และเพื่อให้คำปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ใน
ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับภาระของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาเสพติด
ให้โทษระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการในด้านการควบคุมของฝ่ายปกครอง ในด้านนิติ
บัญญัติและการที่จะควบคุมมิให้ยาเสพติดให้โทษแพร่ขยายวงออกไป นอกจากนั้นเลขาธิการสหประชาชาติ
เห็นว่าการบรรยายเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ก็อาจที่จะเป็นประโยชน์ต่อหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ส่วนการปรึกษาหารือก็จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่และต่อคณะผู้เชี่ยวชาญด้วย หัวข้อที่จะอธิบายจะรวม

ถึงการร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อทำการต่อต้านการค้ายาเสพติดให้โทษ ความจำเป็นสำหรับการควบคุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับสารจำพวกที่ออกฤทธิต่อจิตประสาท และการค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับยาเสพติด คณะผู้เชี่ยวชาญจะประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน ๔ คนจากองค์การสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศสาขาอื่น ๆ สหประชาชาติจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ให้แก่คณะผู้เชี่ยวชาญ คณะผู้เชี่ยวชาญมีความประสงค์ที่จะไปเยี่ยมหน่วยควบคุมยาเสพติดให้โทษระดับชาติของประเทศ เช่น กระทรวงสาธารณสุข องค์การเภสัชกรรม และหน่วยที่ปฏิบัติงานในด้านกฎหมาย สหประชาชาติจะได้แจ้งหัวข้อที่คณะผู้เชี่ยวชาญจะมาบรรยายให้ทราบในคราวต่อไป เลขาธิการสหประชาชาติจึงขอทราบว่า ในหลักการนั้นรัฐบาลมีความประสงค์จะให้คณะผู้เชี่ยวชาญมาเยือนประเทศไทยหรือไม่ ถ้ารัฐบาลมีความประสงค์จะให้คณะผู้เชี่ยวชาญเดินทางมาประเทศไทยแล้ว คาดว่าคณะผู้แทนจะเดินทางมาถึงประเทศไทยในเดือน มิถุนายน ศกนี้ และจะพักอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา ๕ วัน ถ้าหากรัฐบาลมีความประสงค์จะให้คณะผู้เชี่ยวชาญเดินทางเยือนประเทศไทยแล้ว เลขาธิการ ฯ ได้แจ้งมาด้วยว่า เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ก็ใคร่ขอให้รัฐบาลแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ติดต่อไว้ท่านหนึ่ง เพื่อกองควบคุมยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติประจำกรุงเจนีวาจะได้ส่งข้อความรายละเอียดผ่านมายังผู้แทนประจำของโครงการพัฒนาสหประชาชาติที่ประจำอยู่ในกรุงเทพ ฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันเอก ถนัด คอมันตร์

(ถนัด คอมันตร์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

UNITED NATIONS OFEICE AT GENEVA

G. XVIII 25/1/62 (43127)

The Secretary-General of the United Nations presents his compliments to His Excellency the Minister for Foreign Affairs of Thailand and has the honour to state that, in response to the interest expressed by governments in a 5-year plan of technical cooperation in the field of narcotics control, sponsored by the Commission on Narcotic Drugs and pursuant to General Assembly Resolution 1395 (XIV), he proposes to offer training and consultative facilities to governments in Asia and the Far East provisionally in June 1970.

Though it is not possible, owing to the limited financial resources available, to meet all the technical cooperation needs which have been indicated by governments, it is believed that a considerable mearure of support can be provided by sending a team of specialists to a number of countries for the purpose of giving a series of lectures on various aspects of narcotics control and consulting with the local authorities on any difficulties that may have arisen in connection with their obligations under the international treaties in narcotic drugs, particularly the administration of control measures, legislative machinery and the containment of illicit narcotics trafficking. The Secretary-General is well aware of the wide experience and the high degree of competence already enjoyed by the law enforcement services of His Excellency's Government. He feels, however, that there may be some aspects of narcotics control on which an expose might prove beneficial to appropriate government departments and that consultations would be advantageous both to the authorities and to the mission. These aspects would include the question of global cooperation in combating the illicit traffic drugs, the need for international control of certain psychotropic substances and scientific advances in narcotic drug research.

The team, which would comprise four members drawn from the United Nations and other international organizations, would be entirely financed by the United Nations and would hope to meet as many officials as possible of the national narcotics control services, such as health, pharmaceutical and for this purpose His Excellency's Government would be asked to provide conference room facilities. A provisional list of subjects, on which the team would base its lectures, is annexed. In this context it is emphasized that the mission would welcome major audience participation in discussions as it would have much to learn from the experience of those attending the training course. Minor organisational arrangements for the visit could be deferred for subsequent consideration.

The Secretary-General has now the honour to enquire whether His Excellency's Government would, in principle, wish the mission to visit Thailand over a period of approximately five working days next June and, if so, would it kindly designate a liaison officer with whom the United Nation's Division of Narcotic Drugs at Geneva could communicate on points of detail through the Resident Representative of the United Nationa Development Programme at Bangkok.

The Secretary-General avails himself of this opportunity to express to His Excellency the assurances of his highest consideration.

7 January 1970

(สำเนา)

กรมวิเทศสหการ

ที่ กพ. ๐๕๐๔ (๓)/๑๕๑๖

๒๘ มกราคม ๒๕๑๓

เรื่อง คณะที่ปรึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการทางด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

ด้วยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) แจ้งว่า สหประชาชาติเสนอจะส่งคณะที่ปรึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการทางด้านการควบคุมยาเสพติดให้โทษมา เพื่อให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำตลอดจนการฝึกอบรมทางด้านดังกล่าวแก่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้รวมทั้งประเทศไทย คณะที่ปรึกษากำหนดจะมาให้บริการประมาณเดือน มิถุนายน ศกนี้ ในการขอรับบริการด้านดังกล่าว ประเทศที่ขอรับบริการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่ประการใด แต่จะต้องจัดเครื่องอำนวยความสะดวกบางประการ เช่น ห้องประชุม อุปกรณ์การฉายภาพยนตร์ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการฉายภาพยนตร์ และเจ้าหน้าที่ติดต่อ จำนวน ๑ นาย ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ จะแจ้งให้ทราบในโอกาสต่อไป หากรัฐบาลไทยสนใจที่จะรับความช่วยเหลือดังกล่าว

กรมวิเทศสหการพิจารณาแล้วเห็นว่า ความช่วยเหลือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากมีความสนใจที่จะรับความช่วยเหลือดังกล่าวแล้ว โปรดแจ้งให้กรมวิเทศสหการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ด้วย จักขอบคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตรี ชาญ อังศุโชติ

(ชาญ อังศุโชติ)

อธิบดีกรมวิเทศสหการ

กองจัดทุนศึกษา (สหประชาชาติ)

UNITED NATIONS OFFICE AT GENEVA

16 April 1970

G. XVIII 25/1/62 (43127)

Dear Mr. Aylen,

I wish to refer to your letter No. 159 5–0–1 THA (UNTA-NARCOTICS) of 23 February conveying the agreement of the Government of Thailand to receive our narcotics training and consultative mission next June and to our letter of 10 March on the matter. The mission will comprise the following persons:–

Dr. Olav J. Braenden (Norway)	– Chief, Scientific and Technical Section, Division of Narcotic Drugs.
Mr. J. Dittert (Switzerland)	– Secretary, International Narcotics Control Board.
Mr. M.C. Manby (United Kingdom)	– General Narcotics Advise to the Government of Iran (UNDP)
Mr. R.S. Tufnell (United Kingdom)	– Division of Narcotic Drugs.

The mission will give its talks in English and hopes, to address audiences which understand this language. If, however, several of the participants have not a sufficient knowledge of English to follow the speakers and if the meetings can be held in a room fitted for simultaneous interpretation by local interpreters, then, of course, this would be the ideal solution. Unfortunately the mission cannot bring its own interpreters and has no funds to pay for local interpretation services. The alternative would be consecutive interpretation, but here again the problem of cost would arise, and this would not be a very satisfactory method as proceedings would become rather protracted. If, therefore, all audiences were English speaking it would be preferred, but this is a decision for the Government, and the mission will naturally cooperate to the fullest extent whatever is decided.

We sincerely hope that every effort will be made by the authorities to release for the course as many officials as possible from the narcotics law enforcement services both in the capital and in the provinces. This would include the Police, Customs and possibly some representation from the Immigration Service, the Medical Services and Pharmaceutical Control Services the Public Prosecutor's Department and, perhaps, representatives from the Armed Services. The mission would be anxious to attract as large and representative an audience as possible, the only limiting factor being the language question.

As regards its venue, the mission is scheduled to be in Bangkok from 28 June to 4 July. The time-table for the course will be discussed

between the Liaison Officer and the Leader of the Mission on his arrival in Bangkok.

It would be appreciated if an adequate conference room could be made available as well as the following articles: a table, chairs, a blackboard and chalk, a map of Asia, a map of the world, a pointer; also writing paper for participants, a photographic slide projector and a 16 mm projector with screen (and operator). The mission will be bringing slides and films. Window darkening arrangements would also be necessary if the films are to be shown in the conference room during daylight hours.

During the mission's stay its members will seek conversations with appropriate ministries, as the Government desires, on and narcotics control problem that may have arisen, or are anticipated, in connection with the Government's obligations under the international narcotics treaties. Furthermore, the members of the mission will be interested in visiting governmental institutions. Such visits can be agreed upon after the mission's arrival.

The itinerary of the mission is scheduled as follows:—

Fri.	5 June	Dep.	General	2.00 pm	Arr.	Bombay	Sat.	6 June	6.45 am	Flight SR 302
Sat.	6 June	,,	Bombay	4.55 pm	,,	Colombo	Sat.	6 June	7.05 pm	,, AE 322
,,	6 June	,,	Teheran*	7.00 am	,,	Colombo	,,	6 June	2.30 pm	,, BOAC 790
,,	13 June	,,	Colombo	3.10 pm	,,	Singapore	,,	13 June	10.00 pm	,, BOAC 790
,,	20 June	,,	Singapore	6.00 pm	,,	Kuala Lumpur	,,	20 June	6.45 pm	,, ML 128
,,	27 June	,,	Kuala Lumpur	5.30 pm	,,	Bangkok	,,	27 June	6.45 pm	,, ML 512
,,	4 July	,,	Bangkok	10.20 am	,,	Geneva	,,	4 July	7.30 pm	,, SR 309
,,	4 July	,,	*Bangkok*	6.00 pm	,,	Teheran	,,	4 July	11.55 pm	,, SK 986

Would you kindly reserve single rooms, with bath or shower at one of the principal hotels for each member of the mission for the period of its stay and, if possible, arrange for transport to convey the mission to its hotel from the airport. Thereafter it would be much appreciated if the authorities could arrange for the mission to be taken each day to the conference room, if it is beyone walking distance.

We would be glad to know as early as possible the approximate number of officials who will be attending the course; a supply of background to the subjects being studied will be transmitted to you for delivery to the liaison officer. Would you kindly cable this information together with the name of the hotel where the mission will be staying.

---

*This concerns only Mr. Manby, General Narcotics Adviser to the Government of Iran.

A copy of this letter is enclosed for the information of the liaison officer. Your cooperation in this project is much appreciated.

Yours sincerely,
V. Kusevic.
Director.
Division of Narcotic Drugs.

Mr. P. Aylen,
Regional Representative of the
United Nations Development Programme
in the Far East,
P.O. Box 618,
Bangkok Thailand.

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (ก.ป.ส.)
(ชุดปัจจุบันแต่งตั้งโดยคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๘๔/๒๕๑๒ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๑๒)

๑. พล.ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์	อธิบดีกรมตำรวจ	ประธาน ก.ป.ส.
๒. พล.ท. บุญเรือน บัวจรูญ	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	ก.ป.ส.
๓. นายลนิท วิไลจิตต์	อธิบดีกรมการปกครอง	,,
๔. นายสงวน ชูบุ่ญญา	อธิบดีกรมอัยการ	,,
๕. นายศักดิ์ ไทยวัฒน์	อธิบดีกรมราชทัณฑ์	,,
๖. นายสุวรรณ รื่นยศ	อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์	,,
๗. ม.ร.ว. ทองแท่ง ทองแถม	อธิบดีกรมศุลกากร	,,
๘. นายถนัดถวิล อมาตยกุล	อธิบดีกรมสรรพสามิต	,,
๙. นายแพทย์ โกมล เพ็งศรีทอง	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	,,
๑๐. นายแพทย์ เชิด โทณวณิก	อธิบดีกรมการแพทย์	,,
๑๑. พล.ต. ประวิตร งามอุโฆษ	เจ้ากรมการสารวัตรทหารบก	,,
๑๒. นายวิกรม นินนาท	อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ	,,
๑๓. นายกมล ประสิทธิสา	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	,,
๑๔. นายสมบูรณ์ เหล่าวาณิช	รองเลขาธิการสำนักงาน ก.ต.ป.	,,
๑๕. พล.ต.ต. ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ		เลขาธิการ ก.ป.ส.
๑๖. นายผดุง เจียรนัย		รองเลขาธิการ ก.ป.ส.

อนุกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (อ.ป.ส.)

๑. นายชิตร โปษยานนท์	ประธาน อ.ป.ส.
๒. นายกมล วรรณประภา	รองประธาน อ.ป.ส.
๓. พ.อ. บิ๊น มุทุกันต์	,,
๔. นายแพทย์ ชลวิชช์ ชุติกร	อ.ป.ส.
๕. พล.ต.ต. สุรพล จุลละพราหมณ์	,,
๖. นายผดุง เจียรนัย	,,
๗. นายสิริวัฒน์ วิเศษศิริ	,,
๘. นายแพทย์ ประยูร นรการผดุง	,,

๙. นายชูวิทย์ รัตนไชย		อ.ป.ส.
๑๐. พ.ต.อ. เภา สารสิน		,,
๑๑. พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต		,,
๑๒. พล.ต.ต. ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ		อ.ป.ส. และ เลขานุการ
๑๓. พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม		,, ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. พ.ต.ต. ทวีศักดิ์ ภัคยาภรณ์		,, ,,

อ.ป.ส. ชุดปราบปราม

๑. นายชิตร โปษยานนท์	ที่ปรึกษาสำนักงาน ก.ป.ส.	ประธาน อ.ป.ส. ชุดปราบปราม
๒. นายกมล วรรณประภา		รองประธาน อ.ป.ส. ชุดปราบปราม
๓. นายเฟื้อ สุวรรณณิน	รองอธิบดีกรมสรรพสามิต	ก.ป.ส. ชุดปราบปราม
๔. นายยิ้ม เที่ยวประดิษฐ	ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	,,
๕. นายสำรวย พึ่งประสิทธิ์	หัวหน้ากองการสอบสวนส่วนการปกครองภูมิภาค กรมการปกครอง	,,
๖. นายเสงี่ยม ยินดีพิธ	อัยการประจำกรม กองอัยการ กรมอัยการ	,,
๗. นายทวี ชูทรัพย์	หัวหน้ากองระบบอาชญาวิทยา กรมราชทัณฑ์	,,
๘. นายชลอ สิริสุข	หัวหน้ากองสืบราชการศุลกากร กรมศุลกากร	,,
๙. นายศิริวัฒน์ วิเศษศิริ	หัวหน้ากองกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	,,
๑๐. นายแพทย์ประยูร นรการผดุง	นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลธัญญารักษ์	,,
๑๑. นายถนอม นพวรรณ	หัวหน้ากองสังคม กรมองค์การระหว่างประเทศ	,,
๑๒. ร.อ. ไพบูลย์ พูนประสิทธิ์	หัวหน้ากองสืบสวน สำนักงาน ก.ต.ภ.	,,
๑๓. พ.อ. ดรุณ พันธุ์พึก	กรมการสารวัตรทหารบก	,,
๑๔. พล.ต.ต. ชนะ วงศ์ชะอุ่ม	รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร	,,

๑๕. พล.ต.ต. มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น	รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล อ.ป.ส. ชุดปราบปราม
๑๖. พล.ต.ต. ชุมพล โลหะชาละ	รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ,,
๑๗. นายผดุง เจียรนัย	รองเลขาธิการ ก.ป.ส. ,,
๑๘. พล.ต.ต. สุรพล จุลละพราหมณ์	ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธร (ฝ่ายชายแดน) ,,
๑๙. พ.ต.อ. สันต์ โสภณศิริ	ประจำ ก.ป.ส. ,,
๒๐. พ.ต อ. เพชร ณ บ้อมเพชร	รองหัวหน้ากองการต่างประเทศ กรมตำรวจ ,,
๒๑. พ.ต.อ. ชูเกียรติ สุรพิบูล	หัวหน้ากองเผยแพร่และสงเคราะห์ ก.ป.ส. ,,
๒๒. พ.ต.อ. เสถียร บูรณะโชติ	หัวหน้ากองสืบสวน ก.ป.ส. ,,
๒๓. พ.ต.อ. เภา สารสิน	รองหัวหน้ากองพิสูจน์หลักฐาน และ ลข.สอร. ,,
๒๔. พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต	หัวหน้ากองการต่างประเทศ ก.ป.ส. ,,
๒๕. พ.ต.อ. กุศล นาคศรีชุ่ม	ผู้กำกับการ ๗ กองปราบปราม ,,
๒๖. พ.ต.ต. ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ	ผบก.ตภ. เลขาธิการ ก.ป.ส. อ.ป.ส. ชุดปราบปราม และเลขานุการ
๒๗. พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม	หัวหน้ากองวิจัยและวางแผน ก.ป.ส. อ.ป.ส.ชุดปราบปราม และผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. พ.ต.ต. ทวีศักดิ์ ภัคยาภรณ์	หัวหน้าแผนกธุรการกองกลาง ก.ป.ส. อ.ป.ส. ชุดปราบ-ปรามและผู้ช่วยเลขานุการ

อ.ป.ส. ชุดบ้องกัน

๑. พ.อ. บิ่น มุทุกันต์	อธิบดีกรมการศาสนา ประธาน อ.ป.ส. ชุดบ้องกัน
๒. นายสอาด พิมพ์สวัสดิ์	ศึกษาธิการจังหวัดเอก ประจำสำนักงานปลัดกระทรวง-ศึกษาธิการ อ.ป.ส. ชุดบ้องกัน
๓. นายประสิทธิ์ ดิสวัฒน์	หัวหน้ากองสงเคราะห์ชาวเขากรมประชาสงเคราะห์ อ.ป.ส. ชุดบ้องกัน
๔. นายผ่อง ธนูศิริ	หัวหน้ากองวิจัย กรมราชทัณฑ์ อ.ป.ส. ชุดบ้องกัน

๕. พล.ร.ต. สมบูรณ์ เชื้อพิบูลย์ ผู้ช่วยนายทหารกองทัพเรือ อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน

๖. นายเจริญ ศิริพันธ์ เลขานุการ กรมแรงงาน อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน

๗. นายวิชิต หอมโกศล หัวหน้ากองสำรวจประชามติ กรมประชาสัมพันธ์ อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน

๘. นายวงศ์ แนวพนิช หัวหน้ากองเคมี กรมวิทยาศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน

๙. นายชูวิทย์ รัตนไชย ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหารและยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน

๑๐. พ.ต.อ. ชูเกียรติ สุรพิบูล หัวหน้ากองเผยแพร่และสงเคราะห์ ก.ป.ส. อ.ป.ส. ชุดบ่องกันและเลขานุการ

๑๑. พ.ต.ท. ไพโรจน์ ศิริโรจน์ ประจำกองการต่างประเทศ ก.ป.ส. อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน และ ผู้ช่วยเลขานุการ

๑๒. พ.ต.ต. เจริญ ธำรงวินิจฉัย ประจำกองการต่างประเทศ ก.ป.ส. อ.ป.ส. ชุดบ่องกัน และผู้ช่วยเลขานุการ

อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๑. นายแพทย์ โกมล เพ็งศรีทอง รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ปรึกษา อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๒. นายแพทย์ ชลวิชช์ ชุติกร รองอธิบดีกรมการแพทย์ ประธาน อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๓. ศาสตราจารย์นายแพทย์สงกรานต์ นิยมเสน คณะแพทย์ศาสตร์และศิริราชพยาบาล รองประธาน อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๔. นายแพทย์ นิพนธ์ สุวัฑฒนา นายแพทย์ใหญ่กรมการแพทย์ อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๕. นายแพทย์ ประสพ รัตนากร นายแพย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลและสถาบันประสาทวิทยา อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๖. นายแพทย์ บุญสวย เชิดเกียรติกุล นายแพทย์โรงพยาบาลและสถาบันประสาทวิทยา อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๗. ศาสตราจารย์นายแพทย์อรุณ ภาคสุวรรณ์ นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๘. นายแพทย์อานันท์ สุคลธาภิรมย์ นายแพทย์โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา
อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๙. นายแพทย์กฤช ชื่นศิริ นายแพทย์โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา
อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๑๐. พ.ท. นายแพทย์อรุณ เชาวนาศัย หัวหน้าแผนกจิตประสาทโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๑๑. น.อ. ชัชวาล ตุลวรรธนะ ผู้อำนวยการกองพัฒนาการศึกษา วิทยาลัยการทัพ
อากาศ กองทัพอากาศ อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา

๑๒. นายแพทย์ประยูร นรการผดุง นายแพทย์พิเศษผู้อำนวรการโรงพยาบาลธัญญารักษ์
อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา และเลขานุการ

๑๓. พ.ต.ท. สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์ ประจำกองการต่างประเทศ อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา
และผู้ช่วยเลขานุการ

๑๔. พ.ต.ต. เสถียร ชินพงษ์ ประจำกองการต่างประเทศ ก.ป.ส.
อ.ป.ส. ชุดบำบัดรักษา และ ผู้ช่วยเลขานุการ

อ.ป.ส. ชุดวิจัย

๑. นายชิตร โปษยานนท์ ที่ปรึกษาสำนักงาน ก.ป.ส. ประธาน อ.ป.ส. ชุดวิจัย

๒. นายยิ้ม เทียวประดิษฐ์ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
รองประธาน อ.ป.ส. ชุดวิจัย

๓. นายแพทย์ประยูร นรการผดุง นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ธัญญารักษ์ อ.ป.ส. ชุดวิจัย

๔. พ.ต.ต. สุรพล จุลละพราหมณ์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธร (ชด.) ,,

๕. พ.ท. นายแพทย์ อรุณ เชาวนาศัย หัวหน้าแผนกจิตประสาทโรงพยาบาล
พระมงกุฎเกล้า ,,

๖. นายแพทย์ประสิทธิ์ ดิสวัฒน์ หัวหน้ากองสงเคราะห์ชาวเขา
กรมประชาสงเคราะห์ ,,

๗. นายชูวิทย์ รัตนไชย ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหารและยา
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ,,

๘. พ.ต.อ. เภา สารสิน	รองหัวหน้ากองพิสูจน์หลักฐาน เลขานุการ สอร.	อ.ป.ส. ชุดวิจัย
๙. นายนิยม ปุราคำ	หัวหน้ากองวิชาการสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ	,,
๑๐. นายเสริน ปุณณะหิตานนท์	สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ	,,
๑๑. นายแพทย์ประสพ รัตนากร	นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลสถาบันประสาทวิทยา	,,
๑๒. นายแพทย์บุญสวย เชิดเกียรติกุล	นายแพทย์โรงพยาบาลสถาบันประสาทวิทยา	,,
๑๓. ศาสตราจารย์นายแพทย์อรุณ ภาคสุวรรณ์	นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา	,,
๑๔. นายแพทย์อนันท์ สุคนธาภิรมย์	นายแพทย์โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา	,,
๑๕. นายแพทย์กฤช ชื่นศิริ	นายแพทย์โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา	,,
๑๖. นายอาภา ภมรบุตร	หัวหน้ากองฝึกอบรม กรมราชทัณฑ์	ส.ป.อ. ชุดวิจัย และเลขานุการ
๑๗. พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม	หัวหน้ากองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.	อ.ป.ส. ชุดวิจัย และ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. พ.ต.ต. ถวิล ภู่เพชร	ประจำกองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.	อ.ป.ส. ชุดวิจัย และ ผู้ช่วยเลขานุการ

สมาคมต่อต้านยาเสพติดแห่งประเทศไทย

ในความอุปการะของ

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

คณะกรรมการกลาง

ก. กรรมการที่ ก.ป.ส. แต่งตั้ง

๑. พล. ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์
๒. นายชิตร โปษยานนท์
๓. นายแพทย์โกมล เพ็งศรีทอง
๔. ม.ร.ว. ทองแท่ง ทองแถม
๕. พล.ต. ประวิตร งามอุโฆษ
๖. นายสุวรรณ รื่นยศ
๗. นายศักดิ์ ไทยวัฒน์
๘. นายแพทย์ประยูร นรการผดุง
๙. นายสิริวัฒน์ วิเศษศิริ
๑๐. พล.ต.ต. ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ

ข. กรรมการที่ประชุมใหญ่เลือกตั้ง

๑๑. นายปุ่ย โรจนบุรานนท์
๑๒. คุณหญิงประภาพรรณ วิจิตรวาทการ
๑๓. พ.อ. บุ๋น มุทุกันต์
๑๔. พ.ท. ประเสริฐ สุดบรรทัด
๑๕. นายเพทาย อมาตยกุล
๑๖. พล.ต.ต. อุทัย ศรีอรุณ
๑๗. นายกำจัด กีพานิช
๑๘. นายกมล วรรณประภา
๑๙. นายผดุง เจียรนัย
๒๐. พล.ต.ต. เชษฐ ทัพวงศ์

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. พันเอกบุ๋น มุทุกันต์	นายก
๒. นายเพทาย อมาตยกุล	อุปนายก
๓. นายนาค ใจอารีย์	เลขานุการ
๔. พันตำรวจตรี ประสงค์ รุจิรวงศ์	นายทะเบียน
๕. พันตำรวจโท วิธาน วรินทราคม	เหรัญญิก
๖. พันตำรวจเอก เอนก ประภายสาธก	ปฏิคม
๗. นายกำจัด กีพานิช	ประชาสัมพันธ์
๘. นายแพทย์ ประยูร นรการผดุง	กรรมการ
๙. พันโท ประเสริฐ สุดบรรทัด	กรรมการ

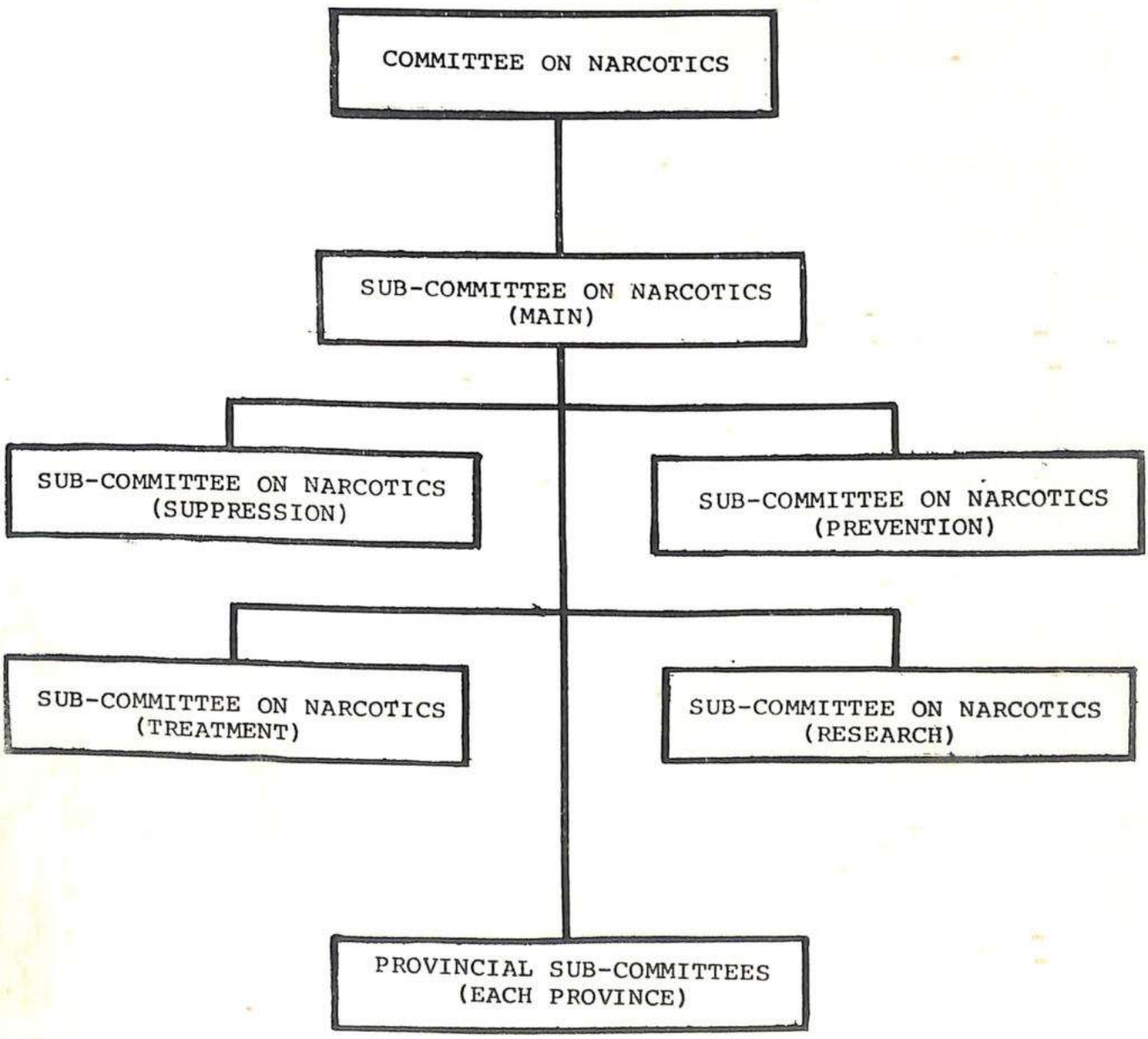
COMMITTEE ON NARCOTICS
SUB-COMMITTEE ON NARCOTICS (MAIN)
SUB-COMMITTEE ON NARCOTICS (SUPPRESSION)
SUB-COMMITTEE ON NARCOTICS (PREVENTION)
SUB-COMMITTEE ON NARCOTICS (TREATMENT)
SUB-COMMITTEE ON NARCOTICS (RESEARCH)
PROVINCIAL SUB-COMMITTEES (EACH PROVINCE)

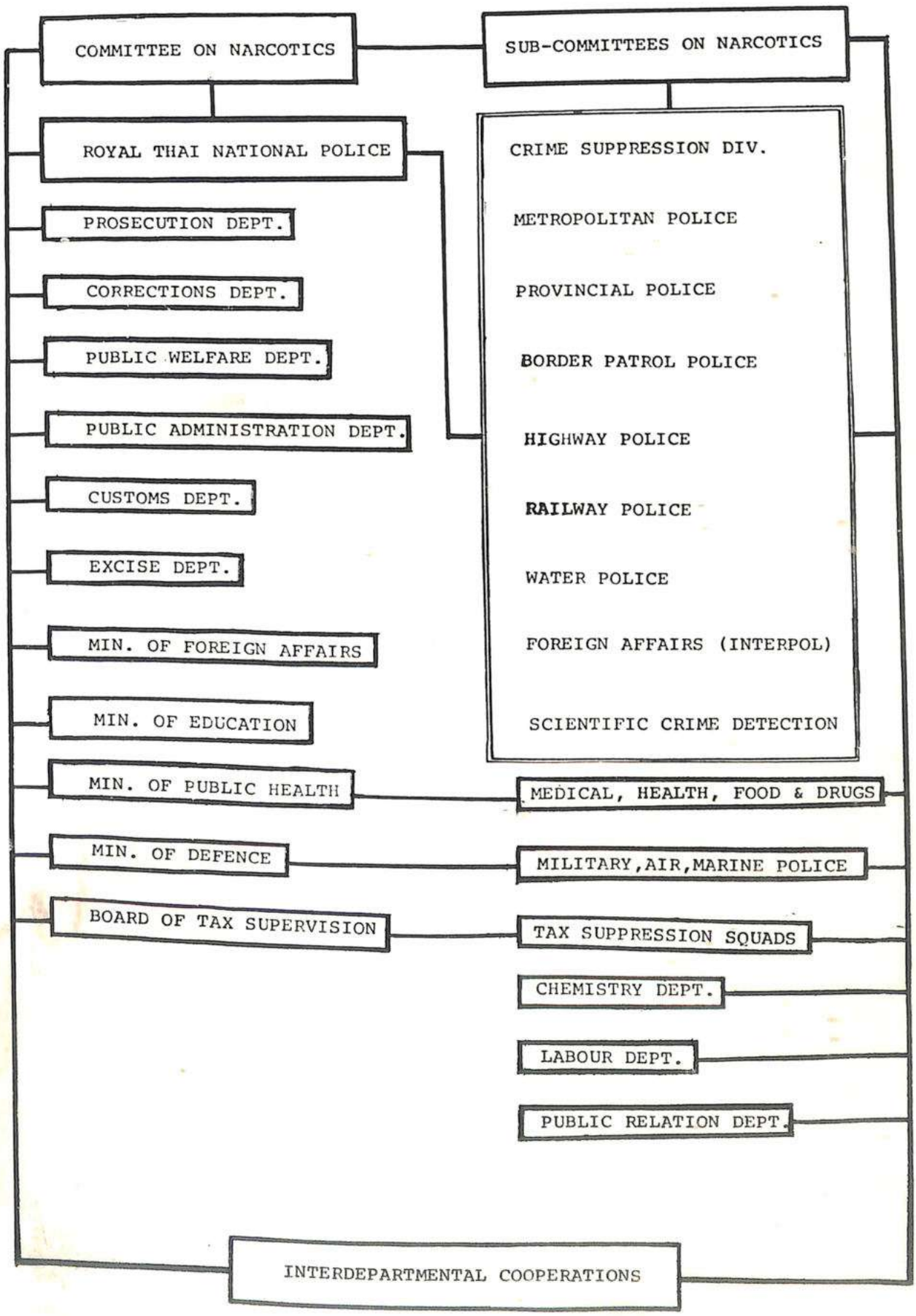
COMMITTEE ON NARCOTICS
SUB-COMMITTEES ON NARCOTICS
ROYAL THAI NATIONAL POLICE
CRIME SUPPRESSION DIV.
METROPOLITAN POLICE
PROVINCIAL POLICE
BORDER PATROL POLICE
HIGHWAY POLICE
RAILWAY POLICE
WATER POLICE
FOREIGN AFFAIRS (INTERPOL)
SCIENTIFIC CRIME DETECTION
PROSECUTION DEPT.
CORRECTIONS DEPT.
PUBLIC WELFARE DEPT.
PUBLIC ADMINISTRATION DEPT.
CUSTOMS DEPT.
EXCISE DEPT.
MIN. OF FOREIGN AFFAIRS
MIN. OF EDUCATION
MIN. OF PUBLIC HEALTH
MEDICAL, HEALTH, FOOD & DRUGS
MIN. OF DEFENCE
MILITARY,AIR,MARINE POLICE
BOARD OF TAX SUPERVISION
TAX SUPPRESSION SQUADS
CHEMISTRY DEPT.
LABOUR DEPT.
PUBLIC RELATION DEPT.
INTERDEPARTMENTAL COOPERATIONS

ADMINISTRATIVE WORK

SUPPRESSIVE WORK

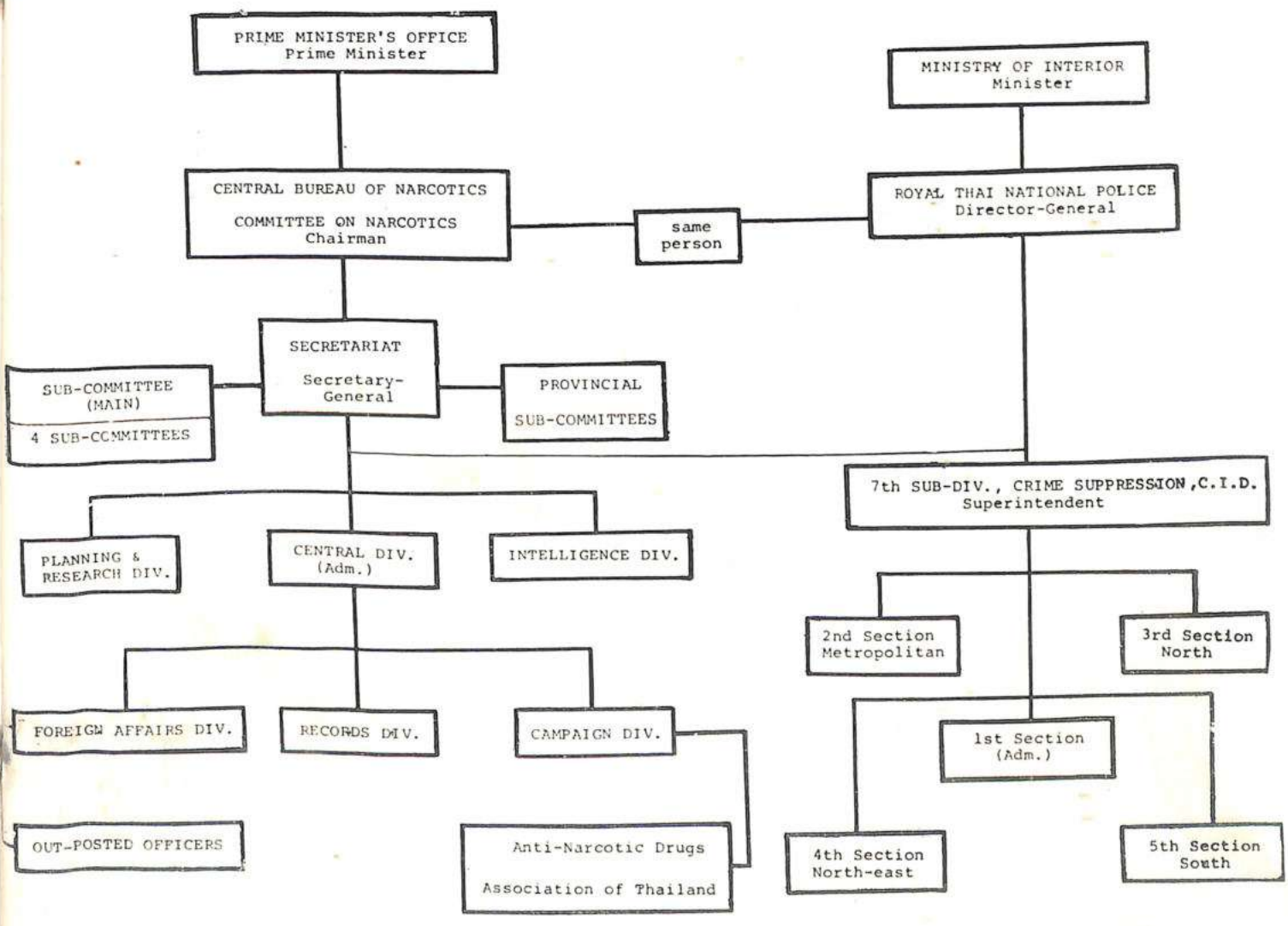

สารบาญ

หน้า

ภาค ๑ คำปราศรัยและคำกล่าวรายงาน

คำปราศรัยเปิดการอบรมของ ฯพณฯ พลตำรวจเอกประเสริฐ วุฒิรวงศ์ ๕

คำกล่าวรายงานของ พลตำรวจตรี ม.ร.ว. นิตย์ ภาณุมาศ ๑๑

คำปราศรัยปิดการอบรมของ นายชิตร โปษยานนท์ ๑๗

ภาค ๒ คณะผู้เชี่ยวชาญ กองอำนวยการ และผู้เข้าอบรม

คณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ ๒๓

กองอำนวยการอบรม ๒๗

รายชื่อผู้เข้ารับการอบรม ๓๗

ภาค ๓ กำหนดการและคำบรรยาย

กำหนดการ ๔๕

คำบรรยาย

ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ และการตรวจพิสูจน์	พ.ต.ท. สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์	ผู้แปล	๔๙
การพิสูจน์, การให้การบำบัดรักษาผู้เสพติด	พ.ต.ต. เสถียร ชินพงศ์	ผู้แปล	๕๕
สารที่ทำให้ประสาทปรวนแปร	พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต		
	เนียน นิลวัฒน์	ผู้แปล	๖๗
การลักลอบค้ายาเสพติด	พ.ต.ท. ม.ร.ว. อุตตมากร วรวรรณ	ผู้แปล	๗๙
วิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงต่าง ๆ ฯ	พ.ต.อ. สมิทธิ บุญลิขิต		
	เนียน นิลวัฒน์	ผู้แปล	๙๙
การลักลอบค้าสารเสพติดและเทคนิคในการปราบปราม	พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม	ผู้แปล	๑๐๙
โครงการฝึกอบรม ระดับโรงเรียนฝึกอบรมแห่งชาติ สำหรับเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด	พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม	ผู้แปล	๑๑๗
โครงการแห่งชาติและโครงการระหว่างชาติในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม	พ.ต.ท. วิธาน วรินทราคม	ผู้แปล	๑๒๗

หน้า

ระบบการควบคุมระหว่างประเทศ
ที่เกิดขึ้นโดยสนธิสัญญาต่าง ๆ พ.ต.ท. วิชาน วรินทราคม ผู้แปล ๑๓๑
แผนภูมิองค์การระหว่างประเทศ ๑๕๕
ประเทศที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ
อนุสัญญาเดียว ปี ๑๙๖๑ ๑๕๗
ประเทศภาคีพิธีสาร ปี ๑๙๕๓ ๑๖๐
ประเทศภาคีอนุสัญญาและพิธีสารฉบับต่าง ๆ ๑๖๒
คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษ ปี ๑๙๗๐ ๑๖๕
คณะมนตรีทางเศรษฐกิจและสังคม ปี ๑๙๗๐ ๑๖๖
ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ ๑๖๗

ภาค ๔ ประมวลภาพ–ข่าว การอบรม
ภาพการอบรม ๑๗๑
ประมวลข่าวจากหนังสือพิมพ์ ๑๘๗

ภาค ๕ ผนวก
สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ๒๐๑
สำเนาหนังสือกรมวิเทศสหการ ๒๐๕
คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ๒๑๑
คณะอนุกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ๒๑๑
คณะกรรมการสมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทย ๒๑๗
แผนภูมิการแบ่งส่วนงาน ๒๑๙

สารบาญ ๒๒๕

กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

รวบรวมจัดพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๑๓

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตำรวจ ถนนเศรษฐศิริ พระนคร
พ.ต.ท. สุชาติ ภาณุจรัส ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

NUMBER OF CASES, ARRESTS
AND AMOUNT OF SEIZURES
IN VIOLATION OF OPIUM ACT, NARCOTIC DRUGS ACT AND CANNABIS ACT

YEAR	OPIUM				MORPHINE			HEROIN			CANNABIS		
	CASES	ARRESTS	*SEIZURES RAW	*SEIZURES PREPARED	CASES	ARRESTS	*SEIZURES	CASES	ARRESTS	*SEIZURES	CASES	ARRESTS	*SEIZURES
1966	1,643	2,189	2,451,619.045	376,006.277	64	76	176,081.450	5,570	6,158	37,524.776	309	344	190,977.460
1967	1,262	2,455	4,324,435.111	264,224.423	50	60	256,430.450	5,635	6,490	226,236.899	246	275	48,028.240
1968	773	891	5,388,594.536	164,535.209	65	117	174,186.790	4,969	5,347	40,290.234	287	253	85,206.080
1969	713	840	2,760,792.000	288,089.350	120	151	36,697.300	3,688	3,914	53,080.511	275	331	197,986,594.210
1970	765	854	239,084.045	46,277.033	175	182	21,204.860	3,922	4,258	154,933.656	341	494	21,365,[illegible]7.65[illegible]
1971	**411**	**462***	**16,379.000**	**59,482.820**	**69**	**70**	**24.180**	**1,977**	**2,070**	**17,991.783**	**245**	**363**	**233,405.410**

*Jan-June

SOURCE: PLANNING & RESEARCH
CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS

---

* in grams

คำถามคำตอบ

เกี่ยวกับเรื่องของ "กัญชา"

แปลจากเอกสารเผยแพร่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ
กระทรวงการสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการแห่งสหรัฐอเมริกา

โดย พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม หนก.วจ.ก.ป.ส.

กัญชา คือสารซึ่งพบในเกสรและใบของต้นพืชซึ่งภาษาทางพฤกษศาสตร์เรียกว่า cannabis sativa ต้นพืชดังกล่าวขึ้นได้ทั่วไปในทุกภูมิภาคของโลกที่มีอากาศอบอุ่น โดยเฉพาะในเม็กซิโก อาฟริกา อินเดีย และแถบตะวันออกกลาง ในสหรัฐก็มีปลูกบ้าง กัญชาที่ใช้ในสหรัฐเรียกชื่อกันหลายอย่าง เช่น pot, tea, grass, weed, Mary Jane และอื่น ๆ อีกหลายชื่อ

วิธีการใช้กัญชา จะนำใบและดอกมาตากให้แห้งแล้วบดหรือหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ปกติจะมวนสูบเหมือนบุหรี่หรือใช้บรรจุกล้องสูบหรือผสมในอาหาร ที่มวนสูบแบบบุหรี่เรียกกันว่า reefers joints, sticks ควันของกัญชาออกจะหยาบและมีกลิ่นคล้ายเชือกหรือหญ้าแห้งไหม้ไฟ แต่มีลักษณะพิเศษที่จะรู้ได้ง่ายว่าเป็นกัญชาก็คือ กลิ่นของกัญชาซึ่งจะมีกลิ่นออกหวาน ๆ

กัญชาใช้ทำอะไรได้บ้าง ?

แม้ว่ามนุษย์จะรู้จักกัญชามาเกือบ ๕,๐๐๐ ปีแล้วก็ตาม แต่ก็ยังนับได้ว่ามนุษย์ยังไม่รู้จักกัญชาดีที่เดียวนักในกระบวนยาเสพติดธรรมชาติด้วยกันในประวัติศาสตร์คัมภีร์ของจีน กัญชาเคยใช้เป็นเครื่องระงับปวดในการผ่าตัด ในอินเดียเคยใช้เป็นยารักษาโรค ปัจจุบันไม่มีการใช้กัญชาเป็นยารักษาโรคเหมือนยาเสพติดประเภทอื่นบางประเภทแล้ว คงใช้กัญชาก็เฉพาะเพื่อให้เกิดความมึนเมาเท่านั้น จากการสำรวจของสหประชาชาติปรากฏว่ามีการใช้กัญชากันอย่างกว้างขวางในอาเซีย และอาฟริกา

การใช้และการค้ากัญชาขณะนี้ถือเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายในเกือบทุกอารยประเทศทั่วโลก รวมทั้งในประเทศที่เคยใช้กัญชาในพิธีการทางศาสนาหรือใช้เป็นยากลางบ้านด้วย

มีการใช้กัญชากันกว้างขวางเพียงใดในสหรัฐ ?

การใช้กัญชาเพื่อผลในทางให้เกิดความมึนเมาเริ่มขึ้นในสหรัฐตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๒๐ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๗ เริ่มถือว่าการใช้กัญชาเป็นการผิดกฎหมายของสหรัฐโดยมีกฎหมายออกบังคับใช้เรียกว่า Federal Maruhuana Tax Act รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ ในแต่ละมลรัฐที่ออกตามมาด้วย ในระยะกลางปี ค.ศ.๑๙๖๐ ปรากฏจากรายงานว่าการใช้กัญชาได้แผ่วงกว้างมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการเปิดเผยของคณะกรรมาธิการว่าด้วยอาชญากรรมของประธานาธิบดีสหรัฐ ปรากฏว่าคดีกระทำผิดเกี่ยวกับกัญชาสูงขึ้นกว่าสองเท่านับแต่ปี ค.ศ.๑๙๖๐ เป็นต้นมา

การแพร่ระบาดของกัญชาในสหรัฐยังไม่เป็นที่รู้แน่นอนว่าแพร่หลายขนาดไหน มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขบางคนเชื่อว่าชาวอเมริกัน ๔ ถึง ๕ ล้านคนเคยใช้กัญชาอย่างน้อยก็หนึ่งครั้งในชีวิต บางทรรศนะเชื่อว่าควรจะถึง ๒๐ ล้านคนด้วยซ้ำ ขณะนี้ กำลังดำเนินการวิจัยค้นคว้ากันอยู่เพื่อชี้ลงไปให้แน่นอนได้ว่าการแพร่ระบาดของกัญชาในสหรัฐมีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด

ปฏิกิริยาของกัญชามีอย่างไร ?

เมื่อสูบกัญชาเข้าไปแล้วฤทธิ์ของกัญชาจะแทรกซึมเข้าสู่สายเลือดอย่างรวดเร็ว และจะออกฤทธิ์ต่อระบบสมองกับระบบประสาท กัญชาจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางอารมณ์และความนึกคิด สำหรับเส้นทางที่จะเข้าสู่สมองยังไม่เป็นที่ทราบแน่ นักวิชาการบางท่านเชื่อว่ากัญชาจะสะสมอยู่ในร่างกายด้วย โดยเหตุที่กัญชาทำให้เกิดอารมณ์ลวงหากใช้ในปริมาณมาก ๆ ดังนั้นจึงถูกจัดเป็นประเภทยากล่อมอารมณ์อย่างอ่อนประเภทหนึ่ง กัญชาจะออกฤทธิ์ในร่างกายอย่างใดและจะเกิดผลอย่างไรในทางการแพทย์ยังค้นไม่พบ

กัญชาออกฤทธิ์ทางกายภาพอย่างไรบ้าง ?

ผลทางกายภาพในระยะยาวจากการใช้กัญชายังไม่เป็นที่ทราบ มีความจำเป็นที่จะต้องทำการค้นคว้าวิจัยต่อไปให้ทราบผลจากการใช้กัญชาอย่างเร็วรังว่ามีประการใด

ปฏิกิริยาที่เกิดทางกายภาพที่เห็นได้ชัดมากก็คือ ทำให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น ทำให้อุณหภูมิในร่างกายลดต่ำลง และบางทีตาจะแดง กัญชามีส่วนทำให้เปลี่ยนระดับน้ำตาลในเส้นเลือด ทำให้กินอาหารจุ และเพิ่มการขับน้ำในร่างกาย อาจทำให้ผู้เสพช่างพูด เอะอะ อ่อนไหว ง่วงเหงาหาวนอน และรู้สึกว่าจะทำการเคลื่อนไหวส่วนของร่างกายให้พร้อมเพรียงกันได้ยาก

ผลในด้านอื่นมีอะไรบ้าง ?

ผลของกัญชาที่เกิดทางด้านอารมณ์และความรู้สึกจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ปริมาณและฤทธิ์ของกัญชาที่ใช้ สภาพของสังคมที่ผู้เสพกัญชาได้รวมสังสรรอยู่ด้วยกับความตั้งใจของผู้เสพกัญชาเองที่จะให้เกิดอารมณ์อย่างใดเมื่อสูบกัญชาเข้าไปแล้ว ก็มีอิทธิพลทำให้เกิดปฏิกิริยาแก่ผู้เสพได้ต่าง ๆ กันด้วย โดยปกติเมื่อสูบกัญชาเข้าไปแล้วกัญชาจะออกฤทธิ์เร็วมาก ภายในเวลาประมาณ ๑๕ นาที และออกฤทธิ์อยู่ได้ระหว่าง ๒ – ๔ ชั่วโมง ผลที่เกิดต่อมนุษย์จะแตกต่างกันแล้วแต่ฤทธิ์ของกัญชาที่จะเข้าไประงับความรู้สึกตื่นเต้นเป็นแต่ละบุคคลไป ผู้สูบกัญชาบางคนอาจจะไม่เกิดอารมณ์วิปริตเลยก็ได้ ผู้สูบส่วนมากมักรู้สึกว่าช่วงเวลาและระยะทางผิดไปจากความจริงมากมาย นาทีเป็นชั่วโมง ใกล้เป็นไกลเช่นนี้เป็นต้น

กัญชาเกิดผลต่อการตัดสินใจเพียงใด ?

ผู้ที่ใช้กัญชาจะรู้สึกว่าตัดสินใจตนเองได้ยาก และจะกลายเป็นคนที่ถูกชักจูงได้ง่าย

งานที่ต้องใช้ความคิดและความฉับไวจะเสียไปด้วยฤทธิ์ของกัญชา ฉะนั้น จึงเป็นอันตรายมากในการขับขี่ยวดยานหากอยู่ในภาวะที่มึนเมากัญชา

อะไรบ้างที่เราค้นพบล่าสุดเกี่ยวกับกัญชา ?

จากการนำสาร tetrahydrocannabinol ซึ่งเป็นสารประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในกัญชา มาทดลองกับมนุษย์ นักวิทยาศาสตร์ชั้นนำผู้หนึ่งได้ค้นพบเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่าการนำเข้าสู่ร่างกายเกินขนาดจะทำให้เกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับผู้ทดลองทุกคน สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติก็เสนอรายงานเช่นเดียวกันว่าปฏิกิริยาทางจิตอาจเกิดขึ้นได้กับผู้ใช้ในบางครั้งได้เหมือนกัน แม้ว่าจะนำเข้าสู่ร่างกายเพียงจำนวนเล็กน้อยก็ตาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลโดยไม่ทราบเหตุผลเสียด้วย

นักวิทยาศาสตร์พบว่าการใช้กัญชาในขนาดเท่ากับบุหรี่เมริกันเพียงมวนเดียวก็ทำให้ผู้ใช้เกิดความตื่นเต้น สนุกร่าเริง หรือเซื่อช้า ได้ หลังจากการใช้ในขนาดสักเท่าบุหรี่ ๔ มวน ผู้ใช้จะรู้สึกว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงในโผฏฐสัมผัส สีสรรจะดูแจ่มใสขึ้น โสตประสาทว่องไวขึ้น หลังจากใช้ในขนาดเท่าบุหรี่ ๑๐ มวน ปฏิกิริยาอื่น ๆ จะเข้ามาแทนที่ จะเกิดอารมณ์ลวง (hallucinations) คือสามารถแลเห็นสิ่งซึ่งไม่ปรากฏอยู่ ณ ที่นั้นได้ เกิดภาพลวงตา (illusions) คือ เห็นหรือวาดภาพสิ่งที่ไม่ปรากฏอยู่ ณ ที่นั้นให้เป็นรูปร่างขึ้นได้ หรือจะเกิดหลอนตัวเอง (delusions) คือเกิดความเชื่อโดยไม่ยึดถือของจริงเป็นบรรทัดฐานก็ได้ อารมณ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้อย่างกระทันหันเช่นจากการสนุกร่าเริงอย่างสุดขีด เป็นความทุกข์ยากแสนสาหัส อาจกลายเป็นคนที่มีจิตใจไม่เบิกบาน มีความวิตกกังวลตื่นตระหนกตกใจ หรือมีความกลัวอยู่ตลอดเวลา

กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษหรือไม่ ?

ปัจจุบันนี้ในทางราชการใช้คำว่า "ติดยา.....(ระบุประเภทยา)" (drug dependence-....type) แทนที่จะใช้คำว่า "การเสพติดให้โทษ" (addiction) หรือ"การเสพติดเป็นนิสัย "(habituation) สำหรับผู้ติดยาซึ่งไม่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษนั้น ไม่ทำให้เกิดการตกเป็นทาสในทางร่างกายเหมือนเฮโรอีนหรือยาเสพติดอย่างอื่น กล่าวคือ ในทางร่างกายจะไม่ตกอยู่ใต้อำนาจที่จะต้องหากัญชาเข้าสู่ร่างกายให้ได้ และอาจจะไม่ต้องเพิ่มปริมาณการใช้ให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ด้วย การถอนยาสำหรับกัญชาก็ไม่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยทางร่างกายแต่อย่างใด

นักวิทยาศาสตร์เป็นจำนวนไม่น้อยเชื่อว่ากัญชา ทำให้เกิดการตกเป็นทาสทางจิตได้หากใช้กัญชาอยู่เป็นประจำ บรรดานักวิจัยต่างเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านปฏิกิริยาทางร่างกาย โทษต่อส่วนตัว และผลที่จะเกิดต่อสังคม ให้ละเอียดยิ่งขึ้นก่อนที่จะเสนอรายงานการค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้

กัญชานำไปสู่การติดยาเสพติดให้โทษอื่นหรือไม่ ?

ผลการศึกษาจากผู้เสพติดในเมืองใหญ่ ๆ เมื่อปี ค.ศ.๑๙๖๗ ปรากฏว่าผู้เสพติดยาเสพติดให้โทษกว่า ๘๐ % เคยติดกัญชามาก่อน แต่นักวิทยาการยอมรับว่ามีผู้ติดกัญชาจำนวนเล็กน้อย

ที่เปลี่ยนเป็นติดมอร์ฟีน และเฮโรอีน ยังไม่มีหลักฐานที่จะชี้ได้ชัดให้เห็นมูลเหตุหรือผลที่จะบังเกิดขึ้นโดยตรงระหว่างการติดกัญชากับยาเสพติดให้โทษอย่างอื่นว่าจะมีความสัมพันธ์กันเพียงใด อย่างไรก็ตามนักวิจัยได้ชี้ว่า เมื่อเลิกใช้ยาเสพติดอย่างหนึ่ง เข้าแล้วก็มักจะหันไปใช้ยาเสพติดอย่างอื่นที่แรงกว่า และผู้ใช้ยาเสพติดอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงอย่างเดียวนั้น อาจจะถูกชักจูงให้ใช้ยาเสพติดอย่างอื่นจากการที่ได้ติดต่อพบปะกับผู้ขาย และผู้เสพด้วยกันที่เสพยาอย่างอื่นอยู่ก็ได้

มีกฎหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องของกัญชาอย่างไรบ้าง ?

ตามกฎหมายของรัฐบาลกลาง การมีกัญชาไว้ในความครอบครอง ให้ หรือขายกัญชา ในสหรัฐเป็นความผิดทางอาญา โดยถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงอย่างหนึ่ง กฎหมายของรัฐบาลกลางและหลาย ๆ มลรัฐถือว่ากัญชาเป็นยาเสพติดร้ายแรงเหมือนยาเสพติดให้โทษ

บทกำหนดโทษของรัฐบาลกลางสำหรับความผิดฐานมีกัญชาไว้ในความครอบครองคือจำคุก ๒ ถึง ๑๐ ปี สำหรับความผิดครั้งแรก จำคุก ๕ ถึง ๒๐ ปี สำหรับความผิดครั้งที่สอง จำคุก ๑๐ ถึง ๔๐ ปี สำหรับความผิดครั้งต่อ ๆ ไป นอกจากนี้ยังอาจต้องโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ดอลล่าร์ สำหรับความผิดครั้งแรก หรือความผิดครั้งอื่น ๆ อีกด้วย กฎหมายในระดับมลรัฐก็มีการควบคุมการลักลอบกัญชาเช่นเดียวกัน สำหรับการจำหน่ายจ่ายโอนหรือขายกัญชา ความผิดครั้งแรกจะถูกจำคุก ๕ – ๒๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐ ดอลล่าร์ ความผิดครั้งที่สองขึ้นไป อาจถูกจำคุก ๑๐ – ๔๐ ปี ถ้าบุคคลอายุกว่า ๑๘ ปี ขายกัญชาให้แก่ผู้เยาว์อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะต้องโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ดอลล่าร์ และ หรือจำคุก ๑๐ – ๒๐ ปี สำหรับความผิดครั้งแรก โดยไม่มีการรอการลงโทษ ภาคทัณฑ์หรือทัณฑ์บนทั้งสิ้น

เป็นการเสี่ยงอย่างไรของผู้เยาว์ในการสูบกัญชา ?

การละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับกัญชา อาจบังเกิดผลร้ายแรงเกี่ยวกับชีวิตของเยาวชน ทำให้เป็นอุปสรรคแก่การศึกษา และเสื่อมเสียอนาคตจากการที่มีประวัติใบแดงแจ้งโทษ ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องโทษทางอาญานั้นจะเกิดความยุ่งยากแก่ชีวิตอนาคตหลายประการตัวอย่างเช่น ในหลายมลรัฐผู้มีประวัติใบแดงแจ้งโทษ จะตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขพิเศษหลายอย่างในการสอบหรือต่ออายุใบขับขี่ อาจเป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่น การแพทย์ กฎหมาย หรือครู ทำให้หางานที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในธุระกิจ และอุตสาหกรรมได้ยากแม้ว่าจะทำราชการก็จะต้องมีการไต่สวนเป็นพิเศษก่อน ฉะนั้น ก่อนที่นักเรียนจะทดลองสูบกัญชา จะต้องตระหนักถึงการต้อนรับของสังคมและข้อเท็จจริงทางกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องกัญชาด้วย

ส่วนการเสี่ยงในด้านอื่น ๆ ได้มีผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและการพัฒนาของมนุษย์ชาติค้นคว้าไว้ ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า ผลจากการที่ผู้เยาว์ใช้ยาเสพติดจะทำลายบุคคลิกลักษณะและการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อเยาวชนซึ่งกำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในการที่จะทดลองเสพยาเสพติด

นักวิทยาการของสถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ ยังได้ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเยาวชนสูบกัญชา ได้กล่าวว่า "กัญชาจะทำลายเยาวชนที่จะประกอบกิจการงานและกำลังปรับสภาพชีวิตตลอดจนเพิ่มค่าของชีวิตของตน ซึ่งกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ให้เสียไป"

ข้อสังเกตอย่างอื่นที่ควรระวังก็คือ จากการที่ได้มีนักเรียนที่สูบกัญชากล่าวกันว่า การสูบกัญชาเป็น "การบำบัดยารักษาโรค" นั้น คำกล่าวเช่นนี้ นักวิชาการมิได้สนับสนุนเลย ขณะนี้กำลังดำเนินการวิจัยในรายละเอียดกันอยู่ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับผลร้ายของการสูบกัญชามากขึ้น

ทำไมจึงรู้เรื่องเกี่ยวกับกัญชากันน้อยนัก ?

วิทยาศาสตร์การแพทย์ยังไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับโทษของการสูบกัญชา เพราะสารที่เรียกว่า tetrahydrocannabinol ได้ประดิษฐ์ขึ้นเมื่อไม่ช้านานมานี้เองคือเมื่อฤดูร้อนปี ค.ศ.๑๙๖๖ ที่ผ่านมานี้ สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติได้สังเคราะห์สารเคมีอย่างหนึ่งขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์วิจัย ซึ่งเป็นการสนับสนุนความเห็นของนักวิทยาศาสตร์ชาวอิสเรลด้วย ฉะนั้น นับแต่บัดนี้ไป นักวิจัยจะสามารถวัดผลร้ายของกัญชา และศึกษาปฏิกิริยาที่เกิดต่อร่างกายของมนุษย์ทั้งในระยะสั้น และในระยะยาวได้เป็นครั้งแรก

ได้ทำการค้นคว้ากันอย่างไรไปบ้างแล้ว ?

สถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ ซึ่งขึ้นต่อกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่รับผิดชอบในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกัญชา และเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนในเรื่องกัญชาด้วย

โครงการของสถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติในการศึกษาภาวะการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ รวมไปถึงการสำรวจว่าประชาชนได้ยาเสพติดมาจากไหน นักเรียนและประชาชนทั่วไปใช้ยาเสพติดกันกว้างขวางเพียงใด และผลเกิดขึ้นกับประชาชนอย่างไรในปริมาณและช่วงเวลาในการใช้กัญชาที่แตกต่างกัน ขณะนี้นักวิทยาศาสตร์กำลังทำการศึกษาคุณสมบัติโดยเฉพาะของกัญชา และผลต่อกายภาพของมนุษย์โดยเฉพาะภายใต้ความช่วยเหลือของสถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ ศูนย์การค้นคว้าการติดยาเสพติดให้โทษของสถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติ ซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ในโรงพยาบาลเล็กชิงตัน มลรัฐเคนตั๊กกี้ กำลังวางโครงการค้นคว้าวิจัยว่ากัญชาเป็นผลร้ายต่อความทรงจำ การสำเหนียก อารมณ์ และการเคลื่อนไหวทางกายภาพอย่างใดบ้าง นอกจากนี้ยังได้วางแผนการศึกษาให้ทราบถึงผลร้ายของกัญชาที่จะเกิดขึ้นต่อร่างกายและจิตใจในระยะยาวอีกด้วย.

ฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

ตาม พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ร.บ.กันชา พ.ร.บ.พืชกระท่อม

พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม รวบรวม.

ปลูกฝิ่น มีไว้ซึ่งพันธุ์ฝิ่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ.๒๔๗๒ ม.๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ฝิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๙๔ ม. ๓ โทษจำ จำคุกไม่เกิน ๓ ปี โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
พาฝิ่นหรือมูลฝิ่นเข้ามาหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร โดยละเมิดกฎหมาย	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ฝิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ ม. ๓ โทษจำ จำคุก๖ เดือน – ๒๐ ปี โทษปรับ และปรับ ๒๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท
จัดส่งเข้ามาใน หรือผ่านราชอาณาจักร หรือจัดให้ถ่ายยานพาหนะในราชอาณาจักร โดยละเมิดกฎหมาย	
จัดการให้ผู้อื่นมีไว้ ทำการค้าฝิ่น หรือมูลฝิ่น โดยฝ่าฝืนกฎหมาย	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๕๑ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ฝิ่น (ฉบับที่๗) พ.ศ.๒๕๐๒ ม. ๔ โทษจำ จำคุก ๖ เดือน – ๒๐ ปี โทษปรับ และปรับ ๕,๐๐๐ – ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มีไว้ ซื้อ หรือขายฝิ่น โดยละเมิดกฎหมาย	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ฝิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ ม. ๕ โทษจำ จำคุก ๖ เดือน – ๒๐ ปี โทษปรับ และปรับ ๒๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท
มีไว้ซึ่งมูลฝิ่น เสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น โดยละเมิดกฎหมาย	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ ม.๕๓ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ฝิ่น(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ ม. ๖ โทษจำ จำคุก ๖ เดือน – ๒๐ ปี โทษปรับ และปรับ ๑๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ บาท
มี ทำ ขาย พาเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งกล้องสูบฝิ่น	พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ ม. ๖๖ โทษปรับ ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท โทษจำ หรือจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

	ยาเสพติดทั่วไป	มอร์ฟีน–โคคะอีน	เฮโรอีน
นำเข้า ส่งออก หรือสั่งให้นำเข้า หรือส่งออก เพาะปลูก ทำผลหรือประดิษฐ์ โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โ.ษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ม. ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๐๔ ม. ๕	โทษจำ ๖ เดือน – ๑๐ ปี โทษปรับ และปรับ ๑๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บ.	๑ ปี – ๒๐ ปี และปรับ ๒๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๕ ปี–ตลอดชีวิต – ประหารชีวิต และปรับ ๕๐,๐๐๐ – ๕๐๐,๐๐๐ บ.
ถ้าเป็นการกระทำเพื่อขาย จำหน่าย หรือจ่ายแจก ขาย จำหน่าย จ่ายแจก หรือมีไว้เพื่อขาย จำหน่าย จ่ายแจก พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ ม. ๒๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๐๔ ม. ๖	โทษจำ ๖ เดือน–๑๐ปี โทษปรับ และปรับ๑๐เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท	๑ ปี–๒๐ปี และปรับ๒๐ เท่าของราคา แต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	ประหารชีวิต ๕ ปี–ตลอดชีวิต และปรับ ๕๐,๐๐๐ – ๕๐๐,๐๐๐ บ.
ซื้อ รับเอา มีไว้โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ ม. ๒๐ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ ม. ๗	โทษจำ ๓ เดือน–๕ ปี โทษปรับ และปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	๖เดือน๑๐ปี และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	๑ ปี– ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
โอนใบอนุญาตหรือยอมให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาต พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ ม. ๔	โทษจำ ไม่เกิน ๑ ปี โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		
เสพ รับเข้าร่างกาย หรือใช้ด้วยวิธีอื่นใด โดยฝ่าฝืนกฎหมาย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ ม.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ ม. ๘	โทษจำ ๖เดือน– ๑๐ ปี โทษปรับ และปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	๑ ปี–๑๐ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	๒ ปี– ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มีไว้ล้ำจำนวนที่ได้รับอนุญาต หรือล้ำจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จำหน่ายให้ พ.ศ.๒๔๖๕ ม.๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ ม.๑๑	โทษจำ ๓เดือน– ๕ ปี โทษปรับ หรือปรับ ๕ เท่าของราคาแต่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐–	๖เดือน–๕ ปี และปรับ ๑๐เท่าของราคาแต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐	

เป็นผู้มีใบอนุญาต และจำหน่ายโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัติ	โทษจำ ไม่เกิน ๒ ปี
เป็นผู้ไม่มีใบอนุญาต แต่ขาย จำหน่าย หรือทำ	โทษปรับ หรือปรับ ๔ เท่า
โดยประการอื่น เพื่อโอนยาเสพติดให้โทษ	ของราคา แต่
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ ม.๒๔	ไม่น้อยกว่า ๕๐ บ.
	หรือทั้งจำทั้งปรับ
เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้รวบรวม เก็บ หรือนำส่ง	โทษจำ ๖ เดือน– ๑๐ ปี
ยาในฐานะเป็นพนักงาน ส่งมอบยานั้นให้แก่บุคคล	โทษปรับ และปรับ ๑๐ เท่า
ซึ่งไม่มีหน้าที่ที่จะได้รับได้ตามกฎหมายนับว่าฝ่าฝืน ม.๑๐	ของราคา แต่ไม่
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ ม.๒๕	น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท
แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ	
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ ม. ๗	
ปลูก หรือมีพันธุ์กัญชา	โทษจำ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี
พ.ร.บ.กัญชา พ.ศ. ๒๔๗๗ ม. ๙	โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท
(ซึ่งผิด ม.๕)	
พากัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต	โทษจำ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี
ส่งกัญชาออกนอกราชอาณาจักร	โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท
พ.ร.บ.กัญชา พ.ศ. ๒๔๗๗ ม. ๙	หรือทั้งปรับทั้งจำ
(ซึ่งผิด ม.๖)	
มี ซื้อ ขาย จำหน่าย หรือสูบกัญชา	โทษจำ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน
พ.ร.บ.กัญชา พ.ศ. ๒๔๗๗ ม.๑๐	โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
(ซึ่งผิด ม.๗)	หรือทั้งปรับทั้งจำ
มี ซื้อ ขาย จำหน่ายบ้องกัญชา หรือเกรื่องมือสูบกัญชา	โทษจำ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน
	โทษปรับ หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
	หรือทั้งปรับทั้งจำ
นำเข้า ส่งออก ซึ่งพืชกระท่อม	โทษปรับ ปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.๒๔๘๖ ม. ๖(ซึ่งผิดม.๔)	โทษจำ หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ
เสพ ปลูก มี ซื้อ ขาย ให้ หรือแลกเปลี่ยนพืชกระท่อม	โทษปรับ ปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
พ.ร.บ.พืชกระท่อม พ.ศ.๒๔๘๖ ม. ๖(ซึ่งผิดม.๕)	โทษจำ หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

อปส./วจ.๑/๑๔๑

เรื่อง ยาแอมเฟตามีน(Amphetamine) และ ยาบาร์บิตูเรต(Barbiturate)

.....

ก. ยาแอมเฟตามีน

๑. ยาแอมเฟตามีน เป็นยาประเภทกระตุ้นระบบประสาทกลาง (Neurotransmitter substances) อาจมีชื่อในทางการค้าต่าง ๆ กันเช่น เบนซีดรีน, เด็กซีดรีน, ไอโซมีน และ นีโอ-เฟตามีน นอกจากนี้ยังมียาสำเร็จรูปที่มีส่วนผสมของแอมเฟตามีนอีกหลายชนิด ยาแอมเฟตามีนมีผลิตขึ้นทั้งในลักษณะเป็นเม็ดรูปร่างและสีต่าง ๆ ชนิดบรรจุแคปซูล และชนิดน้ำบรรจุหลอดสำหรับฉีด

๒. ยาชนิดนี้ โดยปกติแพทย์ใช้ในการแก้อาการคนไข้ที่ใช้ยากดระบบประสาทอย่างแรง เช่น กระทำอัตวินิบาตกรรมโดยรับประทานยานอนหลับประเภท บาร์บิตูเรต เกินขนาด หรือใช้กับผู้ติดยาเสพติดให้โทษ เช่นมอร์ฟีนที่เกิดอาการขั้นสลบหมดสติ หายใจช้า ความดันโลหิตต่ำ ซึ่งแอมเฟตามีนจะไปกระตุ้นประสาทกลาง ระบบการหายใจ และระบบไหลเวียนของโลหิตให้ดีขึ้น

๓. การใช้ยานี้เพื่อความมุ่งหมายในทางอื่นมีอยู่บ้าง แต่อยู่ในขอบเขตจำกัดที่สุด เช่นใช้กับนักบินหรือทหารในขณะปฏิบัติการรบ เพื่อแก้อาการอ่อนเพลีย ซึ่งขนาดที่ใช้จะต้องไม่เกิน ๓๐ มก. ต่อ ๑ สัปดาห์ หลังจากนั้นจะต้องงดเว้นยานี้โดยเด็ดขาด และต้องได้รับการพักผ่อนอย่างเต็มที่ แพทย์จะอนุญาตให้ใช้เฉพาะในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น

๔. อานุภาพของยานี้จะออกฤทธิ์อย่างรุนแรงและรวดเร็ว ทำให้จิตใจฮึกเหิม อารมย์สบาย เกิดความกระปรี้กระเปร่า ไม่ง่วงเหงาหาวนอน เพราะแอมเฟตามีนออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง ต่อต้านความรู้สึกหดหู่ ความเศร้าหมอง ไปหมดสิ้น และทำให้การไหลเวียนของโลหิตแรงขึ้น

๕. ในระยะเริ่มแรกที่รู้จักใช้แอมเฟตามีนในประเทศไทย เกิดขึ้นในหมู่นักศึกษาก่อน โดยเฉพาะเมื่อใกล้สอบไล่ ต่อมาเกิดแพร่หลายไปในหมู่กรรมกรสามล้อ คนขับรถรับจ้าง และผู้ตรากตรำทำงานในเวลากลางคืน เช่นตามที่ปรากฏว่ามีการดื่มกาแฟพิเศษแก้ง่วงนอนซึ่งก็เป็นกาแฟใส่ยาแอมเฟตามีนนั่นเอง นอกจากนี้ยังมีการใช้กันในหมู่สุภาพสตรีโดยผู้จำหน่ายโฆษณาว่าเป็นยาลดความอ้วน เพราะแอมเฟตามีนทำให้ไม่อยากรับประทานอาหาร ปรากฏว่ามีผู้ใช้ยานี้หลายรายเกิดอาหารผิดปกติ หน้ามืด วิงเวียน ใจสั่น นอนไม่หลับ บางรายถึงกับต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลก็มี

๖. แม้ว่าการใช้ยานี้จะไม่เกิดอาการติดยาที่เสพติดให้โทษ (Drug Addiction) เพราะยังขาดคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งคือการตกเป็นทาสในทางร่างกาย แต่หากใช้บ่อยครั้งเข้าก็ทำให้เกิดการเสพติดที่เป็นนิสัย (Drug Habituation) และเป็นผลต่อไปถึงการติดยาเสพติดให้โทษที่ร้ายแรง เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน หรือเฮโรอีนได้ในภายหลัง

๗. แอมเฟตามีนมีความร้ายแรงกว่ายาอันตรายอื่น ๆ เพราะโดยปกติยาอันตรายอื่น ๆ มักจะปรากฏอาการแพ้หรืออาการเป็นพิษเมื่อการใช้ยาถึงระดับเกินขนาด ซึ่งอาจแสดงออกทางร่างกายหรือทางจิตใจเป็นเสมือนสัญญาณเตือนภัยให้รู้ตัวและหาทางป้องกันแก้ไขได้ทันท่วงที แต่แอมเฟตามีนจะปรากฏอาการก็ต่อเมื่อถึงขั้นอันตรายแล้ว อาการแพ้แอมเฟตามีนในรายที่มีความดันโลหิตสูงกว่าปกติอาจทำให้เส้นโลหิตแตก บางรายเกิดอาการเป็นพิษถึงขั้นหมดสติ กลุ้มคลั่ง ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ ประสาทตื่นเต้น ใจสั่นกระวนกระวาย พูดเพ้อเจ้อ ในรายที่เป็นโรคหัวใจอาจทำให้หัวใจวาย บางรายเกิดความรู้สึกอยากประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะเกี่ยวกับกามารมย์จะเห็นผิดเป็นชอบ และบางรายเกิดความรู้สึกอยากทำลายตนเอง

๘. คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติได้ยกเรื่องขึ้นพิจารณาหลายครั้ง และมีมติเสนอแนะให้ประเทศภาคีพยายามดำเนินมาตรการในการควบคุมอย่างกวดขัน โดยมติที่ ๔ (XI) นอกจากนี้ สำหรับยาจำพวกบาร์บิตูเรตก็ได้มีมติในการดำเนินมาตรการควบคุมไว้โดยมติที่ ๖ (XII) และมติที่ ๔ (XVII) ส่วนยาจำพวกกล่อมประสาท (Tranquilizer) ได้มีมติไว้ในการดำเนินมาตรการควบคุมโดยมติที่ ๗ (XII)

๙. ขณะนี้คณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติกำลังร่างอนุสัญญาปี ๑๙๗๑ ว่าด้วยสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ขึ้น ตามร่างอนุสัญญาฉบับนี้มีบทบัญญัติในมาตรการควบคุมยาจำพวกระงับประสาท (Sedatives) กระตุ้นประสาท (Stimulants) และจำพวกหลอนประสาท (Hallucinogens) ไม่ว่าจะเป็นยาที่เกิดโดยธรรมชาติหรือสังเคราะห์ขึ้นหรือจะเป็นวัตถุธรรมชาติ โดยจำแนกสารที่ต้องควบคุมตามอนุสัญญานี้เป็น ๔ ประเภท คือ ประเภทหนึ่งได้แก่สารที่ก่อให้เกิดอันตรายมากและไม่มีประโยชน์ในด้านการรักษาพยาบาล ประเภทสองได้แก่สารที่มีโทษมากประโยชน์ในด้านรักษาพยาบาลมีบ้างแต่ก็เล็กน้อย ส่วน ประเภทสามได้แก่สารที่มีอันตรายมากแต่ก็มีประโยชน์ในทางยามาก และประเภทที่สี่เป็นสารจำพวกที่มีอันตรายน้อยและมีประโยชน์ในทางยามาก ทั้งนี้ แอมเฟตามีนจะจัดอยู่ในประเภทที่สอง บาร์บิตูเรตบางขนานจะจัดอยู่ในประเภทที่สาม และยาจำพวกกล่อมประสาทจะจัดอยู่ในประเภทที่สี่ ส่วนประเภทที่หนึ่งก็ได้แก่ แอล.เอส.ดี. เป็นต้น

๑๐. สำหรับบทกฎหมายของต่างประเทศ ในประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายควบคุมโดยเฉพาะอยู่แล้ว เรียกว่า Awakening Drug Control ในสหรัฐอเมริกา ตามกฎหมายของรัฐบาลกลางชื่อ Food, Drug and Cosmetic Act /Law การมีไว้ในครอบครองยังไม่ถือเป็นความผิด คงเป็นผิดเฉพาะการจำหน่ายโดยไม่มีใบสั่งจากนายแพทย์เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ต่อมาก็ได้เล็งเห็นความจำเป็นจึงได้มี Drug Abuse Control Amendments of 1965 เพื่อแก้ไขโดยให้ถือว่าการมีไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นความผิดด้วย ต่อมา Controlled Dangerous Substances Act 1969 ได้จำแนกยาออกเป็นสี่ประเภท สำหรับแอมเฟตามีนจัดอยู่ในประเภทสาม คือเป็นยาจำพวกที่มีการแพร่ระบาดน้อยกว่าประเภทหนึ่งและสอง มีการใช้ในทางแพทย์ในสหรัฐ แต่การใช้ในทางผิดจะเกิดโทษต่อทั้งทางกายและทางจิตใจแก่ผู้ใช้ ส่วนกฎหมายของแต่ละมลรัฐ

ข. ยาบาร์บิตูเรต

๑. ยาบาร์บิตูเรต เป็นยาประเภทกดประสาทกลาง ได้แก่อนุพันธุ์ของกรดบาร์บิตูริค ซึ่งมีอยู่หลายร้อยอนุพันธุ์ด้วยกัน แต่ที่ใช้ในวงการแพทย์มีอยู่ประมาณ ๕๐ อนุพันธุ์ นับได้ว่าเป็นยาระงับและยานอนหลับที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดในวงการแพทย์ ที่รู้จักแพร่หลายเช่น เซโคบาร์บิตัล เพนโตบาร์บิตัล เฟนโนบาร์บิตัล อาโมบาร์บิตัล ฯลฯ เป็นต้น

๒. ยาประเภทบาร์บิตูเรต แสดงผลทางเภสัชวิทยาและพิษวิทยาคล้ายคลึงกัน ความแตกต่างของยาประเภทนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการออกฤทธิ์ของยา ซึ่งหมายถึงระยะเวลานับตั้งแต่ได้รับยาจนถึงเวลาที่ยาเริ่มแสดงฤทธิ์เพื่อระงับหรือทำให้นอนหลับหรือสลบแล้วแต่กรณี รวมทั้งระยะเวลาที่ยาแสดงผลทำให้เกิดอาการดังกล่าว บาร์บิตูเรตจึงแบ่งประเภทตามระยะเวลาในการออกฤทธิ์ คือ ประเภท Long-Acting, Intermediate-Acting, Short- และ Ultrashort-Acting ซึ่งประเภทหลังนี้ใช้เฉพาะวงการแพทย์เพื่อฉีดให้คนไข้สลบก่อนการผ่าตัด หรือใช้เป็นยาสลบระยะสั้น

๓. ยาบาร์บิตูเรตที่แพร่ระบาดในประเทศไทยมากได้แก่ เซโคบาร์บิตัลโซเดียม หรือเซโคบาร์บิโตนโซเดียม บรรจุในแคปซูลเล็ก ๆ สีแดง มีชื่อการค้าที่ผลิตโดยบริษัทอีไลลิลลี่ของสหรัฐอเมริกาว่าเซโคนัลโซเดียม

๔. เซโคบาร์บิตัลโซเดียมจัดอยู่ในประเภท Short-Acting Drug ระยะเวลาของการเริ่มออกฤทธิ์อยู่ระหว่าง ๑๕ – ๓๐ นาที และทำให้นอนหลับประมาณ ๒ – ๔ ชั่วโมง ฤทธิ์ของยาจะหมดสิ้นภายหลัง ๔ ชั่วโมง และส่วนมากไม่เกิน ๖ ชั่วโมง นับตั้งแต่รับประทานยาแล้ว เซโคบาร์บิตัลมีลักษณะการออกฤทธิ์เช่นเดียวกับยาบาร์บิตูเรตอื่น ๆ คือไม่มีสรรพคุณในทางระงับหรือบรรเทาความเจ็บปวด แต่เป็นยาระงับอาการฟุ้งสร้านหรือตึงเครียดที่เกิดจากทางประสาทหรือทางจิตและเป็นยานอนหลับ

๕. อาการเป็นพิษของยาเซโคบาร์บิตัล อาจเกิดได้ทั้งชนิดเฉียบพลันและเรื้อรัง อาการเกิดพิษชนิดเฉียบพลันส่วนใหญ่เกิดจากรับประทานยาเกินขนาดเพื่อกระทำอัตวินิบาตกรรม ส่วนอาการเกิดพิษชนิดเรื้อรังสืบเนื่องจากการใช้ยาติดต่อกันเป็นเวลานานจนถึงขั้นติดยา อาการเป็นพิษส่วนใหญ่แสดงอาการกดระบบประสาทกลาง และหากมิได้รับยาก็อาจเกิดอาการฟุ้งสร้านหงุดหงิด บางรายเกิดอาการเป็นตะคริว กล้ามเนื้อกระตุกหรือมีอาการชักก็ได้

๖. ขนาดรับประทาน โดยเฉลี่ยสำหรับผู้ใหญ่ ๐.๑ – ๐.๒ กรัม (หรือ ๑๐๐ – ๒๐๐ มิลลิกรัม) ขนาดรับประทานถึงตายไม่แน่นอน แต่โดยทั่วไปประมาณ ๑๐ เท่าของขนาดเฉลี่ยนับเป็นขั้นต่ำที่อาจทำให้เป็นอันตรายถึงชีวิตได้

๗. ลักษณะของยาประเภทบาร์บิตูเรตจัดได้เป็นจำพวกยาเสพติดให้โทษ เพราะมีคุณสมบัติครบถ้วน โดยเฉพาะการตกเป็นทาสในทางร่างกายนั้นจะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด อาการที่เกิดขึ้นจากการถอนยาบาร์บิตูเรตหรืออาการขาดยาจะแสดงฟ่องออกมาอย่างชัดเจน ในการถอนยาบาร์บิตูเรตอาจทำให้ถึงแก่ความตายก็ได้ บางรายทำให้เกิดอาการชักและเกิดภาวะจิตผิดปกติอย่างร้ายแรง

คนไข้บางรายซึ่งไม่เคยมีประวัติเป็นโรคลมบ้าหมูก็อาจเกิดอาการชักกระตุกคล้ายอาการของโรคลมบ้าหมูหากถอนการใช้ยาบาร์บิตูเรตในทันทีทันใด การรักษาคนไข้ติดยาบาร์บิตูเรตชนิดเรื้อรังจึงใช้วิธีการแบบการรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษทั่วไป กล่าวคือค่อย ๆ ลดจำนวนลงจนกระทั่งคนไข้ไม่แสดงอาการ

๘. ในปัจจุบัน ยาจำพวกบาร์บิตูเรต ยังคงจัดเป็นยาควบคุมพิเศษชนิดหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ.๒๕๑๐ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๑๑

๙. ปรากฏว่าขณะนี้มีผู้ติดยาเซโคบาร์บิตัลแพร่หลายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในหมู่พาร์ทเนอร์ นักร้อง ผู้ทำงานกลางคืนซึ่งต้องการนอนหลับเวลากลางวัน อาการที่แสดงออกจะคล้ายอาการเมาเหล้า แต่ไม่มีกลิ่นเหล้าออกจากปาก เรียกกันในหมู่ผู้ใช้ว่า "เหล้าแห้ง", "ไอ้แดง", "เม็ดแดง", "เซ็กนอล" ในสหรัฐเรียกยาประเภทบาร์บิตูเรตทั่วไปว่า barbs, candy, goofgalls,peanuts, sleeping pillsส่วนยาชื่ออื่น ๆ มักเรียกตามลักษณะรูปร่างและสีสรรของยา เช่น เรียกยาเซโคบาร์บิตัลว่า red, pinks, redbirds, red devils หรือseggy (ต่อท้ายชื่อยา) เรียกเพนโตบาร์บิตัลว่า yellow, yellow jackets หรือminbies (ต่อท้ายชื่อยา) เรียกอาโมบาร์บิตัลว่า blues, blue birds, blue devils หรือ blue heavens เรียกอาโมบาร์บิตัลโซเดียมผสมเซโคนัลโซเดียมว่า rainbows, red and blues, Christmas trees หรือ double trouble.

หัวข้ออภิปราย

เรื่อง ยาเสพติดให้โทษในทรรศนะของฝ่ายปราบปราม

ของ พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม

(คัดจากจิตยสาร "ตำรวจ" ฉบับประจำเดือนตุลาคม ๒๕๐๙)

สมาคมนิติวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้จัดให้มีการอภิปรายเรื่อง "ยาเสพติดให้โทษในทรรศนะต่าง ๆ " ณ หอประชุมโรงพยาบาลตำรวจ เมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๐๙ โดยได้เชิญผู้อภิปราย คือ พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม สารวัตรแผนก ๑ กองกำกับการ ๗ กองปราบปราม เป็นผู้อภิปรายทรรศนะด้านการปราบปราม พ.ต.นายแพทย์อรุณ เชาวนาศรัย หัวหน้าแผนกจิตประสาท โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า อภิปรายในทรรศนะด้านการแพทย์ และ พ.ต.ท.สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์ หัวหน้าแผนกตรวจทางเคมีและฟิสิกส์ กองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ เป็นผู้อภิปรายทรรศนะด้านการตรวจ พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ โดยมี พล.ต.ต.จรัส วงศาโรจน์ หัวหน้ากองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ และนายกสมาคมเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ปรากฏว่ามีสมาชิกและผู้สนใจเข้าฟังการอภิปรายเป็นจำนวนมาก โดยที่เวลาอภิปรายมีจำกัด ผู้อภิปรายจำเป็นต้องทอนรายละเอียดบางตอนออก ในโอกาสนี้จึงขอเสนอหัวข้ออภิปรายของ พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม ผู้อภิปราย ทรรศนะด้านการปราบปรามในวารสารอีกครั้งหนึ่ง

<u>ความหมายของยาเสพติดให้โทษ</u>

ความหมายของคำว่ายาเสพติดให้โทษเป็นที่เข้าใจแตกต่างกันแล้วแต่โอกาสที่ใช้ เช่น ในด้านการแพทย์ ในด้านวิทยาศาสตร์ หรือในด้านกฎหมาย องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ให้นิยามคำว่า "การติดยาเสพติดให้โทษ" ไว้ว่า "การติดยาเสพติดให้โทษ" (Drug Addiction) คือสภาวะของความมึนเมาที่เกิดขึ้นเป็นรอบระยะ ๆ และเรื้อรัง อันเกิดขึ้นจากการเสพยาเสพติดให้โทษซ้ำ ๆ ซาก ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมแก่ผู้เสพและสังคม การติดยาเสพติดให้โทษประกอบด้วยลักษณะดังนี้

๑. มีความต้องการอย่างแรงกล้าและตกอยู่ภายใต้การบังคับให้ต้องเสพและพยายามหามาเสพให้ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด และมีความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ

๒. การตกเป็นทาสในทางกาย ฉะนั้น จึงมีอาการพิเศษเกิดขึ้นโดยเฉพาะเรียกว่า "อาการขาดยาเสพติด" ในเมื่อทำการถอนยาหรืองดเว้นยา

๓. การตกเป็นทาสในทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้การรักษาผู้เสพติดจึงต้องให้การรักษาในทางจิตใจด้วย

ในทางแพทย์จึงถือว่าสารใดก็ตามที่มีคุณสมบัติครบทั้ง ๓ ประการนี้ก็นับเป็นยาเสพติดให้โทษ (Addicting Drug) ทั้งสิ้น ยาเสพติดบางอย่าง เช่น กันชา โคคะอีน ซึ่งแม้ว่าในทางกฎหมายของนานาประเทศจะถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษ และองค์การสหประชาชาติก็ถือว่าเป็นยาเสพติด

ให้โทษภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศก็ตาม แต่ตามทรรศนะทางการแพทย์ดังกล่าวคงถือว่าเป็นเพียงยาเสพติดเป็นนิสัย (Habit Forming Drug) เท่านั้น เพราะการติดกัญชาและโคคะอีนยังขาดคุณสมบัติอยู่ประการหนึ่ง คือ ไม่ทำให้ผู้เสพตกเป็นทาสในทางกาย กล่าวคือ เมื่อขาดยาก็ไม่มีอาการฟ้องเกิดขึ้น และการรักษาก็ไม่ต้องทำการถอนยาเหมือนยาเสพติดให้โทษ ส่วนสารบางอย่างที่กฎหมายของนานาประเทศส่วนมากถือว่าเป็นเพียงยาเสพติดเป็นนิสัย เช่น สารจำพวก Barbiturate ซึ่งเป็นยานอนหลับหรือ Tranquilizer เฉพาะบางชนิด ในทรรศนะทางการแพทย์ดังกล่าวกลับถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษ เพราะมีคุณสมบัติครบถ้วนทั้ง ๓ ประการข้างต้น โดยเฉพาะการตกเป็นทาสในทางการ กล่าวคือ หากไม่ได้รับยาก็จะมีอาการฟ้องอันเกิดจากการขาดยาเกิดขึ้นอย่างรุนแรง นายแพทย์ที่โรงพยาบาล Lexington ซึ่งเป็นโรงพยาบาลรักษาผู้เสพติดของรัฐบาลกลางสหรัฐที่เมือง Lexington รัฐ Kentucky กล่าวว่า การถอนยาคนไข้ที่ติดยาจำพวก Barbiturate กระทำได้ยากกว่าการถอนยาเสพติดเฮโรอีนด้วยซ้ำ และปรากฏว่าคนไข้บางรายถึงแก่ความตายก็มีทั้ง ๆ ที่การถอนยาผู้ติดเฮโรอีนไม่เคยปรากฏว่ามีคนไข้ถึงแก่ความตายเลย

ตามที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าคำว่ายาเสพติดให้โทษมีความหมายต่างกันแล้วแต่ทรรศนะ อย่างไรก็ตาม ในด้านการปราบปรามซึ่งเป็นการรักษากฎหมายจะต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ สำหรับประเทศไทยในขณะนี้มีกฎหมายที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดอยู่ดังนี้ คือ

๑. พระราชบัญญัติฝิ่น พ.ศ.๒๔๗๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ฉบับสุดท้ายคือ พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๐๒

๒. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ฉบับสุดท้ายคือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๐๔

๓. พระราชบัญญัติกัญชา พ.ศ.๒๔๗๗

๔. พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ.๒๔๘๖

โดยเฉพาะสำหรับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษนอกจากจะกำหนดไว้โดยเฉพาะว่ากฎหมายนี้ใช้บังคับแก่ยาใดบ้างแล้ว ยังให้อำนาจรัฐมนตรีในการเพิ่มรายชื่อยาโดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษาอีกด้วย ปรากฏรายชื่อตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

สำหรับพืชกระท่อมนั้น ฤทธิ์หรือคุณสมบัติที่เกิดต่อร่างกายและจิตใจของมนุษย์ยังไม่มีการทดลองค้นคว้าโดยละเอียด ประเทศอินเดียได้เคยส่งต้นและใบกระท่อมซึ่งภาษาพฤกษาศาสตร์เรียกว่า

ไปยังสถานค้นคว้า กรุงลอนดอน เพื่อทำการวิจัยนานมาแล้ว ผลการวิจัยได้ค้นพบแอลคะลอยด์ (Alkaloid) ชนิดหนึ่งในใบกระท่อมเรียกว่า Mitroginine แต่ยังมิได้มีการค้นคว้าคุณสมบัติของแอลคะลอยด์ชนิดนี้ว่าเกิดปฏิกิริยาต่อร่างกายมนุษย์ประการใด ขณะนี้คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษได้ส่งใบกระท่อมไปให้องค์การอนามัยโลกทำการวิจัยค้นคว้าคุณสมบัติโดยละเอียดต่อไปแล้ว

ยาเสพติดให้โทษกับอาชญากรรม

ก่อนที่จะกล่าวถึงปัญหายาเสพติดให้โทษว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเพียงใด จำเป็นต้องกล่าวถึงการแบ่งประเภทของยาเสพติดให้โทษก่อน ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะการแบ่งประเภทยาเสพติดให้โทษตามคุณสมบัติที่เกิดต่อร่างกายมนุษย์ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๑. ประเภทกดประสาท (Depressant) ได้แก่ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ในทางกดประสาท บรรเทาความรู้สึกเจ็บปวดต่าง ๆ ยาเสพติดให้โทษส่วนมากมักเป็นยาเสพติดประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เป็นต้น

๒. ประเภทกระตุ้นประสาท (Stimulant) ได้แก่ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ในทางกระตุ้นประสาทของสมอง ช่วยกระตุ้นกำลังวังชาและความสามารถได้ชั่วขณะหนึ่ง เป็นการหลอนตัวเองว่ามีกำลังวังชามากในขณะที่ยาออกฤทธิ์ เช่น โคคะอีน และสารจำพวก Amphetamine เป็นต้น

นักการแพทย์ยังกล่าวว่าโดยปกติยาเสพติดให้โทษประเภทกดประสาทจะเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมน้อยมาก เพราะเมื่อยาออกฤทธิ์จะระงับความรู้สึกต่าง ๆ ทำให้ผู้เสพเกิดความสงบ ไม่อยากทำผิดคิดร้ายต่อใคร ส่วนยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาทมักจะก่อให้เกิดอาชญากรรมมากกว่า เพราะเมื่อยาออกฤทธิ์จะหลอนให้ผู้เสพรู้สึกว่าตัวเองมีกำลังวังชามาก ในประเทศญี่ปุ่นมียาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาทระบาดอยู่อย่างหนึ่งชื่อเฮโรพอน ผู้เสพมักรู้สึกว่าผู้อื่นเป็นศัตรูไปหมดจึงเข้าทำร้ายก่อน นับว่าเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมเป็นอันมาก อย่างไรก็ตามที่ว่ายาเสพติดประเภทกดประสาทจะเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมน้อยมากนั้นมีความหมายเฉพาะในขณะที่ผู้เสพติดได้รับยาเข้าสู่ร่างกายตามความต้องการเท่านั้น แต่ในขณะที่เกิดความต้องการยาและไม่อาจหายามาเสพได้แล้วผู้เสพติดจะกระทำได้ทุกอย่าง เพื่อให้ได้ยาเสพติดมาบำบัดความต้องการ แม้กระทั่งการประกอบอาชญากรรมอุกฉกรรจ์

ในทรรศนะของฝ่ายปราบปราม ไม่ว่าผู้ค้าหรือผู้เสพยาเสพติดให้โทษต่างก็เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม มิจฉาชีพ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ทั้งสิ้น ในสหรัฐอเมริกานับแต่ปี ๑๙๒๕ แก๊งค์ลักลอบและค้ายาเสพติดแก๊งค์ใหญ่คือมาเฟียได้ดำเนินการอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ มีอิทธิพลมืดคุกคามฝ่ายตรงข้าม และผู้ที่หักหลังทำให้เกิดปัญหาอาชกรรมเป็นอย่างมาก ในด้านผู้เสพติดก็มีแก๊งค์ของบรรดานักฉกฉวย นักล้วง นักพนัน ซึ่งต่างเป็นผู้เสพติดทั้งสิ้น แก๊งค์ที่ชำนาญ ๆ เฉลี่ยวันหนึ่งจะฉกฉวยหนังสือจากร้านขายหนังสือได้ถึง ๖๐ เล่ม และแก๊งค์หนึ่งบางวันโอกาสเหมาะจะทำเงินได้ถึง ๑,๕๐๐ เหรียญต่อวัน จากแฟ้มประวัติของสำนักงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐปรากฏว่าอาชญากรรมกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จากการสำรวจผู้ต้องโทษในข้อหายาเสพติดปรากฏว่าอาชญากรเป็นจำนวนไม่น้อยตำรวจมีประวัติอยู่ก่อนที่จะเสพติด แต่แล้วก็กลายเป็นผู้เสพติดในภายหลัง แสดงว่าเป็นอาชญากรมาก่อนที่จะเสพติด โดยการสุ่มตัวอย่างจากแฟ้มประวัติผู้ค้าและ สพยาเสพติด ๑๐๙ แฟ้ม ปรากฏว่า ๘๓% มีประวัติอาชญากรรมมาก่อน นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมดนั้น พวกที่มีประวัติการกระทำผิดในข้อหาอื่น ๆ อยู่แล้วเป็นพวกที่ไม่ได้ติดยาเสพติดเสีย ๓๙% ส่วนอีก ๖๑% เป็นพวกที่ติดยาเสพติด แสดงว่าผู้เสพติดมีประวัติการกระทำผิดในข้อหาอื่น ๆ มาก่อนมากกว่าผู้ต้องโทษที่ไม่เสพถึง ๒ เท่า

เอกสารการค้นคว้าอีกชิ้นหนึ่งที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างยาเสพติดกับอาชญากรรม คือรายงานการค้นคว้าของกรมสาธารณสุข ฟอร์โมซาซึ่งได้ทำไว้ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง หลังจากได้จำแนกคดีอาชญากรรมจำนวน ๕๓,๐๓๓ คดีซึ่งเกิดขึ้นในรอบ ๗ ปีแล้ว ปรากฏว่าจำนวน ๓๐.๔๓% เป็นอาชญากรพวกที่ติดฝิ่น อีก ๒๙.๑๗% เป็นอาชญากรที่ไม่ได้ติดฝิ่น ในขณะที่ทำการวิจัยนั้นในฟอร์โมซายังมีการอนุญาตให้สูบฝิ่นได้โดยต้องจดทะเบียนขออนุญาต

ในแคนาดาได้เคยมีการค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมกับยาเสพติด ปรากฏว่า ๘๔% ของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เคยกระทำผิดในเรื่องอื่นมาก่อนแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง ก่อนที่จะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แสดงว่าส่วนใหญ่เริ่มเป็นอาชญากรมาก่อนจะเป็นผู้เสพติด

ในเม็กซิโกได้เคยมีการวิจัยจากผู้เสพติดในเรือนจำ ๑๕๐ คน ปรากฏว่าผู้ต้องโทษส่วนมากให้การว่ากลายเป็นผู้เสพติดเพราะตกอยู่ใต้อิทธิพลของเพื่อนฝูงที่ร่วมประกอบมิจฉาชีพมาด้วยกัน ซึ่งก็แสดงว่าเริ่มเป็นอาชญากรมาก่อนจะติดยาเสพติด

ในฮ่องกง ก่อนที่จะกล่าวถึงปัญหายาเสพติดกับอาชญากรรม ใคร่จะขอนำอัตราผู้เสพติดต่อประชากรทั้งประเทศมาแสดงเปรียบเทียบกับบางประเทศ ดังนี้

ประเทศ	จำนวนประชากร	จำนวนผู้เสพติด	เรโชต่อ ๑๐๐,๐๐๐ คน	หมายเหตุ
อังกฤษ	๕๐ ล้านคน (ปี ๑๙๖๐)	๔๖๕ คน (จดทะเบียน)	๙.๓๐	ในปี ๑๙๖๓ เพิ่มขึ้นเป็น ๖๓๕ คน
สหรัฐอเมริกา	๑๕๑ ล้านคน (ปี ๑๙๕๙)	๕๐,๐๐๐ คน (ประมาณ)	๓๓.๑๓	จากการประมาณครั้งล่าสุดมีประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน
ฮ่องกง	๓.๑๓ ล้านคน (ปี ๑๙๖๑)	๑๕๐,๐๐๐ คน (ประมาณ)	๔,๗๙๐.๙๖	จากการประมาณครั้งล่าสุดมีประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าอัตราผู้เสพติดต่อประชากรทั้งประเทศของฮ่องกงมีสูงที่สุดในจำนวนผู้เสพติด ๑๕๐,๐๐๐ คนนี้ ประมาณได้ว่าปีหนึ่ง ๆ จะต้องใช้จ่ายเงินสำหรับเสพยาเสพติดถึง ๑๗๖ ล้านเหรียญฮ่องกง (หรือประมาณ ๖๘๐ ล้านบาท) ซึ่งนับว่าสูญไปโดยเปล่าประโยชน์ แม้หากจะพิจารณาจากการประมาณจำนวนผู้เสพติดครั้งล่าสุดเมื่อปี ๑๙๖๔ ซึ่งมีผู้เสพติดประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๓.๓ ล้านคน ก็จะมีเรโชถึง ๒,๙๐๐ คน ต่อ ๑๐๐,๐๐๐ คน หมายความว่าในทุก ๓๗ คน จะเป็นผู้เสพติดเสีย ๑ คน นับว่ามีเรโชสูงที่สุด จากการสำรวจในปี ๑๙๖๑ ปรากฏว่าในฮ่องกงมีประชาชนชั้นกรรมกร จำนวน ๑ ล้านกว่าคน ผลจากการวิจัยผู้ต้องโทษในเรือนจำที่เสพติดปรากฏว่าจะเป็นผู้ต้องโทษ

ขายเสีย 95% โดยการถืออัตรานี้เป็นบรรทัดฐาน ก็แสดงว่าในหมู่ประชากรชายที่เป็นผู้ใช้แรงงานทุก ๆ 8 คนจะเป็นผู้เสพติดเสีย 1 คน นับว่าเป็นการกระทบกระเทือนในเรื่องผลิตผลและเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง

ในด้านของอาชญากรรมทั่วไป ถ้าจะพิจารณาดูในปี 1961 ปรากฏว่าฮ่องกงซึ่งมีประชากรผู้เสพติดมากที่สุดมีคดีอาชญากรรมตลอดปีเป็นจำนวน 16,000 กว่าคดี แต่ในมหานครลอนดอนซึ่งมีประชากรมากกว่าฮ่องกงไม่เกินสองเท่ามีคดีอาชญากรรม ถึง 200,000 คดี คดีอาชญากรรมที่สูงที่สุดในฮ่องกงคือปี 1955 มีจำนวน 27,876 คดี ในจำนวนนี้รวมคดีอุกฉกรรจ์ด้วย ฉะนั้น เรโชของอาชญากรรมในปี 1955 ต่อประชากร 2.5 ล้านคน (ในปีนั้น) จึงมีอัตราเพียง 21.84 ต่อประชากร 100,000 คน แต่ในสหรัฐอเมริกาตามรายงานคดีอาชญากรรมของ เอฟ.บี.ไอ. ในปี 1955 (ปีเดียวกัน) ปรากฏว่าอัตราคดีอุกฉกรรจ์ในเมืองใหญ่ ๆ ของสหรัฐเมื่อเฉลี่ยแล้วจะสูง 164.80 ต่อจำนวนประชากร 100,00 คน ซึ่งสูงกว่าอัตราในฮ่องกงมาก หากพิจารณาตามตัวเลขข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าอัตราการเกิดอาชญากรรมมิได้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เสพติดมากน้อย เพราะฮ่องกงซึ่งมีอัตราผู้เสพติดต่อประชากรทั้งสิ้นมากกว่ากลับมีอัตราอาชญากรรมเกิดขึ้นน้อยกว่า ซึ่งนับเป็นสิ่งน่าประหลาดอยู่มาก แต่ทั้งนี้สำหรับฮ่องกงยังขาดตัวเลขที่จะวิเคราะห์ว่าจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีผู้กระทำผิดเป็นผู้เสพติดมากน้อยเพียงใด

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากได้เคยมีนักสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาผู้มีชื่อเสียงของโลก ลงความเห็นว่าคนจีนมักเป็นผู้มีหัวอ่อนและไม่ชอบฝ่าฝืนบทกฎหมายมากนัก ฉะนั้น เรื่องนี้อาจจะเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้อัตราอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่ำกว่าก็ได้

นอกจากอาชญากรรมแล้ว ยาเสพติดให้โทษยังมีปัญหาเกี่ยวข้องกับเรื่องอุบัติเหตุ ต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย การบาดเจ็บในระหว่างทำงานก่อสร้าง หรือในโรงงานต่าง ๆ ตลอดจนอุบัติเหตุบนท้องถนนอีกด้วย ในการประชุมคณะกรรมาธิการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติได้เคยขอให้องค์การอนามัยโลก (WHO) และ องค์การกรรมการสากล (ILO) ค้นคว้าหาข้อเท็จจริงว่ายาเสพติดเป็นบ่อเกิดแห่งอุบัติเหตุต่าง ๆ เพียงใด หลักจากที่ได้ทำการค้นคว้าโดยการขอความร่วมมือจากประเทศสมาชิก มี เชคโกสโลวาเกีย สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ฝรั่งเศส ฮ่องกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ อาฟริกาใต้ สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ก็ยังไม่อาจยืนยันผลได้แน่นอน คงได้ผลแต่เพียงว่ายังค้นหาข้อมูลที่ใกล้เคียงจริง ๆ ไม่ได้เท่านั้น ในมลรัฐอริโซนา สหรัฐอเมริกากำลังทำการค้นคว้าอย่างจริงจังเกี่ยวกับอุบัติเหตุบนท้องถนนโดยการพิสูจน์ปัสสาวะและเลือดของผู้ขับขี่ว่าจะมีของมึนเมาเพียงใดหรือไม่แต่ก็ยังไม่ได้จัดพิมพ์รายงานผลการค้นคว้าขึ้นจนบัดนี้

สำหรับประเทศไทยเรายังไม่เคยมีการค้นคว้าวิจัยไว้โดยเฉพาะ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการเริ่มต้นรวบรวมค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการวิจัยต่อไป ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้จำเป็นจะต้องใช้เวลานานพอสมควร และขึ้นอยู่กับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่าง ๆ ในอันที่จะให้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยด้วย อย่างไรก็ตาม จากประสพการณ์ที่เป็นอยู่ขณะนี้ก็เป็นที่ยอมรับอยู่ว่ายาเสพติดให้โทษได้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นหลายอย่างนับแต่การลักเล็กจะโมยน้อย ตัดช่องย่องเบา ชิงโจร จนถึงคดีอุกฉกรรจ์ในที่สุด นอกจากนั้น ยังเกิดคดีที่กระทบกระเทือนต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนขึ้นบ่อย ๆ เช่นลูกทุบตีพ่อแม่เพื่อเรียกเอาเงินไปซื้อเฮโรอีนเป็นต้น

ในด้านอุบัติเหตุ เช่น เพลิงไหม้หรืออุบัติเหตุบนท้องถนนก็เคยมีอยู่เสมอมิได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ยอมรับได้ว่าอาชญากรรมและอุบัติเหตุเหล่านี้เกิดขึ้นจากยาเสพติดให้โทษ ในสมัยที่ทางการยังไม่เลิกการเสพฝิ่นได้มีข้อกำหนดให้โรงยาฝิ่นในพระนคร – ธนบุรี ปิดไม่เกิน 24 นาฬิกา เพราะมิฉะนั้นพวกติดฝิ่นจะอดทำการลักเล็กจะโมยน้อย ตัดช่องย่องเบาในเวลาดึกซึ่งเป็นภาระในการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้าจะกล่าวย้อนหลังไปถึงประวัติศาสตร์แล้วก็ปรากฏว่าอาชญากรรมกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าอู่ทอง จะเห็นได้ว่าในสมัยนั้นได้มีการบัญญัติความผิดเกี่ยวกับการกินฝิ่น ขายฝิ่นไว้ในกฎหมายลักษณะโจร แม้กระทั่งในสมัยนัตนโกสินทร์ก็ปรากฏว่าการค้าฝิ่นได้กลายเป็นบ่อเกิดของสมาคมลับที่เรียกว่าอั้งยี่ ทำการช่องสุมควบคุมฝิ่นที่ขึ้นจากสำเภาจีนอันเป็นปัญหาในการปราบปรามตลอดมาจนกระทั่งสมัยรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ซึ่งได้ทรงเปลี่ยนนโยบายใหม่อนุญาตให้ต้างต้าวฝูบฝิ่นได้ อั้งยี่จึงสลายตัวไปในที่สุด

<u>การปราบปรามยาเสพติดผิดกับการปราบปรามอาชญากรรมอื่น</u>

ในทรรศนะของฝ่ายปราบปรามยาเสพติดให้โทษเห็นว่าการปราบปรามยาเสพติดให้โทษมีความยากลำบากผิดกับการปราบปรามอาชญากรรมอย่างอื่นเป็นอันมาก ด้วยสาเหตุสำคัญ ๆ ดังนี้ คือ

1. ขาดที่มาของข่าวสารเบื้องต้น กล่าวคือ ตามปกติอาชญากรรมอย่างอื่น เช่น คดีฆาตกรรม ปล้นทรัพย์ หรือลักทรัพย์ ฯลฯ ย่อมจะต้องมีตัวผู้เสียหายมาร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าตนได้ถูกประทุษร้ายต่อร่างกาย หรือต่อทรัพย์ ฯลฯ อันเป็นทางให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่ามีคดีเกิดขึ้นขึ้นใดเมื่อใดอย่างใด และปกติผู้ร้องทุกข์มักจะให้รายละเอียดรูปพรรณเกี่ยวแก่ตัวผู้กระทำผิดได้บ้าง แต่การปราบปรามยาเสพติดให้โทษขาดที่มาของข่าวสารดังกล่าวนี้ กล่าวคือ จะไม่มีตัวผู้เสียหายมาร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพราะไม่มีตัวผู้ถูกประทุษร้าย เนื่องจากทุกฝ่ายมีผลประโยชน์ร่วมกันทั้งผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้เสพ กล่าวคือ ด้านผู้ผลิตและผู้ค้าก็มีผลประโยชน์จากรายได้การจำหน่ายยาเสพติด ส่วนด้านผู้เสพติดก็ได้ประโยชน์จากการที่มียาเสพติดมาบำบัดความต้องการของตนเอง ยิ่งไปกว่านั้นทุกฝ่ายต่างปกปิดซึ่งกันและกันอีกด้วย เป็นต้นว่าเมื่อจับกุมผู้ผลิตได้จะสอบสวนให้ถึงผู้ค้าผู้ผลิตก็ยอมจะปกปิด เมื่อจับผู้ค้าได้จะสอบสวนให้ทราบตัวผู้ผลิตผู้ค้าก็ปกปิด เมื่อจับกุมผู้เสพได้จะสอบสวนให้ทราบตัวผู้ค้าผู้เสพก็ปกปิด ทั้งนี้เพราะทุกฝ่ายต่างมีส่วนได้เสียร่วมกัน ไม่มีผู้ใดเป็นผู้ถูกประทุษร้ายเหมือนกับอาชญากรรมอย่างอื่น

2. ขาดร่องรอยในการสอบสวนดำเนินคดี โดยปกติอาชญากรรมอย่างอื่น เช่น ปล้นทรัพย์ ตัดช่องย่องเบา มักจะอาศัยร่องรอยบางอย่าง เช่นลายนิ้วมือซึ่งติดอยู่กับวัตถุหรือเส้นผม เสื้อผ้าของผู้กระทำผิดตลอดจนแผนประทุษกรรม (Modus Operandi) ของผู้กระทำผิดเป็นช่องทางตรวจพิสูจน์และสืบสวนจับกุมต่อไปได้ แต่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะผู้ค้าไม่อาจค้นหาร่องรอยการกระทำผิดดังกล่าวเพื่อนำมาเป็นทางสืบสวนจับกุมได้เลย การดำเนินการทุก ๆ ช่วงกระทำกันอย่างลี้ลับมีแผนเป็นลูกโซ่ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้กล่าวว่า "ผู้ค้ายาเสพติดเป็นเสมือนบุรุษผู้ทำงานโดยสวมถุงมือ" หมายความว่าไม่มีร่องรอยให้สืบสวนจับกุมได้เหมือนอาชญากรรมอื่น

๓. การวิจัยและประเมินผลกระทำได้ยาก สำหรับอาชญากรรมอื่นในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีสถิติคดีที่เกิดขึ้นเป็นข้อมูลอยู่ก่อนว่ามีคดีกี่คดี ตามที่ได้มีผู้เสียหายมาร้องทุกข์ไว้ เมื่อสืบสวนจับกุมมาดำเนินคดีได้กี่คดีก็มีทางจะประเมินผลได้ว่าผลการปราบปรามเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ แต่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษไม่มีข้อมูลในเบื้องต้นว่ามีคดีเกิดขึ้นกี่คดีเพราะไม่มีผู้มาแจ้งไว้ ฉะนั้น ไม่ว่าจะจับกุมผู้กระทำผิดมาได้สักเท่าไรก็ยังไม่อาจประเมินผลได้ว่าผลการจับกุมเป็นที่น่าพอใจแล้วหรือไม่

๔. การปราบปรามอาชญากรรมอย่างอื่นเมื่อจับกุมผู้กระทำผิดมาสอบสวนดำเนินคดีจนศาลพิพากษาลงโทษแล้วผู้กระทำผิดก็ย่อมต้องรับโทษเป็นการชดใช้กรรมที่ก่อขึ้นตามบทกฎหมาย ซึ่งเป็นวิธีการลงโทษตามปกติ ผู้กระทำผิดอาจเกิดความเข็ดหลาบจากการถูกลงโทษและการกลับนิสัยในระหว่างถูกลงโทษได้ แต่การปราบปรามยาเสพติดโดยเฉพาะผู้เสพ การลงโทษจำคุกผู้กระทำผิดแต่อย่างเดียวไม่อาจช่วยให้การปราบปรามเป็นผลสำเร็จเพราะการจำคุกจะทำให้ผู้เสพเกิดการเข็ดหลาบก็หาไม่ เนื่องจากการเสพติดยาเสพติดให้โทษนั้นผู้เสพติดต้องตกเป็นทาสทั้งทางกายและทางใจโดยตกอยู่ภายใต้อำนาจฤทธิ์ยา หากมีโอกาสจะเสพยาเมื่อใดก็จะต้องหันไปเสพอีก ฉะนั้น การปราบปรามจึงจำเป็นต้องให้การบำบัดรักษาผู้เสพติดไปพร้อมกันด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการยุ่งยากกว่าการปราบปรามอาชญากรรมอย่างอื่น

ผู้เสพติดเป็นคนไข้หรืออาชญากร

วงการแพทย์เป็นที่ยอมรับว่าผู้เสพติดมิใช่อาชญากรแต่เป็นคนไข้ประเภทหนึ่ง และเป็นคนไข้ทั้งทางกายและ จิตใจ ทั้งนี้ เนื่องจากตกเป็นทาสของยาเสพติดทั้งทางกายและจิตใจตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้น การให้การบำบัดรักษาผู้เสพติดนายแพทย์จึงต้องทำการรักษาทั้งทางกายได้แก่การถอนยาออกจากร่างกาย และการรักษาในทางจิตใจ ได้แก่การให้การพักฟื้นและฟื้นฟูนิสัยซึ่งจะต้องกระทำโดยจิตแพทย์

ในทรรศนะของฝ่ายปราบปรามโดยปกติผู้ที่จะถือว่าเป็นอาชญากรนั้นจะต้องเป็นกระทำความผิดโดยมีเจตนาร้าย (Mens rea หรือ Criminal Intention) แต่การที่ผู้เสพติดได้กระทำการเสพหรือรับยาเสพติดเข้าสู่ร่างกายของตนเองนั้นมิได้เจตนาร้ายในการที่จะประทุษร้ายต่อใคร ฉะนั้น จึงเห็นว่าการที่ผู้เสพติดได้เสพหรือรับยาเข้าสู่ร่างกายนั้นมิใช่อาชญากรเพราะยังขาดเจตนาร้าย แต่การกระทำความผิดตามบทกฎหมายนั้นไม่จำเป็นจะต้องมีเจตนาร้ายเสมอไป การกระทำบางอย่างที่กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้กระทำ (Wrong Prohibited) เมื่อฝ่าฝืนกระทำเข้าก็ถือว่าเป็นความผิด แม้จะขาดเจตนาร้าย ฉะนั้น จึงเห็นว่าผู้เสพติดมิใช่อาชญากรแต่เป็นผู้ที่กระทำผิดบทบัญญัติข้อห้ามตามกฎหมาย

แต่เดิมมาถือว่าผู้เสพติดก็คืออาชญากรประเภทหนึ่ง แต่ในหลักการวิชาสมัยใหม่แม้แต่ฝ่ายปราบปรามก็ไม่ถือว่าผู้เสพติดเป็นอาชญากร คงถือเป็นเพียงผู้กระทำผิดข้อห้ามกฎหมายทำนองเดียวกับผู้ฝ่าฝืนกฎจราจร หรือผู้มีอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตเหล่านี้เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้เสพติดนั้นได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความบกพร่องทั้งในทางกายและจิตใจ ฉะนั้น การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อผู้เสพติดในปัจจุบันจึงมีการแนะนำศึกษาโดยเฉพาะในการที่จะพิจารณาว่าผู้ต้องหาผู้ใดเป็นผู้เสพติด การควบคุม การรักษาน้ำใจและการที่จะได้ความจริงจากปากคำของผู้เสพติดซึ่งปกติจะเป็นผู้ที่โกหกพกลมมากที่สุดจะกระทำโดยวิธีใด ทั้งนี้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องระลึกอยู่เสมอว่าผู้เสพติดนั้นเป็นคนไข้ประเภทหนึ่งทั้งทางกายและทางจิตใจ สำหรับประเทศไทยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามก็เริ่มตื่นตระหนักและยอมรับข้อเท็จจริง

ดังกล่าวนี้ แต่ในทางปฏิบัติยังดำเนินการไม่ได้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ยังมีหลักการในทางที่ถือว่าผู้เสพติด เป็นอาชญากร กล่าวคือ มีบทกำหนดโทษจำคุกสำหรับผู้เสพหรือรับยาเสพติดเข้าสู่ร่างกายไว้ด้วย ซึ่งในหลักการที่ถือว่าผู้ติดยาเสพติดเป็นคนไข้นั้นกฎหมายจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เสพติดยอมรับตัวเองเข้าอยู่รักษาในโรงพยาบาลยาเสพติดแทนที่จะจำคุกที่เรียกว่า Civil Commitment Law ดังเช่นกฎหมายของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย และนิวยอร์คเป็นต้น ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าทรรศนะของฝ่ายปราบปรามในประเทศไทยนั้นในหลักการก็ยอมรับและถือว่าผู้เสพติดเป็นคนไข้มิใช่อาชญากร แต่ในทางปฏิบัติก็จะต้องค่อยเป็นค่อยไปโดยลำดับ

<u>การบรรลุเป้าหมายในการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ</u>

การปราบปรามยาเสพติดให้โทษโดยการจับกุมผู้เสพติดมาลงโทษตามบทกฎหมายแต่อย่างเดียวมิใช่เป็นวิถีทางที่จะบรรลุเป้าหมายของการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ เพราะแม้ว่าจะจับกุมผู้เสพติดมาลงโทษจำคุกได้มากเพียงใดก็ไม่อาจทำให้จำนวนผู้เสพติดลดลง เพราะการลงโทษจำคุกผู้เสพติดไม่เป็นผลให้ผู้ถูกลงโทษหายจากการเป็นทาสของยาเสพติดดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ต้น ฉะนั้น การบรรลุเป้าหมายในเรื่องนี้จึงต้องดำเนินการไปพร้อมกันทั้งสามด้าน คือ

๑. การปราบปราม ซึ่งได้แก่การจับกุมผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนักไปในทางผู้ผลิตและผู้ค้า

๒. การป้องกัน ซึ่งได้แก่การต่อต้านและแผยแพร่ให้สาธารณชนตระหนักถึงโทษของยาเสพติด เป็นการป้องกันผู้เสพติดหน้าใหม่มิให้เกิดขึ้น

๓. การบำบัดรักษา ซึ่งได้แก่การรักษาผู้ที่เสพติดอยู่แล้วเพื่อให้กลับเข้าสู่สังคมได้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะต้องทำการรักษาทั้งทางกาย และทางจิตใจ ตลอดจนการติดตามผล (follow up) ด้วย โดยถือว่าผู้เสพติดคือคนไข้ประเภทหนึ่ง

<u>อุปสรรคในการดำเนินงาน</u>

เมื่อเว้นที่จะกล่าวถึงอุปสรรคเกี่ยวกับงบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยในการสืบสวนจับกุม ตลอดจนตัวเจ้าหน้าที่แล้ว อุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งในการดำเนินการปราบปรามก็คือเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันได้แก่บทกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ซึ่งเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ยังมีความต้องการอำนาจตามบทกฎหมายอีกหลายประการซึ่งจะเป็นผลให้การปราบปรามมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในสหรัฐแม้ว่าการสอบสวนดำเนินคดีบางอย่างจะกระทำได้ง่ายกว่าอยู่แล้ว เช่น " การซื้อก่อนจับทีหลัง " คือส่งเจ้าหน้าที่ไปติดต่อล่อซื้อยาเสพติดไว้ก่อนแล้วจึงจับกุมมาดำเนินคดีภายหลัง แต่ปัจจุบันนี้ก็ยังมีข้อเสนอในทางที่จะเพิ่มอำนาจของเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เป็นต้นว่า ได้เสนอร่างกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามที่จะดักฟังการติดต่อทางโทรศัพท์ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย และร่างกฎหมายในการที่จะเพิ่มบทลงโทษอย่างหนักแก่ผู้ที่ขัดขวางการสืบสวนของเจ้าหน้าที่เช่นนี้เป็นต้น นับว่าจะเป็นเครื่องมือในการปราบ

ปรามของเจ้าหน้าที่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นว่าควรจะได้มีกฎหมายที่เรียกว่า Civil Commitment Law เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดซึ่งเป็นผู้เสพติดยอมตัวเองเข้ารับการรักษาเพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ว่าผู้เสพติดคือคนไข้ประเภทหนึ่งดังได้กล่าวมาแล้ว

ท้ายที่สุด อุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินของเจ้าหน้าที่ก็คือความร่วมมือจากประชาชน เพราะการปราบปรามยาเสพติดให้โทษมีความยุ่งยากลำบากกว่าการปราบปรามอาชญากรรมอย่างอื่น และขาดตัวผู้เสียหายที่จะร้องทุกข์คือเจ้าหน้าที่ดังได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนเป็นสำคัญ เพราะประชาชนอยู่ใกล้ชิดเหตุการณ์มากว่าและเจ้าหน้าที่ปราบปรามก็มีจำนวนน้อย ในสหรัฐปรากฏว่าผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมมีประวัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในมือถึง ๖๓ % เท่าะไม่เป็นการยากเกินไปที่จะทำประวัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากมีจำนวนไม่มากนัก ฉะนั้น หากประชาชนต่างถือว่าเป็นผู้เสียหายร่วมกันในการที่ยังมีผู้ผลิต และผู้ค้ายาเสพติดอยู่ในสังคมและให้ความร่วมมือแจ้งข่าวสารแก่เจ้าหน้าที่ แล้วก็จะเป็นผลให้การปราบปรามมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น.

(คำแปล)

วิธีการสังเกตผู้ติดยา

รวบรวมโดยนายแพทย์ เดวิด เจ. เลห์แมน พ.บ.

ประธานกรรมการส่งเสริมเยาวชนวัยรุ่น
สมาคมแพทย์แห่งโบรเวิร์ดเคาน์ตี้
ฟอร์ท โลเดอเดล, ฟลอริด้า

พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม
ผู้แปล

๑. อาการทั่วไปของการติดยา

๑. มีความเปลี่ยนแปลงในการเอาใจใส่ในการเรียน ระเบียบวินัยและผลการเรียน
๒. มีความเปลี่ยนแปลงในการส่งการบ้านในชั้น
๓. อารมณ์ฉุนเฉียวผิดปกติ
๔. สุขภาพทางร่างกายทรุดโทรม
๕. มีลับลมคมนัยเกี่ยวกับการซุกซ่อนยา
๖. สวมแว่นกันแดดผิดเวลาเพื่อซ่อนแก้วตาที่อาจจะเบิกกว้างหรือริบหรี่
๗. ใช้เสื้อแขนยาวตลอดเวลาเพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยา
๘. มีการติดต่อสมาคมกับผู้ติดยา
๙. มีการหยิบยืมเงินทองจากเพื่อนฝูงเสมอเพื่อนำไปใช้ซื้อยา
๑๐. ลักของเล็ก ๆ น้อย ๆ จากโรงเรียน
๑๑. เมื่อพบเด็กในที่ลับตาคน เช่น ในส้วม ห้องเก็บของ ฯลฯ เพื่อแอบเสพยา

๒. จำแนกอาการติดยาเฉพาะอย่าง

ก. การติดสูดกาว

๑. มีกลิ่นทางลมหายใจและติดเสื้อผ้า
๒. น้ำมูกไหล น้ำตาไหล
๓. มีการควบคุมทางกล้ามเนื้อต่ำ ง่วงเหงาหาวนอน และขาดสติสัมปชัญญะ
๔. พบถุงกระดาษหรือถุงพลาสติก หรือเศษผ้าที่บรรจุกาวซีเมนท์แห้ง

ข. การติดยาจำพวกกดประสาท (บาร์บิตูเรต – "กู๊ฟบอลล์")

๑. มีอาการเหมือนเมาเหล้า แต่จะไม่มีกลิ่นเหล้าทางลมหายใจ
๒. เดินโซซัดโซเซหรือกระโผลกกระเผลกในชั้นเรียนหรือห้องโถง

๓. หลับในชั้น

๔. ขาดความเอาใจใส่ในงานทางโรงเรียน

๕. ง่วงเหงาหาวนอน

ค. การติดยาจำพวกกระตุ้นประสาท (แอมเฟตามีน – "เบนนีส์")

๑. ทำงานเกินปกติ นักเรียนจะหงุกหงิด ชอบทะเลาะวิวาท ฉุนเฉียว นั่งเรียนในชั้นไม่ค่อยติด

๒. แก้วตาเปิกกว้าง

๓. ปากและจมูกแห้งเพราะลมหายใจเสีย ทำให้เลียริมฝีปากบ่อย ๆ ถูและขยี้จมูกบ่อย ๆ

๔. สูบบุหรี่จัดติดต่อกัน

๕. อยู่ไค้นานโดยไม่ต้องกินหรือนอน

ง. การติดยาเสพติกให้โทษ (เฮโรอีน, เดเมอรอล, มอร์ฟีน)

(มักไม่พบในโรงเรียนบ่อยนัก โดยปกติจะเริ่มจากการลิ่มยาแก้ปวดพวกเข้าฝิ่นหรือยาแก้ไอที่มีส่วนผสมของโคเคอีน ถ้าพบขวดเปล่าในตะกร้าผงที่โรงเรียนก็เป็นร่องรอยที่จะรู้ได้)

๑. ถ้าสูดเฮโรอีนผงจะมีรอยผงขาว ๆ ติดอยู่ตามจมูก จมูกแดงใส

๒. ถ้าใช้วิธีฉีดเฮโรอีนจะมีรอยเข็มทางผิวด้านในท้องแขนหรือข้อศอก ทำให้เด็กใช้เสื้อแขนยาวตลอดเวลา

๓. พบเข็มฉีดยา ช้อนดัก สำลี และเข็ม ตามลิ้นชัก สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องบอกได้ว่าเป็นผู้เสพติด

๔. ในห้องเรียนเด็กจะเกียจคร้าน ง่วงเหงาหาวนอน แก้วตาจะหรี่ และไม่สู้แสง

จ. การติดกัญชา (มาริฮัวนา)

(สังเกตได้ยากมาก นอกจากจะสังเกตในขณะที่กำลังตกอยู่ใต้อำนาจของฤทธิ์กัญชา)

๑. ในชั้นต้นเด็กจะรู้สึกกระปรี้กระเปร่า และเปลี่ยนเป็นตีโพยตีพายขี้ร้องไห้อย่างรวดเร็ว พูดเสียงดัง ชอบระเบิดเสียงหัวเราะลั่น ๆ

๒. ในขั้นต่อมาเด็กจะกลายเป็นคนขี้ง่วง ซึมและเกียจคร้าน

๓. มีการวิปริตทางสายตา เป็นอันตรายยิ่งต่อการขับรถ

ข้อสังเกต บุหรี่กัญชาจะมวนหนาสองชั้นด้วยกระดาษมวนบุหรี่สีน้ำตาล หรือสีเกือบขาว และมีมวนเล็กกว่าบุหรี่ธรรมดา ปลายมวนทั้งสองด้านจะปิดหรือพับไว้ หรือยัดไว้ด้วยเส้นบุหรี่ซึ่งมีสีเขียวกว่าบุหรี่ธรรมดา กลิ่นของกัญชาที่จุดไฟคล้าย ๆ กับกลิ่นหญ้าหรือ

เชือกไหม้ไฟ

ฉ. การติดยาประสาทหลอน (LSD)

(โดยปกติเด็กจะไม่ใช้ยา LSD นี้ในโรงเรียน แต่มักจะใช้กันเป็นหมู่เป็นพวกในที่ที่จัดขึ้นโดยเฉพาะ)

๑. ผู้ใช้จะลงนั่งหรือลงนอนอย่างสงบ ฝันหวาน หรือเข้าฌาณ

๒. ผู้ใช้อาจกลายเป็นคนขี้ตระหนกตกใจ หวาดกลัว ทำให้เกิดความพยายามที่จะหลบหนีออกจากพรรคพวก

๓. ฤทธิ์ยาจะทำให้เกิดผลใน เบื้องต้นต่อระบบประสาทกลาง ทำให้อารมณ์และนิสัยเปลี่ยนแปลง

๔. มีความเปลี่ยนแปรทางสายตา การรับเสียง สัมผัส รูป และกาลเวลา

ข้อสังเกต ยา LSD ไม่มีกลิ่น ไม่มีรส ไม่มีสี และอาจพบในรูปของก้อนแข็งคล้ายแท่งน้ำตาลก้อน หรือขนมปังกรอบ โดยปกติใช้กิน แต่ก็อาจใช้ฉีดได้ ชนิดฉีดบรรจุในหลอดแก้ว เป็นน้ำสีน้ำเงินใส)

— — — — — — —

กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

อ.ป.ส./วจ.๙/๑๔๒

ย่อข่าว

เรื่องราวจากบทความในนิตยสาร ฟาร์อีสเทิรน์อิคอโนมิครีวิว ฉบับที่ ๓๐ ประจำเดือน กรกฎาคม ๑๙๗๑

พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม คัดย่อ

นิตยสาร ฟาร์อีสเทิรน์อิคอโนมิครีวิว ฉบับที่ ๓๐ ประจำเดือน กรกฎาคม ๑๙๗๑ เล่มที่ LXXIII ได้ลงบทความเกี่ยวกับเรื่องฝิ่นและยาเสพติดหลายหัวข้อเรื่อง โดยผู้เขียนหลายคน ตั้งแต่หน้า ๓๗ ถึง หน้า ๔๑ นิตยสารฉบับนี้เป็นนิตยสารฝ่ายซ้ายออกจำหน่ายในฮ่องกง ประเทศเสรีประชาธิปไตยบางประเทศสั่งห้ามเข้าประเทศ บทความต่าง ๆ สรุปความสำคัญได้ดังนี้

" โลกมหัศจรรย์ของฝิ่น "

THE WONDERLAND OF OPIUM

นิตยสารเล่มนี้เรื่องที่เป็นจุดเด่นทั้งเล่มก็คือเรื่องเกี่ยวกับฝิ่นและยาเสพติด เริ่มตั้งแต่ภาพปกซึ่งเป็นภาพชาวเขากำลังกรีดฝิ่น บรรยายใต้ภาพว่า "โลกมหัศจรรย์ของฝิ่น" มีข้อความปรากฏต่อไปว่าเป็นภาพชาวเขาในภาคเหนือของประเทศไทย บทนำก่อนที่จะเสนอบทความเรื่องต่าง ๆ ของผู้เขียนหลายคนด้วยกัน มีอารัมภบทว่าเมื่อเดือนที่แล้วประธานาธิบดีนิกสันแห่งสหรัฐได้แถลงถึงสถานการณ์อันฉุกเฉินของสหรัฐเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด และได้กล่าวไว้ว่า "ถ้าเราไม่สามารถกำจัดห้วงอันตรายจากยาเสพติดในสหรัฐแล้ว เป็นที่แน่นอนว่ายาเสพติดจะเป็นฝ่ายทำลายเรา" นิกสันรับว่าในอเมริกามีจำนวนผู้เสพติดสูงที่สุดในโลกทั้ง ๆ ที่ในสหรัฐไม่มีการปลูกฝิ่นและไม่มีการผลิตเฮโรอีน นิกสันจึงกล่าวว่า "ยาพิษที่ทำลายชีวิตชาวอเมริกันนี้ เป็น "ของนอก" (Foreign import)

อย่างหนึ่ง

บทนำนี้กล่าวต่อไปว่าคำกล่าวข้างต้นนี้ก็เท่ากับเป็นการประชดแดกดันประเทศในแถบเอเชียทั้ง ๆ ที่สหรัฐจะใช้เป็นเป้าหมายในการสกัดกั้นยาเสพติดมิให้หลั่งไหลไปสู่สหรัฐ ปักกิ่งได้เคยถูกบีบมาแต่ก่อนศตวรรษที่แล้วให้เปิดพรมแดนค้ากับต่างประเทศ หลังจากที่ปักกิ่งได้พยายามป้องกันชาวตะวันตกในการทำลายประชาชนจีนด้วย "โคลนนอก" (foreign mud) ฉันนั้นบัดนี้เหตุการณ์ได้กลับเป็นไปดุจกำกงกำเกวียนแล้ว

ผู้เขียนบทนำกล่าวว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้คณะผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติพร้อมด้วยผู้สังเกตการณ์ของสหรัฐได้ไปสำรวจช่องทางลักลอบฝิ่นทางภาคเหนือของประเทศตามที่ไทเปได้กล่าวหาจีนว่าใช้ที่ดินถึง ๖ ล้านเอเคอร์ทำการปลูกฝิ่นและสามารถผลิตฝิ่นส่งออกต่างประเทศได้ถึงปีละ ๑๐,๐๐๐ ตัน แต่ก็ปรากฏว่าจีนไม่มีมลทินในเรื่องฝิ่น เฮโรอีน หรือยาเสพติดอย่างอื่นเลย นายมาร์แชล กรีน ผู้ช่วยรัฐมนตรีต่างประเทศสำหรับกิจการเอเชียตะวันออกและภาคพื้นแปซิฟิค มิได้ระบุถึงจีน ในการ

แถลงแก่หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดเมื่อเดือนกรกฎาคมที่แล้ว นายมาร์แชลกล่าวชี้ว่าบริเวณ "สามเหลี่ยมขุมทอง" (Golden triangle) คือชายแดนระหว่างพม่า ไทย และลาว ต่างหากที่เป็นแหล่งผลิตฝิ่น ผู้เชี่ยวชาญประมาณไว้ว่าในบริเวณนี้จะผลิตฝิ่นได้ถึง ๑,๐๐๐ เมตริกตันทุกปี ในจำนวนนี้ ๘๐ เปอร์เซนต์อยู่ในพม่า ส่วนที่เหลืออยู่ในประเทศไทยและลาว นอกเหนือจากที่สหประชาชาติกำหนดอนุญาตให้ใช้ฝิ่นในทางที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฝิ่นเหล่านี้จะทำเป็นเฮโรอีนได้ถึง ๓๐ ตันเพื่อออกไปสู่ตลาดโลก เส้นทางที่หลั่งไหลออกไปสู่ต่างประเทศนับแต่พ้นสงครามโลกครั้งที่สอง กระทำโดยผ่านพม่า ต่อมาก็ลักลอบผ่านกรุงเทพ ฯ จนถึงปี ๑๙๕๗ และในที่สุดก็มาถึงเวียงจันทน์ พนมเปญ และไซ่งอน

ผู้เขียนบทนำกล่าวต่อไปว่า แม้ว่าสงครามอินโดจีนจะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายจ่ายแจกแต่ก็มิได้ทำให้การหลั่งไหลของยาเสพติดลดน้อย นักสังคมสงเคราะห์ในเวียดนามใต้รายงานว่าเด็กข้างถนนเป็นจำนวนมากติดผลพลอยได้ของฝิ่นอย่างหนึ่งซึ่งมีราคาถูกที่สุด มีลักษณะเป็นสารชนิดน้ำข้น ๆ เมื่อทำให้ร้อนแล้วก็ฉีดเข้าเส้นเลือด นายมาร์แชล กรีน กล่าวว่านักค้าเฮโรอีนต้องการลูกค้าใหม่ ๆ ที่เป็นทหารอเมริกัน ซึ่งกำลังจะกลับจากเวียดนาม นายกรีนสรุปว่า "เยาวชนแห่งเอเชียนี่แหละที่เป็นเป้าแรกของยาเสพติด และปัญหากำลังจะวกกลับมาสู่ผู้นำในประเทศกลุ่มเอเชียเอง" ผู้เขียนบทนำกล่าวตบท้ายว่า บางทีประเทศเหล่านี้จะตระหนักดีแล้วก็ได้ เช่นเดียวกับสหายอเมริกันว่าหากไม่ทำลายห้วงอันตรายจากยาเสพติดแล้ว ยาเสพติดจะเป็นฝ่ายทำลายประเทศเหล่านั้นเอง

เรื่องที่ ๑

"มรดกสงคราม"

FORTUNES OF WAR

โดย ที.ดี.อัลแมน กรุงเทพ ฯ

บทความนี้กล่าวว่า ปัญหาการติดเฮโรอีนระหว่างทหารอเมริกันในเวียดนาม ทำให้ทำเนียบขาวเรียกคณะทูตจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปประชุมเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการลักลอบ ความเพียรพยายามที่จะหยุดยั้งการลักลอบค้ายาเสพติดในครั้งนี้มิใช่เป็นการยื่นมือเข้ามาเป็นครั้งแรกของอเมริกา ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีกิจการลับอันมีกำไรมหาศาลจากการค้าฝิ่นเลยแม้ว่ารายละเอียดที่แท้จริงจะถูกปกปิดไว้อย่างดีแล้วก็ตาม แต่มีหน่วยราชการลับ ๆ ของสหรัฐหลายหน่วย กับผู้นำทางทหารของประเทศสัมพันธมิตรเอเชียเป็นจำนวนมาก พัวพันอยู่กับการค้าฝิ่นเป็นเวลานานมาแล้ว จนกระทั่งเกิดโศกนาฏกรรมเกี่ยวกับการเสพติดเฮโรอีนและฝิ่นของทหารอเมริกันในเวียดนามใต้ เหตุผลสำหรับการที่อเมริกันพัวพันกับการค้านั้นเป็นของธรรมดาเหลือเกิน ฝิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างอำนาจในทางปกครองของผู้นำหลายแห่งที่โปรอเมริกัน และอิทธิพลของสหรัฐต่อผู้นำเหล่านั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของอเมริกันเองในการที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการหลั่งไหลของฝิ่นในภูมิภาคนั้น ๆ

บทความกล่าวว่า บริเวณเทือกเขาที่ห่างไกลในเวียดนาม ลาว ไทย และพม่า เป็นแหล่งปลูกฝิ่นที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ตามประเพณีแล้ว แม้พ่อค้าหลวงหรือผู้บังคับบัญชาทหารจะเป็นผู้ควบคุมการค้ายาเสพติดเพื่อประโยชน์รายได้ของตัวเอง และเพื่อที่จะเข้าปกครองดินแดนเหล่านี้ ข้าราชการอเมริกันได้เข้ามาพัวพันในธุรกิจกันโสมนี้เหมือนกับสมัยสงครามฝิ่นเมื่อศตวรรษที่แล้ว

สภาพและระดับของการที่ราชการเข้าไปพัวพันในการค้ายาเสพติดนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ เมื่อสมาชิกรัฐสภาอเมริกันได้ถามในที่ประชุมว่ารัฐบาลในเอเชียเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดหรือไม่ นายจอห์น มิตเชลล์ รัฐมนตรียุติธรรมของสหรัฐตอบว่า "ตามข้อเท็จจริงแล้วมีรัฐบาลในบางประเทศเหล่านี้เกี่ยวข้องด้วย" แต่นายมิตเชลล์ปฏิเสธที่จะระบุชื่อประเทศ อย่างไรก็ตาม โรเบิร์ต สตีล สมาชิกรัฐสภาสหรัฐ อดีตเจ้าหน้าที่หน่วยสืบราชการลับซึ่งเดินทางมาสืบสวนเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้กล่าวว่า "หัวหน้าใหญ่คนหนึ่งในการค้าเฮโรอีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คือนายพลฯ ซึ่งแม้จะปฏิเสธข้อกล่าวหานี้อย่างทันทีทันใด แต่เมื่อได้มีการกล่าวหาในทำนองเดียวกันนี้ต่อ รองประธานาธิบดี เหงียน เกา กี เมื่อฤดูหนาวที่แล้ว สมาชิกรัฐสภาสตีล ได้ปฏิเสธที่จะยอมกล่าวตามนายพลทั้งสองที่ว่าการสืบสวนของเขาเองไม่มีหลักฐานจะพิสูจน์ข้อกล่าวหาได้เลย

ผู้เขียนได้กล่าวต่อไปถึงในประเทศไทยว่า ในประเทศไทย การค้าฝิ่นและยาเสพติดจะอยู่ในความคุ้มกันของข้าราชการในระดับกลางมากกว่าในระดับยอด แต่ในประเทศลาวกลับตรงกันข้าม เศรษฐีและผู้นำที่มีอำนาจเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนายพล วัง เปา หัวหน้าสืบราชการลับของนายพลอ้วน ราทิกุล นายพล กุประสิทธิ์ อภัย เป็นตัวอักษรสำคัญในการค้ายาเสพติดในอินโดจีนมาเป็นเวลานานแล้ว นายพลอ้วน ฯ เคยถูกพระเจ้าสว่างวัฒนาซักไซ้บ่อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องค้ายาเสพติด ก่อนหน้าที่นายพลอ้วนจะปลดเกษียณ สมาชิกรัฐสภา สตีล ก็ได้เผยเรื่องราวนี้ขึ้น ข่าวจากเวียงจันทน์แจ้งว่า หน่วยสืบราชการลับของลาวได้ช่วยเหลือนายพล วัง เปา ทำการขนลำเลียงฝิ่นของพวกแม้วทางเครื่องบินด้วย เป็นความลับที่รู้กันทั่วว่านักบินอเมริกัน ซึ่งเป็นของหน่วยสืบราชการลับที่แสดงตัวเป็นเครื่องบินเอกชน รวมทั้งเครื่องบินของบริษัทเดินอากาศเชียงของซึ่งเป็นของนายพล วัง เปา ทำการลำเลียงฝิ่นไปยังฮ่องกง เวียดนามใต้ และประเทศไทย ฝิ่นที่ลำเลียงทางเครื่องบินห่อด้วยพลาสติกแล้วนำไปทิ้งลงทะเลในน่านน้ำฮ่องกง ต่อจากนั้นก็จะมีเรือมารับขึ้นฝั่ง หรือมิฉะนั้นก็นำไปทิ้งร่มลงในสนามบินของฝ่ายสัมพันธมิตรในเวียดนามใต้ สายการบินเล็ก ๆ ของกองทัพอากาศลาวซึ่งดำเนินการโดยอเมริกันโดยมีหน่วยบังคับบัญชาอเมริกันอยู่ในประเทศไทยก็เชื่อว่าพัวพันกับการขนส่งยาเสพติด

กลวิธีของสหรัฐแผนใหม่ในการเผชิญกับปัญหาเรื่องยาเสพติดยังไม่เป็นที่เปิดเผย ข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ปรากฏว่าขณะนี้การผลิตและการจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทยกำลังประสพความยุ่งยากเมื่อฤดูร้อนที่แล้ว คนจีนและพ่อค้าคนกลางชาวไทยในภาคเหนือของประเทศไทยได้ทำการผลิตเฮโรอีนขึ้น การผลิตเฮโรอีนกระทำกันในบริเวณที่ใกล้กับไร่ฝิ่นซึ่งจะลักลอบไปยังเวียดนามได้ง่ายและได้กำไร

มหาศาล แต่ก่อนนี้จะต้องขนฝิ่นเป็นจำนวนมากไปทำการผลิตเป็นเฮโรอีนในต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ ปัจจุบันเฮโรอีนสีขาวจึงไหลไปยังไซ่งอนและคานังได้โดยง่ายและทุกคนก็เข้ามีส่วนพัวพันด้วยรวมทั้งนักบินอเมริกันและข้าราชการในท้องที่นั้น

ตามข่าวเปิดเผยว่าสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันในประเทศไทยกำลังดำเนินการทั้งไม้นวมและไม้แข็ง (carrot and stick) นักค้ายาเสพติดที่รายใหญ่ ๆ จะ "ถูกซื้อ" โดยให้เข้าเป็นคู่สัญญากับฝ่ายสหรัฐรับงานก่อสร้างหรือซ่อมแซมต่าง ๆ โดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่ค้ายาเสพติดและไม่ให้คนอื่นทำแทนด้วย ใครไม่ร่วมมือด้วยก็จะถูกหมายหัว ด้านรัฐบาลไทยก็เข้าร่วมมือโดยการสั่งปิดพรมแดนระหว่างเชียงรายกับพม่าเพื่อป้องกันทหารกึ่งกมินตั๋งไม่ให้ขนฝิ่นเข้ามาในประเทศ

ผู้เขียนกล่าวว่าเป็นเรื่องที่จะต้องดูกันต่อไปว่าความพยายามของสหรัฐจะประสบผลเพียงใด เพราะงานที่สร้างกำไรอย่างมหาศาลเช่นนี้จะต้องมีคนใหม่เข้ามาแทนในเมื่อคนเก่าถูกบังคับให้เลิกราไป แต่นับเป็นการโชคดีที่ชั้นสูงสุดของราชการไทยไม่มีส่วนร่วมในธุรกิจนี้ด้วย ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นงานนี้จะต้องได้รับความร่วมมือทั้งด้านทางทหารและด้านการเมืองด้วย ผู้เขียนกล่าวว่าในลาวและเวียดนามซึ่งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่กระทำกันเสียเองนั้นยังไม่รู้ว่าสหรัฐจะดำเนินมาตรการอย่างใดในการระงับยับยั้งการค้ายาเสพติดให้ลุล่วงลงได้

ท้ายที่สุดผู้เขียนได้ให้ทรรศนะว่าทั้งในประเทศไทยและลาวปัญหาทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับฝิ่นจะยับยั้งเสียทีเดียวได้ยาก นอกจากคนไทย ลาว เวียดนาม และคนจีน ที่มุ่งหากำไรจากการค้าแล้ว ชาวเขาเป็นจำนวนหมื่นจำนวนแสนยังชีพอยู่ได้ด้วยการปลูกฝิ่นความสำเร็จในเรื่องการเลิกปลูกฝิ่นจะต้องใช้ข้อผูกมัดอย่างแข็งขันระหว่างลาว ไทย และสหรัฐ ในการปฏิวัติทางสังคมและเศรษฐกิจของชาวเขาเหล่านั้น

บทความเรื่องนี้ ได้นำลงรูปภาพตลาดในเวียงจันทน์ มีสภาพคล้ายตลาดสด เห็นต้นกัญชามัดเป็นท่อน ๆ บรรยายใต้ภาพว่า "ตลาดกัญชาในเวียงจันทน์ – การค้ายาเสพติดเป็นเรื่องที่ควบคุมได้ยากในลาวเพราะส่วนพัวพันจากระดับชั้นยอดในวงราชการ".

– – – – – – –

เรื่องที่ ๒

"กวาดกลับบ้าน"

HARVEST HOME

โดย มิเชล มัลลอย. วอชิงตัน

บทความนี้กล่าวถึงสงครามในเวียตนามว่าเป็นผลให้ทหารอเมริกันที่กลับจากสมรภูมิกลายเป็นผู้เสพติดเฮโรอีนกันเป็นจำนวนมาก บนเครื่องบินที่บรรทุกทหารกลับจากเวียตนามจะมีสภาพคล้ายกับโรงพยาบาลชั่วคราว ชั่วระยะเวลา ๑๕ ชั่วโมงจากเวียตนามใต้ไปยังสนามบินแทรวิสในแคลิฟอร์เนีย อาการทางประสาท แก้วตา น้ำมูก ตะคริวในท้อง ของทหารเหล่านั้นจะเกิดขึ้น และพวกสจ๊วตก็จะรู้ทันทีว่าจะต้อง "ให้ยา" (fix) เพื่อแก้อาการ หลังจากที่พวกทหารเดินทางถึงที่หมายเพียง ๒ — ๓ ชั่วโมง ทหารบางคนก็ปลดประจำการ ตั้งหน้าหาเฮโรอีนมาเสพกันต่อไป

ผู้เขียนเปิดเผยว่าจำนวนแน่นอนของทหารอเมริกันที่กลับจากเวียตนามที่ติดเฮโรอีนมีสักเท่าไรไม่มีใครรู้แน่ ผู้เชี่ยวชาญบางคนประมาณไว้ในราว ๔๐,๐๐๐ คน จากการสำรวจครั้งหนึ่งปรากฏว่าทหารผ่านศึกเวียตนาม ๑๕,๐๐๐ คนที่ปลดจากประจำการทุกเดือนนั้นติดเฮโรอีนเสีย ๒,๔๐๐ คน ในจำนวนทหารอเมริกันที่เหลืออยู่ในเวียตนาม ๒๕๐,๐๐๐ คน ประมาณว่ามีอยู่จำนวน ๓๐,๐๐๐ — ๖๐,๐๐๐ คนที่ติดเฮโรอีนชนิดบริสุทธิ์ ๔๕ เปอร์เซนต์อย่างงอมแงม ทั้งชนิด "ดูด"(smack) และ "ฉีด" (skag)

เฮโรอีนในเวียตนามใต้หาได้ง่ายและราคาถูกมาก เด็กข้างถนนในเวียตนามเที่ยวเดินขายเฮโรอีนชนิดหลอดสำหรับฉีด ซึ่งจะซื้อหาได้เพียงราคา ๓ เหรียญ แต่เมื่อทหารเหล่านี้กลับถึงสหรัฐเงินที่เคยใช้จ่ายวันละ ๒ — ๓ เหรียญในไซ่งอนสำหรับเฮโรอีนจะต้องเพิ่มขึ้นเป็นวันละ ๑๐๐ เหรียญ ผลที่ตามมาก็คือการลักขะโมยและฆาตกรรม เฮโรอีนที่ขายในสหรัฐมีคุณภาพและฤทธิ์แตกต่างกันและจะต้องฉีดเข้าเส้นเลือดโดยตรงซึ่งมีโอกาสอยู่มากที่จะติดต่อเชื้อโรคกันได้ทางเข็มฉีดยาที่สกปรก บางทีก็มียาฆ่าแมลงหรือยาที่เป็นพิษอื่น ๆ เจือปนอยู่ในเฮโรอีนด้วย ในมหานครนิวยอร์คซึ่งมีผู้เสพติดอยู่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ คน ปรากฏว่าเมื่อปีที่แล้วถึงแก่ความตายไป ๑,๒๐๐ คนเพราะใช้เฮโรอีนเกินขนาด

ผู้เขียนกล่าวต่อไปว่า จำนวนครึ่งหนึ่งของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเมืองใหญ่ ๆ ในสหรัฐเกิดขึ้นจากยาเสพติดเป็นต้นเหตุ สถาบันอนามัยแห่งชาติได้ประมาณไว้ว่ามีผู้เสพติดในสหรัฐ ๒๕๐,๐๐๐ คน แต่เมื่อรวมกับทหารที่เสพติดไปจากเวียตนามแล้วก็จะกลายเป็นสองเท่า หน่วยปราบยาเสพติดสหรัฐเคยกล่าวไว้ว่า "ผู้เสพติดคนหนึ่งจะทำให้ผู้อื่นเสพติดอีกอย่างน้อยสี่คน" ในเมื่อทหารสหรัฐที่มารบเวียตนามมาจากเมืองต่าง ๆ ทั่วสหรัฐ ก็ย่อมจะกลับไปเผยแพร่การใช้เฮโรอีนต่อ ๆ ไปในเมืองของตนอีก

เมื่อเดือนที่แล้วประธานาธิบดีนิกสันได้เสนอต่อรัฐสภาขอเพิ่มงบประมาณในการต่อต้านยาเสพติดจาก ๒๑๖ ล้านเหรียญ เป็น ๓๗๑ ล้านเหรียญ นิกสันได้กำหนดให้ราชการทหารกักการทหารที่ติด—

เฮโรอีนไว้อีก ๒๑ วันก่อนที่จะปลดประจำการ และก่อนที่จะออกเดินทางจากเวียตนาม ๔๘ ชั่วโมง จะต้องผ่านการตรวจปัสสาวะเพื่อพิสูจน์ว่าใครติดเฮโรอีนบ้าง ส่วนด้านเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็เริ่มตรวจกระเป๋าสัมภาระของทหารที่เดินทางกลับ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกในรอบ ๕๐ ปี ที่มีการตรวจค้นราชการทหาร ผู้เขียนรายงานว่าองค์การทหารผ่านศึกกำลังดำเนินการบำบัดรักษาโดยเพิ่มเตียงขึ้นอีก ๖,๐๐๐ เตียง ในสถานพักฟื้น ๖ แห่ง และมีโครงการจะเปิดอีก ๒๔ แห่งก่อนสิ้นปีนี้ แต่การรักษาในขณะที่ยังอยู่ในราชการทหารย่อมจะได้ผลกว่าขณะเป็นราษฎรสามัญ ปัญหายิ่งไปกว่านั้นก็คือเมื่อทหารปลดประจำการไปแล้วอาจจะหันกลับมาติดยาเสพติดอีกเพราะภาวะทางเศรษฐกิจ เนื่องจากปรากฏว่าทหารผ่านศึกเวียตนามเกือบ ๓๗๐,๐๐๐ คนในขณะนี้ยังไม่มีงานทำ ซึ่งเมื่อเทียบอัตราส่วนแล้วเป็นจำนวนถึง ๑๕ เปอร์เซนต์ของทหารผ่านศึกทั้งหมดในขณะที่อัตราส่วนคนว่างงานโดยทั่วไปในสหรัฐมีเพียง ๖ เปอร์เซนต์เศษ ๆ

เรื่องที่ ๓

"การค้ายาเสพติด"

TRAFFIC OFFENCES

โดย ยอร์จ แพตเตอร์สัน, ฮ่องกง

เรื่องนี้ผู้เขียนบรรยายว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนฝิ่นที่ผลิตขึ้นในโลกมาจากรัฐฉานของพม่า พรมแดนติดกับมณฑลยุนนานของจีน ภาคเหนือของประเทศไทย ลาว และเวียตนามเหนือ คณะผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของอังกฤษได้ใช้เวลา ๔ เดือนในพม่าและประเทศไทยเมื่อปี ๑๙๖๔ — ๑๙๖๕ เพื่อสังเกตการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ และได้สรุปว่ามีทหารถืออาวุธเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้ทำการเก็บผล ลำเลียง และขายฝิ่น ถึง ๑,๕๐๐ ตันต่อปี จากชายแดนประเทศจีนผ่านรัฐฉานและประเทศไทยไปยังฮ่องกงและประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย

ผู้เขียนได้กล่าวถึงความยุ่งยากในด้านการปกครองของพม่าซึ่งเกิดจากการถือเผ่าถือพวก การเกลียดชังรัฐบาล และการที่รัฐฉานมีนโยบายต่อต้านรัฐบาลกลางของพม่า ตลอดจนการที่มีกองทหารถืออาวุธอยู่ในดินแดนส่วนนี้ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่เกื้อกูลให้การลำเลียงฝิ่นในพม่าและประเทศไทยเป็นไปอย่างกว้างขวางในรูปกองคาราวาน มีผู้ถืออาวุธคุ้มกัน

กลุ่มใหญ่ ๆ ที่ทำการลำเลียงฝิ่นมีอยู่ ๔ พวก คือ พวกพม่าเอง (อส.พม.)พวกหนึ่ง กองทหารแห่งชาติรัฐฉาน(SNA) พวกไทยใหญ่อิสระหรือ"หนุ่มศึกหาญ"พวกหนึ่ง กองทหารก๊กมินตั๋ง (KMT) พวกหนึ่ง และที่เรียกกันว่ากองทัพฝิ่นทหารจ้างอีกพวกหนึ่ง สำหรับพวกพม่ากระจัดกระจายกันอยู่ที่เมืองเชียงตุง มีกำลังทหารประมาณหน่วยละ ๓๐ — ๑๐๐ คน ส่วนใหญ่อยู่ที่เชียงตุง เมินยาง เมืองยง และ

ที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง ฐานที่ตั้งเหล่านี้โดยปกติแยกกันอยู่ตามชายเขา ก้นด้วยร้วลวดหนาม มีปืนครก ปืนกล ตั้งไว้โดยรอบ คอยควบคุมบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งคอยเก็บภาษีข้าวและฝิ่น ๑ ใน ๓ จากไร่ ทั้งโดยบังคับเอาบ้าง ซื้อบ้าง ส่วนพวกกองทัพแห่งชาติรัฐฉาน ซึ่งมีทหารประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ก็อยู่ได้ด้วยภาษีฝิ่นและข้าวจากประชาชนเหมือนกัน สำหรับพวกทหารก๊กมินตั๋งและพวกทหารจ้าง ก็มีฝิ่นเป็นรายได้หลักเพื่อนำมาใช้ในการซื้ออาวุธปืนและกระสุนปืน คลังฝิ่นของพวกฉานแห่งหนึ่งในเมืองเชียงตุง เมื่อเดือนมกราคม ปี ๑๙๖๕ มีฝิ่นอยู่ประมาณ ๑,๒๐๐ ปอนด์ซึ่งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของภาษีฝิ่นที่เก็บได้ตลอดปี ฝิ่นจำนวนนี้ได้ขายต่อมาทางแม่สายฝั่งประเทศไทยในราคาถูกเพียง ๙๐๐ บาทหรือ ๔๕ เหรียญต่อ ๓๐๐ ปอนด์ ที่เมืองเมินยางหัวหน้าที่นั่นสามารถจะซื้อปืนคาร์บินและปืนยาวไรเฟิลอัตโนมัติได้ ๑๒๐ กระบอก จากรายได้ประจำปีรวมทั้งเครื่องแบบ กระสุนปืน สำหรับหน่วยอื่น ๆ ที่กระจัดกระจายกันอยู่ด้วย

ผู้เขียนกล่าวว่าขณะนี้พวกฉานกับพวกก๊กมินตั๋งซึ่งมีกำลังถึง ๖,๐๐๐ คน กำลังญาติดีหยุดปะทะกัน พวกทหารก๊กมินตั๋งนี้เองนับเป็นพวกแรกที่ทำการลำเลียงฝิ่นอย่างเป็นล่ำเป็นสันมาแต่ปี ๑๙๕๐ — ๑๙๖๐ แม้กระทั่งใช้เครื่องบินไปส่งฝิ่นครั้งหนึ่งเป็นต้น ๆ ก็เคยทำ พวกฉานได้เริ่มมีกำลังมากขึ้นในปี ๑๙๖๐ จากคนพื้นเมืองดั้งเดิม หัวหน้าพวกฉานบางคนกำลังลงทุนร่วมกับก๊กมินตั๋งทั้งด้านการเงินและด้านกำลังคนที่ค่ายก๊กมินตั๋งในโฮปุงวันเป็ง ในประเทศพม่า

ทหารจ้างคณะใหญ่ที่สุดอยู่ที่เมืองเว่งอินในรัฐวาใกล้พรมแดนยูนนาน คณะนี้มีทหารถืออาวุธ ๘๐๐ คน สามารถคุ้มกันฝิ่นที่บรรทุกลาครางละ ๔๐ ตัว ซึ่งโดยปกติบรรทุกตัวละ ๑๒๐ ปอนด์ได้อย่างสบายโดยปราศจากการขัดขวางของฝ่ายรัฐบาลพม่า พวกทหารจ้างเหล่านี้ซื้ออาวุธจากแม่สายและเชียงของในฝั่งไทย ทั้ง ๔ คณะที่กล่าวนี้เป็นตัวจักรสำคัญในการขนฝิ่นและมอร์ฟีน ที่น่าสังเกตุก็คือตามบทความนี้ผู้เขียนกล่าวว่าการทำมอร์ฟีนมีอยู่ในรัฐฉานบ้าง แต่ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศไทย หลังจากนั้นการดำเนินการในขั้นต่อไปก็จะเป็นหน้าที่ของพ่อค้าคนกลางที่แม่สาย

ที่แม่สายซึ่งเป็นศูนย์กลางของฝิ่นทั้งมอร์ฟีนและเฮโรอีนจะหลั่งไหลไปสู่เมืองต่าง ๆ ในตะวันออกเฉียงใต้ไปยังฮ่องกง และตามชายฝั่งแคนาดากับอเมริกาใต้ไปยังตลาดโลกที่ใหญ่ที่สุด คือสหรัฐอเมริกา รถบัสและรถบรรทุกเป็นจำนวนร้อยที่เดินทางจากเหนือมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในการลักลอบในขั้นนี้ซึ่งจะต้องใช้เล่ห์เหลี่ยมทุกอย่างและการติดสินบนตำรวจ โดยปกติเจ้าของรถที่สุจริตจะต้องใช้เวลาถึง ๓ ปี กว่าจะส่งผ่อนค่ารถได้หมด แต่รถที่ใช้ขนฝิ่นหรือมอร์ฟีนเพียงเที่ยวเดียวซึ่งใช้เวลาวิ่งเพียง ๒๔ ชั่วโมง ผ่านด่านตรวจ ๒๐ แห่ง โดยใช้การติดสินบนตำรวจเท่านั้นคนขับก็จะกลายเป็น" เจ้าของรถ"เองได้

ในขั้นต่อไป เรือฉลอมและเรือเอี้ยมจุ๊นก็จะมีบทบาทในการนำขึ้นเรือใหญ่โดยลอดหูลอดตาของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ถูกติดสินบนไปได้ แต่เดี๋ยวนี้มีการลำเลียงฝิ่นทางเครื่องบินมากขึ้น มีนิตยสารอเมริกันกล่าวว่าเครื่องบินทหารอเมริกันทำการขนฝิ่นบ่อย ๆ รายงานข่าวกล่าวว่า มีนักบินลาวขนฝิ่นไปไซ่งอนเที่ยวหนึ่งใช้เวลาเพียงชั่วโมงเดียวได้ค่าจ้างถึง ๓๐,๐๐๐ เหรียญ แต่อย่าลืมว่าการที่ชาวไร่ฝิ่นมีรายได้ ๓๐ เหรียญจากการเก็บฝิ่นขาย การที่พวกทหารมีรายได้ ๕๐ — ๓๐ เหรียญจากการคุ้มกันกับการที่นักบินได้ค่าจ้างเพราะความสามารถพิเศษ ๓๐,๐๐๐ เหรียญเหล่านี้ เป็นเพียงส่วนย่อยของการค้าทั่วโลกซึ่ง

ประมาณว่าปีหนึ่งวงการนี้จะมีรายได้ถึงร้อยล้านเหรียญ

บทความนี้ได้นำรูปภาพรถบรรทุกกำลังวิ่งบนทางหลวงในประเทศไทย บรรยายใต้ภาพว่า "รถบรรทุกในภาคเหนือของประเทศไทย วิ่งเที่ยวเดียวคนขับก็กลายเป็นเจ้าของรถได้" ในรูปเป็นรถบรรทุกโชทะ เบียน น.ม.๐๕๐๘๐ บนหลังคามีคนนั่งหัวเราะให้ช่างภาพอยู่หลายคน เข้าใจว่ารูปที่เห็นนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเลย

– – – – –

เรื่องที่ ๔

"ล่ามังกร"

CHASING THE DRAGON

โดย เลียว กูดสต้ดท์. ฮ่องกง

– – – – –

เรื่องนี้กล่าวถึงเกาะฮ่องกงโดยเฉพาะว่าเกาะนี้สถาปนาขึ้นด้วยฝิ่นมาแต่แรกนับแต่สมัยสงครามฝิ่น เดี๋ยวนี้ก็ยังรักษาประวัติศาสตร์ไว้ได้ การค้ายาเสพติดในฮ่องกงมีมูลค่าถึง ๓๐๐ เหรียญฮ่องกงต่อปี ขณะที่รัฐบาลฮ่องกงใช้เงินปีละ ๑๗๐ เหรียญฮ่องกงในการรักษาผู้เสพติด จำนวนผู้เสพติดในฮ่องกงมีประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน คนงานใช้เงินโดยเฉลี่ย ๖๐ เปอร์เซนต์ของค่าแรงงานเป็นค่าซื้อยาเสพติด จำนวนผู้ต้องโทษในเรือนจำมีถึง ๗๐ เปอร์เซนต์ ที่เป็นผู้เสพติด

ผู้เขียนกล่าวว่าในฮ่องกงกิจการค้ายาเสพติดกว้างขวางก็เพราะพวกแก๊งที่ค้าใช้วิธีการ "เก็บ" พวก "นักร้องเรียน"(squealers) หลังจากที่สายได้รับเงินสินบนแจ้งความนำจับจากตำรวจวันเดียวก็จะพบศพของเขาลอยอยู่ในน้ำแล้ว ตัวการใหญ่ในฮ่องกงเรียกกันในหมู่พรรคพวกว่า "ปุย" (Fatty) ซึ่งนับเป็น "ตั๋วเฮีย"(Mr.Big) ในเกาลูนเหนือ กุญแจสำคัญอีกคนหนึ่งเป็นนักการพนันม้า หน้าฉากทำการค้าต๊กและที่ดินกับสั่งสินค้าเข้าออก ผู้เขียนกล่าวว่าการที่จะหาหลักฐานจับตัวการใหญ่ ๆ เหล่านี้เข้าคุกเป็นเรื่องที่กล่าวได้ว่าไม่มีทาง เพราะวงการชนิดนี้ใช้ระบบ "ตัดวงจร" (cutouts) ทำงานโดยมี "ลูกพี่"(district bosses) ควบคุมเป็นเขต ๆ และมี "หลงจู๊" (runners) คอยบงการอีกต่อหนึ่ง ส่วนพวกขี้ยากลับตรงข้ามเพราะไม่มีการปกปิดตัวเองเลย ตามตรอกตามช่อง ตามบันได ตามฟุตปาท ตามมุมมืดต่าง ๆ จะเห็นพวกขี้ยานอน "ล่ามังกร" (chasing the dragon) คือสูบเฮโรอีนกันทั่วไปหมด

ผู้เขียนได้กล่าวถึงฝ่ายของพวกตำรวจว่า แต่ก่อนนี้ตำรวจมีรายได้มหาศาลจากการ "คุ้มกัน" การค้ายาเสพติดทั้งในท้องถนนและในช่องสูบยาเสพติดซึ่งปกติจะมีทางเข้าออกหรืออุโมงค์ไว้อย่างมากมายเพื่อเป็นลู่ทางหนีเวลามีการล้อมจับโดยตำรวจซึ่งนาน ๆ จะมีซักที มีตำรวจชั้นผู้ใหญ่กล่าวว่าการจับพวกขี้ยาไปมาก ๆ เป็นการเสียเวลาและเป็นการส่งเสริมให้เกิดการคอร์รัปชั่นในคุกเปล่า ๆ

ควรจับเฉพาะเยาวชนมากกว่า พวกผู้คุมมีวิธีการลักลอบนำเฮโรอีนไปขายในคุกมากมายแม้กระทั่งผ่าตัดยัดไว้ตามร่างกาย นักโทษที่ออกมาทำงานข้างนอกก็เป็นช่องทางอีกทางหนึ่งที่ทำให้เฮโรอีนเข้าไปแพร่ในคุก การรักษาภายในคุกก็ไม่ได้ผลอะไร จิตแพทย์และนักสังคมสงเคราะห์ได้แต่คอยช่วยพวกขี้ยาไม่ให้ทรมานจากอาการ "ไก่เย็น" (cold turkey) คือการอดยาเสพติดโดยปัจจุบันทันด่วนเท่านั้น เมธาโดนซึ่งใช้ได้ผลในอเมริกานั้นในฮ่องกงกลับไม่ใช้กันไม่รู้เพราะเหตุไร อัตราการบำบัดรักษาผู้เสพติดเท่าที่เปิดเผยจากเรือนจำต่าง ๆ (ซึ่งถือหลักการสร้างสุขภาพจากการส่งออกทำงานกลางแจ้ง) จึงกลายเป็นเรื่องขำขันของประชาชนที่รู้เรื่องเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดพอสมควร

ในส่วนที่พัวพันถึงประเทศไทย ผู้เขียนกล่าวว่าการที่ประเทศไทยเริ่มกวดขันเกี่ยวกับการผลิตฝิ่นคงจะช่วยให้ความไม่สบอารมณ์ของตำรวจฮ่องกงลดน้อยลงบ้างตามที่เคยมีมาแต่เดิมเกี่ยวกับความล้มเหลวของตำรวจไทยที่แล้ว ๆ มาในการปลอยให้ฝิ่นส่งไปยังฮ่องกงตามสบาย ผู้เขียนกล่าวว่าคำมั่นของทางกรุงเทพ ฯ ที่แล้ว ๆ มาในการที่จะสกัดกั้นฝิ่นไม่ให้ส่งออกไปนั้นเงียบหายไปเสมือนมานควัน ยาเสพติดที่ซื้อขายกันอยู่ในฮ่องกงส่วนมากมาจากภาคเหนือของไทยและพม่า โดยมีพวกทหารกกมินตั๋งพลัดถิ่นทำการลำเลียงขนส่ง ข้าราชการฝ่ายไทยจะมีส่วนได้เสียระหว่างทางมาสู่กรุงเทพฯ เพื่อนำขึ้นเรืออีกทีหนึ่ง เรือที่ขนฝิ่นมายังฮ่องกงจะทิ้งฝิ่นลงในน่านน้ำแล้วมีเรือเร็วจากฮ่องกงออกไปลากขึ้นฝั่ง ฝิ่นที่นำขึ้นฝั่งจะขึ้นพักตามที่พักหลบพายุไต้ฝุ่น ตามท่าเรือประมง หรือตามริมเขื่อนปะปนไปกับพวกอาหารกระป๋องจำนวนเป็นตัน ๆ หรือพวกผัก กับสินค้าอื่น ๆ จนดูไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ผู้เขียนกล่าวว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอย่างหนึ่งก็คือ ปักกิ่งมือสะอาดในเรื่องยาเสพติด ไม่มียาเสพติดจากจีนไปสู่ฮ่องกงตามที่ฝ่ายแอนตี้คอมมิวนิสต์กล่าวหาเลย ถ้าพม่าและประเทศไทยสามารถทำการกำจัดการปลูกฝิ่นและการส่งฝิ่นออกนอกได้สำเร็จเหมือนกับจีนแล้ว ปัญหาเรื่องฝิ่น เฮโรอีน ในฮ่องกงก็จะหมดไป แต่อย่างไรก็ตาม ตำรวจ ซึ่งเป็นนักมองในแง่ร้ายตลอดกาลเกี่ยวกับมนุษยธรรมชาติกล่าวว่า ถึงหากว่าทางย่างกุ้งและกรุงเทพฯสามารถจัดการบ้านเมืองของตัวให้เรียบร้อยได้ ยาเสพติดอย่างอื่นที่ใช้แทนกันได้ก็จะระบาดขึ้นแทนที่ในฮ่องกงอย่างรวดเร็วอยู่ดี ผู้เขียนบทความกล่าวถึงทัศนของตำรวจในที่สุด

เป็นที่น่าสังเกตุว่าฮ่องกงนั้นฆาตีดีกับจีนคอมมิวนิสต์ เพราะนอกจากฮ่องกงจะใช้ดินแดนส่วนหนึ่งจากการเช่าจีนคอมมิวนิสต์แล้ว ยังต้องพึ่งพาอาศัยข้าวน้ำจากแผ่นดินใหญ่ นโยบายที่เห็นได้ชัดก็คือการที่ฮ่องกงตัดการติดต่อกับไต้หวัน แม้ข้าราชการฮ่องกงก็เดินทางไปไต้หวันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ฝ่ายฮ่องกงจะปฏิเสธอย่างเด็ดขาดและแข็งขันหากมีผู้อ้างว่ามียาเสพติดหลั่งไหลมาจากแผ่นดินใหญ่ แม้สถิติการจับกุมของตำรวจก็ไม่เคยปรากฏเลยว่ามีการจับยาเสพติดที่มาจากหรือแม้แต่สงสัยว่ามาจากแผ่นดินใหญ่ สำหรับบทความเรื่องนี้ผู้เขียนอยู่ในฮ่องกง คงจะต้องเขียนโดยสนับสนุนนโยบายนี้อย่างแน่นอน.

— — — — —

กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

ประกาศ

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ

ฉบับที่ ๔

เรื่อง อันตรายจากยาเสพติดให้โทษ "แอมเฟตามีน"

++++++++++++++++++++++

ตามที่คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ได้มีประกาศ ฉบับที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๐๔ ตักเตือนเรื่องอันตรายอันเกิดจากยากระตุ้นประสาท "แอมเฟตามีน" เพราะสารเคมีดังกล่าวออกฤทธิ์ในการบังคับให้เส้นเลือดหดตัวเฉพาะแห่ง และกระตุ้นระบบประสาทให้ทำงานเพิ่มขึ้น ในทางการแพทย์ใช้ยานี้บำบัดรักษาโรคบางอย่าง เช่น โรคเยื่อจมูกอักเสบ โรคง่วง และโรคทางระบบประสาท ที่มีอาการเซื่องซึม มูลเหตุที่บุคคลบางจำพวกนิยมใช้ยาประเภทนี้อย่างแพร่หลาย ก็เนื่องจากคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความรู้สึกคล่องแคล่วว่องไว ลดความเหน็ดเหนื่อย และทำให้รู้สึกว่าร่างกายกระชุ่มกระชวยขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีสรรพคุณในทางกระตุ้นประสาทให้ต่อต้านอาการง่วงนอน ฉะนั้น บรรดาผู้ซึ่งทำงานตรากตรำหรือทำงานในเวลากลางคืน เช่น ผู้ขับรถยนต์ ผู้ทำงานในโรงแรม ภัตตาคาร และกรรมกร ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา ซึ่งต้องการดูหนังสือดึก ๆ จึงหลงผิดนิยมใช้ยานี้ การรับประทานยากระตุ้นประสาทซึ่งมีสารเคมี "แอมเฟตามีน" อยู่เป็นเนืองนิจ เป็นเหตุให้ติดยา และเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้ เพราะ "แอมเฟตามีน" จะบดบังอาการเมื่อยล้าให้หมดสิ้นไป ดังนั้น ร่างกายจึงถูกฝืนให้ทำงานเกินกำลัง แต่ฤทธิ์ยาจะ "หลอก" ให้ผู้ใช้รู้สึกเสมือนคล่องแคล่วขึ้น นับเป็นอันตรายต่อผู้ใช้อย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ขับขี่รถยนต์บนทางหลวง เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนกันอยู่เสมอ ปรากฏว่าแต่ละครั้งมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เมื่อฤทธิ์ยาเริ่มคลายลง จะทำให้ผู้เสพมีอาการอ่อนเพลีย เมื่อยล้า จิตใจหดหู่ และขั้นต่อไปจะทำให้นอนไม่หลับ กระสับกระส่าย คอแห้ง เบื่ออาหาร ความดันโลหิตสูง เกิดความต้องการใช้ยาอยู่ตลอดไปจนเป็นผู้ติดยา และเมื่อถึงขั้นติดยาแล้ว จะทำให้สมองเสื่อม ขาดความรับผิดชอบ เสียสติหรือวิกลจริต และจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตในที่สุด ซึ่งเรื่องนี้คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ได้ประกาศตักเตือนขอให้ประชาชนระมัดระวังในการใช้สารเคมีชนิดนี้ และไม่ควรซื้อรับประทานโดยมิได้รับคำแนะนำจากแพทย์นั้น

ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศระบุยา "แอมเฟตามีน" เป็นยาเสพติดให้โทษอย่างหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หลังจากนั้นคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ได้จับกุมแหล่งผลิต "แอมเฟตามีน"

ได้ ๒ ราย แต่ละรายได้ "แอมเฟตามีน" เป็นจำนวนมาก ในการสอบสวนปรากฏว่า ก่อนที่จะถูกจับกุมแหล่งผลิตทั้ง ๒ แห่งนี้ได้ส่ง "แอมเฟตามีน" ออกจำหน่ายอย่างแพร่หลาย ทั้งในพระนครธนบุรีและในต่างจังหวัด แสดงว่ายังมีผู้หลงผิดใช้ยาเสพติดให้โทษชนิดนี้อยู่เป็นจำนวนมาก แหล่งผลิตรายสุดท้ายที่จับได้เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ที่จังหวัดพระนคร มี "แอมเฟตามีน" ซึ่งผลิตสำเร็จรูปแล้วเป็นจำนวนถึง ๑๑ ล้านเม็ดเศษ และชนิดผงซึ่งยังมิได้ทำเป็นเม็ดอีก ๒๖ กิโลกรัมเศษ แหล่งผลิตแห่งนี้ผลิตแอมเฟตามีนบรรจุในหลอดใช้ชื่อว่า "ป๊อปปิ้นซอร์" และโฆษณาว่ามีสรรพคุณในการกระตุ้นสมองให้มีความคิดแจ่มใส ช่วยกระตุ้นกล้ามเนื้อนอกอำนาจทำให้มีจิตใจในการทำงานดีขึ้น ฯลฯ ในการตรวจค้นครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบบัญชีการส่งยาเสพติดให้โทษชนิดนี้ไปจำหน่ายในจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ จึงขอประกาศตักเตือนประชาชนให้ตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ "แอมเฟตามีน" มา ณ โอกาสนี้อีกครั้งหนึ่ง และขอให้พึงงดเว้นการรับประทาน "แอมเฟตามีน" ซึ่งโดยปกติผู้ผลิตมักจะผลิตออกจำหน่ายในรูปของยารักษาโรค และโฆษณาสรรพคุณต่าง ๆ ไว้ เพราะบัดนี้กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศระบุสารเคมี "แอมเฟตามีน" เป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายแล้ว ดังนั้น การรับประทานยาชนิดนี้นอกจากจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้เสพจะต้องรับโทษในทางอาญาตามกฎหมายอีกด้วย.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๔

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ป. รุจิรวงศ์

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

ประธานคณะกรรมการปราบปราม

ยาเสพติดให้โทษ

สำเนาถูกต้อง

พล.ต.ต.ม.ร.ว. [illegible]

เลขาธิการคณะกรรมการปราบปราม

ยาเสพติดให้โทษ

วนิดา พิมพ์
ปะ[illegible] ทาน

ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยเงินกองทุนพิเศษของสหประชาชาติเพื่อควบคุมยาเสพติดให้โทษ และผู้อำนวยการกองการยาเสพติดให้โทษแห่งสหประชาชาติ มาร่วมประชุมวางแผนการดำเนินงานกับฝ่ายไทย

วันเสาร์ ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ โดยสารการบินสแกนดิเนเวียน คณะผู้แทนของสหประชาชาติ ประกอบด้วย

๑. Mr. C.W.A. Schurmann
ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยเงินกองทุนพิเศษฯ

๒. Dr. V. Kusevic
ผู้อำนวยการกองการยาเสพติดให้โทษแห่งสหประชาชาติ

๓. Mr. W. Kotschnig
ที่ปรึกษาเงินกองทุนพิเศษ

๔. Mr. W. Micuta
เจ้าหน้าที่วางแผน

๕. Mr. R.S.Tuffnell
เจ้าหน้าที่วางแผน

ได้เดินทางมาถึงกรุงเทพฯ ตามคำเชิญของรัฐบาลไทย เพื่อร่วมประชุมวางแผนกับคณะกรรมการฝ่ายไทยในการดำเนินงานตามโครงการของสหประชาชาติที่จะให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลไทยจากเงินกองทุนพิเศษของสหประชาชาติเพื่อควบคุมยาเสพติดให้โทษ และจะเดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่เพื่อเยือนหมู่บ้านชาวเขาต่าง ๆ ที่จะดำเนินการทดลองตามแผนพัฒนาการเกษตรชาวไทยภูเขาอีกด้วย

ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติและคณะจะเข้าเยี่ยมคำนับ พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ อธิบดีกรมตำรวจ และประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ณ วังปารุสกวันในวันจันทร์ ที่ ๒๙ พฤศจิกายน เวลา ๑๐.๐๐ น. และจะได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวด้วย

แผนงานที่จะดำเนินการตามโครงการที่กำหนดไว้มีดังนี้คือ

(๑) พัฒนาการเกษตรโดยใช้หมู่บ้านชาวไทยภูเขา ๒ แห่ง เป็นเขตทดลอง คือหมู่บ้านแม้ว อ.ฮอด และหมู่บ้านแม้ว อ.เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จะครอบคลุมจำนวนประชากรทั้ง ๒ หมู่บ้านประมาณ ๑,๐๐๐ คน จุดตั้งสถานีวิจัยการเกษตรบนที่สูงบนภูเขาขึ้นเพื่อปรับปรุงข้าวไร่ การเลี้ยงโหม ขยายพันธุ์แกะ และการปลูกผลไม้เมืองหนาว นอกจากนั้นจะให้ความช่วยเหลือแก่ชาวไทยภูเขาที่อยู่ในพระบรมราชานุเคราะห์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอีกรวม ๑๗ หมู่บ้าน

(๒) ปรับปรุงโรงพยาบาลชัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี ให้เป็นโรงพยาบาลตัวอย่างในการบำบัดรักษาและฟื้นสำหรับผู้ติดยาเสพติดให้โทษ และจัดสร้างศูนย์บำบัดรักษาและฟื้นชาวไทยภูเขาขึ้นบริเวณที่สูงบนภูเขา

(๓) จัดตั้งหน่วยควบคุมและปราบปรามขึ้นภายในคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษให้มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่พอเพียง ตลอดจนดำเนินการเพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษให้ทันสมัยและรัดกุมยิ่งขึ้น

(๔) ร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้การศึกษาและความรู้เกี่ยวกับอันตรายของยาเสพติดให้โทษแก่เด็กในระดับตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาตลอดจนประชาชนทั่วไปด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะทางสื่อสารมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ก่อนที่สหประชาชาติจะให้ความช่วยเหลือตามโครงการนี้ รัฐบาลไทยได้ขอรับความช่วยเหลือจากสหประชาชาติในการร่วมมือสำรวจความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมในอาณาบริเวณที่ปลูกฝิ่นของชาวเขาในภาคเหนือมาแล้วรวม ๒ ครั้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ และ พ.ศ. ๒๕๑๓ จนเป็นผลให้เกิดโครงการดังกล่าวนี้ขึ้นและคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบในการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้ว

คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ซึ่ง พลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์ เป็นประธานกรรมการ ได้แต่งตั้งอนุกรรมการดำเนินงานตามโครงการของสหประชาชาติขึ้นชุดหนึ่งคือ

๑. นายชิตร โปษยานนท์ ที่ปรึกษา ก.ป.ส.และประธาน อปส. เป็นประธาน
๒. นายเฉลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ รองปลัดกระทรวงเกษตร รองประธาน
๓. นายเฟื้อ สุวรรณิน รองอธิบดีกรมสรรพสามิต กรรมการ
๔. นายอร่าม สุทธพินทุ รองอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ "
๕. พล.ต.ต.ม.ร.ว.นิกย์ ภาณุมาศ เลขาธิการ ก.ป.ส. "
๖. นายผดุง เจียรนัย รองเลขาธิการ ก.ป.ส. "
๗. พล.ต.ต.สุรพล จุลละพราหมณ์ รอง ผบช.ภ. (ชค.) "
๘. นายแพทย์สมทรง กาญจนหุต ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชัญญารักษ์ "
๙. หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี "
๑๐. หัวหน้ากองสังคม กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ "
๑๑. ผู้แทนกรมวิเทศสหการ
๑๒. ผู้แทนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
๑๓. ผู้แทนสำนักงบประมาณ
๑๔. พ.ต.ท.ไพฑูรย์ ไวจรรยา รองหัวหน้ากองสื่อสารกรมตำรวจ "
๑๕. พ.ต.อ.เภา สารสิน หนก.พฐ. และ ลข.ศอร. กรรมการและเลขานุการ
๑๖. พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม หนก.วจ.และผู้ช่วย ลข.อปส. " ผู้ช่วยเลขานุการ

๑๗. พ.ท.ท.ชวลิต ยอดมณี รอง หนก.ศท.และประจำ สอร. กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๘. ร.ท.ท.วิรัช ชุติมิต ประจำ สอร. " "

ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติและคณะกำหนะจะประชุมร่วมกับอนุกรรมการฝ่ายไทยจนถึงวันที่ ๘ ธันวาคม และจะเดินทางต่อไปยังย่างกุ้งในวันที่ ๙ ธันวาคม ศกนี้

สำหรับเงินกองทุนพิเศษของสหประชาชาติเพื่อควบคุมยาเสพติดให้โทษ ที่จะนำมาช่วยเหลือแก่ประเทศไทยตามโครงการนี้ เป็นเงินกองทุนพิเศษที่ตั้งขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการควบคุมยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะ ได้มาจากการบริจาค จากประเทศภาคี องค์การกุศล และเอกชน ตามคำเชิญชวนของสหประชาชาติ ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้สหรัฐอเมริกาได้บริจาคเข้าสมทบกองทุนนี้แล้ว เป็นเงิน ๑ ล้านเหรียญ กับแสดงความจำนงจะบริจาคอีก ๑ ล้านเหรียญ และมีประเทศอื่น ๆ กับเอกชนได้บริจาคเข้าสมทบอีกบ้าง ขณะนี้สหประชาชาติกำลังดำเนินการชักชวนขอความร่วมมือในการบริจาคอยู่ และประเทศไทยนับเป็นประเทศแรกที่ได้รับความช่วยเหลือจากเงินกองทุนนี้.

ก.ป.ส.วังปารุสกวัน

พิธีสารข้อตกลง

ระหว่างรัฐบาลไทยกับสหประชาชาติ

ว่าด้วยความช่วยเหลือในโครงการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

บ่ายวันนี้ (๗ ธ.ค.๒๕๑๔) ที่ห้องประชุมวังปารุสกวัน ได้มีพิธีลงนามร่วมในพิธีสารข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสหประชาชาติ ว่าด้วยความช่วยเหลือในโครงการควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเทศไทยจากเงินกองทุนเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ พลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์ อธิบดีกรมตำรวจและประธานคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ในฐานะผู้อำนวยการฝ่ายพลเรือน เป็นผู้ลงนามในพิธีสารร่วมกับ Mr. C.W.A.Schurmann ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยเงินกองทุนเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ กับ Dr. V. Kusevic ผู้อำนวยการกองการยาเสพติดให้โทษแห่งสหประชาชาติ การลงนามในพิธีสารข้อตกลงได้กระทำต่อหน้าคณะผู้แทนสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษ และคณะอนุกรรมการฝ่ายไทยซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่นผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกรมวิเทศสหการ ผู้แทนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และผู้แทนจากสำนักงบประมาณ

ความช่วยเหลือที่ได้รับจากสหประชาชาติครั้งนี้สืบเนื่องจากการที่คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษได้รับอนุมัติจากรัฐบาลให้ขอรับความช่วยเหลือจากสหประชาชาติในการร่วมมือสำรวจความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมในอาณาบริเวณที่ปลูกฝิ่นของชาวเขาในภาคเหนือ ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจมาแล้วรวม ๒ ครั้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ และ พ.ศ. ๒๕๑๓ จนเป็นผลให้เกิดโครงการดังกล่าวนี้ขึ้นและคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบในการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้ว ผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการสหประชาชาติและคณะจึงได้เดินทางมาร่วมประชุมกับอนุกรรมการฝ่ายไทยในรายละเอียดต่าง ๆ และจัดทำพิธีสารข้อตกลงดังกล่าวขึ้นเพื่อเริ่มดำเนินงานตามโครงการต่อไป

ความช่วยเหลือที่สหประชาชาติจะให้ในโครงการนี้ สหประชาชาติจะให้ความช่วยเหลือจากเงินกองทุนพิเศษเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษที่ตั้งขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการควบคุมยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะต่างหากจากงบประมาณภาคปกติของสหประชาชาติ เงินกองทุนนี้ได้มาจากการบริจาคของประเทศภาคี องค์การกุศล และเอกชน ตามคำเชิญชวนของสหประชาชาติ เฉพาะสหรัฐอเมริกาได้บริจาคเข้ากองทุนนี้เป็นเงิน ๒ ล้านเหรียญ และประเทศไทยนับเป็นประเทศแรกที่ได้รับความช่วยเหลือจากเงินกองทุนนี้เพราะได้ดำเนินการสำรวจหาข้อมูลต่าง ๆ ไว้พร้อมแล้ว

วงเงินที่ประเทศไทยจะได้รับความช่วยเหลือตามโครงการนี้ได้กำหนดไว้รวม ๑๑ โครงการ ในระยะเวลา ๕ ปี ดังนี้คือ

๑. โครงการค้นคว้าบนที่สูงและสถานีการผลิตดอยปุย	๕๑๘,๐๐๐.—	ดอลลาร์
๒. โครงการพัฒนาบริเวณหมู่บ้านชาวเขา	๑๘๔,๕๐๐.—	"
๓. โครงการส่งเสริมการผลิตข้าวบนที่สูง	๙๔,๔๐๐.—	"
๔. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไหม	๓๗,๕๐๐.—	"
๕. โครงการเพาะพันธุ์แกะ	๓๔,๗๐๐.—	"
๖. โครงการเกษตรที่หมอนอ่างขาง (โครงการ ๒ ปี)	๒๘,๕๐๐.—	"
๗. โครงการปรับปรุงโรงพยาบาลธัญญารักษ์ (โรงพยาบาลผู้เสพติด)	๒๕๔,๐๐๐.—	"
๘. โครงการตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพติดชาวเขา	๓๕๔,๐๐๐.—	"
๙. โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	๓๓,๐๐๐.—	"
๑๐. โครงการช่วยเหลือชาวไทยภูเขาในพระบรมราชานุเคราะห์	๒๕,๘๐๐.—	"
๑๑. งบประมาณด้านบริหาร	๔๔๘,๐๐๐.—	"
รวม	๒,๐๓๒,๔๐๐.—	"

การบริหารงานตามโครงการนี้ฝ่ายไทยจะได้ตั้งผู้อำนวยการโครงการขึ้นหนึ่งนาย เพื่ออำนวยงานร่วมกับผู้จัดการโครงการฝ่ายสหประชาชาติซึ่งจะได้ตั้งมาร่วมงานอีก ๑ นาย โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ และมีสำนักงานปฏิบัติการอยู่ ณ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะเริ่มต้นดำเนินงานในเร็ววันนี้

ส่วนความช่วยเหลือในด้านการปราบปรามนั้น เนื่องจากฝ่ายสหประชาชาติเห็นว่าประเทศไทยกำลังจะได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาอยู่ส่วนหนึ่งแล้วในลักษณะของความช่วยเหลือสองฝ่ายระหว่างประเทศต่อประเทศ ฉนั้นสหประชาชาติจึงไม่มีโครงการช่วยเหลือในด้านการปราบปรามโดยตรงนอกจากอาจพิจารณาช่วยเหลือในด้านผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมาย หรือความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน.

— — — — — — —

ก.ป.ส.วังปารุสกวัน

PROGRAMME FOR THE VISIT
OF THE PERSONAL REPRESENTATIVE OF THE SECRETARY-GENERAL
FOR UNITED NATIONS FUND FOR DRUG ABUSE CONTROL AND THE
DIRECTOR OF THE DIVISION OF NARCOTIC DRUGS TO BANGKOK,
27th NOVEMBER to 9th DECEMBER 1971

****

SATURDAY 27 November		
A.M.	9.20 hr.	Arrival of the Party in Bangkok (SK 973)
P.M.		REST
SUNDAY 28 November		REST
MONDAY 29 November		
A.M.		Official Call;
	10.00 hr.	Call on Police General Prasert Rujirawongse, Director-General, Royal Thai Police Department and Chairman of the Narcotic Board
P.M.		
	15.00 hr.	Visit to Foreign Missions
	18.30 hr.	Reception by UN Out-posted Officer at Oriental Hotel
TUESDAY 30 November		
A.M.		Official calls on Under-Secretaries of State;
	8.30 hr.	Ministry of Public Health, Dr. Komal Pengsritong
	9.30 hr.	Ministry of Foreign Affairs, Mr. Charunpan Israngura Na Ayudhya
	10.00 hr.	Ministry of Interior, Mr. Puang Suwannarath
	11.00 hr.	Ministry of Agriculture, Mr. Preeda Kannasutr
P.M.	14.00 hr.	Meeting with the Thai Sub-Committee for UN Project
	18.30 hr.	Reception by Chairman of the Narcotic Board at Indra Regent Hotel
WEDNESDAY 1 December		
A.M.	9.00 hr.	Meetings with the Thai Sub-Committee
P.M.	14.00 hr.	
THURSDAY 2 December		
A.M.	7.30 hr.	Depart for Chieng Mai (by air)
	10.30 hr.	Visit to Doi Pui Agricultural Research Station
P.M.	14.00 hr.	Visit to Chieng Mai University, Tribal Research Centre and Northern Development Planning Centre
	19.00 hr.	Kantoke Dinner
FRIDAY 3 December		Visit to Mae Tho and Jo Ti Villages and Doi Indanon (by helicopter)
SATURDAY 4 December		Visit to Pa Khia and Angkhang Villages (by helicopter)
SUNDAY 5 December		
A.M.		FREE
P.M.	17.30 hr.	Return to Bangkok (by air)
MONDAY 6 December		Public Holiday

		(Joint meeting with the Sub-Committees
		(for UN Project under Chairmanship of
		(Mr. C.W.A. Schurmann, Representatives of ECAFE,
		(UNDP, US Government and Specialized Agencies
		(Present.
		(
TUESDAY 7 December		(
	-------	(
WEDNESDAY 8 December		(
	A.M.	(Visit to Foreign Missions
		(and Thanyaraks Hospital
		(
	P.M.	(Meeting with the Thai Sub-Committee
		(for UN Project

THURSDAY 9 December — The Party leaves for Rangoon

****

CENTRAL BUREAU OF NARCOTICS
PARUSAKAWAN PALACE, BANGKOK.

17. Police Lieutenant Colonel CHAVALIT Yodmani, Deputy Chief of the Foreign Affairs Division of the Police Department and Officer attached to the Office of Foreign Assistance as a committee member and assistant secretary to SCUNPDAC
18. Police Sub-Lieutenant VIRAJ Jutimitta, Officer attached to the Office of Foreign Assistance as a committee member and assistant secretary to SCUNPDAC

The SCUNPDAC has been entrusted with the duty of considering and undertaking the approved UN pilot project as follows:

1. To develop agriculture in 2 hilltribe villages of Chiengmai Province as an experimental area, set up a station for agricultural research in mountainous area and render assistance to Thai-tribesmen in 17 villages under the Royal patronage of H.M. the King's projects.

2. To improve the Thanyarak Hospital in Pathumthani Province to be a model hospital for curing and rehabilitating drug addicts, and set up a centre for curing and rehabilitating Thai-tribesmen in mountainous areas.

3. To set up special suppression units in an adequate man power under CBN as well as amend and update the relevant laws.

4. To cooperate with authorities concerned in educational programme for students and the public in general about knowledge of the danger of drugs by means of various methods particularly mass media, radio, television and films.

And to consider and undertaking other tasks to be assigned by the Narcotic Board of Committee through cooperation with other Sub-Committees and authorities concerned.

The above assignments have to be carried out from now on.

Given on November 16, 1971

(signed) Police General P. Rujirawongse

(PRASERT RUJIRAWONGSE)

Chairman,
Narcotic Board of Committee

certified correct translation
by SCUNPDAC's Secretary Office

อปส./วจ.๒/๐๔๑

ตารางแสดงวิธีการสังเกตผู้ติดยา

(แปลจากเอกสารของสมาคมนักสืบและตำรวจเอกชน แห่งชาติ สหรัฐอเมริกา)

พ.ต.ท.วิชาน วรินทราคม ผู้แปล

ยาที่ใช้ และ ชื่อที่เรียก	อาการทางกาย	สิ่งที่ควรสังเกตุ	อันตรายที่เกิดขึ้น
การดิดสูดกาว Glue sniffing	ตึงตัง มีอาการคล้ายเมาเหล้า ชอบเม้นหรือเคลิบเคลิ้ม มีกลิ่นกาวทางลมหายใจ น้ำมูกไหล น้ำตาไหล การควบคุมทางกล้ามเนื้อต่ำ	หลอดกาว รอยเลอะเทอะของกาว ถุงกระดาษหรือถุงพลาสติก ผ้าเช็ดหน้า	เป็นอันตรายต่อปอด สมอง ระบบประสาทตับ อาจถึงแก่ความตายได้เพราะหายใจไม่ออกหรือสำลัก โลหิตจาง
เฮโรอีน มอร์ฟีน Snow, stuff, H, Junk, M, dreamer, smack, scag	ซึม ง่วงเหงาหาวนอน มีรอยฉีดตามร่างกาย ตาแดง เบื่ออาหาร มีรอยเปื้อนเลือดตามแขนเสื้อ สับปะหงก แก้วตาหรี่ ไม่รู้สึกในเรื่องความสูง ขาดความเอาใจใส่ใด ๆ ชีพจรเต้นช้าหายใจช้า	เข็มฉีดยา สำลี เครื่องห้ามเลือดซึ่งอาจเป็นสายรัดเชือก หรือเข็มขัด จุกขวดหรือช้อนที่ใช้แล้ว ของกระ-ดาษแก้ว ผงขาวที่อาจติดอยู่ตามจมูกหากใช้วิธีสูดเยื่อของผงที่ยังไม่ระเหยซึ่งอาจติดอยู่ตามผนังจมูก แคปซูลเล็ก ๆ ที่ใช้บรรจุ	อาจถึงตายหากใช้เกินขนาด ทำให้เสพติด ทำให้ติดโรคติดต่อที่ร้ายแรงซึ่งอาจเกิดจากการใช้เข็มหรือเครื่องมือที่สกปรก
โคคาอีน Leaf, snow, speedballs	อาการกล้ามเนื้อกระตุก อาการเคลื่อนไหวสั่นเหมือนเป็นรักกระตุก อารมย์รุนแรง ร่าเริงจัด มีอาการประสาทหลอน แก้วตาเบิกกว้าง	ผงสีขาว ไม่มีกลิ่น	ทำให้ชัก อาจถึงตายหากใช้เกินขนาด ทำให้รู้สึกอยากประหัดประหาร ตกเป็นทาสของยาในทางจิตใจ
โคเดอีนหรือยาเข้าฝิ่นอื่นๆ Schoolboy	มีอาการเมา ขาดการประสานงานของประสาทสับสน คัน ถ้าใช้ในขนาดเล็กน้อยจะไม่ปรากฏ	ขวดเปล่าของยาแก้ไอหรือยาระงับปวด	ทำให้เสพติด

ยาที่ใช้ และ ชื่อที่เรียก	อาการทางกาย	สิ่งที่ควรสังเกตุ	อันตรายที่เกิดขึ้น
กัญชา Mary Jane, locoweed, Joints, sticks, reefers, muggles, mooters, Mu, pot, weed, grass, griffo, mohasky, gigglesmoke	ง่วง ขี้เซา ช่างพูด อีกทีกลีกโกรม แก้วตาขยายกว้าง ประสาทขาดการสัมพันธ์กัน อยากของหวาน อุบนิสัยหลุกหลิก ความจำเลอะเลือน ไม่รู้เวลาและสถานที่	กลิ่นใบไม้หรือเชือกไหม้ไฟซึ่งออกกลิ่นหวาน ๆ เมล็ดพืชเม็ดเล็ก ๆ กระดาษมวนบุหรี่ นิ้วมือไม่มีสี กล้องสำหรับสูบ ฯลฯ	ทำลายพับ เป็นทางไปสู่ยาเสพติดที่ร้ายแรง ทำตนเป็นอันตรายแก่ตัวเองหรือผู้อื่น บ่อเกิดแห่งอุบัติเหตุ มีอุบนิสัยชอบต่อต้านสังคม
แอล.เอส.ดี.. ดี.เอ็ม.ที.,เอส.ที.พี. Acid, mescaline (Hallucinogens)	มีอาการประสาทหลอนอย่างแรง มีความรู้สึกชอบ-สันโดด พูดจาตะกุกตะกัก เหงื่อจัดที่มือและเท้า อาเจียน หัวเราะแล้วกลับร้องไห้ ร่าเริงแล้วสลด เอนเอียงไปในทางอยากกระทำอัตวินิบาตกรรมหรือฆาตกรรม ตัวเนื้อสั่น สะท้านเหมือนหนาวจัด ขนลุกชัน	มีกลิ่นตัวจัด หลอดเล็ก ๆ ที่ใส่ยาน้ำ ยาเม็ด แคปซูล หลอดแก้วซึ่งบรรจุน้ำใส ๆ ยาเม็กเล็กๆสีเขียวหรือสีฟ้ามีจุด ๆ สีชมภู บางทีอาจเป็นยาเม็ดสีขาว	มีความเอนเอียงไปในทางอยากกระทำอัตวินิบาตกรรม มีอุบนิสัยที่ทางไม่ถูก ทำลายสมองอันเกิดจากอาการเรื้อรัง ประสาทหลอน เสียชีวิตอาจตายโดยอุบัติเหตุ ชอบประหัตประหาร
เบ็นซีดรีน(แอมเฟตามีน) Bennies, co-pilots, ups, footballs, hearts, speed, crystal (Amphetamines, Meth amphetamine)	เกะกะระราน คึกคัก ทำอะไรโง่ๆ พูดจาเร็ว ความคิดสับสน ไม่อยากอาหาร ไม่รู้จักเหนื่อย ปากแห้ง สมหายใจเหม็น ตัวโคลงเคลง แก้วตาเบิกกว้าง เหงื่อจัด ชอบเลียริมฝีปากและชอบดูหรือเกาจมูก สูบบุหรี่จัด ไม่รู้จักพักผ่อน ชวนโมโหดึงดัง มีความรู้สึกชอบประหัตประหาร	ยาเม็ดสีต่าง ๆ แคปซูล เข็มฉีดยา บุหรี่ซึ่งมีไว้ใช้สูบติดต่อกันมาก ๆ	อาการประสาทหลอน อาจถึงตายหากใช้เกินขนาด หัวใจเต้นแรงและเร็ว ทำลายหัวใจ อาจทำให้หัวใจวาย น้ำหนักลด ติดยา จิต-วิปลาสเมื่อถอนยาอาจทำให้เกิดอยากทำอัตวินิบาตกรรม

ยาที่ใช้ และ ชื่อที่เรียก	การสังเกตุอาการทางกาย	สิ่งที่ควรสังเกตุ	อันตรายที่เกิดขึ้น
กู๊ฟบอลส์(บาร์บิตูเรท) Lowns, redbirds, yellow-jackets, blue heavens, barbs (Barbiturates)	ง่วงเหงาหาวนอน มึนซึม พื่อ พูดลากเสียง มีอาการคล้ายเมาเหล้า อาเจียน เฉื่อยชา เซ่ร้าสร้อย โซซัดโซเซ ชอบทะเลาะวิวาทต่างหอ ประสาทขาดความสัมพันธ์กันเหมือนคนเมา แต่ไม่มีกลิ่นเหล้าออกจากปาก	ยาเม็ดหรือแคปซูลสีต่าง ๆ เข็มฉีดยา	อาจถึงตายหากใช้ยาเกินขนาด ทำให้เสพติด ขาดสติสัมปชัญญะ สลบไสล ชัก อาจถึงกับจิตวิปลาสหรือถึงตายหากทำการถอนยาโดยทันที

อาการโดยทั่วไปของการติดยา

๑. มีความเปลี่ยนแปลงในการเอาใจใส่ในการเข้าเรียน
๒. มีความเปลี่ยนแปลงในการส่งการบ้านในชั้น
๓. อารมย์ขุ่นเคียวผิดปกติ
๔. สุขภาพทางร่างกายทรุดโทรม
๕. มีลับลมคมนัยเกี่ยวกับการชุกซ่อนยา
๖. สวมแว่นกันแดดผิดเวลา เพื่อซ่อนแก้วตาซึ่งอาจจะเบิกกว้างหรือริบหรี่
๗. ใช้เสื้อแขนยาวตลอดเวลาเพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยา
๘. มีการติดต่อสมาคมกับผู้ติดยา
๙. มีการหยิบยืมเงินทองจากเพื่อนผู้งเสมอ เพื่อนำไปซื้อยา
๑๐. ลักของเล็ก ๆ น้อย ๆ จากโรงเรียน
๑๑. เมื่อพบเด็กในที่ลับตาคน เช่น ในส้วม ห้องเก็บของ ฯลฯ เพื่อแอบเสพยา

พืชกระท่อมในด้านของการปราบปราม

พืชกระท่อมเป็นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง เนื้อไม้แข็งและมีแก่น เรียกตามพฤกษศาสตร์ว่า Mitragyne speciosa พบขึ้นอยู่ในทวีปอาเซียเป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะในอินเดียและประเทศไทย ในต่างประเทศจึงมักเรียกทับศัพท์ว่า Kratom ตำหรับยาสมุนไพรแผนโบราณบางอย่างพบว่าใช้กระท่อมผสมด้วย ใบของกระท่อมมีทั้งชนิดเสพติดได้และชนิดใช้เสพติดไม่ได้ วิธีเสพใบกระท่อมจะต้องลอกก้านเส้นใบออกก่อนเหลือแต่เนื้อของใบแท้ ๆ แล้วใช้เคี้ยวครั้งละ ๓ – ๔ ใบ หรือตากแห้งจนกรอบป่นให้ละเอียดชงน้ำร้อนครั้งละ ๑ ช้อนชา หรือรับประทานเป็นผงโดยดื่มน้ำตามภายหลังก็ได้

กฎหมายเกี่ยวกับพืชกระท่อม

เนื่องจากพืชกระท่อมมิได้ถือเป็นยาเสพติดให้โทษภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ แต่โดยที่ปรากฏว่า พืชกระท่อมมีอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๔๘๖ ขึ้น เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๘๖ เป็นต้นมา

คำว่า พืชกระท่อม ตามพระราชบัญญัตินี้หมายความรวมตลอดถึงทุกส่วนของพืชกระท่อม ซึ่งเรียกตามพฤกษศาสตร์ว่า มิตรายีน สเปซิโอซา ไม่ว่าจะมีสิ่งอื่นผสมอยู่ด้วย เป็นรูปหรือของปรุงใด ๆ

ตามกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพืชกระท่อม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน กับห้ามมิให้ผู้ใดเสพ ปลูก มี ซื้อขาย ให้ หรือแลกเปลี่ยนพืชกระท่อม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานเพื่อประโยชน์ในการประกอบโรคศิลป หรือวิทยาศาสตร์ กฎหมายได้กำหนดโทษไว้สำหรับผู้ฝ่าฝืน ให้มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานกับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในทางปฏิบัติ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีหน้าที่ในเรื่องนี้ได้แก่กรมอนามัย และกองควบคุมอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีหน้าที่ในด้านพิจารณาการอนุญาตต่าง ๆ นับแต่การนำเข้าในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร การปลูก มี ซื้อ ขาย ให้ หรือแลกเปลี่ยนพืชกระท่อมเพื่อประโยชน์ในการประกอบโรคศิลป หรือวิทยาศาสตร์เป็นต้น ได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้หัวหน้าแผนกยา สารวัตรอาหารและยา กองอาหารและยากระทรวงสาธารณสุข กับอนามัยจังหวัดทุกจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงการคลังซึ่งปฏิบัติงานในด้านนี้ก็คือ กรมสรรพสามิต

ซึ่งมีหน้าที่ในด้านการปราบปรามผู้กระทำผิด ตามประกาศกระทรวงการคลังได้แต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิตดังต่อไปนี้เป็นเจ้าพนักงาน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

๑. หัวหน้ากองปราบปรามกรมสรรพสามิต

๒. หัวหน้าแผนกสืบสวนกองปราบปรามกรมสรรพสามิต

๓. สรรพสามิตเขต

๔. ผู้ช่วยสรรพสามิตเขต

๕. หัวหน้านายตรวจสรรพสามิต

๖. สรรพสามิตจังหวัด

๗. ผู้ช่วยสรรพสามิตจังหวัด

๘. สรรพสามิตอำเภอ

๙. นายตรวจสรรพสามิต

ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งสังกัดอยู่ในกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ก็ย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำผิดตามเขตอำนาจและเขตพื้นที่ของตน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น ตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรในจังหวัดต่าง ๆ ตำรวจรถไฟ ตำรวจน้ำ ตำรวจทางหลวง ตำรวจป่าไม้ ตำรวจกองปราบปราม ฯลฯ เป็นต้น

นับแต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ ๑๑ เมษายน ๒๕๐๔ เป็นต้นมา คณะกรรมการชุดนี้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการประสานงานในด้านการปราบปราม ป้องกัน และบำบัดรักษาผู้เสพติด ซึ่งรวมทั้งฝิ่น ยาเสพติดให้โทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ กัญชา ตาม พ.ร.บ.กัญชา พ.ศ.๒๔๗๗ และพืชกระท่อมตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย

<u>การแพร่ระบาดและการปราบปราม</u>

การแพร่ระบาดของพืชกระท่อมในประเทศไทยยังอยู่ในวงจำกัดมาก จึงไม่เป็นปัญหาในการปราบปรามของเจ้าหน้าที่เหมือนยาเสพติดชนิดอื่น ๆ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน และเฮโรอีน เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากสถิติการจับกุมตามตารางข้างท้ายนี้

ตามสถิติย้อนหลังไปถึงปี ๒๕๐๔ จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่ามีการจับกุมผู้ต้องหาแต่ละปียังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนับได้ว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดมากนัก ในด้านของน้ำหนักของกลาง ปี ๒๕๐๔ ยึดได้ ๔ ก.ก.เศษ ปี ๒๕๑๐ ยึดได้ ๖ ก.ก.เศษ ปี ๒๕๑๑(ถึงเดือน มิ.ย.) ยึดได้ ๒ ก.ก.เศษ ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนเล็กน้อยเมื่อเทียบน้ำหนักของกลางกับลักษณะของต้นพืชกระท่อมซึ่งเป็นไม้ใหญ่ประเภทยืนต้นอย่างหนึ่ง ส่วนตารางที่ ๒ จะแสดงให้เห็นว่าการจับกุมส่วนใหญ่เกิดขึ้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และจังหวัดใกล้เคียงไม่กี่จังหวัดในภาคกลาง มิได้มีการแพร่ระบาดไปตามภูมิภาคส่วนอื่น ๆ ของประเทศ มีอยู่บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจค้นพบต้นพืชกระท่อมขึ้นเองตามป่าหรือที่

สาธารณะโดยมิได้มีผู้ใดปลูกขึ้นเพื่อใช้เสพโดยเฉพาะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ได้จัดการทำลายเสีย ปัญหาเรื่องการติดใบกระท่อมมิได้เป็นปัญหารายแรงในประเทศไทย และในปัจจุบันใบกระท่อมยังไม่จัดอยู่ในบัญชียาเสพติดให้โทษภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ

<u>การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพืชกระท่อม</u>

ได้เคยมีการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับใบกระท่อมมานานแล้ว รัฐบาลสยามได้เคยจัดส่งตัวอย่างใบกระท่อมไปให้ทำการค้นคว้าตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ.๑๙๒๔ เอกสารในเรื่องนี้ปรากฏตามรายงานของห้องวิทยาศาสตร์กระทรวงการพาณิชย์และคมนาคมประเทศสยาม ตามรายงานฉบับที่ ๕ ปี พ.ศ.๒๔๗๑ และ พ.ศ.๒๔๗๒ (๑ เม.ย. ค.ศ.๑๙๒๘ – ๓๑ มี.ค. ค.ศ.๑๙๓๐) ซึ่งได้จัดพิมพ์ขึ้นในเดือนมกราคม ค.ศ.๑๙๗๒ กับ รายงานฉบับที่ ๖ ปี พ.ศ.๒๔๗๓ (๑ เม.ย. ค.ศ.๑๙๓๐ ถึง ๓๑ มี.ค. ค.ศ.๑๙๗๒) ซึ่งจัดพิมพ์เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ.๑๙๗๔ รายงานดังกล่าวได้จัดพิมพ์คัดลอกแนบไว้ท้ายเอกสารนี้แล้ว (รายงานฉบับหลังได้เปลี่ยนเป็นกระทรวงเศรษฐการ)

นับแต่ได้ตั้งสำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษขึ้นแล้ว เนื่องจากได้รับการขอร้องจาก Mr.S. Satiroff เจ้าหน้าที่กองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติประจำอาเซียตะวันออกว่าองกการอนามัยโลก มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับใบกระท่อม สำนักงานจึงได้จัดส่งตัวอย่างใบกระท่อมจำนวนหนึ่งไปให้ Dr.H.Halbach โดยผ่านผู้แทนกองการยาเสพติดให้โทษของสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๔ เพื่อทำการวิเคราะห์ค้นคว้าอีกครั้งหนึ่ง รายงานผลการค้นคว้าในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์เป็นอย่างมาก

กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

ตารางที่ ๑

ผลการจับกุมผู้กระทำผิด พ.ร.บ.พืชกระท่อม

จำแนกปี พ.ศ.

ปี พ.ศ.	ส่วนกลาง			ส่วนภูมิภาค			รวม		
	จำนวน			จำนวน			จำนวน		
	ราย	คน	ของกลาง (กรัม)	ราย	คน	ของกลาง (กรัม)	ราย	คน	ของกลาง (กรัม)
๒๕๐๙	๑๑	๑๑	๘,๐๓๘.๔๐๐	๙	๙	๑,๖๒๕.๗๒๐	๒๐	๒๐	๙,๖๖๔.๑๒๐
๒๕๑๐	๔๐	๔๐	๕,๕๕๑.๔๐๐	๑๕	๑๕	๗๑๓.๔๐๐	๕๕	๕๕	๖,๒๖๔.๘๐๐
๒๕๑๑ (ถึงสิ้น มิ.ย.)	๑๑	๑๑	๑,๕๕๐.๐๐๐	๕	๕	๑,๐๑๑.๐๐๐	๑๖	๑๖	๒,๕๖๑.๐๐๐
รวม	๖๒	๖๒	๑๕,๑๓๙.๘๐๐	๒๙	๒๙	๓,๓๕๐.๑๒๐	๙๑	๙๑	๑๘,๔๘๙.๙๒๐

สถิติ : กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

ตารางที่ ๒

ผลการจับกุมผู้กระทำผิด พ.ร.บ.พืชกระท่อม

จำแนกจังหวัด

จังหวัด	พ.ศ.๒๕๐๙			พ.ศ.๒๕๑๐			พ.ศ.๒๕๑๑(ถึง มิ.ย.)			รวม		
	จำนวน			จำนวน			จำนวน			จำนวน		
	ราย	คน	ของกลาง(กรัม)	ราย	คน	ของกลาง(กรัม)	ราย	คน	ของกลาง(กรัม)	ราย	คน	ของกลาง(กรัม)
กรุงเทพมหานคร	๑๑	๑๑	๘,๐๓๘.๔๐๐	๔๐	๔๐	๕,๕๕๑.๔๕๐	๑๑	๑๑	๑,๕๕๐.๐๐๐	๖๒	๖๒	๑๕,๑๐๙.๘๕๐
ส่วนภูมิภาค												
อยุธยา	๒	๒	๕๐.๕๐๐	๖	๖	๕๘๐.๔๐๐	—	—	—	๘	๘	๖๓๐.๙๐๐
ปทุมธานี	๕	๕	๑,๕๕๗.๒๒๐	—	—	—	—	—	—	๕	๕	๑,๕๕๗.๒๒๐
นนทบุรี	๒	๒	๑๘.๐๐๐	๒	๒	.๘๐๐	๑	๑	๑.๐๐๐	๕	๕	๑๙.๘๐๐
ชลบุรี	—	—	—	๓	๓	๓๒.๒๐๐	๑	๑	๔๐.๐๐๐	๔	๔	๗๒.๒๐๐
สิงห์บุรี	—	—	—	๔	๔	๑๐๐.๐๐๐	—	—	—	๔	๔	๑๐๐.๐๐๐
นครนายก	—	—	—	—	—	—	๒	๒	๖๐๐.๐๐๐	๒	๒	๖๐๐.๐๐๐
สมุทรปราการ	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๓๗๐.๐๐๐	๑	๑	๓๗๐.๐๐๐
รวม	๒๐	๒๐	๙,๖๖๔.๑๒๐	๕๕	๕๕	๖,๒๖๔.๘๑๐	๑๖	๑๖	๒,๕๖๑.๐๐๐	๙๑	๙๑	๑๘,๘๘๙.๙๒๐

สถิติ : กองวิจัยและวางแผนงาน ก.ป.ส.

(From the 5th Report B.E.2471 and 2472 (April 15st 1928 to March 31st 1930) By The Government Laboratory, Ministry of Commerce and Communications, Bangkok, SIAM, January 1932) p. 4

etc. etc.

(2) Kratom กระท่อม

In the last Report it was noted that arrangements abroad for the study of the pharmacology of the active principle of Mitragyne speciosa were nearing completion. It is a great satisfaction to be able to state that Professor Dixon, Cambridge, has taken the matter up, becoming interested in the subject through the kind offices of the Chemotherapy Committee of the Medical Research Council (Privy Council) and Professor Barger. 28.5 grammes of mitragynine acetate were isolated from leaves of Mitragyne speciosa, and sent to Dr. Dixon for the pharmacological investigation (besides a further quantity supplied direct by Professor Barger). Preliminary work showed that mitragynine has very interesting and characteristic effects, unlike that of any known drug, though it has some resemblances to eucupinotoxin. It has a remarkable local anaesthetic action, acting on nerve endings, not on the nerve fibrils like cocaine. It is toxic to the heart, but its action on the nervous system is not yet clear. It can, however, be taken orally by man in large doses without effect. (Private communications from Professor Dixon, February 1929). It is therefore apparent that the action of the alkaloid mitragynine does not account for the value of the leaves as found in local usage, and it follows that other active principles are likely to be contained in the leaves. Ellen Field (J.C.S., 119, T.889) stated that other alkaloids appear to be present. Accordingly, the action of the leaves themselves is now being worked on, and an extract of the leaves is in course of preparation for the same purpose.

Professor Barger, Edinburgh, has worked on the chemical side of Mitrayne alkaloid. Ellen Field, working in his laboratory, published a paper on mitragynine and mitravesine, two new alkaloids from M. Speciosa and M. diversifolia respectively. (J.C.S.119, T.887). Since then work has been carried out on M. diverstfolia, var microphylla, from which another

new (non-phenolic) alkaliod has been isolated. (Private communication from Professor Barger, June 1924).

The mitragyne alkaloids present difficulties in investigation : they are not easily crystallised, and oxidation and degradation do not produce useful compounds owing to the number of condensed rings. It appears however, that the alkaloid mitragynine has no chemical relationship with opium or coca alkaloids. (Private communications from Professor Barger, August 1925 and December 1926).

- - - - - - - -

(From the 6th Report B.E.2473 and 2474 (April 1st 1930 to March 31st 1932) by the Government Laboratory, Ministry of Economic Affairs, Bangkok, SIAM, July 1934). pp.3,4).

etc. etc.

(2) Kratom (Mitragyne speciosa)

In the 5th report it was mentioned that a quantity of Mitragyne acetate had been forwarded to Dr. Dixon at Camgridge for physiological test. During the present period 5.3 kgms. of alcoholic extract of Kratom leaves were prepared in the Technical Laboratory and were forwarded to Professor Barger in England.

The investigation was retarded by the unfortunate death of Dr. Dixon which has already been referred to, but the Chemotherapy comittee of the British Medical Research Council were good enough to depute Dr. Khem Singh Grewal to carry on this work. Dr. Grewal had been closely associated with Dr. Dixon at Cambridge and he continued the research there on Mitragynine. He has embodied his results in the following papers:-

(1) "Observations on the Pharmacology of Mitragynine".

(Journal of Pharmacology and experimental Therapeutics, Vol.XLVI, No. 3)

(2) "The effects of Mitragynine on Man".

(British Journal of Medical Psychology, Vol.XII, part 1).

The author's general discussion on his pharmacological results is quoted in full, as follows:-

"Mitragynine may be described as a general protozoal poison, in that it kills paramoecia at high dilution. Applied to isolated tissues, it has a general depressant effect. Thus, it diminishes the excitability of plain muscle, anaesthetises the cornea, and is toxic to animals in fairly low doses. In the first of these effects it resembles quinine. Examined in more detail, its actions on the nervous system may be considered under two headings. First, its effect on the autonomic system, which consists, apparently, in a facilitation of the passage of impulses, and which affects both the cranio-sacral and sympathetic divisions. Second, its action on the central nervous system, which consists in an increase in the excitability of the medulla, and probably of the motor centers.

In this respect, it resembles cocaine. There is nothing to suggest that it is effective either as an antiseptic against bacteria or against pathogenic protozoa. The investigations here described do not assist us in explaining its action as a drug of addiction".

In the psychological research, six human subjects submitted to various laboratory tests after taking doses of 50 to 100 mgms. of mitragynine acetate and after doses of 0.65 g. to 1.3 g. of the powdered leaves. There were indications that both forms of the drug produced the following effects:- Decrease in the time of reaction to stimulus; increased tolerance to heat; increased steadiness and capacity for work; flushing of the skin, apparently due to dilatation of superficial blood vessels.

Owing to the difficulty of adequate control in psychological experiments and to the small number of subjects worked with, the author regards these findings only as indications except for the increased capacity for work which he considers to be significant.

However, it was very noticeable that a dose of Kratom leaves was very much more effective than the equivalent dose of mitragynine, (assuming that the leaves contain 0.2% of the alkaloid), and Dr. Grewal supposes that either Kratom leaves contain other alkaloids as well as Mitragyning, as suggested by Field, or that the alkaloid is more readily absorbed in the

gut from the leaves than is the pure salt.

It will be observed that the psychological effects found in the laboratory are in close agreement with those reported in a survey of the use of the drug in Siam. (in the 4th. report). This stated that people took Kratom leaves to enable them to endure fatigue and excessive heat. It was also reported that Kratom was a drug of addiction and that habitual users suffered severely from deprivation.

The laboratory findings do not explain this and it seems possible that the report was not quite correct in that respect. It must be remarked that the survey was not carried out by qualified observers and therefore insufficient distinction may have been drawn between a habit and an addiction.

- - - - - - -

Yachai / Tpd.
Sarinee / Ctd.

Certified correct copied

Police Lt.Col. Witham Warintrakoun
Research and Planning Division
Central Bureau of Narcotics

ส่วนมากก็ถือว่าการมีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นความผิดอยู่แล้ว เช่นรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งกำหนดไว้ใน Dangerous Drug Law กับในรัฐนิวยอร์คซึ่งกำหนดไว้ใน Public Health Law (Depressant and Stimulant Drug Control Act) และในรัฐเคนตักกี้ ซึ่งกำหนดไว้ใน Narcotic, Barbiturate and Amphetamine Drug Law โดยเฉพาะ เป็นต้น แต่ละรัฐมีบทลงโทษผิดแผกกัน ได้มีข้อเสนอแนะในทางที่จะปรับปรุงให้บทกำหนดโทษในทุกรัฐอยู่ในมาตรฐานเป็นระดับเดียวกันอยู่แล้ว สรุปได้ว่าในต่างประเทศมีกฎหมายควบคุมยาแอมเฟตามีนและบาร์บิตูเรตโดยเฉพาะ และกำลังพยายามแก้ไขให้เข้มงวดกวดขันรัดกุมยิ่ง ๆ ขึ้น

๑๑. ยาบางชนิดซึ่งแม้ว่าจะไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนเป็นยาเสพติดให้โทษ แต่ก็มีบางประเทศถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทหนึ่งตามกฎหมายเพื่อผลในทางควบคุม เช่นฝรั่งเศสถือว่า แอล.เอส.ดี. และสารที่ทำให้เกิดอาการประสาทหลอน เป็นสารที่อยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายทำนองเดียวกับยาเสพติดให้โทษเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๙ และกำลังร่างพระราชบัญญัติเพื่อจำกัดการใช้สารโดยกล่าวโดยเฉพาะขึ้น ส่วนแอมเฟตามีนก็ได้ทำการควบคุมตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๑๐ สำหรับประเทศสเปญก็ได้ร่างกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษขึ้นใหม่ โดยผนวกเอา แอล.เอส.ดี. เมสคาลีน และไซโลซีบิน เข้าไว้ในบัญชียาเสพติดให้โทษด้วย

๑๒. สำหรับประเทศไทย แต่เดิมตามพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ.๒๔๘๓ ถือว่ายาแอมเฟตามีนเป็นยาอันตรายร้ายแรงในหมวด ๑ ตามประกาศขายยาอันตราย ต่อมากฎหมายฉบับนี้ได้ยกเลิกไป เพราะได้มีพระราชบัญญัติยา พ.ศ.๒๕๑๐ออกบังคับใช้ ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ.๒๕๑๐ ยาแอมเฟตามีนจัดเป็นยาควบคุมพิเศษตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๑๑ ขณะนี้ ยาแอมเฟตามีน จัดเป็นยาเสพติดให้โทษอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๔๖๕ โดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นมา

๑๓. ภาวะการแพร่ระบาดในประเทศไทยกำลังแพร่วงกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะในหมู่ผู้ขับขี่รถบรรทุกรถโดยสารทางไกล และกรรมกรผู้ใช้แรงงาน เรียกกันในหมู่ผู้ใช้ว่า "ยาม้า", "ยาขยัน", สำหรับที่ผสมในกาแฟเรียกว่า "กาแฟพิเศษ" ในสหรัฐเรียกกันในหมู่ผู้ใช้ว่า pep pils, wake-ups, eye-openers, co-pilots, truck drivers, bennies นอกจากนั้นก็เรียกตามลักษณะรูปร่างและสีของยา เช่นแอมเฟตามีนชนิดเป็นเม็ดเรียก peaches, roses, hearts, cart-wheels, whites, coast-to-coast, L.A. turnabouts, browns, สำหรับชนิดน้ำสำหรับฉีดเรียก bombido, jugs, bottles สำหรับเดกซโตรแอมเฟตามีนซัลเฟตเรียก hearts, oranges และ dexies (ท้ายชื่อยา) ส่วนจำพวก เมธแอมเฟตามีนมักเรียกกันว่า speeds, crystals และ meth.